

Sathyam

Sivam

Sundaram

**Bind 4: Sathya Sai Baba's livshistorie
(1973 til 1979)**

Dansk titel: Sandhed Godhed Skønhed

Af N. Kasturi

Oversat af: www.saibabapaadansk.dk

Oversætterens kommentarer vedrørende oversættelsen af Sai Baba's livshistorie: Sathyam Sivam Sundaram.

Bøgerne er oversat fra engelsk, men disse bøger indeholder en del sanskrit-ord. Flere af disse sanskrit-ord dækker begreber, der kun vanskeligt lader sig forklare endsige oversætte. Forklaringen af visse ord ville, selv om man anvendte flere sider, ikke være fyldestgørende.

For at gøre bøgerne læsevenlige og samtidig give læseren mulighed for at undersøge begreber, navne og steder nøjere, har jeg udarbejdet en ordliste, der bringes bagest i bogen.

Første gang et ord på sanskrit er blevet oversat til dansk, er denne oversættelse markeret med en understregning. Denne oversættelse er så blevet registreret i ordlisten. Det oversatte sanskrit-ord kan findes ved at søge i den alfabetiske rækkefølge, som den understregne tekst eller ord er ordnet efter. Står der f.eks.: "Du fremsiger muligvis formlen: 'Jeg er Gud' korrekt...", så skal I søge efter 'Jeg er Gud' i ordlisten under j.

Ordlisten skal som nævnt udelukkende opfattes som en service for de læsere, der ønsker at kende de oprindelige sanskrit-ord, så de eventuelt kan fordybe sig i udvalgte begreber. Det er vigtigt at bemærke, at næsten alle sanskrit-ord har adskillige betydninger. Som hovedregel indeholder ordlisten kun de ord eller vendinger, som sanskrit-ordet er oversat til i den konkrete sammenhæng.

Ord, der er anført i parentes, er mine tilføjelser.

Indholdsfortegnelse

Forord	side	4
De sange Han synger	side	5
Kapitel 1 I al fortrolighed	side	7
Kapitel 2 Kærlighed på fremmarch	side	16
Kapitel 3 Kaldet og ekkoet	side	44
Kapitel 4 Bevingede ord	side	60
Kapitel 5 Hændelser i Hans skuespil	side	86
Kapitel 6 Nærmere og nærmere	side	92
Kapitel 7 At plaske og dykke	side	100
Kapitel 8 I morgen	side	105
Ordliste	side	106

Forord

Mellem os sagt

Jeg bør undskylde, at der er forløbet otte begivenhedsrige år, siden jeg placerede bind 3 af Sathyam Sivam Sundaram i dine hænder, før jeg gør det samme med bind 4. I al den tid har Baba holdt mig levende og årvågen i en grad, der overstiger mine forventninger. Men eftersom jeg aldrig har opfattet mig selv som forfatteren til disse bøger, erklærer jeg mig for ikke skyldig og lader det med undskyldningerne være.

Det er blevet næsten umuligt at holde trit med Den Guddommelige manifestations evigt ekspanderende udfoldelse. Denne almægtige prema (*kærlighed*) overvælder os og fører os ind i en lykkelig stilhed. Den er en altomfattende kraft, der gør os bevidste om vore egne utilstrækkeligheder. Ikke desto mindre trækker vor indre Guddommelighed os mod Ham. Det sker, alt imens Han søger os, de stabile såvel som de mindre stabile, for at holde os i Sin behagelige og sorgløse forvaring.

Over for Arjuna beskriver Krishna dem, der har modtaget virkningen af Hans Nåde, på følgende måde: "Min sødme er trængt ind på alle niveauer af deres bevidsthed. De lever i Mig, ved Mig og for Mig. De nyder at fortælle historier om Mine Guddommelige Lege og Min medfølelse. De deler den kærlighed, åndelige visdom og kraft, som Jeg skænker dem, med andre, og alle høster enorm fordel af det."

Jeg inviterer dig til at deltage i rejsen gennem siderne i denne hellige bog. Rejs fra side til side som en pilgrim. Gør det med ydmyghed, tro og håb. Når du vender siderne, så bi lidt, og fyld dit hjerte med forestillingen om Guds mange-tårnede højborg og Gud Selv. Hver gang vi forestiller os Hans herlighed, vil vi føle, at vi er Ham nær og kær; Han som er kommet for at acceptere os som Sine nære og kære børn.

N. Kasturi

De sange Han synger

For 35 år siden, da Baba var ved at forlade teenageårene, sang Han denne sang, mens Han opholdt Sig i templet i udkanten af den landsby, hvor Han er født. Siden barndommen har Han været en strøm af sødme, der gennem Sin sang har sunget Sig ind i hjerterne på alle omkring Ham. Han er ikke af denne Jord, men det har altid ligget Ham meget på sinde at forvandle Jord til Himmel. Dengang som nu var Hans sange udformet som en opfordring til mennesket om at drage fordel af Hans inkarnations mysterium, storslåethed og herlighed. På telugu, og helt spontant, strømmede denne sang ud fra Ham om morgenen den dag i 1945, hvor man skulle fejre Vaikunta Ekadasi. Det skete, mens hengivne var travlt beskæftiget med at skabe fyldige blomsterkranse af tulsi-blade, der skulle benyttes i tilbedelsen af Ham.

Siden 1948 har jeg hørt denne sang sunget af dem, som Han oprindeligt sang den til. Fyrsten af Venkatagiri nedskrev og trykte denne og andre af Baba's tidlige sange tilbage i 1946.

"Himmelske ungmøer!", tilskynder den. "Kom! Vi vil opleve dagen! Vågn op!", opfordrer den den. "Stå op!", befaler den. "Gør fremskridt!", bønfaller den. Og gennem denne sang, i kosmisk medfølelse, lyder opfordringen til os alle, selv i dag.

*Kom brødre! Kom søstre!
Vi vil nu tage til den hellige Puttaparthi.
Han er iført en henrivende klædedragt af orange silke.
Han har en himmelsk glorie over Sig;
Han er Herren Selv.
Han kalder for at skænke os frihed.
De siger, at Han erklærer: "Jeg vil overøse jer med Nåde."*

*På Chitravathi's sandbredder,
i bakkens skygge,
siger de, at denne Baba dagligt åbenbarer Sig.
At Han er Gud i menneskelig skikkelse.
Det siges, at Han sidst var i Shirdi, og at Han
nu igen er her for vores skyld.*

*Kom brødre! Kom søstre!
Vi vil tage af sted.
De siger, at Han gør en bevægelse med hånden, som Han
altid gjorde det, dengang Han levede der.
Det siges, at hånden skænker dig alt det, du beder Ham om.
Han er, siger de, Siva og Rama.
Og også Krishna og Maruti.
Alle Guds former er forenet i Ham.
Du kan se Ham som alt dette,
hvis du er et godt og sandt menneske.*

*Kom og få Herrens darshan (synet af Mesteren).
Slut dig til os, du der tror, du er så klog.
Og lær en smule om Hans herlighed.
Han stikker Sine fingre ned i en dyng sand.
Med en kluklatter på læberne og et glimt i øjet
bliver fugtige kugler af sand forvandlet til laddu'er!
Langvejs fra kommer der rejsende florumvundne
professorer og magistre og fortæller, at det alt sammen*

er magi, mantra og tantra.

Vend det døve øre til. Rejs jer og begynd. Tag jer ikke af modgang og strabadser; belønningen er stor.

I Parthi templet, nu på denne hellige dag, bliver tulsi-blade trukket på en snor og bliver til massevis af blomsterkranse.

Og det sker, mens Han synger denne sang for at velsigne den lykkelige folkeskare.

Denne opfordring har bragt verden til Puttaparthi, hvor delegerede ankom til den tredje verdenskonference. Deres antal var omkring 10.000, og de kom fra forskellige grene af Sri Sathya Sai Tjenesteorganisationen. Mødet fandt sted i forbindelse med fødselsdagsfestlighederne i 1980.

Dette tulsi-blad, bind 4 af Sathyam Sivam Sundaram, bliver ofret for Hans lotusfødder af en ydmyg blomsterkransbinder.

N. Kasturi

Prasanthi Nilayam

27. juli 1980 (Gurupoornima).

Kapitel 1

I al fortrolighed

1.1. I byen Ootacamund, der ligger i Nilgiri-bjergene, blev der afholdt en sommerskole, hvor emnet var indisk kultur og åndelighed. Deltagerne var college-studerende, og i forbindelse med kursets afslutning holdt Baba et møde med disse studerende. Han var i et helt usædvanligt muntert humør, og Han havde lyst til at snakke om gamle dage. Han ønskede at glæde de studerende med en beretning om Sin tidlige skolegang, så de kunne bringes til at forstå, at Hans ofte citerede erklæring: "Mit liv er Mit budskab", er sandt. Erklæringen var endog sand, da Han endnu befandt Sig fysisk i drengene, og endda før Han annoncerede Sit komme som Avatar.

1.2. Han fortalte dem, hvordan Han færdedes blandt Sine fætre og klassekammerater, Sine lærere og kammerater tillige med landsbyboerne i Puttaparathi, Bukkapatnam, Uravakunda og Kamalapuram. Han opfordrede dem til at tænke over dette kapitel i Hans liv og til, i deres hjerter, at indpode de idealer, som Han satte for Sig Selv, endnu mens Han var barn. Da sommerskolen i Brindavan, Whitefield, i 1978 var ved at være forbi, bønfuldt de studerende, der havde hørt om den tale, Han havde holdt i Ootacamund, Ham om at afsløre nogle få episoder fra drengene. De ønskede både at høre om det, der skete i og uden for skolen. De ønskede i det hele taget at høre om episoder, hvor Han havde vist glimt af Sine Guddommelige Lege. Og Baba var så venlig at afsløre nogle få nye episoder fra fortiden, som afdækkede Hans mission og Hans Guddommelighed.

1.3. På siderne i bind 1 i denne række af bøger har jeg nævnt, at Han selv i en alder af fem somre havde gjort Sig fortjent til prædikatet guru og en person der besidder viden om Gud. Årsagen var, at Han konstant korrigerede og rådede børnene, der samlede sig omkring Ham, og som var Hans legekammerater. En anden årsag var, at Hans måde at tale på og Hans opførsel i det hele taget var på et bevidsthedsplan, der var højere end hos de voksne, der prøvede at vejlede Ham.

1.4. Endnu mens Han var et lille barn, og senere i skolen, var Han ydmyg, men moralsk frygtløs. Han afskyede vold, hævnerrighed og løgnagtighed. Han foretrak en enkel og jævn levevis frem for noget, der var prangende og pralende. Han havde let ved at synge, danse og forfatte hymner og digte, mens andre børn på samme alder stadig kæmpede med at forstå de første bogstaver i alfabetet. Han udviste også stor medfølelse for fugle og andre dyr. Han undgik at spise kød og æg, og Han græd medlidenhedens tårer, når dyr, som for eksempel okser, ubarmhjertigt blev slået. Han fremstod som en leder af en flok børn, som Han lærte om Gud og måderne, hvorpå de kunne vinde Hans Nåde.

1.5. De fleste dage boede Han hos familien Karnam, hvor manden var landsbyens regnskabsfører. Husets frue, Subbamma, tog sig af Ham med moderlig ømhed. Baba søgte ly i hendes hengivenhed for at undgå at være vidne til, at man i Hans familie slagtede fjerkræ. Han holdt også omhyggeligt øje med den tilbedelse, som denne brahmin-kvinde afholdt i det værelse, der var reserveret til ceremonielle ritualer. Baba pjækkede aldrig fra skole. Faktisk nød Han at være sammen med børnene, som Han hjalp med at få det bedste ud af deres skolegang.

1.6. I Ootacamund fortalte Baba historien om en rejse i en fyldt kærre, der blev trukket af et par okser. Rejsens første etape gik fra Puttaparathi til Bukkapatnam og derefter fra Bukkapatnam til Penukonda, der lå 25 km væk. På det tidspunkt var Han 10 år gammel. Han og de andre børn kunne næsten ikke klemme sig ned i kærren. Nogle få af dem var nødt til at hænge ud over kanten af ladet. De gik alle i grundskolens lavere klasser, og de kunne først rykke op i de større klasser, når de havde bestået en eksamen, der skulle afholdes i byen Penukonda.

Der var i alt 18 børn i den overfyldte kærre. Når vejen gik opad eller ligefrem gik hen over en bakke, så kunne okserne ikke trække vognen. Så børnene måtte hoppe af og gå op ad stigningerne. Der var ikke nogen bremse, der kunne bremse kærren, når den rullede ned ad bakkerne, så derfor måtte børnene også gå, når det gik ned ad bakke! Fra deres trygge hjem blev børnene sendt til den fjerne, ukendte by. Men inden de blev sendt af sted, blev der bedt forsonende bønner til familiernes Guddomme. Det var bønner, der også skulle hjælpe dem med at bestå eksamen.

1.7. I Penukonda boede børnene det samme sted, og lærerne, der var med dem, gav dem en sidste undervisning. Baba indvilligede i at stå for køkkenet. Han tilberedte frokost og aftensmad til dem alle sammen, og Han hverken krævede eller ønskede hjælp fra andre. Dette arrangement fortsatte i de tre dage, eksamenerne varede. Baba havde ikke tid til at repetere stoffet, og Han kunne heller ikke deltage i de timer, hvor lærerne gav eleverne den sidste forberedelse. Alligevel viste det sig, da resultaterne blev offentliggjort nogle få uger senere, at Han var den eneste kandidat, der var fundet egnet til at rykke op i skolens større klasser. De gode mennesker i Bukkapatnam, landsbyen der lå 5 km fra Puttaparthi, bød Baba hjertelig velkommen til landsbyens skole. De førte Ham gennem gaderne i en stol, der stod oppe på en blomstersmykket kærre, der blev trukket af to okser. De kørte Ham helt op til skolens dørtrin. De var alle meget glade for, ja ligefrem stolte over, at vidunderdrengen fra Puttaparthi, der allerede var berømt som 'Guds søn', skulle gå på deres skole.

1.8. Baba var midtpunktet i Bukkapatnam. Skønt Han sjældent fulgte med i timerne og næsten aldrig åbnede en bog, blev Han hyldet som den dygtigste elev i Sin klasse. Det bevirkede, at mange af dem, der hver dag traskede af sted sammen med Ham fra Puttaparthi, sendte Ham misundelige blikke. Ofte overfaldt disse børn Ham fysisk, når de befandt sig på sandbredden af Chitravathi-floden. De slæbte Ham hen over sandet og flænsede Hans skjorte og knæbukser. Når der var vand i floden, kunne de også finde på at smide Ham i vandet. Baba fortæller, at Han hverken protesterede eller beklagede Sig. Han fandt Sig i det, og Han opfattede det alt sammen som uvidende knægtes tilgivelige lege. Han nægtede at angive nogle af plageånderne. Ja, Han nærede end ikke modvilje mod dem.

1.9. På den tid gav ethvert klasselokale genlyd af hvislende spanskrør fra lærerne, der havde travlt med at slå på de uheldige ungers rygstykker eller håndflader. Når læreren blev for udmattet til at tildele denne straf, blev dette 'privilegium' overdraget til klassens dygtigste dreng. Baba fortæller, at en dag lød spørgsmålet til klassen således: "Hvad er det, der gør Indien så storslået?". Svaret skulle gives på engelsk. De andre drenge vidste meget lidt om Indien og endnu mindre om engelsk. Kortfattet, men fortrøstningsfuld, svarede Baba: "I Indien er der mange høje bjerge, langstrakte floder med mange bifloder og mange sletter. Indien er smuk med alle disse storslåede ting." Herefter fortalte Baba os detaljeret om resten af denne episode: "Den straf som resten af eleverne, efter lærerens mening, fortjente, var, at Jeg skulle give dem en lussing. Jeg skulle holde godt fast i deres næser med den venstre hånd og så give dem en rungende lussing med den højre. Der var omkring 30 elever i klassen. Nogle af dem var meget højere end Mig, så Jeg måtte stille Mig op på en bænk for at udføre den ubehagelige og upopulære pligt. Men Jeg kunne ikke få Mig Selv til at slå dem så hårdt, som læreren ønskede. Mine slag faldt blidt på deres kinder. Så læreren blev vred og ophidset. Han kaldte Mig hen til sig og råbte: "Bad jeg Dig om at smøre haldi (*gurkemeje, der anvendes som kosmetik*) på deres kinder? Jeg bad Dig om at slå dem. Nu skal jeg vise Dig, hvad jeg mente." Han holdt fast i Min næse og talte de slag, han gav Mig. Han slog Mig omkring 30 gange, før han stoppede. Jeg sagde ikke en lyd, for læreren skulle ikke blive fornærmet eller skuffet. For det var Min fejl, at Jeg, på grund af Min mildhed, havde annulleret den straf, han havde ønsket at give eleverne. Det hele var dog absurd, og det var prisen for Min fine viden om Indiens geografi og historie!"

1.10. Baba kunne afsløre, at eftersom Han var klassens ordensdusk, blev Han bebyrdet med pligter og udstyret med en vis myndighed. "Jeg påtog Mig at vise eleverne og de andre

ordensduske, hvordan en ordensdusk bør opføre sig. Jeg kom hen i skolen nogle få minutter før resten af eleverne. Jeg gjorde tavlen ren før hver time begyndte, og tit måtte Jeg også rengøre skolebænkene og pultene”, forklarede Baba. ”Rama sad ved Vasishta's fødder og deltog i undervisningen sammen med andre drenge. Krishna havde Sandeepani som Sin guru, mens Sudama og andre var Hans klassekammerater. Når det formløse, kvalitetsløse Guddommelige Princip antager menneskelig form og færdes blandt mennesker, må Det opføre Sig som en venlig og behagelig kammerat og være et forståeligt eksempel for Sine jævnaldrene.”

1.11. I Sine taler har Baba bekræftet, at det var Hans Vilje, der skete dengang i skolen i Bukkapatnam, hvor stolen 'klæbede' sig fast til Kondappa's bagdel. Kondappa var dengang en af Baba's lærere. Baba tilstod, at formålet med at gøre ham til en latterlig figur ikke havde været at hævne Sig for, at Han havde måttet stå op på en bænk i timevis. Han havde udelukkende skabt situationen for at afsløre en smule af Sin enestående natur, at give et glimt af Sin Guddommelighed og få verden omkring Sig til at standse op og spørge: ”Hvem er denne dreng?”

1.12. Da Kondappa's undervisningstime var forbi, måtte han naturligvis overlade stolen til Mehboob Khan, der skulle have den næste time. Men han var ude af stand til at rejse sig, da stolen 'klæbede' sig til ham. Drengene mente, at ulykken var sket, fordi Sathya var blevet straffet. Så Mehboob Khan, der elskede og forguede Baba, og som før havde oplevet glimt af Hans Guddommelighed, afslørede følgende for Kondappa: ”Kan du da ikke forstå det. Raju er ikke nogen almindelig person. Han er en Guddommelig dreng, og jeg har mange gange set og oplevet Hans Guddommelige evner. Træk straks den straf tilbage, som du har givet Ham, og din egen straf vil forsvinde.” Derefter bad Mehboob Khan Baba om at træde ned fra bænken, og så kunne Kondappa også rejse sig og gå ud af lokalet.

1.13. Baba fortalte også om begivenheder, der fandt sted i Uravakonda, der ligger små 50 km fra Anantapur. Her tilbragte Han omkring to år sammen med Sin ældre broder, der var telugulærer på byens High School. Jeg besøgte selv Uravakonda for halvandet år siden. Jeg gik langs skolens lange og brede verandaer, der er blevet helliggjort af Hans fodspor. Jeg tilbragte lidt tid i det lokale, der engang havde været Hans klasseværelse. Jeg sad ved den pult, som Han sad ved, da Han var elev her. Det er en kombineret sidde- og skrive pult, hvor der er et rum under den skrå skriveflade. Der kan sidde tre elever på hver bænk, og der var plads til deres skolebøger i pulten. Jeg sad på bænken og forestillede mig, at lille Baba sad ved siden af mig!

1.14. Dr. Moinuddin, der i dag er praktiserende læge i Uravakonda, var sammen med mig på skolen denne dag. Han er jævnaldrene med Baba, og han havde været en af Baba's klassekammerater. Han fortalte: ”Jeg havde fået tildelt en plads lige bag Baba, og jeg kunne drille Ham ved at slå Hans hue af hovedet. Når det skete, så bad Han mig indtrængende om at give Ham den igen, for ingen måtte deltage i undervisningen uden at have hue på. Jeg vidste, at Baba ikke ville slås eller klage til læreren eller slå min hue af til gengæld. Han var så stille, så mild og på ingen måde voldelig. Så engang imellem nærmest insisterede jeg på, at Han skulle materialisere en lækkerbissen til mig – en rasagolla, en laddu eller en Mysore Pak. Jeg var træt af at spise kandis. Baba ville så bevæge Sin hånd rundt to eller tre gange og skabe min favorispise til mig. Uundgåeligt fik det alles munde til at løbe i vand. Så der opstod et krav om, at Han gentog kunststykket, og denne larm afstedkom ofte, at læreren kom ind i lokalet. Og han ville også have sin del, inden den næste time begyndte.” En anden af Hans klassekammerater, Sri Sita Rama Rao, fortalte mig, at Baba havde betroet ham, at Han vil bringe verden på ret kurs og sørge for, at sathya (sandhed) vil være fremherskende i alle lande. Jeg så også de sammenfiltrede grene på det gamle forkrøblede træ, der står midt i skolegården.

1.15. Baba har beskrevet for os, hvordan Han plejede at lege 'jorden er giftig' i de fem træer, der stod i skolegården. To af træerne er nu blevet fældet, men forsynet har skånet de øvrige træer. Jorden er giftig legen involverer to rivaliserende grupper, der består af 'menneskeaber'. De kravler rundt i grenene; de hænger og dingler i grenene uden at falde ned. De

bevæger sig fra gren til gren, idet de forsøger at tage modet fra og demoralisere medlemmerne af den rivaliserende gruppe, indtil en af dem bliver rørt og erklæret for ude. De snerrede og knurrede af deres rivaler, og det lige så vredt de kunne. De svingede og svajede, de klamrede sig til grenene, og de kravlede, de rutsjede og bugtede sig. Hvis de faldt ned på jorden, så 'døde' de, og de blev erklæret for 'nede og ude'. De rystede grenene, alt hvad de kunne for at ryste 'aberne' fra modstandergruppen af grenene. Mens de gjorde det, kom de med hånlige tilråb såvel som bifaldråb. Hvis en af deltagerne formastede sig til at tale som et menneske, og derved afsløre sin sande identitet, så 'døde' han øjeblikkelig. Når legen var forbi, plejede Baba at give alle deltagerne noget slik. Mange der engang har boltret sig og tumlet omkring i disse træer, tænker i dag, som dr. Moinuddin gør det, tilbage på denne svundne tid med længsel.

1.16. I en tale fortalte Swami historien om Sin tid som spejder. "Vi havde en gymnastiklærer", sagde Han, "der startede en spejdertrup for drenge fra skolen. Han nærmest insisterede på, at Jeg skulle melde Mig ind i truppen. Skønt Jeg også var ivrig efter at gribe chancen for at vise, at det at deltage i spejderlivet godt kan være en åndelig øvelse, så kunne Jeg ikke slutte Mig til dem, for Min familie var for fattig til at købe uniform og betale kontingent. For at give jer et indtryk af, hvor alvorlig en fattigdom der var tale om, vil Jeg fortælle om en episode fra den tid. Jeg plejede at have den samme skjorte på, når Jeg gik i skole, for Jeg havde ingen anden. Nogle af drengene, der opdagede det, begyndte at grine af Mig. De drillede Mig både på vej til og fra skole. De hev og sled i Min nedslidte skjorte, og nogle gange rev de den i stykker. Da Jeg ikke havde nogen sikkerhedsnål til at holde sammen på den, var jeg nødt til at plukke en kaktustorn fra hegnet omkring Mine naboers marker."

1.17. "Da Mine gode venner fandt ud af årsagen til, at Jeg ikke kunne blive spejder, blev de meget kede af det. Den dreng der altid sad på Min højre side, var søn af hovedbogholderen på toldkontoret. Drengen gik til sin fader og overtalte ham til at få syet to uniformer, der omfattede en kortærmet khaki-skjorte og et par khaki-knæbukser. En dag lå der en pakke med en uniform nede i Min pult. Der var også en seddel, hvor der stod: "Du må tage imod tøjet og tage det på. Vi er brødre, så modtag det fra mig." Men Jeg var ikke glad ved situationen og besluttede Mig for at sige nej tak til gaven. Jeg efterlod uniformen nede i hans pult sammen med en seddel, hvor Jeg havde skrevet: "Hvis du ønsker, at vores venskab skal holde, så må du ikke hengive dig til sådanne numre med at give og modtage ting. Når en trængende person accepterer noget fra en anden, så opstår der en bekymring i hans sind om, hvordan han skal kunne gengælde denne gave. Og stolthed trænger ind og forurener sindet hos giveren; han bliver simpelthen stolt over sin velgørenhedshandling. Hvis vi bygger vores venskab på et grundlag baseret på at give og modtage, så vil den, der modtager, føle sig underlegen, og den der giver, vil føle sig stolt. Et sådant venskab holder ikke. Så Jeg ønsker ikke at modtage det tøj, som du efterlod i Min pult, og Jeg returnerer det sammen med denne seddel." Den næste dag bønfuldt denne dreng: "Du kan give mig tøjet tilbage, efter Du har forladt spejderbevægelsen." Men end ikke det var Jeg indstillet på at acceptere. "Jeg har ikke behov for hjælp, og Jeg søger ikke hjælp", fortalte Jeg ham. "Jeg leder udelukkende efter en chance for at hjælpe og vise andre den bedste måde at hjælpe. Desuden fik din fader syet uniformen til dig. Det var ikke meningen, at Jeg skulle have den. Jeg er sathya, som Mit navn indikerer. Hvis Jeg har det på i stedet for, det er dig, der har det på, så vil Jeg tilsidesætte sandheden."

1.18. I disse forbindelser er jeg fristet til at fortælle, hvad der skete for en af mine slægtninge for omkring 20 år siden. I Rangoon havde han købt en burmesisk paraply. Den var næsten flad for oven, og den var beklædt med et lyst, nærmest skrigende farvet klæde. Han havde købt den som fødselsdagsgave til sin søster, der boede i Bangalore. Men hun nægtede at modtage den, så i lang tid lå den ubrugt et sted i huset. Senere gav hans forældre den til Baba som en offergave. Baba sagde til dem: "Hvorfor giver I Mig noget, der er stjålet? Den tilhører jeres datter, og det uanset om hun bruger den eller ej." Alt, hvad der ofres til Baba, skal lige fra starten være tiltænkt Ham og dedikeret til Ham.

1.19. Da jeg var i Uravakonda, så jeg ned i den brønd, hvorfra Baba plejede at trække vand op hver dag. Det skulle bringes hjem, og de store lerkrukker slængte Han over skulderen. Brønden lå mindst en kilometer fra hjemmet, og Baba traskede frem og tilbage seks gange om dagen. Brønden, der var den eneste brønd med drikkevand i landsbyen, var meget dyb. Det må have været fysisk anstrengende for Ham at få fyldt krukkerne. "Jeg brugte så meget tid på at hente vand til familien, at jeg næsten ikke havde tid til andre aktiviteter", fortæller Baba. Jeg fik også lov til at møde hr. Mehboob Khan, læreren, der elskede og ærede Baba, da Han var dreng. Det var ham, der forudså, at Han en dag ville blive en verdenslærer.

1.20. Det hus som Baba boede i sammen med Sin ældre broder, er nu et virvar af murbrokker. Vi kravlede imidlertid ind og stod i ærefrygt foran det hellige sted, hvor Baba var begyndt at sidde hver torsdag, efter Han havde erklæret, at Han var en inkarnation af Shirdi Baba. Mens vi stod nærmest fortabt i drømmerier, fortalte en ældre landsbyboer en historie fra disse år: "En aften ankom en gruppe kvinder fra en nærliggende landsby til Uravakonda. De kom kørende i en oksekærre, fordi de ønskede at se en film. Kvinderne sad tæt sammen i vognen. En kvinde udnyttede situationen. Hun løsnede og tog et guldsmykke fra håret på kvinden, der sad ved siden af hende. Tabet blev først opdaget, da kvinden steg ud af vognen, men ingen mistænkte nogen af de andre, for de kendte alle sammen hinanden godt. Der var en, der foreslog, at smykket var gået løst af sig selv og var faldet ned på vejen. Andre bad kvinden om at tænke efter, om hun i det hele taget havde taget det på. På det tidspunkt dristede en gammel mand sig til at sige: "Der bor en mirakel-dreng her, som I kan spørge til råds. Han er telugu-lærerens broder." Så snart de i samlet flok trådte ind i huset, så Baba på dem og sagde: "Åh Janakamma! Giv smykket tilbage!" Den forbløffede Janakamma gjorde, som Baba havde befalet. Og hun bøjede hovedet i skam. Baba fortalte de andre: "Gå! Tag hende med hen og se filmen. Anger er straf nok. Glem denne lille forseelse. Det var din fejl, at du sådan fristede denne kvinde, der så let lader sig friste. Jeg er sikker på, at hun ikke vil gøre det igen, for hun er blevet velsignet af Mig.""

1.21. Baba fortalte de studerende, hvordan Han i Sin barndom og ungdom havde båret fattigdom og prøvelser i stilhed og uden at beklage Sig. I huset var der en gyngestol, og en aften sad Baba i den. Da Hans broders svoger så, at Baba sad der og gyngede, blev han meget ophidset og bemærkede: "Hvem har givet Dig tilladelse til at sidde i den kostbare stol og gyngede frem og tilbage, som var Du en storfyrste?! Rejs Dig og forlad værelset." Baba svarede: "Dagen vil komme, hvor Jeg vil blive en storfyrste, der sidder på en stol af sølv. Du vil leve, så du kan opleve den dag." Det gjorde blot svogeren endnu vredere, men han forfulgte ikke sagen yderligere. Omkring syv år senere bragte fyrstinden af Chincholi, der ikke kunne bære at se Baba sidde på en træstol, Ham en stol af sølv. Men selv ikke under Mahashivarathi eller Dasara festlighederne ville Baba tillade, at stolen blev pakket ud. I forbindelse med Baba's fødselsdag kom Hans broders svoger til Puttaparthi. Her bad Baba ham, af alle mennesker, om at pakke sølvstolen ud og stille den op på tribunen foran templet. Det skete i forbindelse med, at man gjorde klar til at afholde lovsang. Manden græd angerens tårer og bad om undskyld. Baba beroligede ham, idet Han sagde, at han ikke skulle være bekymret. Det er måske den eneste gang, hvor Baba faktisk reagerede, for Han plejer at bære andres vrede med bemærkelsesværdig ligegyldighed og beherskelse. Han fortalte drengene, at Han altid er på vagt for at beskytte Sin families ære og omdømme og afværge kynikerne og kværulenters hånlige tilråb.

1.22. Kote Subbanna's købmandsforretning, hvorfra Baba fik Sit tøj og papirvarer til gengæld for sange og reklameslogans, fandtes stadig i landsbyen. Den drives i dag af Subbanna's barnebarn. Engang søgte Subbanna Baba's hjælp til at sætte skub i salget af hans babymad og ayur vedisk medicin. Baba gik ind på at hjælpe, og som tak for hjælpen fik Han de varer fra butikken, som Han havde aller mest brug for, og som Han ikke havde råd til at købe. Reklameværdien af Baba's tekster og sange, der priste disse produkter, var stor. Det fik jeg at vide af folk, der var samtidige med Subbanna. Når flere drenge i kor gik rundt og sang disse reklameindslag, mens de bar på skilte, der reklamerede for produkterne, blev de solgt på ingen tid.

Venkappa Raju, Baba's fader, takkede Subbanna for den hjælp, han gav Baba. På denne måde kunne Baba forny sin garderobe og få nogle få notesbøger. Når som helst et nyt produkt, som for eksempel 'Balamrit' fremstillet af D. Gopalacharlu fra Madras, skulle introduceres til folk i Uravakonda, skete det ved hjælp af den slags gademusik. I byen var der et ugentligt marked. Og på de dage, når landsbyboerne fra det omkringliggende område samlede sig i byen, så havde Subbanna kronede dage med alle sine plakater og sit muntre drengekor.

1.23. Swami fortæller, at selv da Han var dreng, var Han optaget af at korrigere de luner, unoder, brister og ufuldkommenheder, som fandtes i samfundet. Han benyttede sig af satire og gjorde nar af personerne i sine skuespil og digte. Stykket 'Er dine handlinger i overensstemmelse med dine ord?' er et fint eksempel på Hans belærende metode. Det udstiller forældre og læreres hykleri – et onde som børn og elever spontant suger til sig. Også i dag tilskynder Baba os til at koordinere tanke, ord og handling. Han fortæller os, at den gang Han holdt ferier i Puttaparthi, forfattede Han lange satiriske skrifter udformet på vers. De omhandlede emner som det dårlige ved at drikke alkohol, analfabetisme og det uansvarlige ved at ophobe gæld til andre. Baba lærte hurtigt de andre børn at synge disse sange, og de stillede sig op foran husene og sang dem. Nogle husejere blev vrede over dette voldsomme angreb på deres fejl, mangler og økonomiske bindinger. Men der var også mange, der opmuntrede drengene til at fortsætte deres forsøg på at gøre verden bedre.

1.24. Et folkefærd som landsbybogholderne var også mål for Swami's satiriske skrifter. Der var specielt én mand, der var meget stolt af sin 'Hitler moustache', sit flotte ur med dets smukke urrem og endog over sine Don Juan adspredelser. Swami fortalte de studerende om, hvordan Han havde forfattet et satirisk skrift på vers om ham, og hvorledes Han havde trænet en gruppe unge knægte i at parodiere denne mands opførsel. De stod foran mandens dør og sang versene, indtil deres stemmer blev hæse. Målet for deres latterliggørelse kom ud for at prygle dem, men gruppen af børn flygtede ind i de mange sidegader og kunne ikke fanges. Denne råb og løb taktik fortsatte, indtil han barberede rædslen under sin næse væk, fjernede læderremmen fra sit håndled og opgav sine hemmelige besøg. Baba skrev også et stykke på telugu med titlen 'Nye tider'. Det handler om en digter, der blev ignoreret og hånet, mens han var i live. Men mandens gribende og bevægende digte gav hans søn ammunition nok til en opsigtsvækkende sejr i et valg nogle få år efter hans faders død.

1.25. Huset hvor Thammiraju, læreren der overtalte Swami til at skrive stykket med titlen 'Er dine handlinger i overensstemmelse med dine ord?' til skolens årsdag, boede, står intakt lige over for den bunke mursten, der engang var Seshama Raju's hus. Det er i sandhed et tre-dobbelt helligt sted, for Swami tilbragte mange timer her sammen med sin lærer og hans hengivne hustru. Her gav Baba dem glimt af sine Guddommelige Lege, mens Han også legede med deres søn, der var på Hans egen alder. Blot ved at kalde på dem ved navn kunne Han skabe billeder af Vishnu's ti inkarnationer og forskellige andre Guder, der viste sig på en af væggene i huset. Han fremkaldte også billeder af helgener, som husets frue ærede. Hun skrev senere et digt om disse helgener. Hun skrev også et digt om denne episode. Digtet blev offentliggjort i et månedligt tidsskrift udgivet af Sai Organisationen i Madras. Huset der tilhørte Narayana Sastry, der blev udødeliggjort som den person, der så den gyldne aura rundt om Swami, da Han forlod hjemmet for 'at udføre den opgave Han var kommet for at udføre', ligger næsten lige ved siden af det sted, hvor Seshama Raju boede. Da Baba var en lille dreng, prikkede Han engang til Narayana Sastry's faglige stolthed. Det skete, da Baba stillede Sastry spørgsmål om hans udlægning af nogle klassiske tekster. Vi får en idé om den henrykkelse, der overvældede Sastry denne dag, når vi møder og lytter til dr. Baronowski fra Arizona Universitetet. Han blev nemlig ramt af forundring og fryd, da han så en aura omkring Baba for et stykke tid siden i Brindavan, Whitefield, da Han gav darshan til de tusindvis af mennesker, der var forsamlet der.

1.26. Swami fortalte de studerende, at Han havde oplevet det, vi vil kalde 'hårde tider' i Uravakonda, og det skønt Han var skolen og byens favorit. For sin broders familie var Han

den, der hugger brænde og den, der henter vand. Han samlede tørre kviste og grene fra de omkringliggende bakker. Han bandt dem sammen i bundter, som Han bar hjem. Det gik for sig hver anden eller tredje dag. Han trak vand fra en brønd, der var det eneste sted, hvor man kunne få drikkevand, og som ikke lå specielt tæt ved hjemmet. På trods af dette, og andre udmattende huslige pligter, var Han altid frisk og livlig og fuld af et smittende humør. Det pinte Hans naboer at se, hvad Han måtte igennem, og de bad Ham indtrængende om at skrive til Sine forældre og bede dem om at hente Ham hjem. Der var endog nogle, der tilbød selv at skrive brevet. Men Han fortalte dem alle sammen, at de ikke skulle bekymre sig, for Han var glad for, at Han kunne hjælpe. "Hvorfor skulle I spekulere på det? Jeg nyder at gøre nytte", sagde Han.

1.27. Jeg stod på den selvsamme veranda, hvor Baba plejede at stå og synge hver morgen, inden undervisningen startede. Det var altså her, Han sang skolens bønner foran alle eleverne og lærerne. Det var fra netop denne veranda, at Han en historisk morgen havde annonceret: "Fra nu af tilhører Jeg ikke længere jer. Jeg tilhører dem, der behøver Mig og kalder på Mig." Swami fortæller, at Han gik ned ad trinnene, endnu før forsamlingen havde fattet betydningen af det, Han netop havde bekendtgjort. Herefter gik Han hen til det hus, hvor Hans broder, telugu-læreren, boede. Da Han havde kastet Sine skolebøger fra Sig, gik Han til udkanten af byen, hen til Anjaneyulu's hus. Han var regeringens skatteopkræver. Anjaneyulu elskede og forguede Baba. Måske var han en af dem, der behøvede Ham og kaldte på Ham for at blive oplyst og befriet. Men Han gik ikke ind i huset. Der findes dusinvis af store, runde, fladtoppede kampesten, der rager op af jorden, blandt træerne på det åbne areal foran dette hus. Baba udvalgte en middelstor sten og satte Sig op på den. Han sad lige foran Anjaneyulu's hus. Den forsamling der havde fulgt Ham fra skolen, var nu forøget til et hav af hoveder, der stod omkring Ham. Anjaneyulu fik en vision om, at vandreturen fra skolen markerede indvielsen af en verdensrevolution. Så senere fik han opført en minde-konstruktion over denne sten, for det er vigtigt at skille den ud fra resten af stenene. For nylig gav Baba de gode mennesker i Uravakonda tilladelse til at opkøbe det tilstødende jordstykke. Her vil de opføre en fællessal, hvor de kan udføre tjenesteopgaver, der er inspireret af Hans lære.

1.28. Baba sad på denne kampesten. Herfra afslørede Han, at Hans hengivne kaldte på Ham, og at Han ikke længere kunne foregive at være en elev eller endog et medlem af Raju-familien. "Jeg har Min opgave, som Jeg må færdiggøre", erklærede Han, idet Han derved indikerede, at en del var blevet gennemført, mens Han var i Shirdi. Herefter bad Han forsamlingen om at synge lovsange og fremsige Herrens navn. Han fremstod som lærernes lærer, hvis budskab kan befri mennesket fra sorg og begærlighed. Han sang: "Tilbed i sang med oprigtig hengivenhed Den Guddommelige Gurus fødder, for de kan føre dig over elendighedens hav." Hvem var Den Guddommelige Guru, hvis fødder Han refererede til? De der kendte Ham, og det var kun nogle ganske få, vedkendte sig, at det rent faktisk var Baba's fødder, de havde sunget om. Selv i disse tidlige år understregede Swami, at forening med Gud kræver fællesskabsfølelse med mennesker. Swami så, at den hjælpeløshed, nød og sygdom, der var overalt omkring Ham, svækkede folks lykke. Han blev bevæget af medfølelse. Lyset var ikke længere under en skæppe. Dets lys skulle snart spredes, lyse og stråle i hvert et hjerte og hvert et hjem, i hver en skole og hvert et fredeligt sted, i hver eneste landsby og by. Swami er fremkommet med en kraftig appel til hele verden om at gribe fat i fødderne på Det Guddommelige, der har nedladt Sig til at indeslutte Sig Selv i menneskelig skikkelse. På den måde kan mennesket frelse sig selv fra forurening og fortabelse. Disse lotusfødder, som Han denne dag fremviste i al deres storslåethed, har gået på rosenblade, sneklædte bjergstier, veje med søle og mudder, upålidelige stier og sandede flodbredder. Altid har de bragt trøst til de sorgtyngede mennesker i alle lande.

1.29. I løbet af den korte tid Han boede i Uravakonda, installerede Baba Sig Selv i hjerterne på såvel gamle som unge mennesker. Han har fået deres øjne til at funkke på grund af Sin latter, og Han har forsødet deres ører med sang. Han var skolens skjald og lyspunkt; den brede befolknings stolthed og yndling. Hver eneste familie havde en historie at fortælle om Hans

mystiske kraft, Hans prema og Hans visdom. Så da Han forlod hjem og skole og begyndte at tale om Sin opgave og om dem, der ventede på Ham over hele verden, så mistede de modet, og deres tunger svulmede op i ubeskrivelig sorg, så de ikke var i stand til at fremsige et eneste ord.

1.30. Hans hjemkomst fra Uravakonda og erklæringen i Puttaparthi om, at Han var Sai Baba fra Shirdi, indtraf da Han blot var 14 år gammel. Men de omkringliggende landsbyer og endog så langt væk som Anantapur, 65 km væk, vidste snart besked om, at Han var Sai Baba.

1.31. En dag gik chaufføren i en jeep tværs over den tørre flod og gik rundt i Puttaparthi's gader. Han forsøgte at finde Swami. Hans chef, en ung engelsk underofficer, havde været på jagt i skoven på den anden side af Chitravati-floden. På vej tilbage til Anantapur var bilen gået i stå lige uden for Puttaparthi. Chaufføren gjorde sit bedste, og det gjorde officeren også, for at få bilen i gang igen, men det lykkedes ikke for dem. Chaufføren nævnte, at der var en dreng i Puttaparthi, der kunne materialisere vibhuthi (*hellig aske*). Han kunne, fortalte han, med en cirkulær bevægelse af Sin hånd skabe et universalmiddel mod alle sygdomme, og det selv når det gjaldt en jeep! Når de nu var strandet på halvvejen, så indvilligede englænderen og lod chaufføren gå ind i landsbyen, mens han selv satte sig til at vente i jeepen. Da der var gået et stykke tid, stødte chaufføren på drengen, og han blev forbløffet over at høre Baba sige: "Jeg kommer Selv hen til jeepen." Han gik tværs over flodsengen, og da Han nåede vejen, kiggede Han ind i bilen. Han fik øje på kadaveret af en huntiger, som officeren havde skudt for bare to timer siden. Swami's dybe kærlighed til alle levende væsener kan ikke tolerere, at dyr bliver dræbt eller pint.

1.32. Han sagde: "Jeg standsede jeepen på dette sted, for denne tiger er en moder, hvis tre unger i dette øjeblik hyler og råber på hende. "Tag tilbage! Få fat i disse unger, og forær dem til en zoologisk have, hvor der en nogen, der kan tage sig af dem. Og lad være med at skyde vilde dyr igen, for de har ikke gjort dig noget. Hvorfor dræbe dem, omringe dem og lægge fælder ud for at fange dem? Skyd dem i stedet med et endnu bedre våben, dit kamera. Det vil ikke lemlæste eller dræbe dem."" Englænderen blev øjeblikkelig oplyst, og han bar aldrig et håndskydevåben igen. Han opdagede, at det at skyde vilde dyr med et kamera var langt mere spændende og på alle måder langt bedre. Han overgav de forældreløse unger til en zoologisk have, og da tigerskindet kom tilbage fra konservatoren, bragte han det til Puttaparthi. På det tidspunkt var Prasanthi templet under opførsel. Han mødte Baba og lagde tigerskindet for Hans fødder. Sakamma fra Coorg bønfuldt Ham om at sidde på det i meditationsstilling med en japamala mellem Sine fingre. Hun havde en fotograf parat. Og Baba imødekom ønsket, skønt Han aldrig sidder og mediterer eller holder en japamala i hænderne!

1.33. Nagamani Purnaiya har skrevet en bog på telugu med titlen: Divine Leelas of Bhagawan Sathya Sai Baba. Bogen er senere blevet oversat til engelsk. I bogens forord skriver hun: "Jeg har benyttet mig af enhver lejlighed til at iagttage Hans Guddommelige Kræfter." Bogen beskriver mere end 140 mirakler, om hvilke hun siger, at hun selv har været vidne til 115 af dem, og at hun føler sig meget privilegeret. Nagamani Amma var Sri Purnaiya's hustru. Han var økonomidirektør i Southern Railways. Nagamani Amma fortæller om nogle mirakler, der fandt sted i det, der kaldes 'det gamle tempel', der ligger i landsbyen. De fandt sted i de første få år efter Swami's bekendtgørelse. Da det nutidige tempel, der kaldes Prasanthi Templet, blev indviet i 1950, blev templet i landsbyen til 'det gamle tempel'. De mirakler hun fortæller om, har forbindelse til helbredelser forårsaget af brugen af vibhuthi skabt af Swami samt til rasende flodstrømme, der blev undertrykt på Hans bud. Baba afslørede følgende over for hende: "Det er på grund af din tro og tillid til Mig, at din bus kunne krydse floden på trods af den voldsomme stigning i vandstanden." Baba skabte blomsterkranse af tulusi-blade samt ringe og hængesmykker til folks personlige brug. Han udførte også operationer. "En dag så jeg Baba smide noget, der lignede en bananskræl over muren", beretter Nagamani Amma. "Herefter kom Han hen til mig og bad om vand, så Han kunne vaske Sine hænder, der var røde af blod. "Du har bedt Mig om at helbrede denne mand, så Jeg har opereret ham", sagde Han. Den nat

kunne jeg ikke sove på grund af bekymring for manden, eftersom han var blevet opereret uden bedøvelse og i fuld bevidsthed. Det pinte mig at tænke på den smerte, som han nu lå i det tilstødende værelse og led af, så jeg holdt mig lysvågen natten igennem. Ved dag gry kaldte Baba på mig og bad mig give patienten noget bandage. "Gå og giv ham straks bandagen", beordrede Han. Da jeg gik ind på værelset, efter at have tøvet lidt i døren, fandt jeg patienten siddende op og i færd med at spise en tallerkenfuld idles og chutney. Swami stod bag mig. "Det er ikke en operation, der er udført af en læge", sagde Han med et smil på læben. "Jeg har udført den, så der er ingen smerte, ingen efterbehandling og ingen speciel diæt, der skal følges. Han kan spise alt, hvad han måtte ønske." Han viste mig et langt mærke på maven, men jeg så ingen sting. Swami sagde: "Den vibhuthi som Jeg materialiserede og smurte på hans pande, virkede som narkose. Jeg skabte en lille trefork og en kniv til brug ved operationen. Da Jeg var færdig, smurte Jeg vibhuthi på såret, og så var det overstået."

1.34. "En anden dag kom der fire mænd til Puttaparthi i den hensigt at teste Swami", fortsætter Nagamani Purnaiya. "Da de nåede til Bukkapatnam, 5 km væk, byttede de armbåndsure. De ville finde ud af, om Baba ville opdage, hvad de havde gjort. "Hvis Han er Gud, så vil Han vide det", tænkte de. Swami kaldte dem ind til interview og sagde: "Jeg ved, hvorfor I er kommet, og hvad I talte om på vejen herhen. Den ene har en andens ur på. Jeg ved, at I er kommet for at teste Mig, men dette er et sted for hengivne. Nu kan I tage tilbage til det sted, I kom fra."

1.35. Baba har ikke blot opmuntret til at synge lovsang og sat skub i det, at folk synger lovsang i grupper, der ellers havde været aftagende, men Han har også skrevet lovsange og sange, hvor man synger Guds navne, for at tilfredsstille behovet for nye sange. I løbet af disse tidlige år skrev Han ikke så få. De fire søjler i Sai dharma's palæ blev for første gang afgrænset i en sådan sang, som Han skrev, da Han var 17 år:

*Lad livets pilgrimsvej, skridt for skridt, blive betrådt
med sathya, dharma ('rigtig handling'),
santhi (fred), prema og ahimsa (ikke-vold).
Din pligt er blot at trave af sted og forsøge.*

*Om du vinder eller taber spillet – det er op til Guds Vilje.
Fyld dit sind med Gud, vær Ham fuldstændig hengiven.
Det vil skænke dig frihed fra sorg og smerte.*

*Janaka var konge, men han levede i Gud.
Han herskede over sit rige og opnåede også befrielse.
Hvorfor længes efter overmenneskelige evner?
Tro, oh menneske!
Overmenneskelige evner får dit ego til at vokse og blænder
din visdoms øje.*

*Mens du går gennem denne sti-løse jungle,
er Guds navn din eneste guide.
Din højborg er en værdifuld mark.
Pløj den med dit sind, og anvend dine gode egenskaber
som trækdyr.
Brug intellektet som en pisk, der kan drive dem fremad
og indsamle prema og oplysthedens høst.*

Kapitel 2

Kærlighed på fremmarch

2.1. Avataren havde oplyst verden i 45 år, da denne fortælling indtil videre blev afsluttet i bind 3 af Sathyam Sivam Sundaram. Det navn der slog ned i mit sind, da jeg gik og tænkte på, hvilken titel der skulle pryde Hans biografi, får mig nu til at huske på en profetisk erklæring, som Swami Vivekananda er fremkommet med. Under hans tale om Hengivenhedens yoga bekendtgjorde han: "Religion, der er den højeste viden og den højeste åndelige visdom, kan ikke købes, og den kan heller ikke erhverves gennem bøger. I kan vende jeres hoved i alle retninger, I kan tage på opdagelsesrejse i Himalaya, Alperne og Kaukasus, I kan søge på havets bund og stikke jeres næse ind i hver en krog og hvert et hjørne af verden, om det så er i Tibet eller i Gobi-ørkenen, men I vil ikke finde den noget sted, før jeres hjerte er parat til at modtage den, og jeres lærer er kommet. Og når denne Guddommeligt beskikkede lærer kommer, så tjen ham med en barnagtig tillid og ligefremhed. Åben frit jeres hjerte for hans påvirkning og se i ham den manifesterede Gud. For dem der er kommet for at søge sandheden i en sådan ånd af kærlighed og højagtelse, vil Sandhedens Herre åbenbare de vidunderligste ting, hvad angår Sandhed Godhed Skønhed." De der har oversat denne passage til de indiske sprog, har uden at have kendskab til Sathya Sai Avataren oversat Sandhed som Sathyam, Godhed som Sivam og Skønhed som Sundaram! Sandhedens Herre kan bedst oversættes som Sathya Sai. Baba har åbenbaret de mest vidunderlige ting om mennesker – at kernen i hvert eneste individ er Sandhed Godhed Skønhed, at alene denne bevidsthed kan skænke befrielse. Jeg havde ingen anelse om denne sandhed. Det må have været Vivekananda selv, der har ført mig til læreren, Sandhedens Herre.

2.2. Baba velsignede byen Anantapur, der er hovedkvarter i det distrikt, som Prasanthi Nilayam er en del af, med et college for kunst og videnskab for kvinder. Det var ikke blot Hans hensigt at tilføje endnu et til de mere end hundrede colleges, der allerede er spredt rundt i landet. Hans plan var at skabe en uddannelsesinstitution, der vil forme de piger, der træder ind gennem dens indgangsport til døtre, der ærer Bharatha's (Indiens) åndelige traditioner; der vil skabe søstre, der er ivrige efter at tjene den stadig voksende kreds af slægtninge og venner i dette lands landsbyer; der vil skabe hustruer, der bliver gift ind i en tilværelse præget af enkelthed og oprigtighed; der vil skabe mødre, der er dygtige og ivrige efter at indpode idealerne vedrørende uselvisk tjeneste og åndelig selvdisciplin i deres børns hjerter. Inden længe velsignede Bhagavan Anantapur med endnu en bygning, en udendørs pavillon, dedikeret til at fremme 'den højerestående livsform'. "Når kærligheden er den 'maskine', der driver sindet, så kan det kun resultere i noget godt. Jeg er kommet for at genskabe kærligheden blandt mennesker, for at rense dem for ondskabsfuldhed og begrænsende indstillinger." Det erklærede Han, da Han indviede bygningen. Pavillonen bruges som en sal, hvor man kan gennemføre arrangementer til gavn for lokalsamfundet. Baba besøgte salen nogle få år senere, da hengivne holdt bryllupsfest for fire fattige kasteløse par. Baba øste Sin Nåde over de lykkelige par. Til hver brud materialiserede Han et helligt smykke der skal bæres for at vise, at man er gift. Som en del af ritualet hængte brudgommen dette smykke rundt om brudens hals. Til hver brudgom materialiserede Han en guldring, som bruden satte på hans finger. De kasteløses familier tog del i en hjertevarm fest, som de delte med de hengivne og Baba Selv.

2.3. I august 1971, da tusindvis af hengivne var forsamlet i Prasanthi Nilayam for at hylde Krishna på dagen, hvor man fejrer Hans fødselsdag, erklærede Baba: "Folk fortæller Mig, at menneskeheden i dag er på randen af tilintetgørelse, at hykleriet og hadets kræfter hurtigt spreder sorg over alle kontinenter, og at bekymring og frygt sniger sig gennem gaderne i alle lande. Der er ingen grund til at fortælle Mig alt dette, for Jeg er kommet af netop denne grund. Når verden befinder sig på grænsen til kaos, så kommer Avataren for at stilne stormen, der raser i menneskets hjerte."

2.4. Dasara-festlighederne i september gav den vældige forsamling af åndeligt søgende mulighed for at drage fordel af det, festlighederne rent faktisk er blevet, nemlig et løbende studie af Guddommelige lektioner om den mystiske symbolisme, der findes i den vediske kultur. Baba forklarede, at den rituelle offerceremoni er en påmindelse om vores absolut nødvendige pligt til at ofre selvet for at blive i stand til at forestille os Overselvet. Kroppen er alteret; verden vi lever i, er offergaven. Hengivenhed over for Gud og åndelig visdom er flammerne fra offerilden, der accepterer, forvandler og helliggør offergaverne. Og sublimeringen af bevidstheden til Det Absolutte er virkeliggørelsen af dette. Bhagavan erklærede også: "Dette år markerer Dasara et nyt kapitel i Prasanthi Nilayam's historie. Erkend, at Det Guddommelige er dens inderste kerne. I skal tillige længes efter denne Guddommelighed og stræbe efter at åbenbare den i jer selv gennem åndelige øvelser. Dette college er netop dedikeret til dette arbejde." Bedesalen fik tilføjet en ny facade. Templet er også blevet udvidet med et overdækket vindfang med sølv-døre, traditionelle tempel-skulpturer og dekorative kupler, der er beklædt med guld. Templet kundgør Avatarens tilstedeværelse. Ashram'ens beboere og besøgende skal gøres bevidste om denne tilstedeværelse, og det program de lægger for den enkelte dag, skal være i overensstemmelse med den åndelige højnelse, som den åndelige atmosfære lægger op til. Med Sin Guddommelige tilstedeværelse velsignede Baba mere end 70 lejligheder, der stod klar til at modtage hengivne, der var ivrige efter at tilbringe deres dage i ashram'en med at udføre åndelige øvelser. De der fik tildelt en lejlighed, kom fra alle egne af Indien og endog fra udlandet. De bekender sig til forskellige trosretninger og taler forskellige sprog. Men Bhagavan øste Sin Nåde ud over dem alle, for som Han erklærede:

*Der findes kun én race, menneskeheds race.
Der findes kun én religion, kærlighedens religion.
Der findes kun ét sprog, hjertets sprog.
Der findes kun én Gud, og Han er allestedsnærværende.*

Antallet af lejligheder i ashram'en er steget i antal, så der nu er omkring 300. Der er mange åndelige aspiranter, der er ivrige efter at tilbringe deres tid her, eller i det mindste nogle måneder hvert år, i denne atmosfære, der er præget af stilhed, selvhjulpethed og overgivelse til Den Guddommelige Vilje, og deres antal er de seneste år forøget drastisk.

2.5. Oktober oplevede Baba i Hyderabad, hvor Han motiverede de hengivne til i fællesskab at gå rundt i byernes gader tidligt om morgenen og synge lovsange. Han inspirerede dem også til at fortælle børnene om de åndelige øvelsers grundlæggende principper. Alt dette gjorde Han i Sine taler i Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, som under Hans gunstige vejledning er vokset i styrke, og som gavner flere og flere mennesker. Den 25. oktober 1971 lagde Baba grundstenen til et lingam-formet tempel i Hyderabad, der er hovedstaden i delstaten Andhra Pradesh. Bygningen fik navnet Sivam (godhed). "Jeg helliger dette tempel til hengivne, der, i stedet for at følge Mig fra sted til sted, nu kan samles her, hvor de er garanteret at få darshan", sagde Han. I Dharmakshetra i Bombay hedder Den Guddommelige Bolig Sathyam. I Hydera-bad opføres templet ved navn Sivam (godhed), der er den anden i rækken, mens Sundaram (skønhed) i Madras blev opført sidst. Om disse tre fortæller Baba: "Sandhed er fødderne, godhed er kroppen, og skønhed er hovedet. Vi står med fødderne solidt plantet i sathya. Vi skal handle i godhed, og vi skal tænke på skønhed. Vi fødes i sandhed, lever i godhed og forenes i skønhed." Baba indviede templet Sivam i forbindelse med telugu-nytåret i april 1973. Denne arkitektoniske perle, der indeslutter det kosmiske budskab om, at alt opstår fra og forenes i Den Ene, blev færdigbygget på 18 måneder. Her materialiserede Han en lingam, som hengivne, der har lyst til det, kan tilbede, når det passer dem. Han installerede den i salen, der bygningsmæssigt danner fodstykket, hvorpå lingam'en står. I de følgende syv dage lyttede en stor skare af mennesker i stor begejstring til fremsigelsen og fremstillingen af Siva Purana teksten. Denne begivenhed markerede begyndelsen på en kulturel og åndelig revolution med Sivam som inspirationens kilde.

2.6. Under fødselsdagsfestlighederne i 1971 forklarede Baba:

*Livet er en udfordring, mød den.
Livet er kærlighed, del den.
Livet er en drøm, lad den gå i opfyldelse.
Livet er en leg, leg den.*

Det er et budskab, som tusindvis af mennesker i dag sætter stor pris på og efterlever. Han talte om de tre legemer, som alle mennesker er omsluttet af: Det fysiske, det subtile og det kausale legeme. Han forklarede, at sindet er herre over det fysiske legeme, intellektet over det subtile og intuitionen over det kausale. Hver dag under festlighederne kunne alle de, der var opmærksom på udviklingen, bevæge sig nogle få skridt mod selvkontrol, selverkendelse og selvrealisation. Julen fulgte snart efter, og i Sin tale fremhævede Bhagavan den allestedsnærværende Kristus, idet Han sagde: "Alle er én i Kristus, og den ene Kristus er i alle."

2.7. Den femte All India Konference for Sri Sathya Sai Tjenesteorganisationen blev afholdt i Abbotsbury, Madras, i den sidste uge i december 1971. Baba havde opmuntret fløjene i organisationen til at fortsætte med forberedelserne på trods af, at landet var involveret i en krig mod Pakistan. For som Han sagde, krigen vil være forbi på det tidspunkt. "Borgerkrigen i Pakistan mellem de østlig- og vestlig orienterede befolkningsgrupper har tvunget millioner af skrækslagne mennesker til at søge tilflugt i Indien. I deres store nød bad de os om at hjælpe dem. Tro mod vores kultur og tradition ofrede vi en hel del, gav dem mad og husly og sendte dem tilbage til deres hjem, efter vi havde sikret os, at de ville være i sikkerhed, og at de kunne leve i fred. Vi ønsker ikke at udvide vores territorium eller dominere eller skade nogen." Det udtalte Baba, efter konflikten havde fundet sin afslutning. Hans Vilje sejrede. Den pakistanske hær overgav sig, og det var en glædelig overraskelse for Indien. Det skete knap en uge før konferencen var planlagt at skulle begynde i Madras med mere end 3.000 delegerede fra hele landet.

2.8. Mange var kommet fra lande uden for Indien. Familien Cowan's, Walter og Elsie, dr. John Hislop og mange andre kom fra USA. Hr. og fru Cowan tog hjem i april 1972. Over for en forsamling af venner og åndeligt søgende kollegaer sagde Elsie: "Vi er kommet tilbage fra Indien, min mand og jeg, fyldt til randen af forbløffende oplevelser, som kan hænde for alle. De er så fantastiske, at mange af jer nok vil tvivle på, om de er sande. For næsten ingen af os erkender den store betydning og den enorme kraft, som man kan tilskrive denne store Guddom, der ikke blot færdes på Jorden, men som drager omsorg for alt, hvad der sker mellem himmel og jord. Walter døde i Madras. Sai Baba vækkede ham til live igen." Og Walter bekræftede: "Vi boede på Connemara Hotel, og det var to dage efter, vi ankom. Jeg var meget syg og lå i sengen på grund af lungebetændelse. Jeg gispede for at få vejret, og pludselig var kroppens kamp forbi. Jeg døde."

2.9. Under konferencen inspirerede Bhagavan de hengivne delegerede til at bestræbe sig på at omsætte den kærlighed, de nærer til Ham, til uselvvisk tjeneste over for dem, der ikke har det lige så godt, som de selv har det. Han tilskyndede dem til at dele deres ressourcer, kræfter og evner med andre, der også er uadskillelige dele af den samme Gud, som de alle ærer i samme grad. Uselvvisk tjeneste bør ikke blive en rutinepræget gestus, en stillen-til-skue-handling eller en mundtlig strøm af sympatierklæringer. 'Alle for én, én for alle' er det ideal, som samfundet bør marchere mod. Bhagavan kritiserer skarpt de institutioner og individer, der håner hellige højtider, bagvasker hellige mænd, fornægter Gud og dermed underminerer troen, velgørenheden, oprigtigheden og redeligheden i mennesket. Han understreger, at mennesket behersker store områder af viden, men alligevel har han ingen viden om sig selv. Han humper af sted, skønt hans ben er stærke. Han er sindssyg, skønt han indeni er sund. Han er døv, skønt hans ører fungerer fint. Tiden er kommet, hvor han skal vækkes, hvor han skal befries fra denne absurditet, og hvor han skal indpodes tillid til sin egen adfærd. Før de delegerede tog hjem, gav Han ordre til, at alle spor af antipati eller mistro, som de måtte have i deres hjerter mod

Pakistan, skulle druknes i den universelle kærligheds flod, som de havde oplevet de sidste dage. "Hele menneskeheden skal bydes velkommen i jeres kærligheds hjertevarme fold", sagde Han.

2.10. I et brev stilet til beboerne i Prasanthi Nilayam dateret nytårsdag 1972 fortæller Baba blandt andet følgende om Madras konferencen: "Møderne på denne conference skænkede lyksalighed til alle. Men der blev brugt mere tid på at tilfredsstille tungen og maven, end der blev brugt tid på Atma (*Den Guddommelige Gnist*). For dem der har appetit på Atma, er disse begær trivielle. Det er bedst at holde al denne spising og al denne festligholdelse på et lavt blus. I Madras var dette ikke tilfældet." Baba er kompromisløs i sin fremhævelse af de menneskelige værdier. Han forklarede også følgende: "Der hvor der lægges for megen vægt på materielle bekvemmeligheder, der flygter lyksaligheden. Åndelige aspiranter bør vide, at indholdsløs tale, glubende appetit, det at finde nydelse i at bagtale andre og løbe med sladder, det at tale nedsættende om andre og udveksling af smiger, er indgroede fjender. Kun de der undgår disse onde tilbøjeligheder, kan gøre sig fortjent til Swami's Nåde. Måtte I fortjene denne Nåde i årene fremover. Bestem jer allerede i dag for at komme ud af denne vante rutine, og bevæg jer hen ad den vej, der er fastlagt i Sanathana Dharma."

2.11. Grundstenen til Sathya Sai College blev lagt den 16. marts 1972 på et stort jordstykke, der ligger lige ved siden af Brindavan nær Whitefield. Baba har planlagt, at denne bygning skal være en helt enestående arkitektonisk perle, der i sin storslåethed tåler sammenligning med den bygning, der huser kvindernes college i Anantapur. Den er blevet designet til at blive et reservoir af åndelig visdom, der giver løfte om at transformere landet til et sted, hvor der er fred og velstand. "Forældre, politikere og lærere er alle ansvarlige for det omfang, i hvilket uddannelsessystemet er blevet forringet", sagde Baba. Og Han fortsatte: "I uddannelse, såvel som i alle dele af det moderne liv, har lånte idealer, importerede samfundssystemer og skiftende loyalitet bragt ulykke og katastrofe i deres spor. Alle er beskæftiget med at give råd eller kritik, men ingen går op i at være et godt eksempel. Når de studerende på dette college bliver ledere og undervisere, vil antallet af personer, der lykkeligt vil sejle over livets turbulente hav, forøges. Uretfærdighed, usandhed og syndighed vil blive opfattet som vanærende og nedværdigende sociale ondt, i stedet for som nu at blive tolereret og endda værdsat. Sandhed, retfærdighed, kærlighed og gode manerer vil snart vende tilbage til Jorden. Reorganiseringen af uddannelse er en af metoderne til at opnå dette mål."

2.12. Den 25. marts 1972 ankom Bhagavan til Delhi, hvor Han skulle opholde sig i 10 dage. Baba begynder ofte sine taler til de vældige folkeskarer med en velsignelse: "Jeg er lykkelig for at kunne dele jeres lyksalighed og se, at I deler min lyksalighed." Disse 10 dage blev tilbragt i en opmuntrende begejstring og en ubeskrivelig Guddommelig fryd. Efter Han var vendt tilbage til Prasanthi Nilayam, talte Baba til en forsamling af hengivne om sit besøg i Delhi: "I Delhi var mine tilhængeres længsel så intens, at det tog mig næsten en halv time at stige ud af flyet. Hundreder tusinder af mennesker havde taget ophold uden for min bolig, og alle dagen og nattens timer råbte de på min darshan. Medmindre én gruppe flyttede sig, var der ikke plads til, at den næste kunne få darshan. Jeg var nødt til at gå op på balkonen, så den store forsamling kunne få et glimt af mig. Trukket dertil af den lyksalighed som det at få darshan giver, samlede skarer af folk fra Meerut, Jullunder, Patiala og andre fjerntliggende byer og landsbyer sig der for at deltage i lovsang og høre mine taler. Den 1. april indvilligede jeg i at tage til Kurukshetra i dagens varmeste timer, eftersom jeg ikke brød mig om at skuffe folkeskarerne i Delhi og berøve dem en darshan. I Kurukshetra havde Gulzarilal Nanda arrangeret et møde med asketer og studerende fra universitetskomplekset. Men der var 300.000 mennesker, der ventede på mig på dette sted, der er velkendt for mig som stedet, hvor jeg belærte menneskeheden. Jeg advarede asketerne om den ødelæggende indflydelse, som et hierarkisk opdelt og institutionaliseret samfund kan have. Jeg bad de studerende om at holde sig langt væk fra den forurening, man let udsættes for, når man engagerer sig i politik." Jogendranath Joshi, et øjenvidne til mødet på Kurukshetra, skriver: "Indtil Baba ankom, herskede der forvirring blandt de tusindvis af studerende, og de blev i stigende grad rastløse

og uregerlige. Men så snart Baba steg op på tribunen og så Sig omkring, dulmede det de voldsomme følelser. De tilsyneladende næsten truende horder blev øjeblikkelig forvandlet til fredelige mennesker.”

2.13. USA's ambassadør i New Delhi, professor Keating, var så imponeret over den ærefrygt, der var at spore hos skarerne af hengivne i Delhi, at han udtalte: "Gennem studie af bøger opnår jeg ikke den fulde forståelse af indisk kultur, og jeg kan heller ikke påstå, at jeg personligt kan stå inde for ægtheden af dette lands hellige skrifter, men når jeg i dette lands hovedstad, her i 1970'erne, ser et fænomen som dette – 500.000 begejstrede mænd og kvinder der myldrer rundt for at få et glimt af denne fem fod høje personlighed, så føler jeg, at jeg kan høre denne ældgamle befolknings hjerteslag.”

2.14. Khushwant Singh, redaktøren på tidsskriftet Illustrated Weekly of India, skrev følgende om denne helt specielle bølge af hengivenhed og tilbedelse: "En trafikprop er ellers noget, der kun sjældent forekommer i Delhi's gader, da vejene her er bredere end i nogen anden by. Men her var den, en trafikprop med biler og busser der blokerer alle gader inden for en radius af 3 kilometer. Brændpunktet for alt dette er huset, hvor Sri Sathya Sai Baba bor." Baba forklarer dette som en naturlig manifestation af længslen efter lys og kærlighed. Han frabeder Sig udtryk som 'et triumferende indtog', 'Han tog Delhi med storm' og så videre. Det er udtryk, som journalister anvendte tillige med ordet 'invaderede', som Ariel brugte i sin faste klumme: "Sidste uge blev Delhi invaderet af en af Indiens navnkundige mystiker og seer, Sri Sathya Sai Baba, der modtog en velkomst fra alle klasser i samfundet, der alle var præget af stor begejstring. Det var en velkomst, hvis lige jeg aldrig har set.”

2.15. Tilbage i Prasanthi Nilayam fortalte Baba: "En aften kørte vi til Meerut, men forsamlingen var så stor og så tæt pakket, at bilen end ikke kunne køre bare hen i nærheden af tribunen. Da bilen standsede, var vi 1,5 km fra tribunen! Vi blev rådet til at vende tilbage til Delhi. Men folkemængdens stønnen overtalte Mig til at vise Mig for dem oppe fra tribunen. Jeg sang nogle få lovsange, som den kolossale forsamling, linje for linje, gentog efter Mig. Da de havde fået slukket deres tørst, kom Jeg tilbage til bilen på lige så mystisk vis, som Jeg var trådt op på tribunen. De sidste seks syv år har Jeg ofte fortalt jer, at den dag hvor millioner vil samle sig for at nyde godt af Avatarens komme, nærmer sig. Jeg råder jer til at indsamle og skatte al den Guddommelige og åndelige vejledning og lyksalighed, som I kan få i dag, så I fremover kan styrke jer selv ved at gruble over de dejlige minder, I har om denne oplevelse.”

2.16. For Baba, og for de millioner af hengivne, var hvert øjeblik fyldt med kærlighed, lys og lyksalighed. The News Chronicle reporterede om en hændelse, der symboliserer Den Guddommelige Prema: "Baba's bil kørte i relativ høj hastighed i nærheden af India Gate, da Han pludselig bad chaufføren om at standse bilen. Alle var overrasket over dette. Baba steg ud, gik tværs over gaden og hen til en gammel mand iført pjaltet tøj. Manden sad på fortovet, og Baba bøjede Sig lidt hen over ham. Han materialiserede en ring, som Han Selv satte på mandens finger, før Han glad gik tilbage til bilen." Sri Ramanujam fra Newsweek slog følge med en taxichauffør ved navn Ashok Kumar. I det øjeblik han fik Baba's darshan, besluttede han, at han ville standse den dårlige praksis med at forlange overpris af sine passagerer. Det Guddommeliges indflydelse havde rensset hans hjerte for denne modbydelige grådighed. En anden hændelse, der er værd at nævne, fandt sted, da Baba besøgte den amerikanske ambassade sammen med professor Keating. Han materialiserede en ring og satte den på ambassadørens finger. Men modtageren var ret ulykkelig, eftersom den sad alt for løst. Baba lagde mærke til mandens forlegenhed, og da de sad og drak te, sagde Han: "Den vil komme til at passe. Du spørger måske hvordan? Ligesom den fremkom på uforklarlig vis, vil den også komme til at passe af sig selv." Da han rejste sig efter at have drukket te, opdagede Keating, at ringen passede!

2.17. I stedet for at Baba invaderede Delhi, så tillod Han, at Han kunne blive invaderet! Han talte til en forsamling af hovedstadens elite i Kamani Hall og til en anden forsamling på over

150.000 borgere på Modern School's kæmpestore lege- og sportsplads. Han talte også til medlemmer af Tjenesteorganisationen og til Seva Dhal arbejdere, der er engageret i forskellige tjenesteaktiviteter som led i deres åndelige højnelse. Det er en proces, som Baba har anbefalet.

2.18. Tilbage i Brindavan bestemte Baba Sig for at sætte gang i en anden stor bevægelse. Nu skulle den egensindige og lunefulde verden lære, at Gud ikke er en tyran, der sidder oppe i Himlen, men derimod en bestemt måde at leve på.

2.19. Han planlagde den månedlange sommerskole, der skulle handle om indisk kultur og åndelighed. Formålet med disse kurser er at fremme ydmygheden og ærefrygtens kvaliteter i de studerende. 300 studerende fra forskellige colleges over hele Indien, såvel som studerende på sidste år fra Sai College, opholdt sig i lejren og gennemgik et åndeligt orienteret pensum. Dette pensum omhandlede primært deres moralske og åndelige visdoms arv, måden man kan leve et verdsligt liv på en positiv måde samt studier af mystikere og helgeners liv og budskaber. Der blev talt om mystikere og helgener fra alle mulige forskellige lande og trosretninger. Og frem for alt var Baba så nådig, at Han Selv påtog Sig rollen som forfatter, producer, direktør, leder af skolen, deltager, forsørger og instruktør. Meera Bharani, en studerende der deltog i kurset, fortæller: "Vi blev inspireret til at godkende naturen som vores lærer, livet som vores skole og uselvsk tjeneste som vores opgave." Onita Bahl, en anden deltager, udtaler: "Bhagavan var den mest skattede lærer på sommerskolen. Hver aften talte Han til os, og nogle dage gjorde Han det også om morgenen. Han tilbragte det meste af dagen sammen med os – Han holdt øje med alt, trøstede, interesserede Sig for os og afklarede forskellige forhold for os. Personligt havde Han opsyn med hver eneste detalje af det daglige program – recitationen af OM meget tidligt på dagen, når vi gik rundt om morgenen i landsbyen og sammen sang lovsange i landsbyens gader, selve undervisningen, den daglige lovsang, og så ledte Han hver søndag de timer, der var afsat til spørgsmål og svar. Vi spurgte Ham: "Hvor opholder Sjælen sig?". "Hvordan skal vi meditere?". "Hvordan skal man engagere sig i at handle, i karma, uden at blive involveret i handlingernes konsekvenser?" "Hvordan praktiserer man åndedrætskontrol?" og så videre. Han lyttede med stor medfølelse og analyserede vores problemer for at stilne tvivlens bølger i vores sind ved hjælp af Hans i allerhøjeste grad oplysende forklaringer. Han fyldte vores hjerter med Nådens gaver. Ingen af os vil nogen sinde blive den samme igen."

2.20. Der kom en imponerende række af intellektuelle til sommerskolen, og de kom fra alle egne af landet. Der var skriftkloge, professorer, universitetsrektorer, forfattere, dommere, administratorer, kunstnere og digtere, og alle var de taknemmelige og glade for den mulighed, de havde fået. Også de mærkede Det Guddommeliges påvirkning og nød godt af denne helt specielle oplevelse.

2.21. På kursets sidste dag fortalte Bhagavan blandt andet følgende til de studerende: "I er alle begavede, og I stråler af en inspiration, som I har fået fra denne atmosfære af fred og selvkontrol, fra den viden I har fået om jeres egen Virkelighed, fra den indre beslutsomhed I har fået og fra de oplivende lektioner, I har deltaget i. Med ærbødighed skal I værdsætte alt det, som disse ældre har lært jer på grund af deres kærlighed til jer. Tag lykkelige hjem medbringende det mod, der udspringer af selvtillid. Del jeres lyksalighed med jeres forældre, venner, ledsagere og lærere. Jeg vil være med jer, uanset hvor I befinder jer. Herefter vil I aldrig være alene og hjælpeløse."

2.22. Den 6. maj 1972, da sommerskolen var i fuld gang, gjorde moder Easwaramma sig fri af sit dødelige legeme. Det skete klokken otte om morgenen i Brindavan, og hendes søn, Den Guddommelige Avatar, var hos hende. Lige til det sidste var hun lykkelig og ved godt mod. Da jeg den forudgående aften aflagde hende et besøg, fandt jeg hende omgivet af børn. Hun var i færd med at fortælle om helte fra Purana'erne, og børnene blev ved med at bede om flere historier, inden de uvilligt krøb i seng.

2.23. Moderens død forårsagede ingen ændring i Baba's adfærd. Den venstre halvdel af mausoleet i Puttaparthi, hvor faderens legeme lå, var hastigt blevet klargjort, så det kunne blive gravsted for moderen. Så Baba fik det hellige legeme sendt til Puttaparthi. Nogle få frivillige ledsagede hendes afdøde legeme på turen. Hun blev begravet den samme aften. Den pludselige død kastede landsbyen ud i sorg, og indbyggerne i Prasanthi Nilayam begræd tabet af deres elskede moder. De kvindelige hengivne var blevet forældreløse ved hendes død. De stod forrest i den lange række af sørgende, der påkaldte sig Herren gennem lovsang. De bad Ham give dem styrke, så de kunne bære tabet. I mellemtiden, i Brindavan, forløb alt, hvad der var planlagt for sommerskolen denne dag, efter planen. "Pligt-hengivenhed-selvdisciplin", betoner Baba altid. De få der vidste besked med, hvad der var sket, vovede ikke at sprede nyheden uden Baba's udtrykkelige tilladelse. For Ham er døden blot et tæppefald, et blink i evigheden, et fodtrin der skal følges af en Sjæl i dennes march mod sin Kilde. Selv da faderen døde i Puttaparthi, forstyrrede begivenheden ikke den normale rutine i Prasanthi Nilayam. Baba lægger vægt på pligt og selvdisciplin som værende de to bredder af hengivenhedens flod. Og dette så man i praksis denne dag, den 6. maj 1972.

2.24. Den 20. juli indviede Baba, i landsbyen Puttaparthi, Easwaramma High School. Skolen er et passende monument for den universelle prema, som Easwaramma brugte til at vække den slumrende godhed, der findes i tusindvis af kvinder og børn fra såvel land som by. Baba erklærede ved denne lejlighed: "Denne landsby vil helt sikkert blive løftet, når flere af dens børn vil kunne modtage en bedre uddannelse, end det tidligere har været tilfældet. De nye lærere, der vil bo i landsbyen, vil både give børnene viden og begejstre dem til at ville erhverve sig denne viden."

2.25. Konferencen for Sri Sathya Seva Dhal, der omfattede omkring 3.000 medlemmer fra hele Indien, blev afholdt i Prasanthi Nilayam i efteråret 1972 blot nogle få dage før Dasara. Bhagavan modtog dem som Sine 'børn opfostret i prema'. Han ønskede, at de skulle tage lederskabet i arbejdet med at få ungdommens åndelige længsel til at genopblusse. Han opmuntrede dem til at udvikle tro på Sai, for hvert eneste kronblad (*dhal på sanskrit*) kan kun være aktivt og i live, farverigt og duftende, hvis det har forbindelse til moderblomsten. Han gav dem besked på at praktisere Sai's lære og være strålende eksempler, der åbenbarer deres værd og værdi for verden. Baba fortalte, at den lektie, man skal lære af offerceremonien, der varer syv af Dasara's ti dage, er, at: "Det er alene opofrelse (*yajna*), der skænker hæder og ære (*jaya*)." Under festlighederne den 17. oktober annoncerede Bhagavan, at auditoriet i Prasanthi Nilayam fra nu af skulle kaldes Poornachandra (*fuldmåne*) til minde om afdøde Poornamchand Kamani, hvis drøm det var at opføre denne bygning. Det var en drøm, der gik i opfyldelse på grund af Baba's Nåde. Auditoriet, der er den smukkeste og mest åndeligt vibrerende sal i Østen, er fuld af inspirerende skulpturer og malerier.

2.26. Fødselsdagsfestlighederne fulgte i november. Bhagavan skænkede de tusindvis af hengivne, der havde samlet sig i Prasanthi Nilayam, mange kostbare gunstbevisninger – den Guddommelige darshan, genkendelsen og medfølelsens uvurderlige smil, søde sager fra Hans Egen hånd og frem for noget andet budskabet om, at Atma er indesluttet i hjertet.

2.27. En enkel hændelse, der indtraf den 23. november, fortjener at blive fremhævet i beretningen om Sai. Omkring 60 hengivne var ankommet fra den fjerntliggende by Gauhati, der er hovedstaden i delstaten Assam. I syv dage var de rejst i en speciel jernbanevogn, før de nåede frem til Bangalore. Og foran sig havde de en ugelang prøvelse, før de var hjemme igen. Baba værdsatte deres hengivenhed, og inde i bedesalen i templet gav Han dem darshan og en kort åndelig tale. Han fyldte deres hænder med vibhuthi's kostelige gave. I gruppen fik Han øje på en pige ved navn Lakhi. For anden gang gav Han hende vibhuthi, idet Han sagde: "Det er til katten."

2.28. Katten var Minkie, som hun havde frelst fra et kloakrør inde i byen på en regnvejrsdag. Hun havde taget den med hjem, så den kunne få varmen og noget at spise. Killingen blev imidlertid ikke budt velkommen af hendes storesøster, der var sygeplejerske på byens største hospital. Hun kunne nemlig ikke fordrage katte. Hun bebrejdede Lakhi, at hun havde taget denne rædselsfulde 'ting' med sig hjem, og at hun ville have den som kæledyr. En aften, da der var kommet nogle få gæster for at spise middag, sneg katten sig ud i køkkenet og løb af sted med et stykke af fisken. Det hidsede i den grad hendes søster, husets frue, op, at alle hendes krigeriske adjektiver eksploderede i hovedet på Lakhi. Lakhi kunne ikke tage mere. Hun fangede Minkie, løftede den op i nakkeskindet og slog den hårdt med en lang kæp. Den stakkels kat hylede af smerte. Pludselig faldt hvert eneste billede af Sai Baba ned på gulvet. Der var i alt 16 billeder i huset, og der hang blomsterkranse over dem, efter der havde været holdt torsdags lovsang. Gæsterne løb ud af huset og ud på den åbne gårdsplads, for de var sikre på, at stedet var ramt af et jordskælv.

2.29. Men Lakhi's storesøster lagde mærke til, at det kun var billederne af Baba, der var faldet på gulvet. Alle andre hængte stadig på væggene! Det var på det tidspunkt, hun forstod, at Baba havde givet tegn til, at katten skulle reddes. Hun råbte til sin søster: "Lakhi! Stands! Stands! Dræb den ikke! Baba er vred på os!" Lakhi satte Minkie på bordet. Hun græd, og hendes søster hulkede også. Katten forsøgte at dulme hendes smerte. Den stod og rystede sin pels med hurtige bevægelser. Gæsterne kom ind i huset igen, og de så også kattens kamp for at genvinde sin naturlige ro. Og se! Da Minkie rystede sig, stod der en sky af duftende vibhuthi ud af hendes pels, og der lagde sig et tykt lag på bordet! Duften annoncerede, at Bhagavan havde velsignet katten.

2.30. Seks måneder senere, den 23. november, da Lakhi, sammen med mange andre hengivne fra Assam, opholdt sig i bedesalen i Prasanthi Nilayam, huskede Bhagavan, i Sin grænseløse medfølelse, på Minkie, den uvelkomne kat, og sendte den Sin mest kostbare prasad.

2.31. Øjeblikkelig opdager Han enhver fornægtelse af kærlighed og advarer os, når vi kommer på afveje. Hans hånd rækker om bag grænserne for både rum og tid. Han lærer os, ved hjælp af eksempler, at ønske det bedste for alle former for liv, det være sig mennesker, vilde dyr, fugle eller planter. Hans prema har ingen grænser, for Han er i alt og alle.

2.32. Julen 1972 var en højtid, under hvilken Baba fortalte mere om den kosmiske Kristus. Han fortalte, at vi får et indtryk af, hvem Kristus er, når vi lytter til Hans erklæring: "Jeg og Min Fader er én." Baba fortæller, at dette var højdepunktet af Hans oplevelse af ikke-dualisme. Baba tilføjede desuden: "Det er sandheden om Jesus, og det er sandheden om jer alle. I er alle, dybest set, den kosmiske Kristus."

2.33. Den 5. januar 1973 talte Baba i Bangalore til enheder i hæren. Han forsømmer sjældent en lejlighed til at velsigne ansatte i de væbnede styrker, for Han vil gerne have, at de i stigen grad bliver bevidste om storheden ved det land, som de har lovet af forsvare. Han inspirerer dem, og Han indgyder mod i deres hjerter. Eftersom Han faktisk ledsager hver enkelt af dem, om de er tæt på Ham eller langt fra Ham, så er Hans Nåde noget, alle soldater eftertragter. Den 14. januar rådede Baba en stor forsamling af hengivne: "Fyld jer med ærefrygt og ærbødighed over Guds skaberværk, manifestationen af Hans kraft, prema og visdom, der kaldes universet. Alle har en forestilling om rummets uendelige udstrækning, de vældige stjernetåger, måner og biplaneter, fugle, dyr, insekter og planter – og al den mulighed for udforskning og inspiration, det rummer."

2.34. I januar 1973 var Baba også i Guindy, Madras, for at afsløre en enorm stor søjle i templet, hvor Han 25 år tidligere havde installeret en statue af Shirdi Sai Baba. På den nederste del af denne søjle er der indgraveret Bhagavan's direktiver for genopbygningen af mennesket.

2.35. Da selv de største overdækkede opholdsrum, og der var dengang kun tre af dem, ikke kunne rumme det store antal pilgrimme, der kom til Prasanthi Nilayam for at fejre Mahashiv-rathri, kørte Bhagavan til Bandipur, der ligger ved grænsen til Karnataka. Skovens opsynsmand kunne meddele, at der fandtes et roligt sted nær Kakkara Halla floden, hvor der er en strækning med helt tørt sand. Så Baba, og de få Han havde valgt, der skulle ledsage Ham, kørte i en stationcar ind i skoven. En flok på 12 elefanter var blevet set nogle få minutter tidligere, men den havde diskret gjort sig usynlig. Da Bhagavan steg ud af bilen, stod Han og knækkede nogle stive græsstrå. Det ene knækkede Han, så det var 4 cm langt, og det andet var halvt så langt. Han bandt dem sammen på midten med et lille frisk græsstrå. Det blev til et kors. Han var lige ved at lægge det i Hislop's åbne håndflade, men Han afstod fra at gøre det. "Nej! Jeg vil give dig et andet", sagde Han. Han holdt græskorset foran ansigtet og pustede på det. Det forvandlede sig til et trækors af samme størrelse, og der var en lille sølv-figur af Jesus på det. "Det er det trækors, på hvilket Jesus blev korsfæstet. Det er en korrekt gengivelse af Jesus på korset", sagde Han og gav det til Hislop, der knælede og græd. Senere fik han træet undersøgt, og han fik at vide, at det mindst var 2000 år gammelt. Han fik taget et billede af sølv-statuen og fik billedet forstørret. Han blev overrasket over at bemærke, at der var svedperler på panden og tegn på fråde i mundvigene. Ansigtet viste alle tegn på heroisk båret smerte. Herefter gik Baba ned til flodens sandbred og satte Sig i sandet sammen med dem, der ledsagede Ham, inklusiv opsynsmanden, vagterne og nogle få lokale, der var blevet tiltrukket af disse mystiske begivenheder, der pludselig fandt sted i deres del af verden.

2.36. Af sandet der var dynget sammen, så det lignede en opslået seng, skabte Baba en gennemsigtig lingam, der var 7,5 cm høj og 6 cm bred på midten. Den stod på en 12 cm bred sokkel. "Den kommer lige fra Kailasa, hvor den bliver tilbedt. Se sandel-pastaen, kumkum-pletten og bilva-bladet", sagde Han. Herefter forvandlede Han noget sand til en statue af Shirdi Sai Baba og til en statue af Lakshmi og Durga. Og foran en fuldstændig lamslået forsamling skabte Han til sidst en skål, der var fyldt til randen af amritha (*Guddommeligt nektar*). Den var sød hinsides enhver forestilling, og den duftede Guddommeligt. Selv de lokale der var krøbet sammen omkring Ham, fik deres del af den prasad, der kom fra Hans hånd.

2.37. Den næste dag var lingam'en at finde i Brindavan, og Baba tillod et stort antal hengivne at deltage i tilbedelsen af den. Mens den ceremonielle afvaskning af lingam'en fandt sted, fremsagde jeg, som en hyldest til Siva, Rudra Adhyaya fra Veda'erne. Jeg kan stadig genkalde mig den fryd, som jeg følte, da jeg øste Ganges hellige vand over lingam'en. Det var vand, som Baba, med en bevægelse af Sin hånd, havde hentet fra flodens udspring i Himalaya-bjergene.

2.38. Baba reagerede på bønnerne fra indbyggerne i Delhi og i delstaterne Punjab, Haryana og Himachal Pradesh. Men først besøgte Han byen Mogha nær landets grænse. Han var der den 15. og 16. marts. Han indviede Muralidhar Hospitalet, hvor mere end 200.000 mennesker var samlet for at få Hans darshan. "Det er bemærkelsesværdigt, hvordan nyheden om Bhagavan's ankomst spreder sig i alle retninger med så kort varsel og med en sådan hastighed. Og det hele sker fra mund til mund", sagde Sri Sohan Lal, der havde været vidne til dette fænomen. Baba rådede de hengivne: "Punjab har gjort sig fortjent til et ry som delstaten, hvor folk besidder stor tapperhed. Den bør være et forbillede for åndeligt mod, der opstår af en tro på Gud. Bed til Gud, og bed Ham om at udstyre jer med et intellekt, der ikke skælver, og et sind der er i ligevægt."

2.39. Baba forlod Mogha og kørte i bil til Shimla. 40.000 mennesker havde samlet sig på bakkekammen. Mange af dem kom fra forstæder og landejendomme i landsbyer, der ligger ude i bjergene. Så langt nogen kunne huske tilbage, havde Shimla ikke oplevet et så massivt opbud af mennesker. Baba fortalte dem, at skønt mennesket har udforsket det ydre rum og studeret havets dyb, så har han endnu tilbage at lære at leve i fred på Jorden. Mennesket ønsker fred og lykke, men han ved ikke, hvordan han skal opnå det. Han løber efter ubetydelige og banale ønsker og kortvarige fornøjelser. "Der er mere end nok af folk, der prædiker,

men der er mangel på folk, der gør, som de selv prædiker”, sagde Baba. Han rådede og anbefalede folk at koncentrere sig om grundlæggende ting, frem for at koncentrere sig om noget der blot er overfladisk. Den næste dag holdt Han to taler. Den ene på bakkekammen og den anden på de grønne områder ved Woodville, hvor Han boede under opholdet. En anden dag aflagde Bhagavan et kort besøg i Kurfi og Phagu, der ligger over snegrænsen. Fra disse små landsbyer er der en pragtfuld udsigt ud over Himalaya’s sølvskinnende tinder. Skønt sneen var så dyb, at man sank i til knæene, så fulgte omkring 200 mænd og kvinder Ham. Baba tog lidt sne op i hænderne og forvandlede det til et par øreringe, som Han forærede til en lokal pige. Han velsignede mange med vibhuthi, og en ældre kvinde fik en ring. Herrens besøg i Himachal Pradeash markerede et vendepunkt i manges liv. Grupper af åndeligt søgende fra mange af delstatens byer og landsbyer fortsatte med at strømme til Prasanthi Nilayam for at være i Hans nærhed i nogle få dage.

2.40. I Delhi fandt man ud af, at et udendørs auditorium, der havde plads til 200.000 mennesker, visse dage var utilstrækkeligt. Baba var til stede, når man om morgenen og aftenen sang lovsang. Han gik rundt blandt de tusindvis af hengivne og øste Sin Nåde ud over de syge i form af helbredende vibhuthi. Han talte også til en udvalgt gruppe bestående af ministre, akademikere og andre fra ledelsen af hovedstadens konferencecenter. Han talte til dem om nødvendigheden af moralsk genoprejsning og det enkelte individs rolle i denne proces. Bhagavan var meget gavmild med Sin tid, og Han talte og til rådede personligt hundredvis af mennesker, der havde længtes efter at få denne chance.

2.41. Herefter kørte Bhagavan i bil til Jaipur i stedet for at rejse med fly, som det ellers havde været planlagt. Da Han således kørte af sted i bil, var der tusindvis af mennesker, der fik Hans darshan. I Jaipur lagde Baba grundstenen til et Sri Sathya Sai College for kvinder og til et tempel. Over for en forsamling på 50.000 talte Han om behovet for at udføre uselvisk tjeneste.

2.42. Fra den 28. til den 30. marts var Baba i Bombay. Han nåede også at aflægge et kort besøg i Poona den 28.. På Vallabhbai stadion talte Han til en tæt pakket forsamling på 200.000 Bombay-borgere. Med et chartret fly fløj Han derefter til Rajkot i delstaten Gujarat. Her skulle Han velsigne Raj Kumar College i forbindelse med fejringen af dets hundredeårsdag. Baba skulle også indvie en ny fløj, der var bygget til dette college. Den fik navnet ‘Digvijaya Singh-fløjen’ til minde om den afdøde fyrste af Nawanagar. “Ungdommen behøver colleges. Der kan de lære at leve og færdes blandt andre på deres egen alder, der kommer med en anderledes social og økonomisk baggrund. De kan lære tolerance og samarbejde samt at overføre deres talenter og gode egenskaber til praktiske sammenhænge.”

2.43. I forbindelse med telugu nytårsdag var Baba i Hyderabad for at indvie et Siva-templet. “Måtte det nye år skænke jer lyksalighed. I kan opnå lyksalighed ved at tjene de fattige, de invaliderede og alle dem, der tjener til livets ophold ved fysisk anstrengende arbejde”, sagde Han. Baba velsignede de unge indsatte i ungdomsfængslet i Hyderabad. “Jeg holder af børn. Jeg tager Mig af dem, idet Jeg insisterer på selvdisciplin, ærbødighed over for forældre, mådehold med hensyn til mad, og at de sætter tid af til studier, bøn og meditation. Jeg anbefaler også, at de udfører en eller anden form for uselvisk tjeneste”, sagde Han.

2.44. Det centrale emne som Baba fokuserede på her i 1973 i forbindelse med årets sommer-skole, var Shankaracharya’s Bhaja Govindam, også kaldet Mudgara, der priser Herren Vishnu og Herren Krishna. I juli var Baba igen i Bombay, hvor Han besøgte Centralskolen for døve og Sathya Sai Tjenestecenteret i Koliwada, en lille fiskerby der var blevet adopteret af Sathya Sai Tjenesteorganisationen. I Worli overværede Han undervisningen af Bal Vikas børn. Det var børn fra familier, der arbejdede på den lokale mølle.

2.45. Budskabet i forbindelse med årets Dasara var: Opofrelse, ikke-tilknytning og forsagelse gennem positive og konstruktive aktiviteter. “Udfør hver eneste handling, som var der tale om

tilbedelse af Ham. Lad hver en tanke være en længsel efter Ham. Gør hvert et ord til en taksigelse, der priser Hans velvilje.”

2.46. I Sine taler gentager Bhagavan ofte den vediske formaning til ungdommen: ”Ær dine forældre som Gud”, for ærbødighed forsvinder i dag hastigt i indiske familier. Han understreger, at hjemmet er den tidligste og den bedste skole, hvor de evner og vaner der vil følge én langt hen i livet, tilegnes. Det er stedet, der altid bør have en plads i ens hjerte, og det uanset hvor man rent fysisk befinder sig. Vi elsker vort land, fordi vores forfædres grave, vores Guds templer, markerne der har brødfødt os og floderne, vi har badet i, befinder sig her. For at demonstrere værdien af ærbødighed åbnede Baba fødselsdagsfestlighederne ved at besøge Sine forældres gravmæle. Hans søstre og broder var sammen med Ham tillige med deres børn og børnebørn. Enhver af Hans handlinger er en lektie for os.

2.47. Året 1974 var vidne til en mirakuløs begivenhed i Rajahmundry, en lille by der ligger ved bredden af Godavari-floden. Rajahmundry er en by, der vækker nostalgiske minder om fortidens hæder. Den har givet ly til mange religiøse og kulturelle institutioner. Hvert 12. år skriver den sig ind i nutidens historiebøger, når hundredtusinder af pilgrimme fra hele Indien rejser hertil for at tage et helligt bad i floden. Det var Bhagavan’s Vilje, at All India konferencen for ledere inden for Sathya Sai Organisationen skulle holdes her over tre dage. Over 6.000 delegerede deltog i konferencen, og de lærere der underviser børn i organisationens regi, udgjorde yderligere 750 personer. Swami Karunyananda, der er midtpunktet for alle de tjenesteaktiviteter, der gennemføres i Godavari-distriktet, var sikker på, at Baba-hengivne i Godavari’s deltaområde ville deltage helhjertet i at gøre konferencen til en enestående succes. Swami Kurunyananda var for øvrigt overbevist om, at Baba er den Gud, han havde ledt efter. Før nytår ankom unge mennesker til Rajahmundry fra hver eneste landsby. De opførte store udendørs auditorier, jævned jorden, gravede render, så vandet kunne løbe væk, og opførte spisesteder og køkkener – alt sammen for at konferencen skulle kunne forløbe perfekt. Alt mens de gjorde alt dette, sang de lovsange. De fyldte butikkerne med proviant og andre fornødenheder, indtil Swami Kurunyananda insisterede på, at nu kunne det være nok. Det afstedkom, at mange landsbyboere vendte skuffede og bedrøvede hjem, fordi deres offergaver ikke var blevet modtaget af butikkerne. Kvinder strømmede ud i køkkenerne og påtog sig opgaven med at tilberede udsøgte retter. Store mængder mælk, curd og ghee ankom til lejren i lastbiler, der kom til byen fra alle verdenshjørner. De delegerede var Godavari-regionens gæster, og gæstfriheden grænsede til tilbedelse. Det var en sand åbenbaring af de dybe rødder, som Sai-budskabet har slået i deres hjerter, og man så, hvordan det blomstrede som kærlighed og uselvisk tjeneste. Bhagavan’s taler hjalp organisationens ledere med at blive effektive redskaber for genoplivningen af dharma. Han velsignede også Bal Vikas bevægelsen, idet Han beskrev den som Sai Organisationens grundlæggende aktivitet og lærerne som dens nyttigste pionerer. Bhagavan’s tilstedeværelse under konferencens tre dage tilskyndede pilgrimme til at komme til Godavari fra så fjerne steder som Calcutta, Bhopal og Patna.

2.48. Den 3. februar 1974 besøgte Bhagavan landsbyen Kannamangala, der ligger omkring 10 km fra Brindavan. Han fortalte, at Han havde startet et college i dette område, så studerende fra dets landsbyer kan blive ledere for den totale genoplivning og genopbygning, som Han kalder ’fred og velstand til folket’. Han rådede eleverne til at ære landsbyen og leve der med deres slægt og venner. ”I skal opmuntre til, at der bliver dannet Bal Vikas klasser, Seva Dal grupper, kvindegrupper i organisationen og tjenestegrupper i jeres område”, sagde Han. Besøget i Kannamangala var i sandhed historisk, for Bhagavan har sidenhen besøgt mere end ti landsbyer i dette område. Han har istandsat templer, bygget herberger, udvidet skolebygninger, ført undergrundsvand op til jordoverfladen og gravet eksisterende vandbrønde endnu dybere. Han har hjulpet til med, at folk lærer at læse og skrive, og Han har skabt grundlaget for moralske forbedringer ved at vække folks samvittighed.

2.49. Bhagavan gav de 4.000 tjenestegrupper i Indien besked på at adoptere en landsby hver og tjene dens indbyggere i kærlighed og forståelse. ’De tidligere elevs forening’ er en fore-

ning for studerende, der har gået på Sathya Sai College, der også kaldes 'Sathya Sai's kongerige'. Foreningen har udviklet sig, så den i dag fremstår som et effektivt og oprigtigt redskab, der fortsætter med at udføre uselvsk tjeneste i landsbyerne. Bhagavan's Nåde er nået ud til landsbyerne omkring Puttaparthi i skikkelse af lægelige og uddannelsesmæssige faciliteter.

2.50. Mahashivarathi 1974 fejrede Bhagavan i Prasanthi Nilayam. Der var blevet opført en kæmpe pavillon, hvor der kunne sidde 20.000 mennesker. Idet Han talte om lingam'en og dens mysterier, sagde Baba: "Lingam'en er det, der hverken har begyndelse eller afslutning, det alle eksistenser bevæger sig mod, og det i hvilket alle eksistenser forener sig." Atmosfæren i Nilayam ligefrem vibrerede af ærefrygt og tilbedelse. Alle ventede på, at lingam'en skulle komme. Tusinder bad som med én stemme, da det første jag af smerte viste sig i Baba's ansigt og annoncerede den storslåede begivenhed. En tung, urimelig stor, ægformet sten, symbolet på Siva-princippet, blev overtalt af deres oprigtige længsel til at lade sig danne i Baba's fysiske krop og lidt efter lidt hæve sig op gennem spiserøret for til sidst at komme ud af munden og falde ned i Hans hænder. Idet Han holdt den højt op i luften, så alle kunne se den, meddelte Han, at denne lingam er symbolet på det kosmiske rum, rum-tids-årsagsforholds sammenhæng i konkret form. Den repræsenterer både årsagen og den endelige virkning. Inden i sig har den en selvløsende trefork. Begejstringen lyste i alles ansigter. Der var ingen fortrydelsestårer over fortiden, ingen tegn på smerte over nutiden og ingen grimasse, der udtrykte bekymring for fremtiden. Alle strålede af fryd. Så hørte de Bhagavan's stemme: "I skal værdsætte dette syn af denne fremkomst. I skal nære den lyksalighed, der vælder frem i jeres hjerter. Jeg forsikrer jer, at I i sandhed er blevet udødelige. I behøver ikke igen bevæge jer fra fødsel til død." Ingen i denne kolossale forsamling var længere den samme, da de rejste sig og forlod salen. Det tog dagevis af overtalelse, før Baba kunne få de længselsfulde tilbageværende hengive til at tage hjem.

2.51. I 1974 besøgte Baba Bombay to gange – tidligt i marts og midt i maj. I marts velsignede Han en flok på 2.500 Bal Vikas børn, talte til en forsamling af undervisere fra universitetet og forskellige colleges og indviede byggeprojekter for Industriens Træningsskole og Polyteknisk Landbrugsskole i Dharmakshetra. I Sin tale i forbindelse med mødet med Bal Vikas børnene sagde Han: "I dag er forældre ikke kompetente til at vejlede deres børn. De lyver, tager imod beskikkelse, hengiver sig til spil og spreder skandale. De anvender et modbydeligt sprog og praler højlydt. Børn må gøre deres forældre skamfulde over deres egne vaner." I maj ledte Han mødet i forbindelse med årsdagen for Dharmakshetra Skolen og fløj derefter til byen Ratnagiri som svar på de derboendes bønner.

2.52. På Sin vej tilbage fra Bombay i marts tilbragte Bhagavan to dage i Sandur, der ligger i Bellary-distriktet i delstaten Karnataka. Her indviede Han en af de fabrikker, som er opført af den lokale fyrste for at udnytte områdets mineralforekomster. Fyrsten bød Baba velkommen. Baba havde sidst velsignet dette fordums kongerige for 27 år siden. Fyrsten kunne fortælle, at da han dengang i 1949 overdrog magten til staten, da havde Baba forsikret ham: "Du skal ikke bekymre dig. Du vil grundlægge en organisation større end den, der findes i Sandur!" Og nu var Baba kommet for at velsigne denne organisation.

2.53. Sommerskolen i maj-juni 1974 blev i vid udstrækning anerkendt som noget, unge mennesker ikke måtte gå glip af. Der er tale om unge mennesker, der står foran at skulle stå ansigt til ansigt med det menneskelige livs komedier og tragedier, alvor og overfladiskhed. For sommerskolen bestræber sig på at udruste dem med viden om dette lands vismænd og seere og bringe dem i kontakt med denne tidsalders Avatar. Den 19. juni, to dage før skolen sluttede, besvarede Baba et spørgsmål, der syntes umuligt at besvare: "Hvem er Sai?" Han åbenbarede Sig Selv i en grad, som selv vores sløve og vaklende fornuft kan acceptere. "Jeg er kommet for at forene hele menneskeheden i én familie og for, i hver eneste af jer, at stadfæste og oplyse jeres Guddommelige Virkelighed. Lad være med at bede Mig om at give jer ubetydelige materielle genstande. Bed i stedet om Mig, og I vil blive belønnet", erklærede

Han. Sådan må det være! General Cariappa, tidligere øverstkommanderende for de væbnede styrker i Indien, bad nu de tusindvis af deltagere om højt at råbe 'Jai Sai dharma', så det gav ekko fra alle verdenshjørner.

2.54. Dasara-festlighederne fejrer Gudernes sejr over demonerne, lyset over mørket, viden over uvidenhed. Så de tusinder, der stimlede sammen i Hans nærvær, er engageret i discipliner, der hjælper dem med at rykke frem mod denne sejr. Kvindernes college i Anantapur iscenesatte skuespillet 'Biskoppens lysestager', og drengenes college i Brindavan opførte et telugu skuespil, der hed 'Pandava'ernes sejr'. Begge skuespil er baseret på den fremragende helbredelse, som kan sikres gennem uselvisk prema og hengivenhed. Bhagavan Bhakta Samajan er en gruppe af musikere og foredragsholdere, der er knyttet sammen af broderskabets bånd og deres fælles interesse i at fremme troen på én Guds uopslidelige filosofi. De holder tre-dages arrangementer, og deres aktiviteter omfatter fremsigelse af vediske hymner, oplæsning af Purana'erne, at synge opbyggelige og religiøse sange, folkedans, skuespil og musikalske fremførelser. Denne gruppe blev tilknyttet Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, som Baba har oprettet.

2.55. Det var under fødselsdagsfestlighederne i 1974, at Baba talte stærkt imod både brug og misbrug af penge i det hele taget. Han har altid været imod, at man offentligt går ud og beder om penge, og Han har advaret hengivne om både at bede om og give den slags donationer. Han erklærede, at man ikke skal købe noget til Ham, for Han behøver ingenting. "De der kommer med noget eller råder andre til at komme med noget, vil blive holdt væk herfra", sagde Han.

2.56. I marts 1975 besøgte Bhagavan Delhi. Han tilbragte en uge med at give darshan til de skiftende folkemængder. Herudover tog Han på korte besøg til Amritsar, Chandigarh og Shimla. Han besøgte også Jaipur for at se, hvilke fremskridt der var gjort i forbindelse med opførelsen af et Sathya Sai College i denne by. Herefter steg Han ombord på et fly til Bombay, hvor Han afslørede en 12 meter høj søjle opført på Dharmakshetra-bakken. På søjlen er enheden mellem religionerne skildret. Han var i Prasanthi Nilayam den 20. marts, hvor tusindvis ventede på at blive velsignet med darshan og den Guddommeligt udformede Mahashivarathi-lingam. Med Sin tilstedeværelse velsignede Han den 25. marts Sathya Sai College for kvinder i Anantapur. Han rådede beboerne: "Kvindelige studerende og lærere skal altid være på vagt over for, at de med deres påklædning ikke tiltrækker mænds blikke og opmærksomhed i det hele taget. Deres kropsbevægelser og opførsel må heller ikke tiltrække opmærksomhed. Hold jer tilbage, hvad angår mode, den betyder ikke så meget. Lad i det hele taget være med at krænke vor kulturs traditioner og sædvane."

2.57. Den 29. august, Herren Krishna's fødselsdag, blev de sider af Bhagavatha, der beskriver Hans barndom, opført som skuespil i Puttaparthi. Køer, okser, kameler og selv Sai Gita, Baba's elefant, blev ført i procession fra Prasanthi Nilayam og til deres nye hjem en kilometer væk. Landarbejdere, der spillede på fløjter og trommer, førte an. Sai Gita fulgte med sit pragtfulde, næsten kongelige, dækken. Herefter kom køerne sammen med deres oppassere, der var Seva Dal medarbejdere. Kalve, der sprang omkring, blev passet af college-studerende, men de nærmest ubevægelige okser stod og stirrede, indtil de blev skubbet og trukket fremad. Studerende fra kvindernes college og andre fra Prasanthi Nilayam dannede bagtrop, mens de sang lovsange. Sai Krishna var der selvfølgelig også. Omkring Ham gik hengivne og sang i glæde. Tre dage tidligere havde de været vidne til, at en anden side af Bhagavatha'en kom til live. Uophørligt, kraftigt regnvejr havde ført Chitravathi-floden helt op til landsbyen, og den svulmede og hvirvlede i vrede. Indra, regn-guden, syntes igen at kaste sin vrede på røgter-landsbyen. Men i modsætning til det, der skete på Krishna's tid, så løftede denne Krishna (Sai Baba) ikke et bjerg med Sin ene hånd for at give ly til mennesker og dyr. Han skuffede bjergtinderne ved at gå op på den åbne balkon ved de østvendte lejligheder i Prasanthi og se ud over de oprørte vande, der søgte at trænge ind. Det var nok. Floden trak sig roligt tilbage. Under Dasara-festlighederne var der roligt i Prasanthi Nilayam bortset fra, når der blev afholdt

nogle få ekstra ceremonier, som ashram'ens beboere fik lov til at følge. For i Sin grænseløse prema kunne Baba ikke pålægge de hengivne, uanset hvor ivrige de var, først at deltage i 10 dages festligheder i forbindelse med Dasara og derefter et 10 dages ophold, hvor man skal fejre det gyldne jubilæum for Avatarens komme, der var planlagt fra den 14. til den 24. november 1975. (*Det omtalte jubilæum er Sai Baba's 50 års fødselsdag. I Indien fylder man et år, den dag man bliver født*).

2.58. "Alle veje fører til Puttaparthi" var overskriften i en af dagens aviser. Særtog, reserverede turistbusser, lastbiler, traktorer, scootere, cykler, hestetrukne køretøjer og oksekærrer læssede tusindvis af pilgrimme af i en lind strøm uden for Prasanthi Nilayam. Fra udlandet kom tusinder af hengivne flyvende til Bangalore og tog herfra en taxa til ashram'en. Profetien om at Baba en dag vil være en orange plet i det fjerne, var næsten ved at gå i opfyldelse. Foruden opførelsen af syv gigantisk store barakker, opførte man skyndsomt en række mindre barakker. Der blev også givet tilladelse til, at der blev rejst hundredvis af telte og mange pavilloner. De fyldte hver ledig plads i og rundt om ashram'en. 5.000 Seva Dal medlemmer var på vagt dag og nat. De tilberedte mad, serverede, gjorde rent, fejede, beskyttede, vejledte og hjalp i det hele taget, hvor de kunne. Lægeteams blev posteret på midlertidigt opførte klinikker og på hospitalet. Køkkener, der serverede henholdsvis vesterlandsk og østerlandsk mad, blev etableret.

2.59. Der blev holdt et stævne for Bal Vikas elever. Der var omkring 1.000, der var blevet udvalgt fra alle Indiens delstater. Disse børn fik det privilegium at marchere lige efter Bhagavan Selv, da der var optog. Mere end 1.000 Bal Vikas lærere deltog i en to-dages konference, der blev åbnet af Bhagavan. Til verdenskonferencen for ledere inden for Sai-organisationen kom der 8.000 delegerede fra over 50 lande.

2.60. Den 18. november blev den imponerende og inspirerende 'Gopuram', der var blevet bygget af hengivne i Sydindisk tempelarkitektonisk stil, indviet af Baba. Han havde fået genopbygget Puttaparthi's ældgamle templer, herunder Gopala-Krishna templet, der gennem tiderne har været forbundet med landsbyens historie. Denne dag blev alle de nye sølv-statuer af Guderne installeret i templet. De blev senere sat op i en meget stor stridsvogn og ført gennem landsbyen i procession. Det var en stor dag i den lille hellige landsbys annaler. Purushottama offerceremoniens vediske ritualer var også en del af jubilæums-festlighederne. Offerceremoniens afsluttende ofring, hvor de sidste offergaver bliver kastet i offerilden, henrykkede den store forsamling.

2.61. Verdenskonferencen blev en inspirerende oplevelse. Hengivne fra en mangfoldighed af lande, der var knyttet til forskellige religioner, gik ydmygt op til Baba og ofrede blomsterkranse til Ham. Edgar Mitchell, astronauten der havde iagttaget den menneskelige races tragedie, bemærkede den gang: "Hvornår vil civilisationen få mennesket til at forstå menneskeheden?" Nu fik han denne dag i Prasanthi Nilayam tro på og håb om fremtiden. Den kæmpestore folkeskare afgav et højtideligt løfte om deres loyalitet over for Hans lære. De lovede at udvikle sathya, santhi og prema og gå fremad ad pligten, hengivenheden og selvdisciplinens vej.

2.62. I forbindelse med Mahashivarathri 1976 annoncerede Baba, da Han højste Prasanthi-flaget for at markere starten på højtiden: "Den lingam der dukker frem fra Det Universelle Absolutte, Brahman, er Kosmos – først udtænkt som et ønske, senere formuleret som en idé og til sidst antaget som en Vilje. Kosmos er Siva's Vilje udtrykt i fysisk form, og I er formet af Siva Selv."

2.63. I den sidste uge af marts fløj Bhagavan til Hyderabad, hvor Han boede i Sivam. Eliten fra de to byer, Hyderabad og Secunderabad, blev inviteret af Sathya Sai Tjenesteorganisationen til at få del i Bhagavan's Nåde. Mødet blev ledet af Sri Mohanlal Sukhadia, der dengang var guvernør i Andhra Pradesh. Han fortalte, at den opgave som Bhagavan er inkarneret for at

løse, er 'at sætte menneskeheden tilbage på sporet'. I Sin tale betonedede Baba blandt andet følgende: "På kloden findes der ikke noget, der kan opfattes som Øst og Vest. Hele menneskeheden er én. Kosmos er energi, der fornemmes som materie. Mennesket stoler på sansernes oplevelser og på de logiske slutninger, han drager af disse oplevelser. Derfor mangler han viden og bevidsthed om oplevelser, der ligger hinsides den sanselige verden." I forbindelse med telugu-nytåret talte Baba til en kæmpe stor forsamling af hengivne i Sivam. Han velsignede Seva Dal medlemmerne, der denne dag havde etableret 100 førstehjælpsklinikker over hele byen. Disse klinikker skulle yde hjælp til de syge og nødlidende. Han indviede en kostskole for børn. Skolen ligger på Castle Hill, hvor organisationen har opkøbt en historisk bygning til dette formål. Skolen skal drives efter de retningslinjer, som Bhagavan har fastlagt. Disse retningslinjer insisterer på, at børnene lærer ydmyghed, uselvsk tjeneste og ærbødighed. De skal desuden tilegne sig vores ældgamle kulturelle arv, være disciplinerede og hengivne, deltage i lovsang og kun spise god og ren mad (*sathwisk*). Alt dette skal ske sideløbende med, at de lærer det fastsatte faglige pensum. Dedikerede lærere hjælper og tjener børnene, og de opfatter deres arbejde som 'tilbedelse af Sai'. Idet Bhagavan refererede til det moderne menneskes arrogante vandalisme, der har ført til forurening af floder og have, til forvandling af dyrkbare områder til ørkener og til vanhelligelse af skove, fortalte Han blandt andet følgende i en tale den 6. maj: "Naturen er Guds klædedragt. Universet er et universitet for mennesket. Mennesket bør behandle naturen med ærefrygt. Han har ingen ret til at tale om at besejre naturen eller misbruge naturens kræfter. Han skal derimod se Gud i naturen. Alle er blot midlertidige, kortfristede lejere i Guds bolig."

2.64. Bombay havde den gode skæbne at kunne byde Baba velkommen den 12. maj. Denne dag er årsdagen for indvielsen af Dharmakshetra, en indvielse der også fandt sted en torsdag. Og for buddhister er det en trefoldig hellig dag. Det er dagen, hvor Gautama (*den senere Buddha*) blev født, dagen hvor Han blev Buddha og dagen for Hans befrielse.

2.65. 1976-udgaven af sommerskolen, der beskæftiger sig med Indiens kultur og åndelighed, blev holdt i Nandanavanam i Ootacamund, der ligger i Nilgiri-bjergene. Den var planlagt til at skulle vare i 15 dage, og deltagerne, der var omkring 200, var blevet udvalgt fra Sathya Sai colleges. Det var kendetegnende for årets kurser, at undervisningen i vid udstrækning blev varetaget af studerende fra de ældste klasser på Baba's colleges. De talte blandt andet om *Vedanta*, *Bhagavad Gita*, *Purushottama yoga*, *Ramakrishna*, Vivekananda, Hanuman og Bhagavatha. Disse undervisere havde virkelig studeret og reflekteret over deres emne og havde opnået en klar forståelse af det pågældende område. Dr. S. Bhagavantham erklærede projektet for værende 'en bragende succes'. Efterfølgende gik de studerende ud og ydede samfundstjeneste på bybussernes holdepladser, jernbanestationen og området, hvor byens marked afholdes. Deres åndelige øvelser med at rengøre disse områder var så effektive, at byrådet vedtog en beslutning, der udtrykte deres taknemmelige værdsættelse. Denne værdsættelse blev overbragt sommerskolens organisatorer.

2.66. Da lejren var ved at slutte, afslørede Bhagavan, ved et specielt møde med de studerende, detaljer om Sin Egen skoletid samt Hans forhold til Sine forældre, lærere, skolekammerater og den broder, der var Hans formynder. Han beskrev den rolle, Han havde tiltænkt de studerende, der sad foran Ham, og Han tilskyndede dem til at fremelske egenskaber som sjælsstyrke, ikke-tilknytning, medfølelse, ydmyghed og ærbødighed. Det er egenskaber, som Han Selv som barn var et levende eksempel på. Han bevægede Sin hånd og materialiserede en sølv-mindeplade præget med en tegning af Indien. Indstøbt i denne plade var der skinnende ædelstene, der markerede placeringen af byer som for eksempel Puttaparthi, Bombay, *Bhubaneshwar*, Madras, Delhi, Calcutta, *Shillong* og Hyderabad. Baba bekendtgjorde, at det var nogle af de steder, hvorfra Sai-budskabet ville sprede sig i de kommende år. Bhagavan's tale drejede sig primært om Herren Krishna's strategi i relation til den konflikt, der var mellem Kaurava'erne og Pandava'erne. En konflikt der skildres i *Mahabharatha*'en. I dag har vi Herren Krishna (*Baba*) blandt os. Og konflikten mellem de to kræfter, retskaffenhed (*dharma*) og forkerte og uretfærdige handlinger (*adharma*), der

symboliserer de Guddommelige og de dæmoniske tilbøjeligheder i mennesket, oplever vi den dag i dag udkæmpes i mennesket. Derfor er Baba's analyse af Krishna's metoder og motiver helt relevant for os alle.

2.67. Da Baba var i Ootacamund, kørte Han ned ad skråningerne på Kerala-kysten for at komme hen til den berømte by, Calicut. Byen er berømt, for det var her, den portugisiske opdagelsesrejsende Vasco da Gama gik i land i 1498. 48 km nord for Calicut på en bakke, der er omkranset af havet på tre sider, har Sri Sathya Sai Trusten planlagt at bygge en offentlig skole, der skal levere undervisning efter Baba's retningslinjer. Den berømte Rabindranath Tagore tilbragte engang nogle dage her, og han gav stedet navnet 'Sri Sailam'. Bhagavan var så elskværdig at lægge grundstenen og velsigne projektet. Mere end 30.000 mennesker havde forsamlet sig for at blive velsignet med Hans Nåde og med Hans tale.

2.68. Gurupoornima er en dag, hvor åndelige aspiranter over hele verden byder deres åndelige lærer inden for i deres hjerter. Denne dag var Bhagavan i Puttaparthi. Elever og lærere fra den High School der var blevet grundlagt for at mindes moder Easwaramma, der fødte Avataren, blev velsignet af Bhagavan på denne lykkebringende dag. Delstatens undervisningsminister erklærede, at det var et betydeligt skridt fremad i Bhagavan's plan med at forbedre forholdene omkring uddannelse af den landlige befolkning. Bhagavan gik ud i landsbyen Puttaparthi, hvor en ny boplads bestående af hundrede huse var blevet bygget til kasteløse, hvis barakker var blevet skyllet væk på grund af Chitravathi-flodens rasende oversvømmelse seks måneder tidligere. Bhagavan fortalte den store forsamling af hengivne, der var til stede, at alle levende væsener er en celle i Guds kosmiske legeme. Han fortalte også, at de kaster der beskrives i Veda'erne, og som danner Guds lemmer, udgør en integreret del af helheden. Han fortalte, at tilbedelse af Guds fødder bedst sker ved at tjene de fattigste og svagest stillede blandt mennesker.

2.69. Alle Dasara-højtidens ti dage i 1976 talte Baba om sindet, dets luner, dets muligheder og de åndelige øvelser, der kan bringe det under kontrol og styrke det. Midt i den vediske offerceremonis travle program fandt Bhagavan tid til at mødes med mere end 300 af Sathya Sai Tjenesteorganisationens distriktspræsidenter, der var rejst hertil fra alle Indiens delstater. De havde to møder med Ham. På begge møder understregede Bhagavan behovet for selvdisciplin og rådgav dem om mange aspekter af deres pligter og ansvarsområder.

2.70. Denne Dasara blev gjort mindeværdig, da Bhagavan definerede, hvad Han karakteriserer som 'Sai religion'. Det gjorde Han i forbindelse med, at Han fortalte om sindets (*mathi's*) indflydelse på ens tro (*matha*). "Den religion der nærer og plejer alle religioner og betoner deres fælles storhed, er Sai religionen", sagde Han.

2.71. Under den anden verdenskonference, der blev afholdt i løbet af den periode, hvor man i Prasanthi Nilayam fejrede det gyldne jubilæum, traf de hengivne en vigtig beslutning. De besluttede, at en 24-timers lovsang, der strømmer ud af gudfrygtige hjerter på hengivne, der mødes i over 8.000 centre i 45 lande fra New Zealand til Island og fra Taiwan til Trinidad, skulle omkranse jordkloden. Døgnet hvor denne universelle bøn bedes og synges, skal placeres lørdag til søndag lige før Bhagavan's fødselsdag. Og denne lovsang skal finde sted hvert år. I forbindelse med en lovsangssamling i Prasanthi Nilayam sagde Baba: "Lovsang skal ske lige så uafbrudt, som åndedrættet. Faktisk er åndedrættet altid engageret i lovsang, for hele tiden gentager det det grundlæggende mantra Soham (*jeg er Det; jeg er Gud*). Når man måler det op imod et helt liv, så er 24 timer blot et blink. Jeres liv er en sang om Guds herlighed. Syng den fra jeres Sjæl, syng den højt og syng den i kor, så atmosfæren, der er forurennet af grådighed, had og misundelse, kan blive rensset af hellige vibrationer."

2.72. Alle landsbyer omkring Puttaparthi ser nu frem mod fødselsdagsugen. Forløberen for denne hellige begivenhed er festen, hvor statuer af alle de Guddomme, der tilbedes i Puttaparthi's templer, føres i procession gennem landsbyens tætpackede gader i kærre og det

til alles fryd, og det både mænd, kvinder og børn uanset deres kaste eller tro. På selve fødselsdagen går Bhagavan hen til Sine forældres gravmæle, og Han sørger for, at der uddeles mad og tøj til landsbyens beboere.

2.73. På Hans fødselsdag i 1976 erklærede Bhagavan, at mirakler er Avatarens spontane og naturlige udtryk. Han fortalte: "Rama betyder 'Ham der skænker glæde'. Krishna betyder 'Ham der tiltrækker'. Hver eneste af Mine handlinger der skænker glæde eller vækker følelsen af tiltrækning i hjertet, bliver i jeres bevidsthed til et mirakel. Avataren kommer for at reformere og genopbygge, og Hans såkaldte mirakler giver uvægerligt dette resultat. Som sit mål har miraklet at videreudvikle og forbedre menneskeheden. Hvordan opnår en Avatar dette? Alle der trækkes mod Ham, bliver, gennem kærlighed, overtalt til at elske alle og at transformere denne kærlighed til uselvsk tjeneste. Som et resultat bliver deres sind helliggjort, deres intellekt afklaret og deres hjerte rensat. Således bliver de i stand til at forstå deres inderste kerne, Atma, der blot er en bølge på havet, Paramatma (Det Universelle Evige Absolutte). Det er selvrealisation, det menneskelige livs mål."

2.74. Hver december, på månedens 5. dag, fejrer Sri Sathya Sai Tjeneste-organisationen 'helbredelsen og tjenestens dag'. Hvert center udformer sit eget program for dagen med udgangspunkt i områdets behov og de ressourcer, menneskelige og materielle, som det råder over. Der gives gaver. Det kan for eksempel være iltapparater til hospitaler, kørestole til fysisk handicappede og lovsangskassetter og bøger til blinde. Der gennemføres også projekter som lægelige sundhedscheck for folk fra slumkvarterer og folk, der bor langt ude på landet. Baba velsignede dem, der gav, og dem der modtog. Han advarede mod den ofte vilkårlige og ukritiske brug af medicin. Han rådede folk til at ty til den billigere og ofte mere effektive metode, der består af faste, diæt, yogastillinger eller fysiske øvelser og det at afstå fra skadelige vaner som rygning og at drikke spiritus. "Bekymring, ængstelse og nervøsitet skal overvindes for at få og bevare et godt helbred", sagde Han.

2.75. Et stort antal kristne fra Øst og Vest kom til ashram'en for at tilbringe Jul og Nytår i Bhagavan's umiddelbare nærhed. For som de oplevede, så er dette det eneste sted, hvor 'fred til mennesker med Guds velbehag' kan opleves. "Kristus er et andet navn for det lyksalighedsprincip, der findes i menneskets hjerte", fortalte Baba. "Meditér på Ham og oplev Hans kærlighed til alle levende væsener. Lad Ham blive født i al Sin Guddommelige herlighed i jeres hjerter. Så kan I fejre Jul i ydmyg taknemmelighed og oprigtig tilbedelse med anger og bøn. Lad være med at vanhellige dagen ved at drikke og danse, ved at holde larmende fester og i det hele taget hengive jer til fråseri", sagde Han til forsamlingen af hengivne nytårsdag 1977. Han materialiserede en medaljon, der havde Jesus-barnet og Maria på den ene side og Joseph på den anden side. Den viste Maria's fromhed og Joseph's djærve ligefremhed. Det var i sandhed et opløftende øjeblik.

2.76. Mahashivarathri 1977 blev fejret i Prasanthi Nilayam. Bhagavan opfordrede de hengivne til at "stræbe, for det er jeres pligt; kæmpe, for det er jeres bestemmelse; længes, for det er vejen." Han tilskyndede dem til at overvinde dovenskab, sløvhed og fordomme, der, i det mørke de skaber, skjuler skønheden ved enheden mellem mennesker og Gud. "I er alle blot genspejlinger af Det Ene Jeg", forklarede Han. Imidlertid afbrød en ægformet krystal-sten, Mahashivarathri-lingam'en, den lovsang, Han var i færd med at synge, for at begejstre forsamlingen. Den dukkede frem fra Hans indre. Han holdt den op i luften, så skaren af forbløffede hengivne kunne se den. "Den er symbolet på de fem oprindelige elementers fremkomst", klargjorde Han. 'Lingam'en er essensen af alle egenskaber og alle navne. Den er det formløse med form, det navnløse med navn, det første som opstod fra Det Guddommelige", forklarede Han. Næste morgen annoncerede Han den ubehagelige nyhed, at Han havde besluttet ikke at fortsætte med at fejre Mahashivarathri på denne måde i de kommende år. Indtil nu har festlighederne tiltrukket utallige pilgrimme fra hele verden, der kommer for at få Den Guddommelige Manifestations darshan og se på det symbol på Kosmos, som Siva Selv (*Baba*) skaber i Sit indre. Men Baba har oplevet, at tusindvis er ude af stand til

at få blot et glimt af begivenheden, og derfor må vende skuffede hjem efter at have rejst så langt over hav og land og brugt mange penge og gennemlevet hårde trængsler. Så i Sin grænseløse Nåde gav Bhagavan besked om, at de i de kommende år kan fejre 'Siva's store nat' i deres hjemby, hvor Han helt sikkert vil være hos dem.

2.77. Den 28. april 1977 blev Cowan's fløj af studenterkollegiet i Brindavan indviet af Indiens præsident, Sri B.D. Jatti. Han er selv begejstret hengiven af Bhagavan, og det har han været siden dengang, han var i Karnataka's ministerkabinet. Den nye fløj er blevet bygget inden for selve campus-området, for Bhagavan kunne ikke nægte de studerende på Hans college at være tæt på Ham. Det var noget, de inderligt havde bedt om. Elsie Cowan var til stede ved indvielsen, og hun udtrykte stor glæde over det navn, som Baba havde givet Saraswathi's bolig til minde om hendes mand, Walter Cowan, som Han Selv engang havde vækket til live. "Også vi der bor på dette kollegium, venter på at blive vækket til live", sagde en studerende jublende denne dag. Præsidenten var meget glad for, at Sai's uddannelsestiltag udviklede sig så hurtigt. Han bød Sai-colleges over hele landet velkommen. Det er colleges, der lægger vægt på moralske og åndelige fremskridt, sætter fokus på en mangfoldighed af evner og fremmer projekter, hvor man yder samfundstjeneste. Han roste alle de studerende, der havde opnået høje akademiske udmærkelser og på samme tid, med lige så stor begejstring, mestrede at arbejde inden for eksempel langbrug, dyrehold, mejeridrift og kantinedrift. Desuden var de dygtige inden for så forskellige områder som yogastillinger, talekunst, musik, sygepleje, teater og fotografering. At arbejde med arkitektur siges at være kunsten at forevige sange i sten. Cowan-fløjen er i sandhed en lovsang i mørtel og mursten. Man kan ikke undgå at fornemme tilstedeværelsen af både anger og Nåde i sovesalene, korridorerne og spisesalene. "Fyld jeres hoveder og hjerter med lys og kærlighed frem for blot at fylde dem med tørre facts og tal", sagde Baba. Kollegiet er et reservoir af begge – den faglige videns lys og den uselviske tjenestes fryd.

2.78. I nogle år har den sjette dag i maj, dagen hvor Avatarens moder sagde farvel til verden, været kendt som Easwaramma-dag. Denne dag er dedikeret til uselvisk tjeneste, som udføres af børn i Bal Vikas klasserne. De finder sammen med børn fra slumkvarterer, som de leger med. De besøger børneafdelinger på hospitaler, og de synger lovsang i hjem for retarderede, syge og kriminelle børn. Som lysstråler bringer de skær af glæde ind i andres mørke og tristhed. Til ældre og til små børn forærer de billeder, som de selv har malet og ting, som de har lavet. De tager også deres kæledyr med hen til dem, og de forærer dem blomster, som de selv har plukket. De synger og danser, de parodierer, fremsiger små tekststykker og har det i det hele taget sjovt.

2.79. Sommerskolen i 1977 var baseret på Ramayana (*Historien om Rama*), det store helteedigt om dharma. De første syv dage var helliget intense studier af forskellige versioner af Ramayana'en på forskellige indiske sprog og på sprog, der tales i lande syd og syd-øst for Indien. Bhagavan talte om de idealer, der er blevet legemliggjort i de heroiske personligheder, der beskrives i Ramayana'en. Over 40 studerende fra Sai-colleges talte til den store forsamling af tilhørere om verdens helgener og store filosoffer. I 30 dage boede de studerende, drenge og piger fra colleges i Indien og i udlandet, i Brindavan's skolekompleks. På den måde var de langt væk fra byens larmende og forurenende forstyrrelser. De levede i en atmosfære fuld af hengivenhed og pligt troskab, af bøn og meditation, af kærlighed og uselvisk tjeneste, af gensidig hjælp og opmuntring. Baba var sammen med dem i forelæsningsalen, til frokost og aftensmad, på tidspunkter hvor de ydede uselvisk tjeneste i landsbyerne omkring Brindavan og under foredrags- og quiz-konkurrencerne, der blev afholdt hver søndag. Som mange studerende udtalte, så oplevede de både uendeligheden og evigheden. Den sidste dag, da de studerende hulkede over, at det snart var forbi, trøstede og opmuntrede Baba dem med nådegaver. Han forsikrede dem om, at eftersom de har installeret Ham i deres hjerter, så vil Han altid være hos dem og beskytte og vejlede dem, uanset hvor de befinder sig. "Glem aldrig Gud. Opfat aldrig verden som virkelig. Vær aldrig bange for døden" sagde Han til dem på det afsluttende møde.

2.80. Under de ti dags festligheder i forbindelse med Dasara 1977 talte Baba detaljeret om indre santhi og om, hvordan man bliver grundfæstet i den. Hans taler drejede sig blandt andet om de fejl og svagheder, der forurener kroppen, sindet og evnen til at tænke fornuftigt. Han analyserede de vaner og karaktertræk, der foruroliger og undertrykker menneskets følelser, og Han fastsatte øvelser, der kan skænke fysisk, mental og følelsesmæssig ligevægt. Han refererede også til de konflikter, der ofte raser mellem etiske og filosofiske skoler. Og Han kom ind på, hvordan en fanatisk loyalitet over for bestemte former og navne på Den Ene allestedsnærværende Gud kan føre til konflikter.

2.81. Det syv dage lange vediske ritual Jnana Yajna, der udgør en vigtig del af Dasara-højtiden, blev indledt af Sri Govinda Narain, der er guvernør i delstaten Karnataka. En tilkendegivelse af den bølge af hengivenhed der brusede mod Avataren, og som binder menneskenes hjerter sammen, skønt de kommer fra hver deres del af verden, var fællesnævneren i de sange, der blev sunget om Baba på engelsk og sanskrit af Ida Marion St. John fra Californien og Gita Orescen fra Tyskland. På Sejrens dag, Dasara's tiende dag, tillod Bhagavan, at nogle få digtere fremsagde deres vers, der var forfattet på forskellige sprog. Fru Zeba Bashiruddin, en professor i engelsk fra Hyderabad, sang nogle få af sine blide urdu-digte om Baba.

2.82. Her skal det også nævnes, at Bhagavan denne dag bekendtgjorde, at Han ville tage en række af Karnataka's Loka Seva Vrinda's uddannelsesinstitutioner under Sine vinger. De skal fremover drives efter patriotiske og åndelige retningslinjer af en række af Hans Egne hengivne lærere. Vrinda'en blev gjort forældreløs, da dens grundlægger, Sri Madiyala Narayana Bhat, blev dræbt i en bilulykke. Han var en pædagog, der forsøgte at underbygge den verdsligt orienterede læseplan, der er fastsat af staten, ved at supplere den med pligten, hengivenheden og selvdisciplinens åndelige idealer.

2.83. Dasara i Prasanthi Nilayam fylder de hengivne med ærefrygt over den kulturarv, de har modtaget. Fødselsdagen inspirerer dem til at omlægge deres liv, som Den Guddommelige Inkarnation ønsker, at de gør. Ugen blev indledt med et enormt stort antal velsignelser. Baba havde annonceret, at fattige forældre fra landsbyerne omkring Prasanthi Nilayam kunne fejre deres børns bryllupper, uden at det skulle koste dem noget. Han ville Selv udfylde rollerne som præst, forældre og Den Guddommeligt Forordnede. Denne opfordring blev hørt af forældre fra alle kaster, forældre der ellers havde banket på astrologers og pengeudlåneres døre. Da Baba Selv ville være den ledende præst, var der ingen grund til at konsultere astrologer for at få kendskab til brudeparrenes fremtid. Da Han Selv stod for bryllupperne, var der intet behov for at gå til pengeudlånerne for at skaffe penge til bryllupsfesten. Da de hørte dette, skyndte unge mænd sig hen til deres vordende bruds hjem for at sikre sig, at forældrene ikke gik glip af denne mirakuløse mulighed for at få fejret brylluppet i Baba's nærvær. 134 par blev registreret i Prasanthi Nilayam i løbet af nogle få dage. Baba forærede hver eneste kommende brud en bryllupssari, og de blev meget overrasket over at modtage en så dyr gave. Brudgommene fik dhothi'er og et klæde til at have over skulderen pyntet med en brokadekant. De modtog også silkeskjorter, der blev syet efter mål af skræddere, der blev hentet til Puttaparthi med dette formål for øje. De vordende brudepar blev på selve dagen ført til en udendørs pavillion, der var blevet opført til formålet, og som indvarsler en lykkebringende begivenhed. Den var blevet opført i udkanten af Puttaparthi, og her satte de sig i lange rækker under de dekorerede teltduge. Piger fra Sathya Sai College i Anantapur fungerede som brudepiger, og drenge fra Sathya Sai College i Brindavan var forlovere for brudgommene. Under bryllupsritualet reciterede brahmin-præster vediske hymner. Parrene lagde blomsterkranse om hinandens hals, hvilket symboliserer enhed i ægteskabet. Baba gav hver brudgom en lykkevarslende tråd som gifte kvinder skal bære, og da den blev hængt rundt om brudens hals, og der blev bundet en knude, stænkede Baba riskorn ud over parrenes hoveder. Baba forærede hver brud endnu en sari foruden armringe, kumkum-pulver og gurkemeje-pulver, der alt sammen er noget, hun skal have, nu hun er blevet gift. Han gav også hvert par nogle tallerkener og krus til deres nye

hjem. Herefter strøede Han håndfulde af riskorn ud over hvert par, hvilket er et ritual, der sikrer velstand. Enderne på kvindernes sariere og mændenes skulderklæder blev bundet sammen for at symbolisere hjerternes enhed på den fælles pilgrimsrejse, der ligger foran dem. Nu gik de 134 par langsomt i procession til templet inde i Prasanthi Nilayam. De blev ledsaget af folkedansere, folk der spillede på fløjte og tromme og grupper, der sang lovsange. Senere blev der holdt en bryllupsfest i Nilayam, som parrene kunne nyde sammen med deres familier. Ingen ænsede forskelle i kastetilhørsforhold eller forskelle i økonomiske og uddannelsesmæssige baggrunde. Det var en varm og opmuntrende oplevelse for alle, der har menneskehedens velfærd på sinde. Det var en kærlighedens fest, et skoleeksempel for alle dem der tror på kærlighedens overvældende indflydelse. I dag arrangerer et stort antal tjenesteorganisationer i deres eget regi enkle og ukunstlede bryllupper for fattige landsbyboere.

2.84. En anden begivenhed, der gik forud for selve fødselsdagen, var den 8. All India Konference for Sathya Sai Tjenesteorganisationen. Efterhånden som festlighederne skred frem, fik folk kendskab til, at en meget kraftig cyklon havde ramt Andra Pradesh's kyst. En seks meter høj tidevandsbølge var fejet ind over kysten, og den efterfølgende oversvømmelse rakte 45 – 65 km ind i landet. Ødelæggelserne, der var forårsaget af både vind og vand, var enorme. Titusinder døde, da de blev fanget af bølgerne. Et stort antal kvæg mistede livet, og kokoslunde, der dækkede flere kvadratkilometer, væltede. Snesevis af landsbyer blev vasket væk fra Jordens overflade. De få der overlevede, blev konfronteret med sygdom, fortvivlelse og tab af pårørende. Bhagavan gav besked om, at Seva Dal arbejdere fra Andra Pradesh skulle skynde sig til området, og det endnu mens festlighederne i Nilayam foregik.

2.85. Vognlæs med tøj, tæpper og hvad man ellers kunne få fat i, blev gjort parat, så hengivne kunne transportere det til de berørte områder. Mere end 800.000 rupees blev sat ind i banken til brug for hjælpearbejdet. Fire nødhjælpslejre blev hurtigt etableret i de ramte områder sammen med en bemanning af trænede Seva Dal arbejdere, både mænd og kvinder. Til hver enkelt lejr var der desuden knyttet et team af læger. Afsidesliggende steder der var blevet isoleret af det indtrængende vand, blev udvalgt. Jeg var vidne til en massiv transport af proviant og andre forsyninger, som hengivne stod for. De var nødt til at vade gennem søle, dyng og mudder, idet de udholdt stanken af rådne lig og kadavere. Faktisk bestod en af de første opgaver i at begrave eller brænde de døde, der lå i bunker på jorden eller var blevet fanget af træer og buske. Køkkener, der sørgede for mad til over 5.000 hjælpeløse ofre, tilberedte mad i mere end en måned i fire strategisk placerede centre. De lå i Kattamajeru Godapalem, Adavuladeevu, Ganapavaram og Barrankula, som befandt sig i det område, der var blevet ramt af de rasende elementer. Fra nogle af disse køkkener bragte man mad ud til endnu mere fjerntliggende steder, og hvor som helst man fandt ofre, fik de noget at spise. Børn fik mælk og anden speciel mad. Udover dette opførte Seva Dal arbejderne hundredvis af baraklejr, der gjorde folk i stand til at fortsætte deres normale beskæftigelse, hvad enten det var fiskeri eller landbrug. De fik foræret diverse køkkenredskaber og gryder tillige med tøj, tæpper og måtter til at sove på. Bhagavan forsikrede de børn, som katastrofen havde gjort forældreløse, at Han nok skulle passe på dem. Da nødhjælpslejrene lukkede, kunne de udmattede Seva Dal arbejdere notere sig, at landsbyboernes ansigter lyste op i taknemmelighed og tilfredshed og af ren og skær hengivenhed over for Bhagavan. For at undgå et så kolossalt tab af liv i fremtiden gav Baba ordre til, at tjenesteorganisationen skulle bygge en fællessal de steder, hvor de tjente lokalsamfundet. Folk kan så søge ly i disse fællessale, når vind og bølger farer rasende ind over landet.

2.86. Da tiden i 1978 nærmede sig den hellige dag, hvor man fejrer Mahashivarathri, huskede folk på forrige års bekendtgørelse om, at Bhagavan vil aflyse ceremonien. Men udsigten til at skulle lide et sådant afsavn var så smertefuldt, at tusindvis i første omgang nægtede at tro på det. Så de fortsatte med at strømme ind i Prasanthi Nilayam. De ville være der i god tid inden dagens højdepunkt. Der lød rygter om, at Bhagavan ville være i Brindavan denne dag. Måske ville Mahashivarathri blive fejret i Brindavan? Eller vil det blive i Hyderabad? Men Bhagavan var

ikke imødekomme. Han befandt sig i Nilgiri-bjergene og vendte først tilbage to dage senere.

2.87. Den pragtfulde række af bygninger der samlet udgør Sri Sathya Sai College lige uden for Brindavan, blev åbnet af Bhagavan den 19. maj 1978. Det var et muntert og farverigt arrangement. Delstaten Karnataka's undervisningsminister, Sri Subbaya Shetty, indviede biblioteksbygningen med en udstilling om åndelige forhold på første sal. Udstillingen indeholder et imponerende udvalg af diagrammer, tegninger og billeder, der viser de forskellige trin og faser inden for gentagelse af Guds navn, meditation, yoga og tilbedelse. Her findes også fotografier og modeller af Indiens hellige steder. Bøger om verdensreligionerne og portrætter af helgener, mystikere og tænkere inden for alle trosretninger pryder stedet. Baba's lære, herunder mange sentenser, forklares og illustreres, og de har en fremtrædende placering. At befinde sig blandt disse forskellige optegnelser bevirker, at man bliver mindet om den uundgåelige rejse mod Gud. Det ofte glemte mål, forening i Gud, fremstår endnu engang tydeligt.

2.88. Auditoriet blev indviet af fru Govinda Narain, mens Sri Govinda Narain, Karnakata's guvernør, åbnede årets sommerskole om indisk kultur og åndelighed, der begyndte denne dag. De foredrag der blev holdt den første uge, handlede alle om Bhagavatha Purana, der indeholder tekster om Herrens Avatarer, inklusiv Krishna.

2.89. Bhagavan fortalte, at landets ungdom må lide, fordi det pensum de skal igennem i skolerne, er formålsløst og meningsløst. I landets colleges bliver de formet, så de bliver genstridige unge mennesker, der ikke kan finde arbejde. De bliver sendt ud i verden med tiggerskåle, der kaldes eksamensbeviser og diplomer. De betragter tingene med fremmede øjne og gennem briller, som de har lånt af andre. Som idoler har de udelukkende filmstjerner. De er blevet rodløse planter, der bliver blæst omkuld ved det mindste vindstød. Deres fædrelandskærlighed stikker ikke dybt, for de har ingen viden om eller kærlighed til deres traditioner og kultur, deres digtere og helgener, deres landsmænd og fædreland. Dr. Benito Reyes, præsident for Verdensuniversitetet i Ojai, Californien, der deltog i sommerskolen og boede sammen med deltagerne, fortalte i rosende vendinger om den gavn, vesterlændinge har af disse kurser. For de har ingen viden om dybden og storheden, værdien og gyldigheden, af Indiens åndelige budskab, der så levende og tydeligt beskrives af Bhagavan. Han citerede T.S. Eliot og spurgte: "Hvor er den visdom, vi har mistet i viden? Hvor er den viden, vi har mistet i information?" Og han svarede: "Den er her!"

2.90. Aldrig så snart sommerskolen var forbi, blev organisatorerne overtalt til at påtage sig en anden opgave, der var endnu mere spektakulær og grundlæggende. De skulle afholde et 10-dages orienteringskursus om åndelig uddannelse for 665 lærere fra grundskoler i Andra Pradesh. Repræsentanter for delstatens regering havde udvalgt dem til at deltage på dette kursus og i denne træning. Regeringen havde planlagt et næsten revolutionerende projekt, der går ud på at reformere grundskolen (*for elever mellem seks og tolv år*) i hele delstaten. Fremover skal der lægges vægt på bøn, musik, dans, maling, udarbejdelse af modeller og forældresamarbejde. Meningen er, at skolen bliver et sted med arbejde, tilbedelse og visdom, med kærlighed, uselvsk tjeneste og med åndelige øvelser og yoga. Dr. Chenna Reddy, der tidligere var guvernør for delstaten Uttar Pradesh, og senere blev premiereminister i Andhra Pradesh, kender til Bal Vikas-klasser, der bliver undervist af trænede lærere fra Sathya Sai Tjenesteorganisationen. Han har set børn vokse op og blive til unge mennesker fulde af selvtillid og lyst til at samarbejde. De er alle meget tjenesteorienterede, og de ærer forældre, ældre og lærere. Så han spurgte Baba, om han ville afholde et orienteringskursus for de 665 lærere. Han bad også om, at kurset bliver afholdt i Sathya Sai College bygningerne i Brindavan, så deltagerne kan nyde godt af Hans Nåde, der gennemtrænger hele området. Han ønskede også, at lærerne fik gavn af at være sammen med de studerende, som Baba har trænet, så de nu er levende eksempler på Hans budskab.

2.91. Lærerne var blevet udvalgt tilfældigt fra hvert distrikts afsidesliggende landsbyer. De havde ikke haft tid til at forberede sig på rejsen til et område med meget anderledes sprog og klima, nemlig delstaten Karnataka. De kendte heller ikke noget til den disciplin, til det man gør og ikke gør og til den helt spontane ærefrygt, der findes i Brindavan's skolekompleks. Men det ti dages ophold var den rene alkymi. Baba trængte ind i deres hjerter og gjorde dem milde og rene. Adskillige dybt rodfæstede vaner som det at ryge, spise skadelig mad og diskutere højlydt, befriede de sig for uden at fælde så meget som en tåre. Samtidig blev en følelse af begejstring føjet til deres professionelle faglighed. De begyndte at føle sig som patriotiske krigere, der er i gang med at bortdrive sløvheden og selvishedens dæmoner fra skolerne og give børnene den arv tilbage, som de så længe er blevet nægtet. I morgentimerne havde Bhagavan planlagt timer, der blev afholdt af hengivne og passionerede lærere. Han dannede over 20 grupper med 30 lærere i hver. De mødtes hver anden dag for indbyrdes at diskutere, hvorvidt de ting de havde hørt om i timerne, var gennemførlige, og i hvor høj grad de var nødvendige. Rapporter om udfaldet af disse diskussioner blev forelagt Bhagavan om aftenen, og her udvalgte Han nogle særlig gådefulde betragtninger, som krævede yderligere analyse og præcisering af Ham.

2.92. Bhagavan førte personligt opsyn med lærernes indlogering og værelser, og Han spurgte ind til deres helbred og behov for fornødenheder. Han gav uldtæpper til dem, der ikke havde taget et sådant med sig. Andre fik bøger, og de der havde adgang til en båndafspiller i deres landsby, fik bånd, hvor Han synger lovsange eller holder taler. Han stillede op, så der kunne blive taget billeder af Ham, lærere og trænere fra de forskellige distrikter. Han arrangerede, at alle fik en gratis kopi af billedet den dag, kurset sluttede. De fleste af lærerne ønskede at besøge Mysore og Puttaparthi foruden at gå lidt omkring for sig selv i Bangalore. Men de havde ikke råd til det. Så de bad Andra Pradesh's regering om at låne dem pengene, som de så lovede at betale tilbage af deres løn. Da Baba hørte om dette, arrangerede Han, at der blev stillet busser til rådighed. Han sørgede også for, at de blev lastet med store madkurve og masser af frugt, som lærerne kunne traktere sig med på turen.

2.93. Lærerne var fulde af beundring over den intelligente og hjertelige reaktion, de modtog fra de frivillige studerende, der var sat til at tage sig af dem. De konkluderede, at det var den prema, som Baba er en legemliggørelse af, og som Han udviser over for dem, som Han har udvalgt, der havde formet de studerende på Hans college, så de nu er unge mænd, som landet kan være stolt af. Alle lærerne græd, da de forlod skolekomplekset og Baba's nærvær.

2.94. Hen imod afslutningen af kurset, nærmere betegnet den ottende dag, havde lærerne det enestående held at lytte til en tale, der blev holdt af dr. Frank G. Baronowski fra Arizona Universitetet. Han talte om det enestående, der er ved Baba's udstråling, ved Hans aura. Denne tale gav dem virkelig tro på Baba's Guddommelighed – en tro der vil styrke dem gennem hele livet. Dr. Baronowski sagde blandt andet: "Skønt jeg af fødsel er kristen og romersk katolsk, er jeg ikke vokset op i nogen tro. Det videnskabelige samfund i mit land finder det vanskeligt at acceptere Gud. "Det er ikke videnskabeligt", hævder de. Den aura, der er omkring Swami, er ikke noget, et menneske kan fremvise. Det hvide i auraen er over dobbelt så omfangsrigt som noget menneskes. Den blå farve er så godt som grænseløs, og så er der de guld- og sølvfarvede områder hinsides de førnævnte. De rækker langt hinsides bygningen og helt ud til horisonten! Jeg risikerer mit gode navn og omdømme, når jeg fremkommer med denne erklæring. For to dage siden, lige uden for denne sal, så jeg ind i Hans øjne. Der var en speciel glød i dem. Det stod klart for mig, at jeg havde set ind i det Guddommeliges ansigt. Hvis jeg nogen sinde kan anvende vendingen: "Jeg har set kærligheden gå på to ben", så er det her."

2.95. Den 14. august 1978 ændrede Han Loka Seva Institutionen til en ny trust, Sri Sathya Sai Loka Seva Trust, og Han indvilligede i at være dens præsident. Det gjorde Han i Muddenahalli, hvor der også er skoler og kollegier, som en del af Loka Seva komplekset. Bhagavan afsluttede formaliteterne vedrørende overførelsen og ændring af navnet. Senere talte Han til

medlemmer af trusten, lærere og elever: "Denne hellige institution blev grundlagt af Narayana Bhat ret tidligt i hans liv. Han var altid ivrig efter at tilbyde ægte og uselvsk tjeneste. Så han plantede frøet, der nu er vokset til dette træ. Vi er kommet på et tidspunkt, hvor vi kan spise den modne frugt, og fremover skal vi tage os godt af dette træ."

2.96. Ramadanens muslimske festligheder i 1978 blev en skelsættende begivenhed i Puttapparthi's historie. For landsbyens muslimer fejrede Id i den moske, som Bhagavan havde fået bygget til dem. Det er en enkel og rummelig moske med en atmosfære, der ligefrem dufter af åndelighed. Professor Bashiruddin fra Osmania Universitetet udtrykte områdets muslimers taknemmelighed. Over for den store forsamling beskrev han, hvordan påvirkningen fra Baba's lære havde bragt ham til en større forståelse af udøvelsen af den hellige Korans budskaber. Janab Fakhruddin, der er leder af landsbyens muslimske komite, takkede Bhagavan for denne kærlighedsgave, idet han sagde: "Tidligere var vi nødt til at gå over 5 km til Bukkapatnam, gennem sol og regn, søle og den sandede flodseng, for at kunne fremsige vore bønner i en moske!" Bhagavan fortalte muslimerne, at den sande betydning af Ramadan-fasten er "at være nær ved Gud og at være løsrevet fra sanselige ønsker." Han fortalte også, at Ramadan-måneden var måneden, hvor den hellige Koran blev kommunikeret til Muhammed. Bhagavan's budskab er, at et sandt religiøst menneske aldrig hverken vil fornægte en bestemt religions gyldighed eller erklære, at der kun er én vej, der fører til frelse. Så Han opmuntrer alle, der har tro, til at marchere fremad langs den valgte vej, og det uanset hvilken religion de måtte følge eller være født ind i, eftersom alle åndelige veje fører til det samme mål.

2.97. Baba's Nåde er grænseløs og universel. Så folk fra alle lande og tilhængere af alle trosretninger samles ved Hans fødder. Adskillige sekter og religiøse grupperinger i Indien, der afholder forskellige fester for at fejre deres religions Guddomme, opgiver ældgamle begrænsninger og sædvaner og samler sig i tusindvis der, hvor Baba måtte befinde sig. De føler, at deres fester virkelig bliver meningsfulde i Hans nærvær. Onam, der fejres af såvel kristne som hinduer i den malayalam-talende del af Kerala, bliver år efter år fejret af tusinder af mennesker, idet man overholder alle ortodokse skikke. Bhagavan har kastet nyt lys over den legende, der danner baggrunden for fejringen af Onam. Det der længe har været en fest, hvor der lægges vægt på folkedans og skuespil, er nu blevet en uge, hvor åndelig ophøjelse og åndelige øvelser er i højsædet.

2.98. Dasara 1978 begyndte som sædvanligt med, at Prasanthi-flaget blev hejst over tempelbygningen. Om aftenen fejrede man tillige årsdagen for indvielsen af Sri Sathya Sai Hospitalet. Bhagavan berørte den massive forsamling af hengivnes hjerter, da Han gav dem den væsentligste grund til at bevare og forbedre deres helbred. "Den væsentligste grund til at I skal bevare et godt helbred, som Jeg beder jer indtrængende om at gøre, er, at I stadig skal opleve og nyde mange flere Guddommelige Lege og mirakler. De vil langt overgå det, I indtil nu har været vidne til. I kan komme til at opleve mange flere undere, sejre og triumfer. I vil opleve en frydefuld fornemmelse, når I oplever dem. Så pas meget omhyggeligt på jer selv. Oprethold et godt helbred, og sørg for, at jeres hjerter altid er fyldt med glæde", sagde Han.

2.99. I Sine taler der relaterede til den vediske offerceremoni, som varer en hel uge, gjorde Baba rede for betydningen af forskellige passager i religiøse tekster. De vers i Gita'en som Han anbefaler, man gentager, før man skal spise, lagde Han specielt vægt på. Grunden er, at de minder én om, at Gud er iboende den tilberedte mad, ilden der blev brugt, da maden kogte eller stegte, kokken, den person der spiser maden og de aktiviteter, som den der spiser, kan udføre på grund af den styrke, der er blevet tilført både hans krop og hans hjerne.

2.100. Dasara er en lejlighed, hvor tusindvis af hengivne fra hele landet og sågar fra udlandet selv kan opleve Sai-uddannelsens tre grundprincipper: Pligt, hengivenhed og selvdisciplin, for de praktiseres af drenge og piger fra Bhagavan's colleges. De hengivne kan her sidde og lytte til, at disse studerende taler dybsindigt om en mangfoldighed af emner og deler deres intime

oplevelser i en ånd af kærlighed og uselvsk tjeneste. Det de fortæller om, er den kærlighed og den uselviske tjeneste, der vises over for Sai og over for alle, som Han skænker Sin Nåde. De kan også være tilskuere til skuespil, korsang og orkestermusik, som forestås af studerende fra alle egne af Indien og fra steder så forskellige og langt væk som Hawaii, Fiji, Sri Lanka, Tanzania og Libyen. Menneskehedens integrering er ikke længere en dagdrøm, den bliver virkeliggjort her.

2.101. 25.000 mennesker samlede sig i Prasanthi Nilayam for at fejre Baba's fødselsdag i 1978. Bhagavan betonede, at det ikke var på grund af fødselsdagen, at så mange mennesker var kommet hertil, men at det var, fordi de var forsamlet, at fødselsdagen blev fejret! "Jeg har ingen interesse i at reklamere for datoen, hvor denne krop, som Jeg antog til et bestemt formål, dukkede frem blandt menneskeheden. Jeg ønsker, at I alle fejrer den dag, Jeg tog ophold i jeres hjerte, som Min fødselsdag", sagde Han.

2.102. Til dem der ønskede Ham tillykke med fødselsdagen (*happy birthday*), sagde Han. "Det er et overflødigt ønske, for Jeg er altid glad." Festlighederne omfattede en musikalsk fremsigelse af åndelige tekster, som nogle studerende stod for. College-orkestret akkompagnerede på strålende vis en beretning, der handlede om Sai Avatarens historie. Baba tilskyndede alle til at forvandle dagligdagen til en sand og ægte livsførelse, idet de forestiller sig Gud som værende livets åndedræt. Bhagavan havde sammenkaldt Seva Dal enheder fra hele Indien. Det er mænd og kvinder, der efterlever Sai's idealer, og som er blevet trænet til at tjene de nødstedte, de syge og de handicappede. Han gav dem besked på, at de i højere grad skal engagere sig i at hjælpe i landlege områder, hvor de store byers sygdomme og dårligheder bliver mere og mere udbredte. Landsbyboerne bliver vildledt. De forestiller sig, at byboere er langt lykkeligere end dem, fordi de lever blandt biografer og biler, og i det hele taget udlever en eksotisk og berusende livsstil. De forstår ikke, at deres fysiske, moralske og økonomiske formåen nedbrydes af spil og druk, af larm og reklamer og af den generelle og voldsomme larm, der blomstrer i forbindelse med denne livsstil. "Frels dem fra moralsk og fysisk forurening", befalede Han. Da en af distriktets talsmænd foreslog, at alle Seva Dal arbejdere altid bør have en førstehjælpstaske med sig, så de altid er parat til at yde hjælp, begrænsede Baba 'taskens' indhold, idet Han sagde: "Sørg for, at den indeholder skelneevnen og ikke-tilknytningens tabletter, 25 – 50 gram sansekontrol, en pakke med kærlighed og noget sjælsstyrke-bandage. Først da kan I effektivt yde førstehjælp til mennesker, der lider af et egoistisk anfald, et udbrud af grådighed, et liv i misundelse eller en allergi over for det at hjælpe andre."

2.103. Den 28. november 1978 lagde Baba grundstenen til et kunst-, videnskab- og handelscollege i Prasanthi Nilayam. I det nordøstlige hjørne lagde Bhagavan den første række sten efter at have indviet stedet og lagt ni kostbare ædelstene, som Han materialiserede i Sin hånd, ned i jorden. Det er Baba's Vilje, at hvert college skal have et auditorium, der er ligeså pragtfuldt som selve college-bygningen. Der skal også være en speciel bygning, ligeså imponerende som de øvrige bygninger, der skal huse et bibliotek. Han betragter biblioteket som værende en fundamental del af enhver uddannelsesinstitution. Han valgte Sri Ramanathan Chettiar fra Madurai og fyrsten af Nawanagar til at lægge grundstenene til disse to beslægtede bygninger.

2.104. Julen bringer tusindvis af hengivne til Baba, for i Ham finder de den lærer, der kan åbenbare Jesu sande herlighed og lede dem ad den vej, der blev oplyst af Guds søn. Denne dag fortalte Baba dem følgende: "Julesalmer og stearinlys, oplæsninger fra bibelen og skuespil om hændelser fra Jesu liv er ikke nok. Da Jesus erklærede, at brødet ved Hans sidste måltid var Hans kød, og at vinen var Hans blod, hvad mente Han så rent faktisk? Han mente, at alle levende væsener af kød og blod er Ham Selv og bør behandles som sådan. Det vil sige, at hvert eneste levende væsen er Guddommeligt. Derfor bør der ikke skelnes mellem separate fysiske legemer, og man bør ikke tale om gode eller dårlige, ven eller fjende, vi eller de." Baba afslørede også, at det navn som Jesus fik af sine forældre, er Isa. Når denne lyd gentages igen

og igen, fremkommer der et ekko, der siger Sai! Begge ord betyder Easwara (*Gud*). Baba fortalte endvidere: "I det tibetanske munkekloster hvor Jesus tilbragte mange år, er Hans navn registreret som Isa, hvilket betyder 'alle levende væseners Herre'.

2.105. Befolkningen i Tamil Nadu fejrer deres nytår den 14. januar, så i 1979 fløj Baba til Madras for at velsigne dem på denne hellige dag og for at indvie opførelsen af et dharmakshetra i denne by. (*Dharmakshetra er et sted, hvor retskaffenheden råder*). Bygningen skulle kaldes Sundaram (*skønhed*) for at fuldende den række, som Han havde begyndt med Sathyam (*sandhed*) i Bombay og fortsat med Sivam (*godhed*) i Hyderabad. Højtiden er også en fest, hvor man fejrer årets høst. Landmændene i Tamil Nadu viser deres taknemmelighed over for de okser, der har hjulpet dem med at få kornet til at vokse, og over for de køer der har givet dem mælk. De koger mælken på ceremonielle ildsteder og tillader, at den koger over som symbol på overflod og glæden ved at dele. Telugu nytårsdag blev fejret i marts, og Baba forøgede glæden ved festen ved at opholde Sig i Hyderabad i en hel uge. Han opfordrede byens borgere til at hjælpe landbefolkningen, som de skyldte så meget. De skulle hjælpe landmændene og håndværkerne med at bekæmpe fattigdom, sygdom og udnyttelse.

2.106. Den 30. januar 1979 besøgte Swami byen Mangalore, der er en havneby ved vestkysten, der ligger i delstaten Karnataka. Herfra kørte Han til Alike, hvor hovedkvarteret for Sri Sathya Sai Loka Seva Trust ligger. Trusten driver her to meget store uddannelseskomplekser for børn primært fra landet. Et af kompleksene ligger i selve Alike by midt i dalen i læ af en udløber fra Vest Ghats bjergkæden. Det andet kompleks ligger i Muddenahalli, der ligger på sletten ved foden af Nandi-bjerget. Alike er som en drøm, der går i opfyldelse, en vision af tro og håb, som var det Den Guddommelige Nåde, der har formet sig selv til sovesale, legepladser, biblioteker, klasselokaler og haver. Det er et minisamfund, hvor man fornemmer, at den afdøde Madiyala Narayana Bhat's hjerteslag pulserer i de aktiviteter, der udføres af den stadig voksende gruppe af hengivne lærere. Det er et akademi, hvor palmelunde hvisker Sai Ram, hver gang vinden får palmerne til at svaje.

2.107. Baba's taler fordrev den tristhed, der har præget hele området, efter at dets beskytter, Narayana Bhat, blev dræbt i en bilulykke. Baba genskabte glæde i hjerterne på de over 1.000 studerende, lærere og støtter af projektet, der havde samarbejdet med Narayana Bhat, dets grundlægger, og som stod ved hans side i tykt og tyndt. Men der var andre, der blev glade. De taknemmelige forældre og værger til de tusindvis af drenge og piger hvis karriere er blevet formet af Loka Seva Institutionen, ældre studerende, der i dag yder tjeneste inden for forskellige områder samt landmænd, handlende og arbejdere fra de landsbyer og plantager, der ligger i regionen. Baba sammenlignede Alike med et pilgrimssted, da Han bemærkede: "I er meget opmærksomme på at udvikle de børn, der er i jeres varetægt, idet I forvandler dem til værdifulde børn for Indien." Inden Baba vendte tilbage til Brindavan, besøgte Han landsbyerne Puttur og Chokkadi, der ligger i kystområdet nær Alike, Mangalore og Manipalli. I Manipalli, der huser et uddannelseskompleks for offentlige uddannelser, der er opført rundt om to veludstyrede colleges, der uddanner læger og ingeniører, mødte Baba klokken 23.00 om aftenen en forsamling på mindst 15.000 mennesker, der ventede på at få darshan. Så stærk var deres længsel efter at få et glimt af Herren og lytte til Hans stemme.

2.108. Sommerskolen om indisk kultur og åndelighed havde i 1979 fokus på Bhagavad Gita. I en hel uge var opmærksomheden koncentreret på dette universelle skrift, der fremlægger og detaljeret beretter om de tre veje: Karma, hengivenhed over for Gud og åndelig visdom. Bhagavan's daglige tale indeholdt enkle og tilfredsstillende kommentarer til de filosofiske principper, der ligger til grund for Krishna's lære, som Han videregav til Sin krigskammerat Arjuna, der på dette tidspunkt fuldstændig manglede selvtillid, og som var blevet vildledt. Som Krishna Selv tilskyndede Swami de deltagende studerende til altid at gøre deres bedste uden at tænke på forholdet mellem indsats og gevinst og overlade resten til Gud. Han erklærede, som Krishna havde gjort det på slagmarken, at sejren er belønningen til den modige, og at tapperhed hentes fra Atma, Den Indre Kilde. Dommer V.R. Krishna Iyer fra Indiens højesteret

sagde følgende, da han åbnede den månedlange sommerskole i Bhagavan's nærvær: "Det er på tide, at vi vænner vores colleges fra at være bygninger, hvor moralsk fordærv og vold råder, hvor de studerende bliver afhængige af stoffer og blot udvikler materielle ønsker. Baba's prema's lindrende balsam skal trænge ind i handlingerne, antænde den åndelige visdom og lutre handlingerne, så de bliver til dharma". Han talte også om videnskabens utilstrækkelighed og dens manglende evne til at genetablere santhi, moral og broderskabsfølelse. Han understregede, at Indien skal opdage sin Sjæl og lytte til vismændenes stemmer. Bhagavan gjorde opmærksom på, at nutidens ledere ikke udviser nogen vilje til at fremme moral og åndelig fortræffelighed blandt deres folk, mens folket til gengæld ikke har nogen tilskyndelse til at advare deres ledere om den katastrofe, der venter forude, når deres vigtigste pligt forsømmes.

2.109. Denise Eversole, der var blandt de 200 udlændinge, der deltog på kurset, talte om sommerskolens indvirkning på hende på følgende måde: "Hvordan skal man beskrive sommerskolen? Lad mig fremkomme med nogle ord og se, om jeg kan fremhæve essensen af denne skole: Overfyldt, varm, ubekvem, spændende, fantastisk, ren substans, stiller store krav, lyksalig, befordrende, rensende, fornyende, transformerende, smuk. Her var vi ved fødderne af den samme Sjæl, som var den historiske Krishna, der fortalte Bhagavad Gita'en til Arjuna for omkring 5.000 år siden. Efterhånden som Baba forklarede alle de tilstedeværende om den sande betydning af det at leve et åndeligt liv, og hvordan man gør det, fandt jeg ud af, at alle de spørgsmål, som jeg havde, var blevet besvaret."

2.110. Karen F. Blanc opsummerer det budskab, som Baba fremkom med: "Hele livet er en meditation." Han sagde blandt andet: "Højtidelige bønner, og det I opfatter som meditation, er midler, ikke målet. De er gode, og formålet med dem er at hjælpe til med at forberede sindet på koncentration. Men sideløbende med disse åndelige øvelser og denne åndelige praksis skal der foregå en undersøgelse af både individuelle og kollektive holdninger og indstillinger. I skal udvikle og rodfæste kærlighed til og respekt for alle religioner. Vend hjem og udfør Guds arbejde, uanset hvor I befinder jer. Gør det med overbevisning og gør det tillidsfuldt og med begejstring. Hvis livet skulle vise sig at blive vanskeligt, så husk disse aftener og tænk på Mig. Kald på Mig, og Jeg lover jer, at Jeg altid vil lytte til jeres kalden. I vil aldrig være alene igen."

2.111. Karen fortsætter med at beskrive et betagende mirakel, der fandt sted en af aftenerne. Deltagerne havde mange lejligheder til at blive begejstret over de mirakler, der skete, når de var sammen med Baba. "Men dette var et af de helt store, et virkelig førsteklasses mirakel", fortæller Karen. "Maynard Ferguson, den verdensberømte jazzmusiker, gav koncert for os studerende. Vi var omkring 1.200, og koncerten fandt sted en aften i auditoriet, der er en del af dette college. Baba sad midt på scenen, og Maynard Ferguson stod til højre for Ham. Han spillede klassisk indisk musik overført til jazz. Baba slog blidt takten med Sin hånd. Så spillede Ferguson en utrolig trompetsolo, og han lagde virkelig hele sin sjæl i musikken. Baba rejste Sig og bevægede Sin hånd i en stor cirkulær bevægelse. Og se! Ud af den blå luft, foran os alle sammen, materialiserede Baba en massiv guld-medaljon, der hang i en kæde. Han hængte den rundt om Ferguson's hals. Der var ingen i auditoriet, der bevægede sig. Der var end ikke nogen, der blinkede. Det var, som stod tiden stille. Fuldstændig overvældet græd Ferguson som et barn, ligesom vi sad med tårer i øjnene og et hulk i halsen."

2.112. "Hvorfor var det så smukt? Måske fordi vi alle i det øjeblik vidste, uden nogen tvivl, hvad vi engang som børn havde vidst, men har glemt for længe siden. Der er en del i os alle, i selve kernen i vores væsen, der ønsker at tro på engle, at det gode sejrer over det onde, at Jesus faktisk gik på vandet, og at Moses engang skilte vandene i Det Røde Hav. Vi ønsker at tro på alt det, og uanset hvad vi siger, så ønsker vi at holde med den gode fyr, og vi ønsker selv at være gode. Det er grunden til, at vi græd, og det er derfor, det var så smukt. Medaljonen var ikke et resultat af en tryllekunstners trick. Den blev skabt til os alle. Det var, som om vi én gang for alle skulle vide: At det er sandt, som skrevet står."

2.113. Så snart sommerskolen sluttede, vendte Baba tilbage til Prasanthi Nilayam sammen med et stort antal studerende fra forskellige colleges, som ønskede at tilbringe yderligere nogle få dage sammen med Ham i 'Avatarens internationale tempel'. Her blev et Sathya Sai College indviet den 1. juli. Det er en uddannelsesinstitution, der skal være en naturlig forlængelse af den uddannelse, eleverne tager på Easwaramma High School.

2.114. Den avatariske mission med at genoprette menneskeligheden i mennesket og løfte ham op til Guddommelighed omsættes i handling af Bhagavan gennem en uddannelsesmæssig renovering. Han har velsignet et verdensomspændende projekt, der supplerer den statsstyrede, institutionaliserede, verdslige uddannelse. Denne uddannelse kaldes Bal Vikas. Børn i de rige lande er udsat for de skadevirkninger, som den maskinelle verden har ført med sig. Det er for eksempel sammenstød og konflikter mellem ismer, racekonflikter, en besættelse af krig, den fremherskende vold, en overdreven svaghed for sanselig nydelse og at man lader hånt om alle moralbegreber. Bal Vikas dirigerer barnet tilbage til dets ældgamle kultur, så det kan vokse sig stærkt og retlinet. Uddannelsen indpoder følelsen af ærbødighed over for forældre, ældre og lærere, der er guldgruber, når det drejer sig om at lære børnene noget. Uddannelsen opmuntrer også til selvindsig, selvværdsfølelse og selvkontrol, og det sker, mens man indhyller barnet i Den Guddommelige prema's varme. Børn vokser op, mens lærerne holder nøje øje med dem. Det er lærere, som Baba har velsignet med den hellige titel, guru. Den lærer der har fået tildelt denne titel, er forpligtet til, som Herren Siva gør det, at fjerne det ondes ukrudt fra det sarte sind og så, som Herren Brahma gør, modet og medfølelsens frø og, som Herren Vishnu gør, nære gode tanker, god tale og gode handlinger. Alt dette ophøjer en lærers profession, da vedkommende nu udfører en opgave, der ellers blev udført af Den Hellige Treenighed. Baba har udviklet skoler ved navn Vidya Vihars, hvor børn undervises, efter de er blevet optaget som fuldtids elever. Når børnene når teenagealderen, lærer de grundlæggende tekster om åndelige forhold, og de bliver introduceret til yoga-teknikker, samfundstjeneste, fælles tjenesteaktiviteter, meditation og så videre. Disse klasser omtales som 'før Seva Dal'.

2.115. De High Schools der er blevet grundlagt af Baba mange forskellige steder, gør meget ud af at udvikle karakteren og lære de unge mennesker om åndelige øvelser og uselvisk tjeneste i samfundet. Og så er der colleges, hvor ungdomstidens let påvirkelige år tilbringes under Bhagavan's nådige og venlige vejledning. "De studerende er Mit håb, kilden til Min glæde. De udgør Min næring", siger Baba.

2.116. Under Dasara-festlighederne i 1979 viste nogle studerende fra Sri Sathya Sai College i Puttaparthi sig i deres ceremonielle klædedragter. De repræsenterede mange forskellige religioner. Til stor glæde for den store forsamling af hengivne beskrev de således hovedprincipperne for hver enkelt religion. En sikh fra New Delhi, en zoroastrin fra Bombay, en kristen fra Hawaii, en muslim fra Libanon, en buddhist fra Sikkim og en hindu fra Kabul deltog i dette lille optog. Da Baba stillede sig midt iblandt dem, da de var færdige med at præsentere sig, blev alle glædeligt overrasket over, at Sai, summen af alle religioner og målet for alle åndelige øvelser, har besluttet sig for at lære dem om trosretningernes enhed. De studerende på Sai Colleges behersker kunsten at samarbejde. De har dannet orkestre, og under Dasara opførte de skuespil om Sri Ramakrishna, Sankaracharya og Jesus. Desuden havde de sat musik til Ramayana'en og historier om Sai. Selvfølgelig er Bhagavan den usynlige og ofte også synlige kilde til alle deres bedrifter. I forbindelse med fejringen af et-års jubilæet for oprettelsen af foreningen af tidligere studerende på Sri Sathya Sai College i Brindavan opfordrede Baba dem til at bruge alle deres ressourcer og evner på at yde uselvisk tjeneste til de landsbyer, der ligger omkring Brindavan. Men først skal de undersøge, hvilke behov der er mest påtrængende. "Ligesom tigerunger skal de studerende springe ind i landsbyerne og rense dem for al forurening. De skal undervise og træne landsbyens analfabeter, og de skal lære dem, hvordan de kan leve lykkeligt og med værdighed. Sammen med landsbyboerne skal de virkelig lægge sig i selen og få dem til at gøre fremskridt." Ved denne lejlighed fortalte Baba også følgende: "Jeg opmuntrer disse drenge til at blive eksempler på den styrke og

sindsligevægt, der kan opnås ved konstant at føre Mit budskab ud i livet. Jeg tilskynder dem til at snakke om og fremsige, syng og opføre skuespil om dette budskab, så det rodfæstes i deres hjerter. Uanset hvad Jeg gør, eller får gjort, uanset hvad Jeg siger, eller beder andre om at sige, så er det for at understrege, præcisere eller eksemplificere det budskab, at mennesket er Den Guddommelige Virkelighed.”

2.117. Bhagavan's budskab, og den overordnede plan der er lagt for at virkeliggøre det, trækker mange pædagoger, administratorer, videnskabsfolk, kommunikationseksperter og psykologer til de colleges, som Han har grundlagt. På Brindavan college blev der afholdt seminarer om åndelig og moralsk vejledning. Sommerskolerne tiltrak universitetsprofessorer fra hele landet foruden fra udenlandske lande som for eksempel Singapore, Filippinerne, Fiji, Italien, Japan, England og USA. Bhagavan førte samtaler med grupper af universitetsrektorer, skole-inspektører, professorer, videnskabsmænd og teknikere. I disse samtaler gjorde Han rede for de lumske årsager, der er til den universelle utilfredshed, og Han fortalte dem om de helbredende foranstaltninger, der er så hårdt brug for. Som et resultat af disse samtaler blev der startet en Sathya Sai studiekreds i Bangalore. Formålet med denne studiekreds er at undersøge manglerne ved det nuværende uddannelsessystem, og hvordan man kan omstrukturere og reformere det efter Sai's retningslinjer. Swami forsikrede gruppen: "Jeg lover jer, at Jeg vil være hos jer og aktivt tage del i at vejlede studiekredsen." I sandhed holder en Avatar aldrig pause; Han hviler aldrig! Men som Bhagavan siger: "Hvis Jeg havde haft behov for hvile, så ville Jeg ikke have inkarneret."

2.118. Under den uge hvor man fejrede fødselsdagen i 1979, mødtes 2.000 Bal Vikas lærere til en konference, der blev afholdt i Prasanthi Nilayam. Bhagavan velsignede dem og oplyste dem om de problemer, som de ville støde på i deres fremtidige arbejde. Han lovede dem at fortælle dem løsningen på deres problemer, når som helst de bad om det. Skuespillet 'Jesus' blev opført af de studerende den 22. november. Kostumerne, dekorationerne og skuespillerne forekom så autentiske, at de 25.000 tilskuere reagerede med stående ovationer, der varede adskillige minutter. Jesus Kristus blev meget præcist portrætteret som Guds søn. Man kunne virkelig fornemme medfølelse, styrke og kærlighed i Hans stemme, kropssprog og reaktioner.

2.119. De hengivne der ledte efter det hus, hvor Bhagavan inkarnerede som Sathyanarayana, huset der tilhørte forældrene Pedda Venkappa Raju og Easwaramma, har i årevis fået fremvist et tomt jordstykke for enden af en stenet vej i Puttaparthi. Alle var kede af, at der ikke var en hellig bygning, der markerer stedet. Nu fandtes der jo Prasanthi Templet og Ganesha Templet, der var blevet opført i udkanten af landsbyen, der var blevet udødeliggjort af den største Avatar i menneskets histories fødsel, barndom og drengeår. I fællesskab bad de indtrængende til Baba om at gøre noget ved det. Så et enkelt, men charmerende tempel blev opført på grunden. I dette tempel installerede Baba en statue af Siva den 22. november 1979, og opfyldte derved millioner af menneskers dybtfølte ønske.

2.120. Avatarens beslutning om at erklære den afsondrede landsby, Puttaparthi, der stadig manglede adskillige grundlæggende faciliteter, som værende centrum for 'retskaffenhedens hjul', afstedkom, at der rundt om selve tempelbygningen blev opført treetages beboelseslejligheder tillige med banker, butikker og en busstation. Udover alt dette er der blevet tilføjet en pragtfuld forstad med dekorative portaler i begge ende af vejen. Denne forstad omfatter rækker af storslåede bygninger, der rummer grundskole, High School og et college for kunst, videnskab og handel. Herudover er der et kollegium, hvor der kan bo over 1.000 studerende.

2.121. I juni 1980 besøgte Bhagavan Jammu og Kashmir, Indiens nordligste delstat, der i århundreder har været berømt for sin befolknings kunstneriske evner, for sine bjergkæder, hvor flere floder har deres udspring, og for dens harmoniske blanding af kulturer og folkefærd. Han tilbragte ti dage sammen med befolkningen, indtil det blev vanskeligt at afgøre, hvem der elskede den anden mest – delstatens befolkning eller Bhagavan.

1.222. Kærlighedens march fremad fortsætter – frisk, fuldt ud og fri.

Kapitel 3

Opfordringen og ekkoet

3.1. "Jeg har Mit arbejde at udføre. Mine hengivne kalder på Mig", havde Baba erklæret, da Han var 14 år gammel.

3.2. Med disse ord forlod Han skole og hjem og tog ud i en have, hvor Han formanede den store forsamling at tilbede fødderne, der ville lede mennesket fra det uvirkelige til det Virkelige, fra mørke (*uvidenhed*) til lys (*åndelig visdom*), fra død til udødelighed. Da Han var 16 år, bekendtgjorde Han, at Hans mission i denne inkarnation går ud på at skænke lyksalighed til alle væsener alle vegne.

3.3. Da Baba var 17 år, pegede Han en dag på de små, nøgne bjerge i udkanten af landsbyen Puttaparthi og betroede præsten Lakshmiah: "Sai's komme vil forvandle dette område til et område med fuldkommen fred." På det tidspunkt var landsbyen et sammensurium af spredte lerhytter rundt om nogle få murstenshuse. Det forekom, som befandt Puttaparthi sig blot 5 minutter fra stenalderen, som Schulmann beskrev det. Ved denne lejlighed erklærede Baba endvidere: "På denne bakke vil der blive opført en storslået sal (*den blev indviet syv år senere*). På et tidspunkt vil hundreder, tusinder, hundredetusinder – ja hele Indien komme hertil. Hele verden vil komme og vente på at få Sai's darshan." Præsten Lakshmiah kunne ikke tro sine egne ører. Han protesterede og sagde: "Nej, jeg kan ikke tro det. Hvordan skulle det kunne ske?" Baba svarede: "Du vil komme til at tro på det, når du en dag står, hvor du står nu, og forsøger at få et glimt af Mig, der står på verandaen foran den storslåede sal." Lakshmiah lever den dag i dag, og han står på førnævnte sted og forsøger at få et glimt af Baba!

3.4. Hvad er det for en 'strategi', som Swami benytter sig af for at tiltrække disse store skarer af hengivne? Den 23. november 1975, der var Bhagavan's 50 års fødselsdag, hyldede hengivne fra 46 lande, lige fra New Zealand til Island, Bhagavan. Hvorfor er der så mange mennesker, der rejser over så lange afstande og pådrager sig store udgifter, bruger al denne tid og udholder alle de gener, der kommer af fremmed mad og indkvartering?

3.5. Selvfølgelig har Han ingen skjulte planer, ingen tilskyndelser. Han har end ikke behov for at udtænke en strategi. Han handler blot. Det er os, der rubricerer disse handlinger og kalder dem for strategier. Han opfordrer os til at udvikle os fra 'jeg' til 'vi'. Det er en opfordring, der tiltrækker vores opmærksomhed, for det er en opfordring, der fremkalder et ekko fra dybet af vores Selv. 'Alene i uendelighedens verden findes lyksaligheden', proklamerer Upanishad'erne. "Udfoldelse er liv; sammentrækning er død", siger Baba. Han leder os til uendeligheden, til 'vi', og måden Han gør det på, er 'strategien'. Subrahmanyam er omkvædet på den dejlige sang, der afslutter vor lovsang. Det er en sang, som Han beder os synge. Den angiver Brahman-vejen; den Brahman der er Gud, der er Det Guddommelige. Det Guddommelige er både iboende og oversanseligt. Det Guddommelige kan ikke forklares med ord, og vi kan end ikke forestille os Det. Vejen omfatter den altomfattende prema's disciplin og accepten af et slægtskab, der hele tiden udvider sig, indtil det omfatter hele Kosmos. Baba siger: "Alle væsener eksisterer, bliver bevidste og fryder sig, fordi det er Guds Vilje; Gud der er Væren-Bevidsthed-Lyksalighed. Så ikke et eneste væsen er forvist fra Hans Nåde. Gud er allestedsnærværende, og intet væsen kan lukke Ham ude."

3.6. "Jeg er kommet", siger Baba "for at reparere den ældgamle hovedvej, der fører mennesket til Gud. Jeg er kommet som svar på vismænd, helgener og søgendes bønner om at få repareret denne vej." Derfor strømmer flokke af plagede mænd og kvinder, grupper af åndelige aspiranter såvel som folk, der er nysgerrige efter at kende sandheden og sågar

individer, der har opnået et relativt højt stadie på vejen mod selvrealisation, til de steder, hvor Baba opholder Sig. De er sikre på at se Hans dejlige smil og høre Hans lindrende tale. I Hans nærhed føler vi os opløftet, og det gælder selv de ringeste og mest ubetydelige af os, for Han minder os om, at vi er en del af Ham; at vi er lige så Guddommelige, som Han er. Faktisk er vi legemliggørelser af Atma, som Han konstant kalder os.

3.7. Vi ved, at vi i Ham har sikret os en pace-maker til vores hjerte. Under Hans milde vejledning kan vi opnå den højeste grad af fuldkommenhed. Han siger: "Jeg er Gud; I er også Gud. Men mens Jeg er bevidst om det, så er I stadig ikke bevidste om det. Det er den eneste forskel." Som Shankaracharya gjorde det for 1.300 år siden, så beder Baba os om at opleve 'jeg er Det' (*Soham*) og 'Jeg er Gud' (*Sivoham*). Uvidende mennesker ler hånligt, når Baba holder spejlet op for at åbenbare Det Guddommelige, der findes latent i os. En sådan person bemærkede engang: "Baba forsøger at undslippe kritik for, at Han påstår, at Han er Guddommelig, ved at bringe os ind i Hans Guddommelige fold og transformere os, så vi bliver villige medskyldige i Hans parodi." Men troen på at alle eksistenser er dele af Den Ene Guddommelige, er lige så gammel som Vedanta og lige så universel. Bayazid, Sufi-helgenen, sagde: "Jeg gik fra Gud til Gud, indtil De kaldte på mig i mig. Åh du Jeg!" Hui Neng, den buddhistiske mystiker, udtalte: "Når de ikke er oplyst, er buddha'er intet andet end almindelige væsener. Når der er oplysning, så forvandles almindelige væsener straks til buddha'er." Eckhart, den kristne mystiker, erklærede: "Guds frø er i os, og frøet vokser og bliver til Gud."

3.8. Tusinder bliver trukket til Hans nærhed på grund af Hans styrke, Hans visdom og Hans prema. Sai Baba betyder 'Guddommelig moder og fader'. Baba har en moders ubegrænsede kærlighed og faderens uovertrufne styrke og ublandede universelle visdom. Hvordan kan mennesket modstå påvirkningen fra en så unik inkarnation?

3.9. Ubegrænset kærlighed! På tårnet ved indgangen til ashram'en i Puttaparthi, på portalen over gangen der fører op til templet og på alteret inde i bedesalen, kan man se symbolet på ens egen religion midt blandt de lige så ærede symboler på andre trosretninger. Når I erklærer, at I er hindu, buddhist, parser, kristen, muslim eller endog ateist, så er der ingen, der tilhører Sai-familien, der vil stille spørgsmål eller hæve øjenbrynene. Det eneste der bliver spurgt om, og det eneste Baba bekymrer Sig om, er, hvor seriøs, hvor fortvivlet, hvor medfølelse og hvor selvkontrolleret I er. Han materialiserede et kors til piloten på det to-motors fly, der bragte Ham fra Entebbe til vildtreservatet i Serengetti i Østafrika. I Bandipur-skoven lagde Han et tørt græsstrå på tværs af et andet, pustede på stråene og forvandlede dem til et trækors med en sølvfigur af Kristus. Han gav korset til dr. Hislop. Han gav professor Bashiruddin en sølvmedaljon med navnet Allah indgraveret på arabisk. På Bakr Id-dagen viste Han, i Prasanthi Nilayam, en gruppe arabiske pilgrimme sceneriet med den kæmpestore forsamling af muslimske brødre, der dette øjeblik knælede foran Kaba'en i Mekka. Han viste dem Sin håndflade, og i den kunne de alle se den hellige scene. Der er mange jøder, der, som dr. Sandweiss, hylder Ham således: "Jeg tror på, at Baba er en inkarnation af Gud. Nu forekommer det mig, at alle de historier vi finder i den hinduistiske, kristne og hebraiske litteratur, ikke er symbolske. Der eksisterer virkelig et reelt åndeligt plan, som kan synliggøre sig selv."

3.10. På Ceylon og i Malaysia har buddhistiske munke bygget Sai-bedesale og centre for uselvsk tjeneste. Baba udfører Navajyothi-ritualet, og under denne ceremoni indvier Han parsi-drenge i åndelig øvelser. Forældrene er taknemmelige, fordi Han udviser denne Nåde. Ingen er en fremmed, ingen bliver holdt væk eller fjernet, fordi vedkommende er for ung eller for gammel, vrangvillig eller uforbederlig. Han er solskinet, der desinficerer alle trosretninger og sekter. Han har erklæret, at Han vil holde alle dem, der har forvildet sig bort fra den lige vej, og derved ikke befinder sig i freden, glæden og kærlighedens område, i hånden og føre dem. Han afviser ikke ateister, for, som Han siger, selv de elsker et eller andet, dyr eller plante, person eller sekt, ideal eller isme. Denne prema, siger Han, er Gud. De vil heller ikke

bryde sig om at blive kaldte løgner, for som andre finder de glæde ved at tale sandt. De hylder sandhed, og det indikerer, at de ærer Gud, der er sathya. Erasmus, en tysk filosof fra det 16. århundrede, erklærede: "Hvor som helst du støder på sandheden, så betragt den som kristendom." Ateisterne påskønner skønhed og henrykkes over den. Gud er skønhed, og det er fra Ham, skønhedens tiltrækningskraft stammer. Altså er det dybest set Ham, de drages mod.

3.11. Baba forsøger ikke at forme mennesker i en eller anden sekts smeltedigel. Han foreskriver ikke en enkelt åndelig øvelse eller faldbyder et eller andet patenteret universal-middel, der kan helbrede menneskets sygdomme. "Kom til Mig, alle I der arbejder og bærer byrder, og Jeg vil give jer hvile", er budskabet selv nu. De kommer med knuste hjerter, bristede illusioner og uopfyldte ambitioner. De kommer med byrder, der både er reelle og byrder, som de blot forestiller sig at have. Efter de har mødt Ham, beder de: "Vi kan ikke bede Dig om noget, for Du kender allerede vores ønsker. Du er det eneste, vi ønsker." Efter at have talt således, blev de der. Mens de fleste guruer kun er interesseret i de mantraer og øvelser, som de foreskriver mod det, der er folks klagepunkter, tillige med den betaling eller de gaver de tilbydes til gengæld, er Baba kun interesseret i os, og det uanset om vi praktiserer åndelige øvelser eller udfører uselvsk tjeneste af en eller anden slags eller ej. Eftersom Atma er indesluttet i mennesket i fem legemer (*kosa'er*), det ene inde i det andet, tager Baba Sig af disse legemer et for et med kærlig omhu. Det gør os i stand til at reflektere på denne Gnists stråleglans.

3.12. Baba siger: "Jeg siger aldrig, at I skal gøre jer fortjent til Mig. Jeg ønsker, at I har behov for Mig." Under den blide omsorg fra denne læge, psykiater, vejleder, lærer og ven bliver vi bevidste om modet, sjælsstyrken, udholdenheden og dristighedens uudnyttede kilder, der findes i os. Baba retter også vore tanker og handlinger mod samfundet; det samfund som vi er født i, der opfostrede os og udstyrede os med en livsanskuelse, så vi kunne møde fremtiden og opfylde vores forpligtelser. Schumacher har sagt: "Skønt vi konstant fristes til at glemme det, så er vi alle godt klar over, at vores liv bliver lykkeligt eller ødelagt på grund af vores forbindelser med andre mennesker. Hverken godt helbred, rigdom, berømmelse eller styrke kan dispensere for det tab, vi lider, hvis vores forbindelser med andre mennesker forsvinder. Og dog afhænger disse forbindelser af vores evne til at forstå andre og deres evne til at forstå os." Baba erklærer, at der ikke kan blive tale om nogen fuldbyrkelse af vores liv, før vi selv bekymrer os om og har tillid til og har medfølelse med andre mennesker.

3.13. Baba's grænseløse prema, visdom og styrke gør et uudsletteligt indtryk på os. Nogle gange sker det på et øjeblik, som når vi opholder os i Hans nærhed for at tilegne os det budskab, som stråler ud fra Ham. I Vogue's julenummer 1976 skriver Poul Roberts om de fem minutter, han tilbragte i Hans Guddommelige nærvær: "Baba, den fjerne og kraftfulde skikkelse, som jeg med ærefrygt har iagttaget i måneder, trykkede mig ind til Sig, som var jeg en længe savnet ven. Og på en overordentlig kærlig måde begyndte Han at fortælle mig om mine værste fejl. Faktisk fortalte Han mig ting, som ingen umuligt kan have kendskab til, besvarede alle de spørgsmål jeg ville have stillet, og gav mig råd, som jeg selv i dag sætter stor pris på. På en eller anden uforklarlig måde følte jeg mig, og føler jeg mig stadig, tættere på Ham end på nogen anden i hele verden."

3.14. R.K. Karanjia, redaktør på Blitz, der beskriver sig selv som skeptiker, kritiker og marxist, der før i tiden åbent anfægtede og kritiserede Sathya Sai Baba, fik lejlighed til at møde Ham og få et venskabeligt interview. Han skriver: "Det var et fantastisk møde, det var nærmest chokerende. Han blev ved med at forbløffe mig med Sin viden om private detaljer om udviklingen i mit liv og arbejde."

3.15. Dr. Sandweiss, psykiateren fra San Diego, Californien, beretter: "Efter mit første besøg hos Baba begyndte jeg at opleve en indre opvågning. Det var, som om et engang kendt, men nu lukket center blev åbnet op, og jeg begyndte at forstå en del af mig selv, som jeg længe havde glemt. Jeg identificerede oplevelsen som hengivenhed, og jeg spekulerede på, om et

sådan center ligger inaktivt og slumrende i os alle og venter på at blive vækket af en eller anden personlig åndelig oplevelse. Denne opvågning eller åbenbaring var for mig en kilde til stor glæde, og med den fulgte en følelse af dyb kærlighed til Baba og til folk i al almindelighed." Baba har Selv afsløret, at noget sådant sker i Hans nærvær. "I føler alle et tomrum inde i jer, en tørst, en tilskyndelse, en Guddommelig utilfredshed, en opfordring til hvilken svaret i jeres sind er svagt og vaklende. Alt dette har overtalt jer til at rejse over lange afstande for at komme til Mig. I har trodset diverse forhindringer og udholdt forskellige gener for at komme hertil for at få fred, styrke og vejledning."

3.16. Ghandikota V. Subba Rao fra De Forenede Stater skriver: "At møde Ham er en intens, personlig, følelsesmæssig og opløftende oplevelse. Fristelsen til at lovprise Ham, at skrive lyrik om Sathya Sai Baba's åndelige storhed og storslåethed, er vanskelig at modstå." Sri Bhashyam Appalacharya fra byen Kakinada er en ren guldgrube af viden om ældgammel visdomslitteratur. Efter at have opholdt sig nogle få dage i Prasanthi Nilayam skriver han: "Bhagavan er en Veda – hvad Han siger, sker. Bhagavan er en Sastra – hvad Han gør, er forbilledligt. Ligesom en Purana fortæller Han detaljeret om sandheden, idet Han bruger mange metaforer, lignelser og historier. Hans ord er den højeste form for digtekunst, for Han skænker lyksalighed og rydder den menneskelige smålighed af vejen."

3.17. Dr. F.J. Gould fra Chicago Universitetet fortæller: "Han fornemmer og forstår det enkelte menneskes ønsker og behov, og Han gør det med en utrolig indsigt. Lynhurtigt forstår Han folk, går i brechen for dem og danner Sig i det hele taget et billede af deres situation. Han undersøger deres adfærd og dens bestemmende faktorer. På en eller anden måde ændrer Han folks liv. Mange Baba-hengivne har oplevet Hans indflydelse gennem forandringer i deres liv. Nye ting bliver vigtige; nye værdier træder frem. Man siger, at individets idé om, hvordan det skal leve, ændres."

3.18. Dr. E.B. Fanibunda fra Bombay er tandlæge og også en amatørtryllekunstner, der er godt inde i trylleriets teori og praksis. I 1954 udgav han en bog, der indeholder en række originale og effektive metoder, som udøvere af tryllekunst, tankelæsning og så videre kan benytte sig af. Som en påskønnelse af hans dygtighed modtog han 'Linking Ring' prisen af tryllekunstneres Internationale Broderskab, USA.

3.19. Her er hans beretning om, hvordan han reagerede, da han mødte Baba. "Vi var omkring 12 mennesker, der ventede i hr. Munshi's dagligstue. Inden længe ville Baba komme ud fra de indre gemakker. Denne forfatter (han skriver i tredje person) stod undseeligt i et af værelsets hjørner. Baba trådte ind, og alle rejste sig op. Alle brugte deres albuer og skubbede for at komme tæt på Ham. Baba gik imidlertid hen og stillede Sig tæt på forfatteren. Han stod så tæt på, at han næsten kunne røre Hans venstre side. Allerede på det tidspunkt havde forfatterens trænede øjne kastet et hurtigt undersøgende blik på Baba's kjortel uden dog at opdage noget afslørende eller påfaldende. En fra selskabet bad om at måtte få noget vibhuthi. Det var tidspunktet, forfatteren havde ventet på. Baba trak Sit højre ærme helt op til albuen, og i denne proces vendte Han Sin højre hånds håndflade opad. Forfatteren kunne se, at der ikke var noget i håndfladen. Hurtigt bevægede hånden sig i nogle få runde cirkler, og vibhuthi'en dukkede frem mellem Hans fingre, der var let presset sammen for at holde fast på asken. Vibhuthi'en blev foræret til nogle af de tilstedeværende. Forfatteren ønskede, at Baba ville materialisere noget mere, så han også kunne få lidt, som han kunne undersøge nærmere. Og se! For anden gang bevægede Baba's hånd sig rundt og rundt, og noget mere vibhuthi dukkede frem ud af den blå luft. Denne gang rakte forfatteren sin hånd frem og modtog Hans 'visitkort'. Fra tidligere erfaringer vidste forfatteren øjeblikkelig, at vibhuthi'en var blevet materialiseret uden noget kunstgreb eller svindel. Han behøvede ingen yderligere demonstration fra Baba's side for at blive overbevist om, at Han rent faktisk besidder overmenneskelige kræfter, som forfatteren hverken dengang eller nu har en forklaring på."

3.20. I Yoga Journal fra Holland skriver Sharon Warren: "Den følgende morgen, da jeg gik hen for at deltage i lovsang, kom jeg til at sidde ud til midtergangen. Denne dag gik Baba hen til kvinderne først, og da Han passerede mig, standsede Han ud for mig. Han gjorde denne karakteristiske bevægelse med hånden, der altid varsler en Guddommelig materialisation. Og pludselig befandt den hellige aske sig mellem Hans fingre, og Han øste den ned i min hånd. Han sagde: "Vibhuthi, spis." Det var som en drøm. Mit hjerte var så opfyldt af kærlighed, hengivenhed og taknemmelighed, at det næsten flød over. Jeg følte, at jeg ikke kunne rumme mere. Jeg var mig bevidst, at Han kendte til det, jeg trængte til, og det trøstede og opmuntrede mig. Jeg har været så velsignet, at jeg gennem livet har oplevet kærlighed fra mange forskellige forbindelser, men intet kan sammenlignes med den rene prema, jeg oplevede, mens dette skete. Det transcenderede enhver menneskelig relation, som jeg nogen sinde har kendt."

3.21. Den fascination der tiltrækker objektet til subjektet, hvis vi nu ellers kan tillade os at kalde det det, er et skaktræk i Hans 'strategi'. Vivekananda sagde: "Gud er begge, både subjektet og objektet. Han er jeg og Du (*Thath twam asi*). Hvordan kan vi så vide noget om den, der ved? Den der ved, kan ikke vide noget om sig selv. Atma, den der ved, 'alt hvad der eksisteres Herre', er årsagen til alt det synlige, der findes i universet. Men det er ikke muligt for Ham at se Sig Selv, kende Sig Selv bortset fra gennem en genspejling. I kan ikke se jeres eget ansigt bortset fra i et spejl. Tilsvarende kan Atma ikke se og opleve Sin Egen natur, før den bliver reflekteret i noget. Det perfekte menneske, Avataren, er den klareste genspejling af Det Højeste Væsen, der er både subjekt og objekt. Nu ved I, hvorfor Avatarer instinktivt tilbedes som Gud i alle lande. De er de mest perfekte manifestationer af Det Evige Selv. Det er grunden til, at mennesker tilbeder inkarnationer som Kristus og Buddha."

3.22. Vi er Sandhed Godhed Skønhed. Dybet kalder på dybet. Det blå tiltrækker det blå. Vi ser bedst os selv genspejlet i Baba, der i sandhed er den mest sublime manifestation af Sandhed Godhed Skønhed. Når vi glemmer os selv og begynder at vandre omkring i falskheden og amoralens vildnis, så kommer Han, så vi kan genfinde vort adelsmærke og komme i tanker om vor ædle byrd ved at se på Ham.

3.23. Ed Fleure skriver: "Baba's liv er dedikeret til opgaven med at højne menneskeheden, at vække os og gøre os bevidste om vor åndelige arv og give os mod og tro. Vores ophold hos Baba var én stor inspiration. Prema er Hans største mirakel. Fra morgen til aften er Baba konstant beskæftiget med at give og tjene andre. Det var guru Maharajii, der blev ved med at spørge os om, hvornår vi ville forlade hans ashram og rejse til Baba. Da vi fik Baba's tilladelse til at rejse hjem igen, velsignede Han os: "Vær ven med Gud." Det var helt sikkert en ny måde at velsigne på. Ven med Gud? Hvordan skal det kunne ske?"

3.24. "Da vi kom tilbage til Maharajii, gav han mig et hindu-navn. Og se! Det var navnet på Herren Krishna's ven, ledsager og klassekammerat – Sudama. Så fra nu af skulle jeg lære at se Gud som min ven." Denne bemærkning fra Baba, og dens faktiske bekræftelse af en hellig mand i Himalaya-bjergene, beviser, at Baba ikke har noget ønske om at lede os væk fra den form, vi allerede har accepteret, og som vi tilbeder og forguder. Han kunne Selv have givet Ed et nyt navn, men Han opmuntrede ham til at vende tilbage til Maharajii, den guru han havde fundet. Men eftersom Han vidste, at det at opføre sig som en ven var vejen for ham, så sørgede Han for, at det navn, som Maharajii gav ham, var Sudama. Af de ni veje, der nævnes i de hellige tekster som hengivenhedens veje, der fører til Gud, bliver venskabs vej kun overgået af den sidste og fremmeste vej, vejen der består i overgivelse af selvet.

3.25. Engang da Baba blev spurgt om Sin 'metode', svarede Han: "Jeg har ingen bestemt metode, intet maskineri eller nogen strategi i den almindelige gængse forstand. Min 'metode', hvis man kan kalde den det, er enkel. Den er baseret på forvandling gennem prema, og maskineriet består af menneskeligt samarbejde og fællesskabsfølelse. Prema er Mit redskab og Min handelsvare." Han siger, at Han bedst kan beskrives som legemliggørelse af prema. Det

der kaldes mirakler, er fundamentalt set manifestationer af denne prema. Det er prema, der bevæger Ham til at tale med den enkelte åndeligt søgende på et sprog, som vedkommende kan forstå – for eksempel swahili i Østafrika og udi til stammefolk fra Along. Det er prema, der gør, at Han heler menneskets fysiske og mentale sår. Det er prema, der oplyser mørket i vore hjerter og får os til at rette op på vore dårlige og syge vaner og holdninger. Baba's mirakuløse helbredelse af dødelige sygdomme, og det at Han i talløse tilfælde har reddet liv i forbindelse med ulykker og katastrofer, er alt sammen udtryk for Hans prema.

3.26. Han materialiserer hellig aske for at vække troen, og giver gaver, for eksempel ringe og medaljoner, for at beskytte dem, der bærer dem. Det gør Han på grund af en overvældende medfølelse og prema. J. Jagathesan, den malaysiske hengivne, der også er forfatter til bogen 'Journey to God', skriver: "Det største mirakel af alle er Hans transformation af utallige mænd og kvinders hjerter. Det er en transformation, der får dem til at betræde gudfrygtigheden og godhedens vej. Agnostikere lovpriser nu Gud i sang, drankere afstår nu fra al lede efter Ånden i bunden af en flaske og søger nu Det Guddommelige i mennesket. Stofafhængige, der ellers har fundet kortvarig redning og velsignelse i menneskets moderne plage, søger nu den varige lyksalighed og fred, som kun Gud kan give. Og millioner af almindelige mænd og kvinder, der ellers kun vover at vove sig ud i det med bøn ved særlige lejligheder eller beder, blot fordi det er blevet en vane, et ritual, finder nu en ny mening, en ny dimension ved deres bøn. Og det uanset hvem de beder til eller hvilken religion, de måtte tilhøre, for nu er de overbevist om, at Gud eksisterer, og at Hans Nåde kan vindes gennem hengivenhed, gennem sathya, dharma, santhi og prema og frem for noget andet gennem uselvsk og kærlig tjeneste over for andre uanset deres race, religion, kaste eller hudfarve og uden nogen tanke om belønning." Den kærlighed, som Han planter i alle, der har brug for Ham, giver en rig høst af ydmyghed, ærbødighed, gavmildhed, broderskabsfølelse og frihed.

3.27. Sandweiss taler om sin fætter, der hedder Jerry, og som er matematikprofessor i de østlige stater. "Idet han så på spørgsmålet ud fra et rent matematisk synspunkt, følte Jerry, at det faktisk godt kunne være sandsynligt, at en Avatar findes på Jorden i vor tid. Så han sluttede sig til en gruppe, som rejste af sted for at se Baba. Under sit første interview bad min fætter Baba om at materialisere noget til ham. Han havde tidligere købt en billig ring i Grækenland, og den havde han på sin lillefinger. Han ønskede, at Baba skulle forvandle ringen til noget andet. Baba undslog sig. Jerry følte sig skuffet. Han begyndte at undersøge sit eget indre. Den næste dag kaldte Baba ham ind til endnu et interview. Da han kom ud, var Jerry i et usædvanligt muntert og modtageligt humør. Hans ansigt strålede. Igen havde Jerry bønfuldt Baba om at gøre noget ved ringen, og han havde taget den af sin finger. Baba havde sagt, at det ikke var noget, Han ønskede at gøre. Men Jerry fortsatte med at bønfalde om det. Til sidst tog Baba ringen i hånden, pustede på den og gav den tilbage til Jerry. Den var nu blevet forvandlet til en helt anden ring, og jeg behøver næsten ikke nævne det, men den passede fingeren perfekt. Det havde tydeligvis rystet ham. Den transformation som få minutter med Baba havde fremkaldt i Jerry, var i sandhed et endnu større mirakel. En kvinde i gruppen spurgte, om der var én, der ville hjælpe hende med at bære en taske, og spontant meldte Jerry sig. "Sådan noget gør jeg ellers aldrig", sagde han. "Jeg må have tabt fatningen!"

3.28. Det at besejre sindet er en konsekvens af års udøvelse af yogiske øvelser. Baba siger: "I er fængslet i jeres ego. Skønt I burde forsøge at befri jer fra denne trældom på en hurtig og sikker måde, så prøver de fleste af jer ikke at få nøglen til denne befrielse af Mig. I beder Mig om bras og flitterstads, ubetydelige små helbredelser og fordele. Meget få ønsker, at Jeg skal give dem det, Jeg er kommet for at give – selve befrielsen. Selv blandt de få der ønsker befrielse, er det kun en lille procentdel, der oprigtigt holder sig på de åndelige øvelsers vej. Og blandt dem der gør det, er det kun et uendeligt lille antal, som det lykkes for." Jerry har, efter sin oplevelse hos Baba, taget det første skridt mod befrielse fra sit egos fængsel.

3.29. Dr. Dhairyam skriver: "I forbindelse med den nuværende verdensomspændende krise med hensyn til menneskets karakter, vil Bhagavan's Nåde helt sikkert virke som en kraftig

katalysator. Denne Nåde vil fremkalde en transformation blandt Jordens befolkning, der for øjeblikket er så forskellige med hensyn til åndelig udvikling. Blandt dem der bliver transformeret, finder vi ikke-troende, folk der flygter fra virkeligheden, stofmisbrugere og agnostikere såvel som højt udviklede åndelige aspiranter, folk der er velbevandret i Veda'erne, kunstnere, digtere og skriftkloge. Også jævne, almindelige mennesker der nyder at høre Hans taler, vil blive transformeret. Baba accepterer og byder dem velkommen som Sine børn. Han udviser medfølelse over for synderen, trøster den nødlidende og fungerer som vejleder for agnostikeren og den forvirrede, som Han tager i hånden og fører ind i lysets område."

3.30. Drømme indgår også i Sai's 'strategi'. Han er dukket op i drømme hos mange, der slet ikke kendte Ham, og de er på den måde blevet trukket mod Ham. Karen Former Blank drømte, at en person med en kolossal stor krone af hår kom til hende og sagde: "Bliv hos din Hilda." "Hilda, hvem?", undrede hun sig. Fem år senere opdagede hun, at der fandtes en kvinde ved navn Hilda Charlton, en Baba-hengiven. Denne opdagelse transformerede hendes liv. Nu har hun skrevet en bog med titlen: 'Kære Hilda'.

3.31. John Prendergast fra Det Californiske Institut for Asien-studier har skrevet en artikel, som han kalder 'Swami's dreams'. Denne artikel fokuserer mere på drømmenes vejledende værdi og mindre på de overnaturlige aspekter.

3.32. I artiklen skriver han blandt andet: "Det er vanskeligt at forstå det generelle aspekt ved disse drømmeoplevelser. Men min egen relation til Baba er blevet så uendeligt meget dybere. Jeg vil karakterisere den største påvirkning som værende det, at mit åndelige hjerte er åbnet, mit intellekt er begyndt at være afstemt med kærligheden og medfølelsens værdier. Mellem foråret 1977 og 1979 har Baba vist Sig for mig i mine drømme omkring 40 gange. De har haft en meget dybtgående virkning på min åndelige vækkelse og beskaffenheden af mit forhold til Ham. Baba har sagt, at det er umuligt at se Ham i drømme, medmindre det er Hans Vilje. Mine egne oplevelser med aktiv vejledning, irettesættelse, helbredelse og en følelse af stor begejstring, som Han skaber og udvirker i drømmetilstanden, synes at bekræfte dette. Min forbindelse med Baba er rent faktisk mere intim i drømmene end i den vågne tilstand. I drømmene udvikler vores forhold sig og bliver mere dybtfølt, min egen indre styrke og selvtillid vokser og tydeliggør sig i den vågne tilstand. Udover det så kan jeg sige, at forskellen mellem de to tilstande er blevet opløst. I stigende grad blandes drømmetilstanden og den vågne tilstand sammen, så at drømmebillederne opstår i det vågne sind som fjerne skyer."

3.33. Willie Kweku Anseh fra byen Accra i Ghana skriver: "Kort tid efter Sathya Sai centerets invitation til hengivne om at melde sig til en rejse til Puttaparthi begyndte jeg at se Swami i mine drømme. Den første nat vågnede jeg med en følelse af, at jeg skulle tænke på at rejse til Puttaparthi. Jeg fejede straks tanken fra mig. Den næste drøm var mere detaljeret, og den varede længere. Jeg så mig selv foran en høj bygning, der havde en udstående platform, en form for balkon, på første sal. Bhagavan befandt Sig i stueetagen, og jeg berørte Hans fødder. På det tidspunkt var jeg ikke klar over, at det at drømme om Baba er et privilegium og ikke en almindelig begivenhed. Jeg affærdigede drømmen; den måtte være et produkt af min tåbelige fantasi. I min tredje drøm så jeg kun Bhagavan's ansigt i et kort øjeblik. Meget svedig vågnede jeg, og jeg havde en klar fornemmelse af, at jeg var blevet beordret til at rejse til Puttaparthi."

3.34. "Jeg gav mit navn til Planlægnings Komiteen uden at have en anelse om, hvor pengene til rejsen skulle komme fra. Men jeg skulle ikke have bekymret mig. I løbet af det næste par dage lykkedes det for mig, gennem en ven, at tjene tre gange min årlige indkomst, og det af helt uforklarlige årsager! Så sagen var afgjort. Alle de øvrige forberedelser forløb helt uden problemer. Behøver jeg nævne, at nogle af de personer som jeg skulle rejse sammen med, havde jeg allerede set i mine drømme. Vi ankom til Puttaparthi den 21. november. Det med drømmene var dog stadig et uløst spørgsmål. En ven besluttede at tage mig med på en tur rundt om tempelbygningen, og da vi netop var nået rundt om et hjørne, blev jeg stående som naglet til jorden. Min ven spurgte, hvad der var i vejen, og jeg sagde noget, der var

uforståeligt for ham. Men det der faktisk havde standset mig, var, at min drøm stirrede mig lige i ansigtet med alle dens detaljer – den udvendige balkon, arkitekturen og farverne.”

3.35. ”Den ene overraskelse fulgte den anden, idet vi fik interview i et værelse i stueetagen, og jeg berørte Hans fødder præcis det sted, hvor jeg havde drømt, det ville ske. Alle disse overraskelser var intet sammenlignet med det, jeg oplevede, da jeg gik hen for at sige farvel til Bhagavan. ”Hvornår kommer du igen”, spurgte Han. Jeg havde slet ikke forventet det spørgsmål, da selve tanken om at være så heldig at kunne komme igen, slet ikke havde strejft mig. Jeg blev derfor helt rød i hovedet, og i glad forvirring røg det ud af munden på mig, at det vidste jeg ikke, og at jeg var kommet denne gang, fordi jeg havde haft en drøm. Baba afbrød i en tone, som virkede, som om Han var irriteret. Jeg fortalte jo noget, som Han allerede vidste. ”Jeg ved, Jeg ved”, sagde Han og klappede mig på ryggen.” I Yoga Sutras fortæller Patanjali, at den åndelige aspirant modtager vejledning gennem drømme, men selv han nævner ikke, at guruen, hvis Han er Avatar, kan udforme drømme og Selv vise Sig i dem og levere en rettidig vejledning.”

3.36. Baba siger: ”Ingen kan komme til Puttaparthi, medmindre Jeg kalder dem hertil.” Drømmen er en af de metoder, Han benytter Sig af, når Han vil trække folk hen til Sig. Lawrence Galante fra New York skriver: ”Jeg blev optaget på Hoftra Universitetet for yderligere at studere mit fagområde, Tai Chi (*en indre kampkunst*), og den forbundne filosofi. En morgen vågnede jeg efter at have haft en meget livagtig drøm. I denne drøm var en bogs titel synlig for mig, eftersom jeg så forsiden. Titlen var: ’Sai Baba: Contemporary Mystic, Master and God’. Så slog tanken mig: Hvorfor ikke? Hvorfor ikke skrive min afhandling om samtidens mysticisme og bruge Sai Baba som mit emne?” Jeg arrangerede det med universitetet. Jeg besluttede, at jeg ikke kunne skrive om Ham, medmindre jeg først så Ham, og selv var vidne til disse mirakler. Jeg forstod også, at jeg var nødt til at rejse over til Ham og finde ud af, om Han var en svindler. Jeg tænkte, at hvis det var tilfældet, så kunne jeg stadig skrive en afhandling og afsløre et kolossalt bedrag. Det ville også gå an. (Baba siger Selv: Kom, se, oplev, undersøg og tro så). Men hvordan kommer jeg til Indien? Saldoen på min bankkonto var lig nul. Jeg vendte mig mod Baba og talte til Ham: ”Hvis Du ønsker, at jeg skal skrive dette, så må Du sørge for, at jeg får penge, så jeg kan tage til Indien, for jeg har ingen.” Inden der var gået 48 timer, modtog jeg en check med posten. Den kom fra New York og lød på 1.000 dollars. Det var den sum, som en mand havde skyldt mig i mange år, og som jeg gennem lang tid forgæves havde forsøgt at inddrive. Jeg blev hos Baba i to måneder. Dagligt observerede jeg, hvordan Han tog Sig af de folkemængder, der kom til Ham. Han gjorde syge mennesker raske, Han materialiserede ting og forærede dem væk som gaver til hengivne. Alt hvad Baba lærte mig, var godt, og alt hvad Han gjorde, havde et eller andet gavnligt formål. Han gav mig også tilladelse til at skrive om Ham, hvilket er, hvad jeg gør nu. Sai Baba arbejder ikke i det skjulte. Alle Hans aktiviteter er som en åben bog, som alle kan være vidne til og drage deres konklusioner ud fra. Baba siger ofte: ”Mit liv er Mit budskab.” Jeg beder til, at jeg må opleve mere og mere af Hans budskab.”

3.37. Baba har ofte erklæret, at Han anvender drømme som en måde at kommunikere med drømmeren på for at indgyde ham eller hende mod, selvtillid og klarhed i tankerne.

3.38. Baba har også bedt frøken Occah Seapaul fra Trinidad om i bogform at udgive sine taler om Hans budskab. Det er taler, hun har holdt til mange grupper af hengivne på De Vest-indiske Øer. Det at modtage Hans råd i en drøm er bydende, som en personlig afgivet ordre er det. Aurobindo skriver: ”Avataren, eller Det Guddommelige, handler i henhold til en anden bevidsthed – bevidstheden om sandheden i den himmelske verden og De Guddommelige Lege i den jordiske verden.” Engang spurgte dr. M.S. Ramakrishna Rao fra Vishakhapatnam Baba om en drøm. Han spurgte om ægtheden af en helt bestemt drøm, hvor Baba havde afklaret et åndeligt problem. ”Når Jeg dukker op i en drøm, så er det for at kommunikere noget til individet. Det er ikke blot en almindelig drøm. Tro endelig ikke, at disse hændelser som du

oplevede i din drøm, er noget, der blot er opstået i din fantasi. På den måde gav Jeg dig svar på alle dine tvivlsspørgsmål."

3.39. H. Narayana Rao havde en drøm, mens han lå til intensiv behandling på hjerteafdelingen på K.E.M. Hospitalet i Bombay og ventede på at få indopereret en pace-maker. Han drømte, at det strømmede ind med besøgende på stuen. Blandt dem var Baba, der gik hen til hans seng og talte til ham med Sin milde og beroligende stemme: "Min søn! Jeg ved, hvor bekymret du er over, at du skal have denne pace-maker. Men du skal ikke bekymre dig det mindste. Fra nu af vil din puls gradvist blive bedre. Tæl dagene fra i dag. Om elleve dage, altså lørdag den 17., kan du tage hjem." Og på trods af at lægerne kom med forskellige indvendinger, blev han udskrevet præcis den 17. med et hjerte, der fungerede normalt.

3.40. Da jeg læste et brev fra professor Kausal fra Kurukshetra, hvori han nævner, at han havde opsagt sin stilling, efter at Baba havde rådet ham til det i en drøm, kom jeg til at huske på en anden hengiven, der havde trukket en sag tilbage, som han havde indanket for den civile domstol. Hans fordring på at få overdraget visse besiddelser var så stærk, at han havde kæmpet mod sin rival gennem lovens labyrinter, og det på trods af al den anspændthed det afstedkom og alle de penge, han havde brugt. Søgsmålet havde nærmest besat ham, og han nægtede at overveje sagen igen. Men Baba dukkede op i hans drøm og beordrede ham at opgive sine ublu krav. "Properties (*besiddelser*) er ikke proper-ties (*passende bånd*)", sagde Baba med et ellers ukendt eftertryk. Kausal skriver: "Drømmene er effektive, livagtige, personlige og fredsskabende. Jeg kan ikke fejle dem til side, og specielt ikke efter at Baba senere bekræftede dem og fortsatte med at tale om de råd, Han havde givet mig i drømmene."

3.41. Baba bruger det at dukke op i drømme til at tilskynde folk til at komme til Ham. Han mildner de vanskeligheder, der afskrækker dem fra at begive sig ud på rejsen, og Han opmuntrer dem til at begive sig ud på den åndelige vej mod selvrealisation. Vi har allerede hørt om dette 'kærligheds-kneb' i de beretninger, som Willie Ansah fra Accra og Lawrence Galante fra New York fortalte os.

3.42. Dr. Sandweiss skriver om et andet interessant tilfælde af Baba's medfølelse: "Lila og jeg drøftede ofte Sai Baba, og hun blev nysgerrig og fascineret. Hun læste en bog om Ham og begyndte at overveje muligheden for selv at møde Ham. På det tidspunkt havde hun en stor gæld, og det syntes umuligt for hende at få penge, så hun kunne rejse til Indien. Hendes mand, Homer, der er opfinder, havde på det tidspunkt ingen fast indkomst. I de seneste fem år var det ikke lykkedes ham at sælge en eneste opfindelse. Selv om rejsen forekom helt urealistisk, begyndte hun alligevel at gøre sig klar til at rejse. Hun blev vaccineret, og hun fik et pas. Og nu begyndte der at ske besynderlige ting. En dag, da hun følte sig særlig nedtrykt, havde hun en usædvanlig drøm, hvor Baba dukkede op. Hans øjne strålede af morskab. Snart efter fik Homer en idé til en opfindelse. Hurtigt skete der nu en række usandsynlige begivenheder. Nogle personer viste interesse for opfindelsen, og pludselig og helt uventet blev hans økonomiske situation forbedret. Det var første gang i årevis, at dette skete. Her en uge før afrejsen havde Lila nu penge nok til turen, og da hun jo var helt forberedt på at skulle rejse, steg hun jublende glad om bord på flyvemaskinen sammen med os andre."

3.43. Det er hævet over enhver tvivl, at Baba planlægger, udformer og konstruerer de drømme, gennem hvilke Han påbegynder eller intensiverer Sin indflydelse på folk. Tænk over en anden hændelse, der fortælles af dr. Sandweiss, og som involverer Jeff fra Californien.

3.44. Dr. Sandweiss skriver: "I interviewværelset, hvor vi alle sad, var Baba lutter smil. Lyksalig sad Han og rokkede frem og tilbage. Han rettede Sin opmærksomhed mod Jeff, der sad ved siden af mig, og sagde henkastet: "To gange er Jeg kommet til dig i drømme." Som psykiater har jeg ganske bestemt aldrig hørt en kollega, der taler til en patient på denne måde. Psykiatere beskæftiger sig hele tiden med drømme, men at sige: "To gange er jeg

kommet til dig i drømme”, vil være noget foruroligende at høre for en almindelig patient. Baba begyndte at beskrive og tolke en af Jeff's drømme, og for mig blev det snart tydeligt, at Han på en eller anden måde havde skabt denne mands psykiske oplevelse, at Han rent faktisk havde skabt drømme til ham og besøgt ham i en anden virkelighedsdimension. Her sad den fremmeste psykiater, som jeg nogen sinde har set eller oplevet.”

3.45. Hen imod afslutningen af et interview spurgte Sri Jagathesan engang Baba om følgende: “Bhagavan! Hvorfor dukker Du aldrig op i mine drømme?” “Baba”, skriver han, “bøjede Sig kærligt ned og svarede: “Ok! Fra nu af vil Jeg dukke op i dine drømme hver onsdag.” Jeg betragter torsdag som en hellig dag, fordi det var en torsdag, at der første gang materialiserede sig vibhuthi på Hans billede i mit hjem. Idet Han anerkendte dette, lo Han, og uden at jeg havde spurgt, ændrede Han straks Sin erklæring: “Nej, nej! Det skal være torsdage.” Og hver torsdag bringer drømmene Ham til syne som en aldrig svigtende nådegave.”

3.46. Engang under et besøg i Brindavan, Whitefield, sammen med dr. Sandweiss, bankede Elsie Cowan ophidset på døren til hans værelse meget tidligt en morgen, idet hun udbrød: “Jeg føler mig meget tæt på Walter her til morgen.” Da Walter havde befriet sig fra sit dødelige legeme i Tustin, Californien, havde Baba sendt et telegram til Elsie: “Walter er kommet hertil i god tilstand.” Elsie fortalte Sandweiss: “Jeg føler, at Baba og Walter har aflagt mig et særligt besøg. Siden klokken 06.00 har jeg været vågen og fuld af energi.” Da de begge nåede frem til Prasanthi Nilayam denne aften, kaldte Baba dem til interview sammen med nogle få andre. Og midt i samtalen sagde Han pludselig til Elsie: “Walter og Jeg besøgte dig her til morgen.” “Ja, ja!”, sagde Elsie. “Klokken 06.00. Jeg følte mig så lykkelig.” “Nej, det var fem minutter i seks”, korrigerede Han hende. Og Sandweiss tilføjer: “Jeg begyndte mindre og mindre at opfatte Baba som en allestedsnærværende behersker af store kræfter og mere og mere som en manifestation af ren prema. Det er tydeligt, at det er Hans prema til Sine hengivne, der motiverer Hans handlinger.”

3.47. Baba har ofte sagt, at når Han nu befinder Sig i denne krop, der er forskellig fra Shirdi-kroppen, så føler Han ikke, at det er nok, hvis nogle få nødlidende og trængende mennesker modtager åndelig vejledning fra Ham. “Det er nødvendigt at tiltrække alle og enhver og komme dem til undsætning og hjælpe dem. Jeg vil give dem det, de ønsker, indtil de begynder at ønske det, Avataren er kommet for at give.” Shirdi Baba viste Sig i drømme for at advare og give gode råd. Han udtrykte Sig ved hjælp af et symbolsk billedsprog og ofte slørede vendinger. Han hjalp med at løse hverdagsagtige problemer og personlige uoverensstemmelser. Gennem mystiske tilkendegivelser inviterede Han folk til Dwarakamayi, moskeen i Shirdi, hvor Han opholdt Sig. Det var for eksempel åndelige aspiranter og tjenesteorienterede Sjæle, lidende og mistroiske personer, og Han vækkede deres latente, indre trang til at søge mod selvrealisation. Det kunne ske gennem et blik, en berøring, et smil eller et drys hellig aske. Den sammen strategi udfolder sig nu, blot i en endnu større skala her i Sathya Sai æraen. Nu er verden blevet vækket og rystet grundigt ud af dens hovmod og skizofreni, og det sker gennem afsløringen af sathya og en synliggørelse af ægte, sand prema. Da Han var i Shirdi, fremkom Han med erklæringen om, at Han var Avatar, og det skete i forholdsvis private samtaler. I Sathya Sai manifestationen fremkom Han med erklæringen om, at Han er alle navne og former, som mennesket gennem århundreder har tilbedt som værende Gud, i forbindelse med verdenskonferencen i Bombay foran 25.000 tilhørere. Og senere har Han gentaget det, når der har været hundredetusinder til stede. Gennem film, bånd, bøger og mundtlige vidneudsagn er millioner af mennesker blevet bevidste om dette Guddommelige Fænomens enestående karakter og Hans visdom, kraft, prema og medfølelse. Alt dette har forenet disse millioner i en evigt voksende Sai-familie.

3.48. Arthur Osburne udtalte engang, at Shirdi Sai Baba var utrolig. Dr. S. Bhagawantham erklærede, at Sathya Sai Baba er uforklarlig. Jeg må konkludere, at Han er uransagelig, for

Han er selve legemliggørelsen af Det Guddommelige, der beskrives i den følgende historie fra Upanishad'erne, og som afslører Det Guddommeliges herlighed og kraft.

3.49. Det Universelle Absolutte, Brahman, tildelte Guderne sejr i deres krig mod dæmonerne. Guderne blev frelst fra trældom og blev endnu engang mægtige. Men i deres stolthed tilskrev de dem selv, at de havde opnået succes. De sporede succesen tilbage til deres egen dygtighed og tapperhed. Gud ønskede at gøre dem bevidste om deres afhængighed af Kilden til al styrke og visdom. Gud viste Sig for dem som en lyssøjle, endnu mens de var i gang med at fejre deres sejr med druk og dans; de svirrede og frydede sig. Da de opdagede dette besynderlige og ukendte Fænomen, blev Guderne nysgerrige. De ville gerne vide, hvad det var, og hvorfor det afbrød deres larmende orgie. De sendte Ild-guden Agni hen for at undersøge søjlen og bad ham om at rapportere tilbage. Fænomenet talte til Guden, der svarede: "Jeg er Agni. Jeg kan brænde alt, hvad der kommer i kontakt med mig." Fænomenet opfordrede ham til at brænde et lille tørt græsstrå, som Det lagde foran ham. Men ligegyldigt hvor energisk og voldsomt Agni forsøgte, så kunne han ikke brænde det. Så slukøret og ydmyget vendte han tilbage til flokken af Guder. Den næste der dristede sig til at udfordre Fænomenet for at afsløre Dets identitet og Dets hensigter, var Vind-guden Vayu. Også han var nødt til at tage sine pralende ord i sig igen, for han kunne ikke så meget som bøje græsstrået. Indra, halvgudernes Herre, følte sig opbragt over denne lyssøjles overvældende styrke, men også han var nødt til at sluge sin stolthed og erkende, at en Gud så ynkelig som ham selv ikke har ret til at stå ansigt til ansigt med denne mægtige Herlighedens Kilde.

3.50. Endnu da Han var teenager, erklærede Baba: "Ikke kun i dag, men til alle tider herefter, vil det ikke være muligt for nogen, uanset hvor hårdt han forsøger, og uanset hvordan han forsøger, at vurdere Min sande natur." Kritikere og kommentatorer forstår ikke, at når det drejer sig om at beskrive Det Hellige, så er enhver forklaring en begrænsning, en tøven, en vanhelligelse.

3.51. Lærde og videnskabsmænd, der er isoleret i deres indbildskhed, har i over fire årtier sat sig for at afsløre Ham som en bedrager, en jonglør og en fupmager, men de har end ikke kunne sætte så meget som en plet på sømmen af Hans kjortel. I denne tidsalder, hvor sanserne får det sidste ord, hvor lidenskaberne hersker over hjernen, og fordomme forurener sindet, bliver et fænomen, der kaster lys over alting, der udstråler prema, og som legemliggør sathya, automatisk et mål for tvivl, mistanke og nedrakning. Enhver lunefuld og egensindig prædikant vil i Ham finde en udfordring, som han er ude af stand til at forstå og acceptere. Han er en ubehagelig og uvelkommen påmindelse for de halvstuderede røvere, der sendes ud fra moderne universiteter. Han får alle til at tænke på intellektets utilstrækkelighed og sansernes skrøbelighed. Hvordan skal vi ellers forstå og tolke de formastelige påstande om, at den glorie der er omkring Baba, udelukkende skyldes den mirakuløse produktion af fysiske genstande, der appellerer til og begejstrer lettroende mennesker?

3.52. Lad Sri M. Rasgotra forklare os, hvad denne glorie skyldes: "Når vi har været til interview med Baba, så kommer vi alle ud fra værelset i en løftet stemning, og vi er glædestrålende, som om Baba har taget vores mangefarvede kapper, der er fulde af lapper, af os og givet os den rene kærligheds dragt på, så vi kan påbegynde en ny rejse mod en ny destination. Transformationen begynder næsten i det øjeblik, vi kommer i kontakt med Ham, og herefter fortsætter den uophørlige og uimodståelige proces med at opbygge os."

3.53. Idet Sri B. Ramanand beskriver et bryllup, der blev fejret i Prasanthi Nilayam, hvor han så Baba for første gang, skriver han: "I løber af fem minutter følte vi, at Han var en af os. Han talte til os, som om Han hele tiden havde kendt os nøje. Denne inderlige menneskelighed, dette vidunderlige venskab Han nærer over for alle mennesker, Han møder, denne bemærkelsesværdige evne til at være ét med de mennesker, der er omkring Ham, denne næsten overmenneskelige overflod af godt humør, glæde, kærlighed og ømhed over for alle, gjorde et stærkt indtryk på mig."

3.54. Baba siger, at Hans meget omtalte mirakler er lige så ubetydelige i forhold til Hans sande formål med Sin tilstedeværelse, som en myg er det i forhold til en mægtig elefant. Vi hylder Baba, og vi vedkender os de bølger af taknemmelighed, der bruser rundt om Hans fødder, og som stammer fra hjerter, der er blevet bestyrket af påvirkningen fra Hans prema. Vi hylder Ham, fordi vores sind er blevet rensed af Hans Nådes stråleglans, fordi vort intellekt er blevet sundt og stærkt, da vi har tilegnet os noget af Hans visdom. Og vi hylder Ham, fordi vores legemer har fået styrke og er blevet sunde på grund af Hans medfølelse.

3.55. Richard Bock fra Los Angeles, som Ravi Shanker og Indra Devi rådede til at nærme sig Baba, som en discipel nærmer sig sin guru, skriver: "Jeg husker, at jeg gennemgik en periode, hvor jeg bar en japamala med 108 perler som en form for kendetegn. Baba kom hen til mig, så på den og sagde: "Den er voldsom for at kunne fremsige OM." Det Han mente, var, at jeg vigtede mig; at jeg blærede mig. Så jeg forstod, at det var latterligt, at jeg gik med den. Som alle andre samlede jeg håndfladerne og holdt dem tæt ved hjertet, når Baba trådte ind i værelset. Han kom hen til mig og slog til mine hænder, idet Han sagde: "Jootha bhakti." Da jeg senere fandt ud af, at det betyder 'falsk hengivenhed', forstod jeg, at jeg ikke vidste, hvad det var, jeg gjorde. Det Han ville have mig til at forstå, var, at man ikke skal gennemføre en rituel handling, før man virkelig føler for det i hjertet. Det næste var, at alle ønskede at berøre Hans fødder. Så jeg tænkte, at det også var noget, jeg burde gøre. Da jeg forsøgte at røre Hans fødder, sagde Han: "Nej." Så forstod jeg, at jeg ville gøre det, fordi alle andre gjorde det. At jeg ikke selv i dette øjeblik havde en indre motivation til at berøre Hans fødder."

3.56. Ligesom vi tidligere læste om, at Ild-guden i Upanishad'erne ringeagtede Det Lysende Fænomen, talte Arnold Schulman også nedsættende om Sai-fænomenet, og det på trods af at rejsen til Indien havde omfattet et besøg i Brindavan og nogle få minutter sammen med Baba. Denne oplevelse var nok for ham til at konkludere, og være glad for oplevelsen, at mystikere i Indien er kloge pengeudsugere, og at deres disciple er almindelige psykiske tilfælde, der ikke evner at løsrive sig. Baba har erklæret: "De der fornægter Mig, er forblændet af uvidenhed eller stolthed, så de trænger til endnu mere medfølelse og Nåde. De der holder sig væk, vil Jeg drage tilbage til Mig." Baba, for Hvem intet kan skjules, og for Hvem ingen er langt borte, var klar over denne snæversynede turists overbevisning. På mystisk vis blev Schulman besat af en idé om, at han skulle skrive en bog om Baba. Det var en idé, han gjorde sit bedste for at bortforklare, omgå, finde en fornuftig forklaring på og fornægte. Men på trods af alt dette blev ideen ved med at være der. Han fortalte sig selv, at det var vanvittigt, upraktisk og umuligt, men ideen nægtede at løsne sit greb i ham, idet den fastholdt sin betoning om, at dette var vigtigt. Tre måneder senere da det lykkedes ham at få et interview, fortalte Baba ham: "Jeg bad dig ikke om at skrive bogen, fordi Jeg ønskede din bog. Bogen er offentlig omtale. Jeg behøver ikke offentlig omtale. Jeg ønsker dig, dig, dig." Og Han sendte ham tilbage til Amerika klogere og gladere. Den hovne uvidenheds slør med hensyn til mystikere og deres disciple var blevet fjernet fra hans rensede og klarere indstilling.

3.57. Ligesom Vind-guden i Upanishad'erne, som vi læste om tidligere, henvendte Samuel Sandweiss, den anerkendte psykiater, sig til Fænomenet i fuld tillid til, at han let kunne prikke hul i Dets svulstige storslåethed. Han skriver: "Jeg ville rejse som videnskabsmand for at studere og forstå den psykologiske realitet i en situation, der er indhyllet i mystik. Mit formål var at bevise, at mirakler ikke eksisterer." Sandweiss henvendte sig til Sai-fænomenet, og som Vind-guden vendte han tilbage til sine venner, der drak og dansede uden på nogen måde at være bevidste om den Virkelighed, der styrer deres skæbne. Sandweiss besluttede sig for at møde Baba, eftersom han hørte nogle usædvanlige historier om Ham fra Indra Devi, som han besøgte for at lære om yoga. Selv når Baba er fysisk til stede i Prasanthi Nilayam eller Brindavan, fremkalder Han gennem drømme og visioner begejstring og længsel, vækker nysgerrighed og interesse, stimulerer tørst og rastløshed, sikrer velbefindende og helbredelse samt årvågenhed, og Han irettesætter. Enhver, der nærmer sig Ham med håb og tillid, har en historie at fortælle. Den ene mere fascinerende og beroligende end den anden.

3.58. Undskyld mig, når jeg nu fremstiller mig selv som en uforkammet inder, der i 1948 var alt for næsvis og flabet til at ville finde sig i Baba's såkaldte mirakler, men som dog var så nysgerrig, at jeg ikke ville afvise Ham uden personligt at have undersøgt Ham. På det tidspunkt var jeg ret berømt i den kannada-talende del af Indien, delstaten Karnataka, som en satire-skribent, som en ren Stephen Leacock på dette sprog. Nu rettede jeg min sarkasme mod Baba, 'fænomenet'. På kannada betyder ordet 'sai' 'dø'. Det er et kraftudtryk, en befaling om at udslette liv. "Hvordan kan en person, der opfordrer os til at tiltale Ham som Sai, blive tilbedt og forgudet i Karnataka?", bemærkede jeg spydigt. Helt ukritisk havde jeg accepteret et udsagn fra Ramakrishna Missionen om, at udførelsen af mirakler er en meget ikke-åndelig handling, der trækker den åndelige aspirant ned i det jordiske livs dyb. Så jeg hastede hen til Baba i håbet om, at jeg kunne afsløre Ham og komme med en rationel forklaring på Hans mirakler. Ligesom Guden Indra vente jeg tilbage, efter mine fordomme var blevet fjernet, min snæversynethed kureret og min stolthed pulveriseret. Lige siden har jeg begejstret været engageret i at opfordre alle mennesker til at følge Hans budskab og tilbede Ham som menneskehedens frelser. De der drister sig til at trodse eller fornægte Ham, vil i sidste ende vende tilbage og forblive i Hans nærvær med håndfladerne presset mod hinanden og med føjelige sind. De vil meditere på Hans form, fremsige Hans navn og hæve sig op til Guddommelighed.

3.59. Da Arnold Schulman hørte sig selv spørge Baba: "Er Du Gud?", svarede Baba: "Hvordan kan en myre måle dybden af havet? Hvordan kan en fisk opdage sandheden om himlen?" Dette svar forbløffer. Det får os til at forstå, at her rækker fornuften ikke. Men det er tilfældet med alle Baba's handlinger.

3.60. Efter at have kendt Ham i 31 år føler jeg, at det at tvivle på ægtheden af den følgende oplevelse, som Indra Devi har haft, vil være helligbrøde over for Sai: "Jeg så på et billede af Bhagavan og bad: "Bhagavan! Vær god og bring mig til Puttaparthi til Din fødselsdag." To dage senere ringede en ung mand, der havde besøgt Sai Centeret i Tecate, til mig. "Mataji, vil du kunne rejse til Indien i morgen, hvis Warner Brothers betaler rejsen? De ønsker at få Baba's tilladelse til at indspille en dokumentarfilm om Hans liv." I lufthavnen blev hun mødt af en ansat i filmselskabet. Da hun kom til Prasanthi Nilayam med forslaget, følte hun sig opstemt ved udsigten til filmen. Hun var der under fødselsdagsfestlighederne, og hun bragte Baba's svar med tilbage. "Men da jeg kontaktede Warner Brothers, der havde arrangeret og betalt rejsen, var der ingen, der kendte mig", skriver hun. "Og ingen kendte noget til rejsen, filmen eller Bhagavan. En ledende medarbejder fortalte mig, at han ville undersøge sagen og vende tilbage til mig. År er gået, og jeg venter stadig på at høre, hvad han kan fortælle mig om sine undersøgelser."

3.61. Muriel Engle skriver fra San Diego på Stillehavskysten: "Ruth har et lærerjob i Mexico. Hun har travlt med at rejse frem og tilbage. Hver torsdag deltager hun i lovsang i Santa Barbara, men hun er stadig skeptiker. Hendes helbredsproblemer har plaget hende længe. Hun har anfald af frygtelige smerter, der varer flere dage. En aften, da hun opholdt sig på sit lille værelse, fik hun frygtelige smerter, og i sin desperation råbte hun: "Åh! Er der nogen, der kan hjælpe mig? En eller anden? Hvorfor lider jeg sådan? Hvad skal jeg gøre? Åh, hjælp.""

3.62. "Pludselig følte hun en blid berøring på sin arm. Hun holdt op med at råbe, og da hun vendte sig om, stod Baba ved siden af hendes seng. "Lad være med at råbe sådan", sagde Han. "Jeg er her altid." Så forsvandt Han. Og sammen med Ham forsvandt smerten også. Dette er et andet tilfælde af Hans allestedsnærværelse. Der er kun én Gud, og Han er allestedsnærværende. Han har ingen favoritsteder, ingen udvalgte tilhængere eller specielle grupper af hengivne. Kald, og Han svarer, Han åbenbarer Sig, Han velsigner."

3.63. Da professor S. Bashiruddin fra Osmania Universitetet kørte ned fra Ooty i Nilgiri-bjergene sammen med Baba, spurgte han: "Swami! Hvis en hengiven sender et brev eller et

telegram til Dig adresseret til Din adresse i Brindavan, men Du opholder dig i Ooty, Bombay eller et andet sted, vil det så blive omadresseret til Dig, hvis der står 'haster' på det?" Baba svarede: "Et brev eller et telegram er blot et stykke papir. Hvis de tanker der er nedfældet i brevet eller telegrammet, er oprigtige, så behøver det ikke blive afleveret til Mig. Det øjeblik tankerne opstår i en hengivens sind, når de Mig, og den nødvendige vejledning formidles."

3.64. Da nogle få universitetsfolk, der tilhørte en agitatorisk og rationalistisk forening, skrev til Baba og insisterede på at undersøge Hans kvalifikationer, sagde Baba: "Sai er ikke et emne, et tema for en universitetsundersøgelse. Han er derimod et mål for universel undersøgelse."

3.65. Joel Roydon havde ingen respekt for Baba, der blev tilbudt af hans hustru. Så han overraskede sine venner, da han meddelte, at han ville flyve til Indien sammen med hende for at møde denne 'original med den fantastiske hårpragt'. Da han blev spurgt, hvad han havde i sinde at bede Baba om, svarede han spøgefuldt, at han ville bede om en regnbue. "Ingen tryllekunstner kan på nogen måde trække en regnbue ud af ærmerne" lo han. Da han nåede til Puttaparthi, satte han sig på et klippestykke på toppen af en bakke og nød en cigaret. "Vi så en regnbue, der strakte sig i lige linje op på den østlige himmel", skriver Joel. "Den buede ikke det mindste, og i løbet af få sekunder nåede den sit højdepunkt. Lige så hurtigt, som den voksede frem, opløste den sig selv nede fra og op!" Det næste der skete, var, at da Baba kaldte ham ind til interview, blev han hilst med spørgsmålet: "Nå! Kunne du lide regnbuen?"

3.66. Aldous Huxley siger: "Det Guddommelige Sind vælger muligvis at kommunikere med begrænsede sind enten ved at manøvrere i den objektive verden, menneskene og tingenes verden, i en grad, så Det kan nå disse sind, eller ved at kommunikere direkte ved hjælp af tankelæsning og tankeoverførsel." Denise Eversole skrev i dagbladet 'Movement' i Californien om sit besøg i en Sathya Sai Baba helligdom i Sydindien: "Vibhuthi strømmer ud fra billeder af Baba, og to små, emaljerede medaljoner udsondrer en jasmin-duftende sød nektar, der kaldes amritha. Hver dag fyldes en stor krukke med denne 'sirup', og billederne skræbes fri for den hellige aske. Begge disse manifestationer af Baba's Nåde deles gratis ud til alle besøgende. Vi modtog store portioner af begge, og vi så, at der dannede sig mere og mere vibhuthi, og at der strømmede mere og mere nektar ud af de velsignede objekter. Omkring 100 meter fra templet, tæt ved Kaveri-floden, findes et par fødder støbt i sten. Fra disse fødder siver der en olie frem med den mest betagende duft. Denne olie tørrede vi af med vore tørklæder og lommetørklæder, og hvad vi ellers havde ved hånden, og vi stod og så, at der sivede mere olie ud mellem tæerne. Det var mit fjerde besøg i denne helligdom, men jeg bliver aldrig træt af at være vidne til disse beviser på Guds almagt." (*Overnævnte oplevelse stammer fra et besøg i 'Tyvens Tempel' lidt uden for byen Mysore*).

3.67. I april 1972 vendte Elsie og Walter Cowan tilbage til Californien efter et besøg i Indien. Over for en gruppe Sai-hengivne meddelte Elsie: "Min mand og jeg er kommet tilbage fra Indien, og vi er fyldt til randen med den mest forbløffende nyhed om den mest fantastiske oplevelse, som nogen kan udsættes for. Den er så fantastisk, at mange af jer nok ikke vil tro på den. For næsten ingen af os kan forestille sig den store betydning og den kolossale kraft, der er indeholdt i denne storslåede og ophøjede Gud, der ikke blot går omkring på Jorden, men som drager omsorg for alle planer mellem Jord og Himmel. Walter døde i Madras. Sai Baba genoplivede ham!" Nogle få måneder senere skrev Walter Cowan til mig: "Jeg har det virkelig godt. Vil du tro mig, når jeg fortæller, at jeg har taget omkring 14 kilo på, siden jeg 'vendte tilbage'? Ganske uransageligt, men sandt."

3.68. Her er endnu en historie, denne gang fra Mexico: "Et dusin familier bor på vores højdedrag i Mexico. Højdedraget skråner ned mod Stillehavet 100 meter nede. De fleste mennesker her er pensionerede amerikanere. Der er dog også en eller to mexikanske familier. Selve højdedraget består ikke af massiv klippe, men af aflejringer fra havets bund. Gennem tiderne er der aflejret en masse sand, sten, ler, muslingeskaller og så videre. For nylig anlagde man en vej tværs over højdedraget, der derved blev svækket. I september 1976 begyndte det

langsomt at skride ned mod havet. Inden længe var to huse faldet ud over skrænten, og andre huse var brækket midt over. Myndighederne gav ordre til, at de tilbageværende huse skulle evakueres. Årsagen var, at statens geologer havde fastslået, at alle husene ville blive ødelagt på grund af jordens bevægelser. På dette kritiske tidspunkt havde jeg planlagt at rejse rundt til forskellige Sathya Sai Baba centre. Vi bad til Baba om at redde vores lille samfunds huse."

3.69. "Under hele turen blev jeg ved med at være bekymret over alt det med vores huse. Men da jeg kom hjem, blev jeg lettet over at opdage, at alle de resterende huse var i samme stand, som da jeg rejste. Geologerne gennemførte hver dag målinger på højdedraget, og de var ude af stand til at finde ud af, hvorfor en del af højdedraget var stabilt, og end ikke havde bevæget sig så meget som en tomme. Selvfølgelig kendte de ikke noget til vores bøn, og de vidste heller ikke, at vi havde fastklæbet et billede af Bhagavan på et vindue, der vendte ud mod havet!"

3.70. John Hislop, der skrev dette brev til mig, har udgivet en bog med titlen 'Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba'. Baba fortæller Hislop: "Det er helt i orden at stille Mig alle disse spørgsmål og få fjernet din tvivl. Du undersøger Swami, og Swami giver dig svarene. Men når alt dette er afsluttet, og du kommer igen, så vil Swami være den, der spørger, og du skal være parat og have de rigtige svar i dit sind og i dit hjerte."

3.71. "Før jeg rejste til Sai Baba første gang, fortalte jeg Indra Devi, at jeg kan acceptere alt, bortset fra mirakler", skriver Richard Bock. "Disse mirakler generede mig på en eller anden måde, fordi jeg havde læst bogen 'Ramakrishna Kathamrita' (*Ramakrishna's nektarfylde ord*), der fortæller, at man skal være påpasselig med kræfter der opnås på grund af asketisk levevis, for de kan føre én på afveje. Så jeg følte, at det at vigte sig med sådanne evner på en eller anden måde var egoistisk og ikke den bedste måde at udtrykke sig på. Derfor tvivlede jeg på Hans motiver for at udstille disse kræfter. Men da jeg kom tættere på Ham og begyndte at opleve disse mirakler, forstod jeg, at de var helt naturlige for Ham, og at motivet bag dem var så rent, at jeg kunne se, at Han kommer fra en anden verden. Af hvilken grund skulle Han også tilstræbe at blive anerkendt for noget, som Han allerede er i forvejen? Så der var intet, der kunne ødelægge Ham. For en vesterlænding er det usædvanligt at lade hånt om den materielle verden, som han er indfanget i ideen om, at alt bør kunne forklares videnskabeligt. Derfor skaber Baba noget her og nu, idet Han bryder det, der kaldes videnskabelige naturlove og skaber det, vi kalder et mirakel.

3.72. "Jeg synes, det var helt fantastisk, det der skete, da Indra Devi spurgte Ham, om hun kunne få noget mere af den 'helbredende aske', da hun havde foræret den portion, hun havde fået sidst, væk til folk. Han sagde: "Ja", og mens jeg iagttog det nøje, bevægede Han Sin hånd i en cirkulær bevægelse, og så holdt Han begge Sine hænder, som om Han skulle modtage noget. Og så, frit ud af luften, dukkede der en 10 cm høj urne frem og dumpede ned i Hans hænder. Jeg så dette og sagde: "Det er ikke taskenspillerkunst, den var ikke oppe i Hans ærme. Det her er noget helt andet." Han fjernede låget på urnen og tømte al asken ud på et stykke papir. Herefter satte Han låget på igen, fjernede det og tømte endnu en urnefuld aske ud. Så nu var der en bunke aske, der var dobbelt så stor, som urnen på nogen måde kunne rumme. Herefter lagde Han halvdelen af asken tilbage i urnen og delte noget af den ud til folk, der sad i nærheden. Det der var tilbage, lagde Han ind i et lømmetørklæde og gav det til Indra. Han gav også Indra urnen. Han berørte den og sagde: "Dette vil være et udtømmeligt forråd, og du vil aldrig løbe tør for vibhuthi." Nu har hun haft urnen i 10 år, og asken strømmer stadig fra den. Og hun har givet aske til tusinder af mennesker. Efter denne oplevelse med Baba er spørgsmålet, om Gud eksisterer, ikke længere i mine tanker." Det er, hvad Richard Bock fortalte til interviewereren fra dagbladet 'Movement' i september 1979.

3.73. Baba er så medfølelse, at Han udformer en ny 'strategi' til hvert enkelt individ, som Han beslutter at forbedre eller transformere. På én og samme tid, i alle egne af verden, oplever et stigende antal mennesker Hans Nåde. Det kan ske, ved at de hører en indre stemme eller

deres intuition, og det kan ske, mens de iagttager stilhed eller midt i en larmende folkeskare. Det kan også ske gennem Hans direkte manifestation i fysisk form, hvor Han overbringer advarsler, puster nyt liv i troen eller fjerner tvivl. Et telegram der rent faktisk aldrig blev telegraferet, et brev der aldrig blev postet, eller et telefonopkald der aldrig blev foretaget – alt sådan noget kan åbenbare Hans prema og vække, forsikre eller råde en person, der kæmper i mørket. På denne måde vinker Guds hånd folk til Prasanthi Nilayam.

Kapitel 4

Bevingede ord

4.1. I forbindelse med Mahashivarathi 1958 blev det månedlige tidsskrift udgivet første gang. Formålet med tidsskriftet er at kommunikere Bhagavan's budskab til verden. Baba gav det navnet Sanathana Sarathi (*Den Tidløse Vognstyrer*). Sammen forklarer disse ord den rolle, som Baba har påtaget Sig. Den Tidløse betegner, at Han er selve Kilden, Oprindelsen, til alt skaberværket. Baba fremkom engang med et skriftligt budskab til Sri R.R. Chatterji fra Sathya Sai Tjenesteorganisationen i Calcutta. I dette budskab redegjorde Han for den mission, som Han har antaget fysisk skikkelse for at udføre. Det var en erklæring, som ingen siden Krishna's dage havde haft den gode skæbne at høre: "Der var ingen til at vide, hvem Jeg er, før Jeg skabte verden, til Mit behag, med ét ord. Straks blev jord og himmel dannet, bjerge løftede sig op, floder begyndte at strømme, Solen, Månen og stjernerne dukkede frem af intetheden – alt sammen for at bevise Min eksistens. Herefter kom alle former for liv – planter, insekter, dyr, fugle og mennesker. Efter Mine ordrer blev de alle udstyret med forskellige evner og kræfter. Mennesket blev tildelt det første sted, hvor de kunne være på Jorden, og Min viden blev anbragt i menneskets sind."

4.2. Sanskrit-ordet sanathana betyder 'tidløs, evig'. Han er tidløs, men er nu i Sin fysiske skikkelse begrænset af tid og rum, hvor Han står til rådighed for os. Upanishad'erne taler om legemliggjorte væsener som stridsvogne, der trækkes gennem den objektive verden af sanserne. Sikkerheden ligger i at vælge en vidende og kyndig vognstyrer og anbringe ham i stridsvognen. Idet Han har påtaget Sig rollen som Sanathana Sarathi, har Baba afsløret, at Han er Den Indre Motivator i alle – påskønnet eller ikke påskønnet, anerkendt eller ignoreret, respekteret eller bagvasket. "Min viden blev anbragt i menneskets sind", siger Han. Men sindet tillader sig selv at blive dækket af slør, så den rene viden bliver forvredet eller fornægtet.

4.3. Det første nummer af tidsskriftet indeholdt et budskab fra Baba, hvor Han talte om det ophøjede formål, som det er sat i verden for at fuldbyrde. "Fra denne dag vil Sanathana Sarathi føre sandhedens frontkæmpere, Veda'erne, Sastra'erne og lignende skrifter fra alle trosretninger, til sejr over egoets kræfter såsom uretfærdighed, falskhed, umoralskhed og grusomhed. Det er årsagen til, at tidsskriftet er opstået. Denne vognstyrer vil kæmpe for at sikre fremgang og velstand i verden. Hele verden vil helt sikkert genlyde af triumfens hymner, når den universelle lyksalighed opnås."

4.4. Baba er altid bevidst om, at Han er Det Kosmiske Princip, der har transformeret Sig til en menneskelig skikkelse. Han er Målet, Vejlederen og Beskytteren, som alle søger. Han giver udtryk for denne sandhed i alle Sine taler og skrifter. Som indledning til Sine taler synger Han ofte, enten på telugu eller sanskrit, et kort vers, der løfter mysteriets slør, der skjuler Ham for vore øjne, og i et glimt giver disse vers et indblik i et aspekt af Hans plan med at rehabilitere mennesket. Han erklærede: "Den samme Vishnu der belønnede Dhruva med materielle ting og åndelig hæder; den samme som frelste Prahlada fra den grusomhed, som dæmonerne benyttede sig af for at fjerne hans tro på Herren; den samme Gopala (*Krishna*) der øste Sin Nåde ud over den forarmede og skrupsultne Kuchela, er her *nu*. Han er legemliggørelsen af åndelig visdom og lyksalighed, Herskeren der er indsat på tronen i gode menneskers hjerter, den der medfølelse holder øje med alle dem, der er kommet væk fra den rette vej."

4.5. Ved en bestemt lejlighed sang Han et andet digt, der spontant foldede sig ud fra Hans læber:

"Hvorfor står Solen op og går ned hver dag uden forsinkelse eller forstyrrelse? Hvorfor skjuler stjernerne, der oplyser himlen

til glæde for alle øjne, deres pragtfulde ansigter, når dagen gryer og aldrig underfundigt dukker frem for at fortælle os, hvor de er? Hvorfor er luften altid omkring os og giver os livsånde? Hvorfor brøler, bruser og klukker disse strømme og floder over klipper, småsten og sand, når de bugter sig af sted mod 'forældre-havet'? Hvordan kan det være, at de millioner og atter millioner der udgør menneskeheden, skønt de alle er skattede ædelstene, alle er billeder af den samme Entitet, forbliver forskellige fra hinanden med hensyn til udseende, bedrifter, stræben og indstilling? Dette er svaret: Vær bevidst om at Jeg er Den Ene, der har bestemt, at alt skal være sådan og skal opføre sig sådan."

4.6. Upanishad'erne påviser, hvorledes man kan fastslå ægtheden af Bhagavan's inkarnation. "Af frygt for Ham brænder ilden. Af frygt for Ham blæser vinden. Indra, den mægtige Gudernes Gud, frygter Ham. Døden haster hen til eller flygter derfra, alt efter hvad Han befaler."

4.7. Da en grådig skovbrand rykkede frem mod Chuchuma Ranch, der tilhører Indra Devi og ligger ved grænsen mellem USA og Mexico, fik hendes bøn til Baba ilden til pludselig at ændre retning. På det tidspunkt var flammerne kun få meter fra ranchen. Sri K.A. Raja, guvernør for Arunachal Pradesh, skriver, at et meget stort bambuskrat, der stod få meter fra hans embedsbolig i Tezpur, brød i brand. Det nærmest eksploderede, og krattet stødte også næsten op til nogle stråttækte hytter, hvor der boede nepalesiske arbejdere. Fru Raja skyndte sig derhen, og højlydt bad hun Baba om at mildne flammernes rasen. Sidstnævnte fortæller: "Ilden slukkede sig selv i løber af få sekunder. End ikke et dusin brandbiler kunne have gjort det." Tilsvarende har Baba mange gange forhindret regnen i at falde. Det er sket med en håndbevægelse eller en mundtlig befaling, når regnen har truet med at gøre de tusinder, der er samlet for at få Hans darshan og lytte til Han tale, drivvåde.

4.8. Direktøren for en bus-fabrik nær Madras havde forpligtet sig til at levere 25 busser som en første leverance i forbindelse med en aftale mellem Indiens regering og regeringen i et oversøisk land. Det var en prestigefyldt aftale, der var kommet i hus på trods af stor konkurrence fra lande, der er blandt de førende industrilande. Men på hvert trin af produktionen var der problemer. Han var meget ulykkelig, for han frygtede, at han ikke ville være i stand til at laste busserne på det japanske skib, der allerede var afsejlet fra Bombay for at tage lasten ombord i Madras. Han bad til Baba og bad Ham om at redde sin fabriks omdømme. Baba sagde: "Skibet vil blive forsinket. Skynd dig med dit arbejde." Ud fra Cochin's kyst sejlede skibet ind i en voldsom storm, og det var nødt til at få foretaget nogle reparationer i Colombo. Da det endelig nåede Madras, var der så mange skibe i havnen, at det ikke fik tilladelse til at lægge til kaj. Da det endelig var parat til at modtage busserne, stod de klar, og alt var i fineste orden til, at de kunne blive sejlet derfra. Baba kan sætte gang i storme eller stilne dem alt efter Sin Vilje. De der i deres nød råber efter at måtte dø, kan Han byde velkommen til dødens rige. Og fra dødens favntag kan Han bringe dem tilbage, der stadig har en rolle at spille i det drama, Han har tiltænkt dem en rolle i. De ord der strømmer ud fra Ham, er derfor Guddommelige befalinger, der kan oplade os med en enorm kraft, styrke og renhed og transformere os til legemliggørelser af kærlighed og lys.

4.9. Ved en anden lejlighed, hvor Baba holdt en tale, før Han højeste Prasanthi-flaget over ashram'ens tempel, sang Han følgende digt:

"Røgterdrengen, Nanda's søn (Krishna), er kommet igen og er blandt jer. Han er legemliggjort som lyksalighed, så Han kan samle Sine legekammerater omkring Sig. Den samme Rama er kommet igen, og denne gang har Han masser af tid, da Han ikke bærer et imperiums byrder"

eller et dynastis forpligtelser. Han er kommet igen for at give Sine fordums tilhængere chancen for at udføre uselvvisk tjeneste. Den samme Sai er kommet til jer fra Shirdi for at være blandt Sine fordums ledsagere og kammerater. Endnu engang er det samme altomfattende og allestedsnærværende Princip ved navn Vishnu kommet i denne begribelige og genkendelige menneskelige skikkelse, så I kan få gavn af Ham. Han er kommet uden Sine redskaber og våben, for det er Hans Vilje Selv at skabe dem her."

I dette digt hævder Baba, at Han er denne Super-intelligens, denne Absolutte Viljes, selvbestaltede menneskelige udtryk. Han siger: "For jer er fødslen et bekymrende øjeblik. Barndommen er fyldt med bekymringer. Livet er en række af bekymrende øjeblikke. I tjener til livets ophold gennem en kæde af bekymrende begivenheder. Alderdommen og døden skaber frygtelige bekymringer. Selv når I er glade, medfører det bekymring for, at I snart mister denne glæde. Alle aktiviteter er gennemtrængt af bekymring. Men byt alle disse bekymringer ud med blot én bekymring – hvordan I kan vinde Sai's Nåde, og I vil blive befriet for bekymringen og uroens afkom." Hans indledende vers henvender sig ofte til de hengivne. De fortæller for eksempel om, hvorledes det alene er en fast tro, der kan skænke evig fred.

"Medfølelse i øjnene; venlige ord på tungen; et muntert glimt på et smilende ansigt; en evig glæde i hjertet; beroligende fagter med hænderne – det er Sai. Lad være med at miste grebet om og opgive Frelseren, der er kommet for din skyld."

4.10. Tænk over betydningen af følgende vers, som Han sang for år tilbage:

"Noget I har opnået, mens I forsøger at få fat i noget andet. Hold fast i det oprindelige, alt hvad I kan. Noget I bad om, skønt det ikke er nødvendigt at spørge. Bliv ved, indtil I modtager gaven. Et ønske I nærer i jeres sind, skønt det ikke er nødvendigt at ønske. Bank på døren, indtil den åbner, og jeres ønske bliver opfyldt. Enten må Jeg give jer den ting, I sukker efter, fordi Jeg ikke kan modstå jeres længsel, eller I må erkende, hvor absurd ønsket er og besejre den værdiløse længsel."

Han er tro mod den erklæring, som Han fremkom med i forbindelse med den første verdenskonference, om, at Han er alle de navne og former, som mennesket nogen sinde har anvendt i deres bestræbelse på at beskrive Gud. Derfor vil det indledende vers, som Han synger på dage, der er dedikeret til Rama, Krishna eller Siva ofte handle om identiteten mellem Ham og den Guddom, der tilbedes den pågældende dag. Til Mahashivarathri, for nogle få år siden, proklamerede Han, mens Han stod foran en glad og forventningsfuld skare på 25.000 hengivne: "Denne dag er Siva blevet synlig for jer dødelige Sjæle; den Siva der opholder Sig i landsbyen Parthi (*Puttaparhi*). Han har en manke af hår, Ganges strømmer fra det, øjet midt i panden, halsen der er farvet blå, slangen rundt om halsen, tigerskindet rundt om livet, den røde plet i panden og den røde betel-saft på læberne."

4.11. Da Han førte et selskab på omkring 150 hengivne til Narayana's berømte helligdom i Himalaya-bjergene, talte Han til dem i byen Haridwar, før de påbegyndte turen op af bjerget. Han sagde blandt andet følgende: "Her får I virkelig en helt unik oplevelse; at gå op til Narayana sammen med Narayana!"

4.12. Engang sang Baba et vers, i hvilket Han erklærede, at Han er Den Usynlige Kraft, der styrer himmellegemernes regelmæssige gang, alle former for liv og alle menneskers skæbne. Det udtalte Han, da Han åbnede All India Konferencen for Sai-organisationerne, der blev afholdt i Madras. Hvis Den Guddommelige Vilje er almægtig og evig, så kan Den selvfølgelig

stige ned og bevæge Sig omkring som et menneske blandt mennesker. På et andet tidspunkt sagde Han: "Der findes tre slags mennesker. Dem der først og fremmest søger lykken for sig selv uden at tage hensyn til andre. Dem der først og fremmest tager hensyn til andre, og derved opnår glæde. Og dem der forsøger at forhindre, at andre bliver lykkelige, om det så skal koste dem deres egen lykke." Over for en gruppe amerikanske hengivne kom Han engang med et budskab, der havde en anden pointering: "I er den smilende blomst", skrev Han. "I er den funkulende stjerne. Hvad findes der på Jorden og i himlen, som I ikke er? Hvorfor har I så ønsker? I er universets Gud. I skaber universet, og efter det har været jeres legeplads et stykke tid, trækker I det ind i jer selv, og alt er som før. Det I i virkeligheden er, er Væren-Bevidsthed-Lyksalighed." Baba insisterer på, at alle skal gøres bevidst om livets mål, hvilket er at bevæge sig fra stadiet, 'jeg er i Lyset', til stadiet 'Lyset er i mig' og endelig til stadiet, den ultimative sandhed, at 'jeg er Lyset'. Når I er Lyset, kan der ikke være noget mørke, noget ønske, nogen frygt, noget had, noget ego.

4.13. I det følgende budskab til børn er Baba ligefrem og direkte, som sad alverdens børn omkring Ham med deres øjne vidtåbne i dyb undren: "Kære børn! I er blevet født i dette prægtige land, Bharatha, og I er vokset op her. I skal lære dets historie, dets hellige traditioner. I skal lære om vismændene og de frommes liv og lære. For hvad er der ellers for jer at lære? Tænd moralen og retskaffenhedens lampe, der engang lyste i dette land. Lad dens lys oplyse verden."

4.14. I et budskab til studerende har Han spurgt: "Kan livets mål blot være dette? At kæmpe midt i glæden og sorgens bølger, der hæver og sænker sig i den synlige, objektive verden. At blive revet med af en hurtigflydende strøm af begivenheder, at få opfyldt sine ønsker, at samle mad sammen, søge ly, bekvemmeligheder og sanselige glæder for til sidst at blive kastet op på dødens klipper?" I et andet budskab lagde Han vægt på en grundlæggende sandhed: "Det at stræbe efter at opnå en høj levestandard i stedet for et ophøjet liv har anrettet stor skade i samfundet. Et ophøjet liv forudsætter en god moral, ydmyghed, ikke-tilknytning og medfølelse. Et konkurrencepræget kapløb efter at opnå luksus og et iøjefaldende forbrug bliver der absolut ikke opmuntret til, når man taler om et ophøjet liv. I dag er mennesket blevet slave af sine ønsker, og føler sig hjælpeløs over for denne higen efter at skaffe sig sanselige glæder og luksus. Da han er for svag til at bringe sine ønsker og begær under kontrol, kan han ikke vække den Guddommelighed, der findes latent i ham."

4.15. Baba har fortalt, at i denne inkarnation er Han den største lærer: "Jeg er sandhedens lærer", siger Han. Han underviser på alle tidspunkter, alle steder og på alle mulige forskellige måder. Han øser prema ud over os og vinder os for Sig. Han viser os Sin prema og helbreder os. Engang fremkom Han med en mild irettesættelse over for nogle hengivne, der havde forventet, at livet hele tiden vil være en dans på roser. Herefter oplyste Han dem: "Nyder I, når Jeg till-ader, at I kommer Mig nær? Det næste øjeblik skaber Jeg sorg på grund af den fysiske adskil-else mellem os. Tror I, at Sai nyder at se jeres tårer? Jeg reagerer måske ved at få jer til at le, så I får helt ondt i siden og fortsætter med at skænke jer glæde igen og igen. Føler I jer opstemte, når Jeg roser jer lidt? Men netop i det øjeblik kan Jeg finde på at prikke hul i jeres stolthed ved at lave lidt grin med jer. Føler I jer sikre, når Jeg fortæller jer, at I ikke skal frygte? Det næste øjeblik forvolder Jeg jer måske smerte og virker ligeglad, når I beder om lindring. Jeg tillader ikke, at I går tilbage, og Jeg tillader jer heller ikke at gå fremad! Jeg ophidser jeres sind og kvæler jeres ego. Find ud af, hvordan nogen kan fjerne sig fra denne henrivende Sai, legemliggørelsen af prema og lys. Find ud af grunden til, at Han er så uundværlig på trods af denne dobbeltrolle."

4.16. I dette budskab afslørede Han, at hver eneste af Hans handlinger, ethvert anstrøg af vrede, ethvert glimt i øjet, ethvert smil eller rynket øjenbryn, har en dyb og stor betydning for dem, de er rettet mod. Mange af den slags budskaber improviserer Baba på stedet og synger dem herefter for forsamlingen. På den måde udtrykker Han øjeblikkets sindsstemning og

besvarer ikke-udtalte tanker og spørgsmål, der optager de mennesker, der er forsamlet for at høre Ham tale.

4.17. "Når I står foran Ønsketræet", synger Han, "hvorfor ønsker I så at vælge mindre betydningsfulde træer? Når I står foran Den ønskeopfyldende ko, der kan give jer alt, hvad I behøver, hvorfor søger I så en almindelig ko, så I kan få mælk? Når I har Meru-bjerget, der er rigt på guld og sølv, hvorfor løber I så febrilsk rundt i jagten efter ubetydelige ting? Når I hos jer har den Sai, der skænker befrielse, hvorfor tragter I så efter mindre glæder, der forsvinder igen og bliver til sorg?" De fleste af Baba's taler er en kommentar til en sådan grundlæggende idé indesluttet i et digt, der bliver sunget forud for talen.

4.18. En gruppe amerikanere bad engang om at få et budskab, som de kunne tage med hjem til Staterne. Så med Sin Egen charmerende skønskrift skrev Han: "Frugten skal være sød, skønt skrællen kan tillade sig at være bitter. Det er saften og dens sødme, der tæller. Fjern vreden, ondsindetheden, misundelsen og grådighedens skræl, og tilegn jer frugtens sødme, så denne sødme kan udvikle sig i jer. Vær som en lotusblomst. Lotusblomsten fødes i mudder og dyng, men løfter sig op gennem vandet, og idet den hæver sit hoved op over det, nægter den at blive våd, skønt den udspringer fra vand. Vær som lotusblomsten eller liljen – upåvirket af jeres omgivelser."

4.19. Baba lærer os Sin lære gennem Sine breve, taler, samtaler, bøger og artikler. Han skriver i et sprog, der tales til dagligt, og Han skriver på telugu eller engelsk. Budskabet er altid improviseret. Hans tanker og ideer kommer også til udtryk i vellydende digte og sange, der skaber intens glæde. Hans håndskrift minder om den skrift, som mange munke, der sidder i klostrene og skriver, har. De enkelte sætninger er lette at forstå, og som ranker af blomster strøs de enkelte ord ud på papiret. Poesi og velklang præger hver sætning, og bag hver vending og sætning gemmer der sig et udtryk, der tydeligvis er menneskeligt, skønt de alle indeholder Guddommelig visdom. Således gør Baba's budskab mennesket i stand til at drage nytte af den Nåde og visdom, som Han er kommet for at skænke os.

4.20. Baba omtaler Sig Selv som moderen, der er ivrig efter at made et uregerligt barn, der i sin uvidenhed nægter at spise det, der kan stilne dets sult. Der skal pylres om barnet. Det skal lokkes, skubbes og stryges med hårene. Engang imellem er det nødvendigt at fange dets opmærksomhed med en historie eller en sang for at formå det til at acceptere den mad, det har behov for. Baba's umådeligt store prema får Ham til at pakke en dosis mikstur ind i et venligt smil, et universalmiddel ind i en 'velsmagende' lignelse eller en dybsindig tanke ind i en sentimental vittighed.

4.21. Lad os dykke lidt ned i de bøger, Baba har givet mennesket for at trække ham hen til det festmåltid, som Han har tilberedt for at stilne dets sult. Et antal lærde der forholder sig kynisk til ting, de ikke forstår, og som er stolte af deres akademiske bedrifter, modtog disse bøger med posten. Enten blev bøgerne på mystisk vis sendt af Baba Selv, eller de er blevet sendt på anden uforklarlig vis. For disse lærde blev bøgerne, friske og fascinerende som de er, en invitation til at komme Ham nær.

4.22. Baba har sagt, at hvis Han endelig skal karakteriseres på en bestemt måde, så vil det mest rammende være at kalde Ham 'legemliggørelsen af prema'. Den allerførste Vahini-bog, der udsprang fra Hans pen for at gøde menneskets sind, var Prema Vahini (Kærlighedens kildevæld). Narada, den store fortæller for prema som værende en åndelig disciplin, angiver denne vej således: "Det er den dybtfølte hengivenhed eller prema's natur at føre den hengivne mod Gud." Denne prema beskrives som dybtfølt, fordi den er fuldstændig og fri, uden nogen betingelser, uden nogen købslåen og ikke skæmmet af frygt. Når en sådan prea først udøves og opleves, forsvinder alle forskelle, følelsen af dualitet ophører, og kun sathya er tilbage.

4.23. Baba anfører, at de jævne gopi'er og gopala'ers prema til Krishna er det bedste eksempel på denne dybtfølte kærlighed. Krishna Selv påskønnede den således: "De længes så inderligt efter Mig, deres tanker, ord og handlinger er så gennemtrængt af Mig, at de ikke har nogen fornemmelse af tid og rum og ingen bevidsthed om deres legemer og deres behov. De er så absorberet i Mig, at de er som floder, der er strømmet ud i havet og har mistet deres individuelle navne og forskelle." Sankaracharya, den store filosof og helgen, skrev om hengivenhed over for Gud: "Den konstante kontemplation på Virkeligheden, der er ens inderste kerne, er hengivenhed." Baba taler detaljeret om denne sandhed: "Atma er den indre kerne. Den er den Virkelighed, som I skal kontemplere på. Da Krishna rådede Arjuna til at overgive alle sine handlinger til Mig og søge tilflugt i Mig, er det blot en tilskyndelse til at tilbringe hvert eneste øjeblik i bevidsthed om Mig, Atma."

4.24. I Prema Vahini siger Baba: "Det er udelukkende gennem prema, at man kan udvikle en fast tro. Det er udelukkende gennem tro, at man kan opnå visdom. Det er udelukkende gennem visdom, at man kan sikre fuldstændig hengivenhed, overgivelse af Selvet, og udelukkende gennem fuldstændig hengivenhed kan Herren realiseres."

4.25. "Alene åndelig visdom kan skænke frihed", står der i Bhagavad Gita. Hengivenhed over for Gud klarer synet, renser sindet, styrker selvkontrollen og renser tankerne, så Herren kan blive reflekteret klart og fuldkomment i hjertet. Med hensyn til den ældgamle strid om de forskellige veje, hengivenheden, handlingen (*karma*) og den åndelige visdoms vej, der fører til Gud, så skriver Baba: "Jeg er ikke enig i, at hengivenhed, handling (*karma*) og åndelig visdom er adskilte veje. Jeg sætter ikke den ene foran den andre, og Jeg vil heller ikke acceptere en blanding af de tre veje. Karma er hengivenhed; hengivenhed er åndelig visdom. Et stykke kandis har smag, vægt og form. Man kan ikke adskille de tre. Hver eneste bid har de tre i sig. Vi finder ikke form i én bid, vægt i en anden og sødme i en tredje. Når vi lægger kandissen på tungen, så oplever vi smag, vægt og form på samme tid. Tilsvarende er det sådan, at åndelig visdom, karma og hengivenhed udelukkende opleves som en helhed." Karma er kærlighed i handling, åndelige visdom er kærlighed, der opleves, og hengivenhed er kærlighed, der deles med alle. Således affærdiger Baba med ét slag alle diskussioner om, hvorvidt den ene vej er bedre end de andre.

4.26. Baba har også lukket munden på alle dem, der taler negativt om det at tilbede gudebilleder eller gudestatuer. Han siger, at ingen kan tilbede Det Navnløse, Formløse Absolutte Princip med mindre forestillingen om Gud omformes i hengivenhedens smeltedigel til en anskuelig skikkelse. "Ingen kan være én der kender Det Kvalitetsløse uden at være én der tilbeder Gud med form", siger Han. Sankaracharya siger: "Det er udelukkende gennem Guds Egen Nåde, at man kan begribe Ham som værende Én uden navn og form." I Prema Vahini siger Baba: "Gudestatuer tjener det samme formål, som metaforer og lignelser gør, når man skriver et digt. De illustrerer og kaster lys over Guds væsen." Han har også udtalt, at gudestatuer blot er kunstneriske og tiltrækkende beholdere, som folk anvender, når de ønsker at drikke Den Guddommelige stråleglans' nektar. "I kan ikke drikke den uden en beholder. En person nyder måske at drikke den i en 'blå røgterdreng fra Brindavan' (*Krishna*) beholder, mens en anden nyder den i en beholder, der skildrer Den Ekstatiske Kosmiske Danser (*Siva*) fra Kailasa. Valget afhænger for eksempel af arvet forkærlighed, et personligt valg eller af en bølge af åndelig bevidsthed. Uanset hvad årsagen er, og uanset beholderens form, så tjener den det samme ophøjede formål – at hjælpe med at tilegne sig glæden, kraften, kærligheden, visdommen og stråleglansen fra Den Guddommelige Eksistens.

4.27. I bogen Bhakthi Sutras siger Narada, at en hengiven ikke har nogen verdslige bekymringer, for han har overgivet sig til Herren. Baba skriver: "Det betyder ikke, at han blot sidder uvirksom. For den hengivne er tjeneste over for mennesket tjeneste over for Gud, for han ser Gud i alle mennesker. Befriet for alternative bølger af sympati og antipati, bekymring og jubel, ser den hengivne Det Guddommelige som Den Indre Motivator i sig selv og i andre. Han er altid engageret i at udføre gode gerninger, for det er hans grundlæggende natur. Uanset hvad

han gør, tænker eller siger, så fremmer han menneskehedens velfærd. Han kender ikke til bekymring eller skuffelse, for for ham er det Gud, der tilvejebringer, handler, foreslår, planlægger og fordeler.”

4.28. Mens den månedlige artikel vedrørende Prema Vahini strømmede ind i tidsskriftet Sanathana Sarathi som frisk vand, der overrisler udtørrede hjerter, blev en anden serie af Baba's artikler bragt i det samme tidsskrift for at fjerne tvivlens ukrudt, der vokser vildt i de selvsamme hjerter. Samlet blev disse artikler senere udgivet som bog med titlen Sandeha Nivarini (*Svar der fordriver åndelig tvivl*). Selv da Han var teenager og i tyverne, nød Baba at anspore dem, der havde samlet sig ved Hans fødder for at stille Ham spørgsmål om åndelige forhold. Sådanne spørgsmål var ofte stikordet til en mundtlig redegørelse, kort eller lang, hvor Han benyttede Sig af en blanding af lignelser, digte og sange, alt sammen med det formål at bringe spørgeren fra mørket (*uvidenhed*) til lyset (*åndelig visdom*).

4.29. Jeg husker mange af den slags spørgsmål-svar samtaler, der fandt sted på sandbredden af Chitravathi-floden. Dayananda Sagar, en advokat, Vittal Rao, en skovplantageejer, V. Hanumantra, en civil embedsmand, var energiske spørgerne. Mange fremlagde deres tvivl for Baba og bad om af få dem fjernet. Der var skriftkloge og åndelige aspiranter fra Venkatagiri, Yerpedu, Vyasasram, Thiruvannamalai, Pondicherry, Kanhangad og Varkalai Narayanaguru ashram'en. Lykkelige og fredfyldte vendte de hjem, for deres problemer var blevet udsat for Baba's skarpe analyse, kloge diagnose, intense udredelse og effektive lægemiddel. En dag var der en gammel munk fra Rishikesh, der nærmest nonchalant spurgte Baba, hvordan man kan undslippe illusionens (*Maya's*) lænker. Baba svarede: "Illusionen eksisterer ikke, før du søger den. Lad være med at søge den. Så vil den ikke påvirke dig. Spejlbilledet af dit ansigt er kun inde i brønden, når du kigger derned for at opdage, om det er der." Senere tilstod munken over for mig, at det var et svar, som han aldrig før havde fået, og det havde fjernet en tvivl, der havde plaget ham i årevis.

4.30. I bogen Sandeha Nivarini skriver Baba: "Jeg bliver glad, når nogen spørger Mig om ting, de ikke har forstået. Selvfølgelig har du ret til at stille den slags spørgsmål." Herefter spørger Han disciplen: "Men reflekterer du over de svar, Jeg har givet dig, og fører du det ud i livet, som Jeg har fortalt dig, og gør du det med den overbevisning, der udspringer af en fast tro? Hvad er Jeg her for? Er det ikke for at forklare dig ting, som du ikke kender til? Spørg Mig uden at tøve eller frygte. Jeg er altid parat til at svare. Men Jeg forventer, at spørgsmålene er alvorligt ment, og at de udspringer af et oprigtigt ønske om at vide og praktisere det, der er godt."

4.31. Her kan jeg godt afsløre, at den 'hengivne', der besøger Baba med personlige, filosofiske og religiøse spørgsmål i hvert eneste kapitel i Sandeha Nivarini, er en opdigtet person skabt af den Guddommelige pen. Ved hjælp af denne person åbenbarer Baba Sin grænseløse medfølelse over for den person der er plaget af tvivl. Han rejser problemerne og leverer svarene. Han skriver: "Mine kære hengivne! Jeg taler med jer om alle de forhold, I lægger frem for Mig, og Jeg tillader mange at tage del i denne samtale. Solens lys skinner på spejlet, lyset fra spejlet skinner på villaens vægge, og lyset fra væggene skinner på øjet. Tilsvarende er denne Sandeha Nivarini blevet skrevet, så Min læres lys må skinne på jer, og derfra på siderne af Sanathana Sarathi så stråleglansen kan oplyse verden og bringe lys og harmoni ind i menneskehedens hjerter."

4.32. Den næste bog, hvis indhold først blev bragt som en række artikler i Sanathana Sarathi, var Dharma Vahini (*Dharma's kildevæld*). Baba siger. "Dharma er som Saraswathi-floden, der uset flyder under den menneskelige bevidstheds dybere lag og nærer handlingernes rødder, fylder tankernes kilder og renser følelsernes mudrede strømhvirvler. Når floden løber tør eller blokeres af grådighed og had, så kommer Avataren og slipper en rivende strøm af Nåde ind og genskaber dens friske, frie strøm."

4.33. Buddha erklærede, at dharma er selve grundlaget for et godt liv. Han hævdede, at alle bør overgive sig til dens bud, så den elendighed der ellers altid følger i hælene på livet, kan undgås. Ashoka, den historiske kejser, forsødede hver eneste lov i sit rige med dharma. På klipper og søjler fik han indhugget sine formaninger: "Hidtil er mit folk og mine forfædre taget på fornøjelsesture. Herefter foreslår jeg udelukkende pilgrimsrejser. Hidtil har de givet velgørenhed i form af penge. Herefter skal de give en gave, der består af viden om dharma. Hidtil har de søgt at erobre territorier. Herefter tilskynder jeg dem til at nyde retskaffenhedens triumf." Ashoka var klar over, at dharma nærer, styrker og frelser.

4.34. "Hvorfor skulle mennesker begive sig ud på dharma's vej?", spurgte Schopenhaur, og svarede selv: "At prædike moral er let; at lægge fundamentet for moral er ikke let." Tro på Gud, der belønner den gode og straffer den onde, har i umindelige tider været dharma's solide bolværk. Men den stigende orientering mod det verdslige har undermineret denne tro. I Dharma Vahini har Baba imidlertid anbragt dharma på et urokkeligt fundament; som noget der gælder for alt liv, ja i sandhed for hele skabelsen. "Enhver der besejrer egoet og overvinder sin naturlige tilbøjelighed til at opfatte kroppen og dens tilhørende funktioner som sit sande Selv, befinder sig helt sikkert på dharma's vej, for han vil snart opdage sandheden bag al denne funkulende mangfoldighed. Han vil nå en erkendelse af, at den objektive verden er som et perlebesat slør, der dækker Brahman, der er den eneste sandhed. 'Alt er sandelig Brahman'. Når mennesker er bevidste om denne sandhed, så vil der ikke være noget 'andet'; alt vil være 'dig'. Eftersom du elsker dig selv højest, vil din kærlighed strømme over al måde mod alle og omfatte det levende og det ikke levende." I 1855 skrev en indianerhøvding til Amerikas præsident: "For mit folk er hver eneste del af denne Jord hellig. Hver eneste skinnende fyrretræsnål, hver eneste sandbred, hver eneste lette dis i skovene, hver eneste lysning og hver eneste summende insekt er helligt i mit folks hukommelse og oplevelse."

4.35. Dharma skal bygges på denne dybe forståelse af alle tings inderste kerne. Baba siger: "Byg jeres liv på Atma's sokkel, en tro på at I er en bølge på lyksalighedens hav, en gnist af Den Kosmiske Intelligens." Og så spørger Han: "Når I tilbeder et gudebillede eller en gudestatue, hvad er det så egentlig, I gør? Først sker der det, at I prenter Guds form i jeres sind. Herefter mediterer I på Hans styrke, Nåde og allestedsnærværelse og projicerer disse kvaliteter på gudestatuen. Således gør I jeres bevidsthed i stand til at hæve sig over sig selv og gå bag om det hele. På tilsvarende måde skal I prente billedet af den Gud, der glæder jer mest, og som fylder jer med lys i jeres bevidsthed, og projicere denne form på alle mennesker, dyr, fugle og insekter, på alle træer og planter, på klipper og små bække. Denne åndelige øvelse vil gøre jer sande, gode og smukke." Det er den grundlæggende norm: Guddommelig bevidsthed – den uophørlige bevidsthed om Den Ene der forekommer at være mange. Og til spørgsmålet: "Er jeg min broders vogter", der ofte stilles af dem, der har 'jeg-brillerne' på: svarer Baba: "Du er din broder; hans tilstand er din tilstand; din fromhed er hans. Der er ingen forskel eller adskilthed. Hvis du svømmer, så svømmer han. Hvis han synker, så er det dig, der synker."

4.36. Baba er ikke enig i erklæringen: Viden er magt. For viden kan medføre indbildskhed, konkurrence og konflikt. I stedet betoner Han altid: Karakter er magt og styrke. Når Han så uddyber karakterens grundlag, citerer Han Bhagavad Gita'en, kapitel 12, vers 13-19.

"Et menneske med en god karakter hader ingen, er venlig og medfølelse, befriet for egoisme, behandler glæde og smerte med samme ubekymretthed, udviser altid overbærenhed, er altid tilfreds, udviser selvbeherskelse og er fast i sin overbevisning om den bestående enhed i universet. Han føler ikke, at verden volder ham sorg, og han volder heller ikke på nogen måde verden sorg. I sig har han intet spor af vrede, frygt, bekymring eller hovmod. Ej heller er han bundet af den blinde forelskelse eller hævnslænker. Han hverken higer

efter noget eller sørger, men uskadt lever han med et både godt og dårligt omdømme, og han byder både kulde og varme velkommen. Han er tilfreds med sin skæbne, om den så er tilsyneladende god eller tilsyneladende dårlig, og han har intet hjem, som han er uvillig til at forlade."

4.37. Uselvisk tjeneste har to uvurderlige konsekvenser: Benægtelse af egoet og oplevelsen af slægtskab. Baba minder os om, at selv velgørenhed kan være grusom, medmindre ét hjerte møder et andet i varmt venskab. Kærlighedens velduft og oprigtighedens liflighed skal helliggøre enhver af den uselviske tjenestes handlinger. I bogen Prasanthi Vahini (*Den højeste freds kildevæld*) lærer Baba os, at dharma kan lette familiens kvaler, og Han forklarer, hvordan ens sociale liv kan blive sundere og gladere, hvis man regulerer relationerne i henhold til dharma. Herrer og tjenere, ældre og yngre, lærere og elever – alle vil nyde godt af det, hvis dharma bliver fremherskende.

4.38. Men tidligere tiders dharma-akademier er nu gået hen og blevet udklækningssteder for grådighed og jalousi. "Smukke lunde og marker er blevet til tornede jungler, hvor der ikke er nogen almindelige veje", siger Baba. Detaljeret forklarer Han, hvordan forældre kan bevare og fremme dette lands kultur og frelse dharma fra forurening. Han beder indtrængende om, at der sker en genopblomstring af landsbytemplerne, så de igen fremstår som et rent forråds-kammer for dharma. Han siger: "Hvis templerne bevares og vedligeholdes efter de ældgamle retningslinjer, så kan de sende hellighed og livskraft gennem hver eneste blodåre og nerve i samfundets organisme."

4.39. Det kan virkelig altid lønne sig at tænke dybt over betydningen af de navne, som Baba sommetider giver folk eller ting. Hans bolig i Puttaparthi, der blev opført i årene 1948-50, fik navnet Prasanthi Nilayam (*Den højeste freds bolig*). Alle skabninger skal før eller siden, det ene eller det andet sted, opnå denne fred. Med Hans vejledning og Nåde skal alle bygge en sådan bolig til sig selv. Baba har advaret vor tids humanitære og filantropiske kredse om, at folk i dag ikke længes efter legetøj og nipsgenstande, der tilfredsstiller øjeblikkets begær. De længes i stedet efter Guds herlighed, fred på Jord og en venskabelig indstilling blandt mennesker. De trænger mere til en stille og rolig tilfredshed frem for højlydt sensations-jageri. I magasinet 'Gifford Lectures' skrev W.M. Dixon engang i begyndelsen af det 20. århundrede: "I den nye Edens Have vil der overalt være gode veje og en effektiv vandforsyning, et ubegrænset antal biografer, masser af velskænkede drinks, meget fine sanitære forhold, slagterier, de bedste skoler, trådløse forbindelser samt gratis koncerter og foredrag for alle. Der vil ikke være nogen fjerne horisonter eller håb, der ikke kan indfries. Vi vil holde op med at tænke på fødsel og død, på det uendelige, på Gud og på universets mageløse hemmeligheder. Men alle disse utopier er ikke noget for mig." Baba har insistet på, at de mennesker der udvikler 5-års planer for opførelsen af dæmninger, elektricitetsværker, jernbanestrækninger og fabrikker, også skal sørge for passende forbedringer, så man kan sikre sig mod ødelæggelse af traditionelle værdier; en ødelæggelse der ofte følger i kølvandet på den slags tiltag og denne jagt på profit. Folk der er beruset af denne pludselige velstand, og som føler sig magtesløse over for tabet af traditionelle værdier, trænger til fred og kærlighed, så de kan udvikle mod og sindsligevægt.

4.40. Baba's bog Prasanthi Vahini giver os nøglen til det skatkammer, der rummer den santhi, som unddrager sig forstanden og lader hånt om logikken. Det er denne fred, der betegnes 'den højeste fred', og som Gita'en kalder for målet for menneskets bestræbelser. Den højeste fred er den fred, der er upåvirket af ønsker, begær, grådighed, had og vrede. Den bliver ikke indskrænket af modgang eller forøget af uventet held. Baba fortæller os, at vi skal udvikle følgende tre gode egenskaber: Skelneevne, ikke-tilknytning og tilskyndelsen til at forædle vore handlinger, så vi på den måde kan sikre os den højeste fred. Baba anbefaler bogen Viveka Chudamani (*Skelneevnens kronjuvel*), der er skrevet af Sankaracharya, som den tekst der kan udvikle førnævnte tre gode egenskaber i os. Baba siger: "Ligesom børn der leger med dukker,

kalder I nogle dyr for elefanter og andre for heste, nogle mennesker kalder I for venner og andre for fjender, og I tilbringer hele jeres liv i en sådan indbildning. Når I først erkender, at uden Ånden er de alle blot den samme inaktive og livløse substans, vil ideen om mange og forskelligheden i navne og former begge forsvinde, og der vil ikke længere forekomme sådan noget som sympati og antipati."

4.41. "I griner og græder, elsker og hader, lever i glæde, sorg, vrede og fascination, men alle disse forskellige reaktioner gør ikke den objektive verden mindre uvirkelig", siger Baba.

4.42. Begrebet ikke-tilknytning (*vairagya*) får en ny betydning i Prasanthi Vahini. Raga betyder 'tilknytning', og ikke-tilknytning opstår, når I erkender, at den stenfigur som I er knyttet til, faktisk er Gud. Sten-aspektet er som det slør, som jeres uvidenhed kaster ud over det, der rent faktisk er af den samme substans som jer selv. Den ikke-tilknytning der følger af denne indsigt, er både blivende og sublim.

4.43. I denne bog taler Baba også positivt om den åndelige uddannelses otte traditionelle trin og discipliner (*Ashthanga yoga*), men Han giver hver af dem en både bredere og dybere betydning. Den første disciplin er 'kontrol over de indre redskaber', der omfatter ikke-vold, ærlighed, cølibat og det ikke at modtage gaver. Baba siger: "Det er den betydning, der normalt knyttes til denne disciplin. Men Jeg vil sige, at 'kontrol over de indre redskaber' faktisk er at opgive sin tilknytning til både kroppen og sanserne."

4.44. Den anden disciplin er 'kontrol over ens opførsel', der i *Raja Yoga*-tekster beskrives som fysisk renhed, mental opstemthed, askese, regelmæssige studier og en holdning præget af overgivelse til Gud. Men Baba forklarer denne disciplin på følgende måde: "'Kontrol over ens opførsel' er en vedvarende kærlighed rettet mod Gud, Den Højeste Oversjæl, og det uden hensyn til tid, sted og omstændigheder."

4.45. 'En god yoga- og siddestilling', den næste disciplin, fastlægger sted, tidspunkt og siddestilling for den åndelige aspirant, der er engageret i meditation. Formålet med denne disciplin er at hjælpe ham med at opnå ro og stabilitet. Baba har præciseret denne disciplin ved at komme med en simpel opskrift: "Den bedste siddestilling er den stilling der giver fuldstændig fysisk afspænding og en fuldstændig følelse af ikke-tilknytning." I skriftet *Yoga Suktas* anbefaler Patanjali en fastlåst og behagelig siddestilling. Baba skriver: "Jeg fortæller jer det samme blot med andre ord. Den mest effektive siddestilling er den, der bevirker, at man er mindst påvirket af den ydre verden, og asana (*sanskrit-ordet der her er oversat med 'en god yoga- og siddestilling'*) betyder 'upåvirket'."

4.46. Angående den næste disciplin, 'åndedrætskontrol', så siger Baba. "I yoga bliver dette trin forklaret som åndedrætskontrol. Men at kontrollere de vitale livsenergi er kun muligt for den, der er bevidst om, at verden er en blanding af sandhed og usandhed. Det billede af universet som I har for jeres indre øje, vil være som bogstaver skrevet for lang tid siden med en almindelig pen. Nu er bogstaverne slørede og utydelige, og de giver indtryk af at være halvt sande og halvt falske. Det er udelukkende en person, der er klar over denne ejendommelighed ved skabelsen, der kan befale livsenergien at adlyde sin vilje."

4.47. Baba taler også detaljeret om og præciserer den femte disciplin, der kaldes 'kontrol over sindet'. Her er der tale om at tilbagetrække videnssanserne fra den ydre verden for at frigøre sindet, så det uafbrudt kan meditere på Den Indre Kerne. Hvordan kan dette ske? Bevidstheden om at den ydre verden udspringer fra og opretholdes af illusionen (*Maya*), vil sikre den fornødne motivation til at trække sanserne tilbage. Ifølge Baba kan ingen anden bedrift sikre dette. Så også her er erhvervelsen af åndelig visdom en vigtig forudsætning.

4.48. Baba fortsætter: "Patanjali erklærede, at når den indre bevidsthed grundfæstes i én tanke, så kaldes det ét punktet koncentration. Jeg vil sige, at ét punktet koncentration forud-

sætter mere end blot en benægtelse af den indre bevidstheds mangfoldige aktiviteter. I skal behandle jeres indre bevidsthed som et lille barn. Vis den lidt interesse og opmærksomhed og stryg den nænsomt over håret. På den måde vil den gradvist blive klar over, at alt hvad den ser og oplever, er en illusion (*Maya*), en overvejning, noget den bilder sig ind. Fjern dens frygt med kærlige irrettesættelser og ret dens opmærksomhed på målet."

4.49. Meditation er den næste disciplin, det næste trin. Denne disciplin har en bog for sig selv, der er skrevet af Baba. (*Bogen hedder Dhyana Vahini, på dansk Meditationens kildevæld*). Her må det være tilstrækkeligt at nævne, at Han fortæller os, at meditation er, at den indre bevidsthed uafbrudt dvæler ved Den Indre Virkelighed. Den ottende disciplin og sidste trin er 'uforstyrret sindsligevægt', tilstanden der i sit første stadie også kaldes 'tilstanden med differentierede forestillinger eller forskellige tanker', og til sidst 'den højeste meditations-tilstand hvor den trefoldige natur af den der ved, det at vide og det der vides smelter sammen i Én', hvor endog denne antydning er udvisket. Den er som havet, i hvilket bevidstheden i sidste ende forener sig. Det er målet, hvor den højeste fred hersker.

4.50. For mennesker overalt i verden er Prasanthi Nilayam i dag blevet et sted, hvor de kan sole sig i sådan en freds varme. Juledag, dagen hvor folk fejrer, at Guds søn blev født; den søn der er kommet for at etablere 'fred til mennesker i Guds velbehag', samles hundredvis af kristne fra udlandet i Prasanthi Nilayam. De ønsker at være tæt på Baba sammen med kristne fæller fra Indien. Baba er jo kommet på den samme Guddommelige mission og er engageret i at transformere mennesket, så det bliver et redskab, der kan være med til at udføre denne mission. Han har bedt alle enheder i Sathya Sai Tjenesteorganisationen om at afslutte alle møder med bønnen 'Loka samastha sukhino bhavanthu' (*må alle eksistenser i alle verdener være lykkelige*). Men Han har også advaret dem: "Når I gentager denne bøn, så vil I aldrig kunne fremme freden, hvis I imens tænker ondt om andre, ser ned på andre, hvis I ikke kan acceptere forskelle med hensyn til påklædning, sprog, tro eller temperament. Jeres hjerter er blevet til depoter, hvor der opbevares had, grådighed og jalousi. Men fra nu af skal det være sådan, at mens jeres læber beder om fred, skal jeres hænder være beskæftiget med tjeneste, og jeres hjerter skal dvæle ved kærlighed."

4.51. "I dag fremkommer charlataner med nye moderne ideer om, hvordan man skal meditere", siger Baba. "Enhver har sin egen metode og hævder, at man kan få mere ud af at følge hans system end ved at følge andres systemer. Men ingen af dem har selv oplevet meditationstilstandens liflighed eller hellighed. Det er den egentlige årsag til, at meditation udsættes for mange menneskers kyniske latterliggørelse. Det er Min intention at undervise den slags mennesker og lede dem ind på den rette vej."

4.52. I Sin bog *Dhyana Vahini (Meditationens kildevæld)* afslører Baba mere om meditationens opståen: "Selv det bedst virkende lægemiddel vil ikke helbrede, hvis der blot sidder en person ved patientens sengekant og priser det i høje toner. Medicinen skal tages, og den skal have lov til at virke i patientens blod. Det at I læser, hvad Jeg har skrevet om meditation, vil ikke gøre det lettere. Sindet er som en forlystelsessyg nar, der søger sanssemæssige fornøjelser, og som løber efter blændværk, der opleves gennem de ineffektive og derfor vildledende videnssanser. De mangeartede ønsker, der inficerer sindet, skal undertrykkes og fjernes, så sindet udelukkende kan fokusere på lyksalighed. Selvfølgelig sker der det, at når sindet bliver oplyst og bliver klar over, at Gud er den højeste form for lyksalighed, så vil det af sig selv vende sig mod Gud. Når viden accepteres som herre og får overdraget tøjlerne; når sindet nægtes den føde, der frembringer moralsk fordærv; når sanserne tæmmes af selvkontrollen og en fast tro, så vil meditationen helt sikkert føre jer til Målet, til Gud."

4.53. Baba skelner mellem koncentration, kontemplation og meditation. Koncentration er en urokelig målbevidsthed i ens dagligdag, i sanserne, følelserne og intellektets område. Kontemplation opnås, når sanserne for en stund trækker sig tilbage, og tilknytningen til den

objektive verden slækkes. "Når I fuldstændig gør jer fri for alle tilknytninger, kommer I ind i meditationstilstanden", siger Baba.

4.54. I Dhyana Vahini kommer Baba med retningslinjer for meditationen og kontrol over sindet. Han siger, at dhyaa (*meditationen*) er lige så befordrende for livskvaliteten, som dhanya (*føde*) (*dhanya*) er det. "Metoderne varierer meget", siger Paul Brunton, der selv har prøvet ikke så få. "Men generelt består de af fysisk askese og verdslig forsagelse sammenholdt med forsøg på at fremkalde en dybsindig sindsstemning ved i fastsatte perioder at disciplinere tankerne og indtrykkenes forvirrede tendenser, der udgør menneskets indre væsen." Baba giver gode råd med hensyn til valg af sted, siddestilling, tidspunkt og fremgangsmåde, men fremhæver i endnu højere grad betydningen af Herrens medfølelse; den Herre der svarer på den bøn, der kommer til udtryk som meditation. Eftersom Gud, for den åndelige aspirants skyld, antager det navn og den form, som han mediterer på, forsikrer Baba os, at meditationen aldrig bliver en form for købslåen med de højere magter. Højdepunktet kan nås ved hjælp af ihærdighed og udholdenhed, for Herren forbarmer Sig og løfter det kæmpende og udmattede menneske op til Sig.

4.55. Baba advarer os mod de ni fjender, som ligger på lur, og som er parat til at overfalde den åndelige aspirant. Tre af dem er fysiske: Tilskyndelse til ægteskabsbrud, grådighed efter at besidde ting samt at være den foretrukne i kærlighed samt tilbøjeligheden til at forvolde skade på levende væsener. Tre er verbale: Fornøjelsen ved at skabe panik ved falsk alarm, at lyve og at bidrage til at skabe skandale. Tre er mentale: At hige efter noget der tilhører andre, misundelse samt kynisme. Baba anbefaler, at meditation på formen ledsages af en konstant fokusering på lifligheden ved det navn, som formen identificeres med. Når formen glider væk fra opmærksomheden, vil navnet snart bringe den tilbage. Når navnet forsvinder fra bevidstheden, vil formen igen bringe det tilbage til sindet. "På den måde sikres Guds konstante tilstedeværelse i bevidstheden", siger Baba.

4.56. Her kan det også være på sin plads at nævne en lille bog *Dialogues with the Divine*, der er blevet udgivet af Maharashtra-grenen af Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde, der består af lærde og åndelige aspiranter fra Indien, og som blev grundlagt af Baba. "Dette arbejde udspringer", som Baba skriver, "af den lyksalighed, som V.P. Page har gjort sig fortjent til og nyder i sit indre." Da han sad ved Sri Sathya Sai Baba's fødder, og med stor ydmyghed stillede ham spørgsmål vedrørende forskellige problemer, der er opstået i forbindelse med hans studier og åndelige arbejde, fortalte Baba ham: "Intet kan opnås uden vedholdende træning og konstant øvelse. Så hvert øjeblik skal du huske på Gud og være lykkelig for denne tanke. Først da vil du være i stand til at opnå fred. Har vi ikke fred, når én tanke ophører, og en anden endnu ikke er opstået? Du er nødt til at afvente dette mellemrum for så at kunne opleve fuldkommen santhi. At blive ét med det øjeblik vil skænke dig varig fred."

4.57. "Tanker opstår hele tiden og lægger sig som små bølger på havets overflade. I er nødt til at fokusere på det dybe hav og ikke blot på bølgerne. Tilsvarende dvæler Atma altid på fred. Men mennesket forsømmer at erkende dette og er hele tiden optaget af sindets vaklen fra det ene til det andet. Konstant årvågenhed er nødvendig for at kunne ignorere bølgerne og iagttage selve havet. Rastløshed er blot bølgenes bevægelser på dette hav, som I er." Den næste Vahini-bog, der først blev bragt som en række artikler i Sanathana Sarathi, var Jnana Vahini (*Den åndelige visdoms kildevæld*). "Når som helst det grove og endda det subtile legeme transcenderes, når intellektet renses, når Selvet befries for følelser, impulser og instinkter, så vil det, der er tilbage i bevidstheden, være det sande Selv. Så vil personen være ét med Den Evige Sandhed, Den Ene hinsides alting. Han bliver Brahman eller Paramatma (*Det Universelle Evige Absolutte*)", siger Baba. Denne bevidsthed er lyksalighedens højdepunkt. I Taittiriya Upanishad erklæres det, at "alt har sin rod i lyksalighed, lever i lyksalighed og forener sig endelig i lyksalighed." Jo større bevidstheden om Paramatma er, des mere opleves lyksaligheden. Baba sammenfatter sandheden i én sætning: "Bevidsthed er liv", og fortsætter så og afslører: "Alle mennesker er Guddommelige, som Jeg Selv er det. Den eneste forskel er,

at de endnu er ubevidste om deres Guddommelighed. De er kommet ind i dette karmiske fængsel på grund af den karma, der er optjent gennem mange liv. Jeg har påtaget Mig denne dødelige skikkelse af Egen fri Vilje. De er bundet til kroppen, mens Jeg er fri for denne bundethed.”

4.58. En anden af Vahini-bøgerne er Upanishad Vahini (*Upanishad’ernes kildevæld*). Den er en gennemgang af de ti vigtigste Upanishad’er. Den indeholder også en prolog og et efterskrift til den sjældne skrift, der hedder Brahmanubhava Upanishad. Disse Upanishad’er er kun forståelige for de indviede, og de er i allerhøjeste grad gådefulde, men de tydeliggør de højeste sandheder, som menneskets intellekt kan begribe.

4.59. Da Baba var 14 år, gik Han ud af femte klasse i High School. Han læste ikke bøger eller lærte noget af nogen lærer. Han er den inkarnerede visdom. Han er digter, skriftklog, sprogkyndig, pædagog, kunstner, mystiker – og Han er den bedste inden for alle områder. I Sine taler citerer Han frit fra Bibelen, Koranen, sufi’ers digte, Sokrates’ dialoger, Kant og Karl Marx og fra ældgamle kulturers myter og legender. Han citerer også fra Upanishad’erne og afslører nye betydninger i udtalelser, som vismænd er kommet med. Det sidste sker til stor forbløffelse for de lærde, der alt for længe har været tilfredse med åndelige fortolkninger af hellige skrifter; fortolkninger som de indtil nu har skattet højt.

4.60. 15 aftener holdt Baba en forsamling på over 5.000 elever, studerende og lærde i Brindavan tryllebundet med Sin storartede og udtryksfulde analyse af Veda’erne. Han forklarede det vediske ord ‘Brahman’ (*Gud*), der, som Baba skriver i Jnana Vahini, betyder stor, forstørret, mægtig, høj, eftersom det stammer fra roden ‘bra’. Omhyggeligt og forsigtigt bandt Han de knuder op, der ellers knytter dette betydningsfulde og pompøse ord til uvedkommende og fejlagtige fortolkninger. Han sporede ordets stamtavle lige fra dets rødder til den tykkeste gren og den mindste kvist. Uden nogen form for samvittighedsnag endevendte Han de vediske teksters kringelkroge for at blotlægge de mærkværdige tilføjelser, som er blevet tilføjet dette ord i tidernes løb. Om aftenerne de efterfølgende 14 dage talte Baba om et andet vedisk ord, ‘Bharatha’. Han talte detaljeret om dette ords oprindelse, og hvordan det er vandret fra folk til folk gennem tiderne, som det også fremgår af teksterne. Mere end én gang har Baba erklæret, at genoplivningen af vediske studier og undersøgelser, med det formål at få folk til at føre den vediske lære ud i praksis, er en af Hans planer for at bringe menneskeheden på fode igen.

4.61. Baba besluttede derfor at skrive en lille bog om Upanishad’erne for at fæstne verdens opmærksomhed på Vedanta’s virkningsfuldhed. Som redaktør på det tidsskrift der publicerede denne bogs kapitler, havde jeg et helt år en forbløffende oplevelse hver måned. Efter at have udsendt tidsskriftet den 16. hver måned, henvendte jeg mig til Ham for at få den næste del af artikelseerien. Efter at have fortalt mig navnet på den næste Upanishad, som Han ville skrive om, bad Han mig om at vente lidt på Hans værelse. Han gik så hen ad verandaen med en notesblok og en pen i hånden. Han fortsatte hen til et værelse, der var helt tomt bortset fra et bord og en stol. På et tidspunkt var det Brihadaranya Upanishad’ens tur til at blive sammenfattet og simplificeret. Det er den mest omfangsrige og mest dybsindige af de 10 Upanishad’er. Jeg er helt sikker på, at Baba aldrig har læst den eller rådført Sig med andre, der ville kunne fortælle om den. Og inden for flere kilometers afstand fandtes der ingen kopi af denne Upanishad. Men 45 minutter senere kom Han ud, og det eneste Han medbragte, var pennen og notesblokken. Jeg kunne derefter gå ned af de 18 trin fra Hans værelse med en 10-siders afhandling om de sandheder, der er indeholdt i denne Upanishad! Mens jeg var på vej tilbage til forlaget, så jeg lidt i manuskriptet, og mine øjne faldt på telugu-ordene, der sagde: “Storslåetheden ved vismanden Yajnavalkya’s intellekt fremstår meget tydeligt i denne Upanishad.” Indvendig for mig selv fortsatte jeg tankegangen og tilføjede for egen regning: “Den indlysende genialitet hos Den Allestedsnærværende Lærer, der er Baba, står mig nu ganske klart.”

4.62. Vedsk litteratur klassificeres i tre grupper: De rituelle, de hellige og de oversanselige, og Upanishad'erne grupperes under sidstnævnte. Men Baba siger, at enhver af de ti vigtigste Upanishad'er omhandler alle tre og er derfor lærerige for alle typer åndelige aspiranter. Foruden at der beskrives specielle ritualer i de fleste af dem, anbefaler de også tilbedelse af åndelige lærere og Guddomme. Baba siger: "Upanishad'erne indeholder Guds hvisken til mennesket." Om de ti Upanishad'er, som Sankaracharya og andre lærde helgener har skrevet detaljerede redegørelser om, siger Baba: "Mennesket står eller falder med disse ti. De er en sammenfatning af menneskers tanker, oplevelser og stræben, når de er mest ophøjede. De stadfæster muligheden for, at mennesket kan opnå fuldkommenhed. De erklærer og demonstrerer, at mennesket kun kan blive bevidst om, at Gud er hans Virkelighed, hvis han kaster uvidenhedens slør af sig, som han nu nyder at have over sig."

4.63. Baba's Gita Vahini (*Gita'ens kildevæld*) er Bhagavad Gita genfortalt med det formål at frelse nutidens mennesker fra deres egoistiske og materialistiske snæversynethed. Han har erklæret, at Han er kommet for at forene og afklare, inspirere og berige, menneskets hellige stræben. Den tvivl og vildfarelse der plager os, mens vi udkæmper 'slaget på Kurukshetra' med vore ydre og indre slægt og venner, bliver her behandlet med kærlighed og forståelse af Sai Krishna, der også giver os svarene.

4.64. En 80-årig skriftklog, der var professor i sanskrit og en pensioneret rektor for sanskrit-skoler i delstaten Orissa, tog mig engang med hen i en Gita-helligdom, som han havde bygget i Puri. Han havde brugt alle sine penge på at bygge dette monument. Helligdommen har form som en pragtfuld stridsvogn. Den er over seks meter høj og komplet med hjul og heste. Med et glimt i øjet og en skælven i stemmen forklarede han mig om de forskellige symboler, han havde fået hugget ind forskellige steder rundt om stridsvognen. Illustrationerne repræsenterer forskellige trin i de åndelige øvelser og stadier af åndelige bedrifter. Der var Hanuman ved foden af flaget, der sad på den stang, der var fastgjort på toppen af stridsvognen. Og da jeg stod foran stridsvognen og så op, kunne jeg se to forunderligt livagtige statuer, der sad i vognen – Herren og Hans discipel, der netop var vågnet op fra sin selvpåførte bedøvelses-tilstand! Det var et betagende øjeblik for mig. Jeg havde ikke forventet at blive påvirket i en så positiv grad. Jeg så det afvæbnende smil i Herrens ansigtsudtryk, da Han så, at selverkendelsen brød frem i Hans discipels ellers tvivlende, modløse og plagede sind. Hans hånd rækker kærligt ud mod Arjuna, som Han ønsker at trække tættere hen til Sig. Og i den hånd så jeg, hvilende i Hans håndflade, bøgernes bog, Gita Vahini af Bhagavan Sri Sathya Sai Baba! Jeg så Sai Krishna opmuntre, trøste og overbevise Arjuna. Den skriftkloge var godt klar over, at Baba's Gita Vahini ikke er en sammenfatning eller en kommentar eller en forkortelse af Bhagavad Gita. Den er selve Krishna's stemme. Den er de klokker, der ringer for at bekendtgøre hadet og grådighedens endeligt og fortæller os, at vi nu kan anvende vore kræfter på at sikre mere væsentlige sejre.

4.65. I Gita Vahini opfordres vi til at bede den bøn til Baba, som Han anbringer i Arjuna's hjerte: "Som Du beskytter denne stridsvogn, beder jeg Dig om at beskytte mig og vise mig vejen", for Han er i sandhed den vognstyrer, der er installeret i alle. Som Baba fremstiller Gita'en, så er den en lærebog i yoga og en vejledning i, hvordan man skal forholde sig til åndelige øvelser. Den er en Yogasastra og viden om Atma samlet under ét. Ved hjælp af lignelser og historier, spotske smil og latter, godmodigt drilleri og irettesættelse, spørgsmål og modspørgsmål, hælder Baba visdommens nektar ind i os.

4.66. På slagmarken Kurukshetra fortalte Krishna, at sindet og dets luner kan tæmmes ved hjælp af selvdisciplin og ikke-tilknytning. I Gita Vahini tilføjer Sai Krishna undersøgelse af Selvet. Baba analyserer også begreberne slagmark (*kshetra*), offerceremoni, yoga og illusion (*Maya*) og kaster lys på mange kringelkroge, som fortidens mestres lamper ikke oplyste. Idealet 'handling der udføres uden noget begær efter frugterne af disse handlinger' (*nishkama karma*) får et skær af heltemod, når Han tolker det som værende en bevidst fornægtelse af handlingens frugter; en modig venden sig bort fra både triumf og nederlag.

4.67. I Gita Vahini er der mange passager med selvtilkendegivelser, hvor det er vanskeligt at fastslå, hvem det er, der taler så fortroligt til os – Krishna eller Sai. "Hvordan skal Jeg nogen sinde glemme ham, der aldrig glemmer Mig?", lyder spørgsmålet. "At glemme er en menneskelig svaghed. Lad Mig fortælle dig følgende. Der er intet behov for yoga eller askese eller endog åndelig visdom. Jeg beder dig blot om at fæstne dit sind på Mig, dedikere det til Mig. Det er alt, hvad Jeg forlanger, og alt hvad du behøver at gøre."

4.68. Det er det løfte, som Gud i Sin store Nåde afgav dengang, og som alle Arjuna'er kan håbe at modtage. Nåde får os til at live op igen, når vi oplever stor smerte og rastløshed. Den får os til at blomstre op, når vi ellers vakler gennem et meningsløst og tomt livs mørke stræder og smøger. Denne Nåde får os til at live op igen, når vores væmmelse ved os selv, vores middelmådighed, vores svagheder, vores fjendtlighed og vores fuldstændige mangel på selvkontrol er blevet ulidelig. Den får os til at blomstre op igen, når vi oplever, at den i årevis ventede perfektionisme ikke viser sig, når forslidte tvangstanker hersker i vort indre, som de har gjort i årtier, og når fortvivlelse ødelægger al glæde og alt mod. Engang imellem sker det, i det øjeblik, at en bølge af lys bryder ind i vores mørke som en stemme, der, som Tillich skriver i sin bog 'The New Being', siger: "Du er accepteret."

4.69. Gita Vahini fordømmer også fanatiske, snæversynede guruer og opblæste fortolkere af Bhagavad Gita. Deres veltalenhed er hul og værdiløs, for de praktiserer ikke selv det, som Gita'en prædiker.

4.70. Gita'en er den centrale ædelsten i det store indiske helteedigt Mahabharatha's dyrebare smykke. Vismanden Vyasa vævede dette komplicerede billedtæppe, der viser det mest enestående heltemod – fysisk, mentalt, moralsk og åndeligt. Han har også samlet og ordnet de vediske hymner og ritualer. Han skabte en storslået og pragtfuld blomsterkrans bestående af aforismer, der sammenfatter de grundlæggende filosofiske sandheder. På trods af hans omfattende lærdom og store kreative evner, når det drejer sig om filosofisk tænkning, så var Vyasa plaget af en dyb, indre tristhed. Der var ingen blidhed eller fred tilbage i ham. Vismanden Narada, der udbredte sig om hengivenhedens fortræffelighed som en metode til at opnå lyksalighed, rådede Vyasa til at beskrive Guds herligheder; den Gud der var inkarneret som Krishna. Den redegørelse der udsprang fra dette råd, kaldes Bhagavatha Purana. Og Baba har givet den til os igen i en mere liflig og kortfattet udgave som Bhagavatha Vahini (*Bhagavatha's kildevæld*).

4.71. Baba's Bhagavatha Vahini strømmer klar og kølig af sted fra siderne til læserens hjerte. Bogen er på 338 sider. De fleste af de første sider og mange af de sidste sider beretter om Krishna's Guddommelige Lege og de dedikerede handlinger, der udføres af dem, der modtog Hans Nåde. Omkring 40 sider er helliget detaljer af forskellig art, der er præget af spidsfindige normer. Som et resultat af dette er Bhagavatha Vahini ikke blot en bog. Den er et styrkende middel, en balsam, en pilgrimsrejse, et hallelujah, en kraftig appel, et lys fra et fyrtårn. Den er skabt af Baba med det formål at løsne ligegyldighedens greb om os og tæmme vores sinds vildnis. Vyasa's søn, vismanden Suka, fortæller store dele af Gita Vahini for kong Parikshith's skyld; kongen der var blevet forbandet og havde fået at vide, at han skulle dø, når der var gået syv dage. Denne fortælling fylder disse syv dage. Eftersom kongen havde fyldt sit sind med denne beretning om Guds herlighed, døde han med Guds navn på læberne og Guds form for sit indre blik. Vi er alle underlagt en sådan 'dødsdom', vi ved blot ikke, hvornår døden konfronterer os. Bhagavatha Vahini kan frelse alle dem, der vælger at være fri for angst for døden, og som glade og håbefulde forbereder sig på at forlade denne verden.

4.72. Den sidste Vahini-bog, der strømmede fra Hans pen, er en lysende beretning om Rama's liv. Bogen har fået titlen Rama Katha Rasavahini (*Den liflige historie om Rama's herlighed*). Baba har bekendtgjort, at Han er den samme Rama, der er kommet igen for at udføre Sin mission gennem Sin flok af tilhængere. Tiltrukket af Hans prema har vi nu den samme gode

skæbne, der gør os i stand til at tage del i Hans opgave med at omforme mennesket efter Hans billede.

4.73. Mens Han skildrer hændelserne i Sit liv som Rama, har Baba i Sin beretning medtaget visse detaljer vedrørende forskellige dialoger og adspredelser, som Valmiki eller nogen efterfølgende forfatter ikke har skrevet om. Baba nævner mange ekstra begivenheder og træfninger, der forklarer mange manglende dele af historien, som beundrere af Ramayana'en (*Historien om Rama*) har været forstyrret af. Polemikken om hvorvidt Rama skal anses som værende en historisk prins eller den inkarnerede Gud, har Baba sat en stopper for. Rama Katha Rasavahini er selve nektaren i det store heltegedigt.

4.74. Avatarens pen skriver breve til personer, der er forpint af tvivl eller besejret af ulykke. Disse breve bringer Hans prema og medfølelse ud i de hengivnes hjerter og heler de sår, der gnaver derinde. Uvægerligt nærer og støtter de den åndelige stræbens kilde og hjælper kærligheden med at vokse.

4.75. Der er ingen lejlighed, der er for rutinepræget, for banal eller for storslået til, at Han spiller Sin rolle som lærer. I forbindelse med et bryllup fortæller Han parret følgende i et brev: "I er ikke blot en dreng og en pige, der nu sammenføjes. I er Siva-Sakhti, som også Jeg i realiteten er. I er nu den venstre og den højre halvdel af den samme krop. Måtte I altid befinde jer i glæden og tilfredshedens skygge. Måtte I begge flyde som én på den ekstatiske kærligheds bølger. Måtte I glade og lykkelige svinge i troens blomstersmykkede jhoola, der er ophængt i modet og tillidens reb. Måtte denne båd som I stiger ombord i på denne dag, blive lastet med godt venskab og munterhed, godt helbred og sandhed, så den sikkert og roligt når frem til Herrens lotusfødder. Ro den fremad, begge to, med overgivelsen og den uselviske tjenestes to årer, og lad dens sejl blive fyldt med Nådens brise."

4.76. I et brev til en hengiven på dennes 60-års fødselsdag skriver Han: "Vågn op! Sathya Sai Baba, der bor i dit hjerte som din elskede moder, overøser dig med lyksalighed. Han velsigner dig, at du må få et langt liv, et godt helbred, fred i sindet, hengivenhed over for Gud, ikke-tilknytning til verdens flygtige objekter og succes i din søgen efter din egen sandhed, din Virkelighed. Måtte du, dine børn og dine børnebørn blive lykkelige og fremgangsrige. Måtte du sprede lys omkring dig. Måtte du blive et vidne, der oplever tilfredshed med at kontemplere over Guds mangfoldige Guddommelige Lege. Måtte du altid befinde dig i godt og gudfrygtigt selskab, og måtte din tid blive anvendt på at tænke på Guds herligheder. Her, ræk dine hænder frem, og modtag denne amritha (*Guddommelige nektar*), kærlighedens nektar, som Jeg tilbyder dig. Ingen nektar kan være sødere og mere styrkende."

4.77. Til en 90-årig hengiven, der hastigt var ved at synke ned i Herrens skød, skrev Han: "Narasamma! Modtag mine velsignelser. Sai er i dit hjerte. Han vil ikke fjerne Sig. Sig Sai med hvert et åndedrag. Tilbring hvert eneste øjeblik med at gentage dette navn. Brug alle dine tanker på at forestille dig, at Sai står her ved din side. Sai vil frelse dig. Du vil blive forenet i Sai. Du vil være i Sai for evigt." Jeg behøver næsten ikke nævne, at en sagte ro viste sig i ansigtet på denne velsignede kvinde. Sekunder før hendes død kunne man iagttage, at hun gumlede på noget vibhuthi, der mirakuløst var fremkommet i hendes mund. Det var Sai, der, som lovet, gav hende både darshan og prasad.

4.78. Hans breve får pulsen til at stige, varmer hjertet og lindrer smerten. En hengiven skrev til Ham, at han beklagede, at han var nødt til at aflyse sit besøg i Prasanthi Nilayam til Dasara-højtiden, fordi hans moder var blevet alvorlig syg. Nogle måneder tidligere havde regeringen udnævnt ham til dommer i en by, der ligger blot nogle få hundrede kilometer fra Prasanthi Nilayam. Men han havde bedt til Baba, om han ikke kunne bliver forflyttet til en by, der ligger endnu tættere på. Der skete imidlertid det, at det endte med, at han blev sendt til et sted, der ligger 1.500 km fra Puttaparthi, nemlig en by ved Bengal Bugten tæt ved grænsen til Orissa! Baba skrev til ham: "Jeg modtog dit brev. Jeg tager imod din hyldest. Jeg forstår den smerte,

som du nævner for Mig, at du har. Den smerte du føler ved at være adskilt fra Den Ene, som du forguder og elsker, er den bedste åndelige øvelse. Kæmp dig tappert gennem denne åndelige øvelse. Forsæt med at længes og gør det mere og mere brændende. Det er den bedste metode til at sikre sig, at Sai er til stede i dit hjerte. Jeg ved, at du udelukkende er lykkelig, når du er i Sai. Og husk altid på, at din lykke er Min daglige føde. Mit kære barn! Hvorfor er du ked af, at du ikke er i stand til at tjene Sai under Dasara-højtiden, der nærmer sig? Du er ked af, at din moders sygdom forhindrer dig i at komme til Mig. Godt, men er tjeneste over for din moder ikke tjeneste over for Mig? Moderen, der kaldes aay-i på kannada, thaay-i på tamil og maa-i på hindi, er ingen anden end Sai. Tjen hende og tilbed hende gennem denne tjeneste. Hvorfor tøve, tvivle eller sørge? I al den tid, så tæt på dig og så årvågen som øjelåget er over for øjet, vil Sai vejlede dig. Han er der, hvor du er. Han accepterer din daglige tilbedelse, modtager dine offergaver og skænker dig Nådens lyksalighed. Han vil ikke glemme dig eller opgive dig. Han vil aldrig fjerne Sig fra dit hjerte. Overbring Mine velsignelser til din moder. Bed hende på Mine vegne om at fæstne sindet på Rama og derved udelukke alle andre tanker. Det er den stærkeste og bedste støtte, det mest pålidelige tilflugtssted. Det er den urokkelige, usynlige base; alt andet er blot kortvarige overbygninger, spejlbilleder, luftkasteller. Fortæl hende, at hun altid skal have navnet på læberne, og at hun skal meditere på Gud, der sidder i jhoola'en, der gynger frem og tilbage i hendes hjerte. Bed hende om at forestille sig Gud, der leger på lyksalighedens bølger inde i hendes bevidsthed. Det er den sande åndelige øvelse, som Jeg dagligt søger at belære mennesker om."

4.79. "Overbring også Mine velsignelser til din grihalakshmi (*hustru, der her betegnes som 'gudinde for lykke og trivsel i hjemmet'*). Meget snart vil du kunne være Mig nær og opleve den lyksalighed, som du higer efter."

4.80. Engang skrev Han til en ældre kvinde, hvis mand var død i en ulykke: "Ægteskabet binder to personer sammen som mand og hustru. Hvad var de for hinanden, få minutter før ægteskabet blev indgået? Den ene ville ikke have bekymret sig om den anden, hvis ægteskabet ikke var blevet indgået. Hvor var sønnen eller broderen før undfangelsen? Livet er et mellem spil mellem det, der var, og det der vil komme. Når man befinder sig i dette mellem spil, bør man ikke jamre sig over det, der ikke kan gøres noget ved eller bringes i orden. I stedet bør man søge Gud og søge tilflugt hos Ham. Din mand levede et godt liv i lyset af den sathya, han havde fået et glimt af. Han skadede aldrig nogen. Han elskede og tjente den lidende og den, der ikke kunne læse og skrive. Han reddede mange familier fra dyb fattigdom og skændsel. Han hjalp mange unge mennesker med at gennemføre college. Mange syge personer blev frelst på grund af hans rettidige donationer. Han var altid munter og spredte glæde, hvor han færdedes. Og til sidst var det Guds Vilje, at han skilte sig af med den krop, der begrænsede ham. Så hvad gavner det at gruble over, hvad der muligvis ville være sket, hvis han ikke var taget til Madras denne dag?"

4.81. "Nu er det din pligt at holde den storsindethed i hævd, som han besad, og at følge de idealer han satte for sig selv. Din mand er her, i Min nærhed, og han vil blive her for altid, som han ønskede at være, endnu mens han var i live. Swami vil ikke tillade ham at blive adskilt fra Sin nærhed. Han er nu fri for alle bånd og grænser."

4.82. "Du har i sandhed været heldig, at skæbnen førte dig til ham og gav dig så mange år med et kærligt venskab med en så enestående person. Hans tanker var rene. Der var ikke det mindste spor af misundelse, had eller grådighed i ham. Så hans plads er hos Mig til evig tid. Jeg skriver dette brev til dig for at overøse dig med prema's kølige regn. Denne regn vil slukke sorgens flammer, der nu raser inden i dig. Din mand befinder sig i Prasanthi Nilayam i Sai's nærvær, og det er hans åndelige stræben, der har ført ham til at nå dette højdepunkt." Gita'en beskriver Herren som værende alle væseners ven. Disse breve afslører, at Han udstråler mere fasthed og ro end nogen fader, at Han er kærligere end nogen moder, mere hensynsfuld end nogen slægtning og mere retfærdig end nogen menneskelig autoritet. De velsignelser som Baba øser ud over liv dedikeret til Gud, der er gemt i os, vil altid være os til gavn.

4.83. Lad mig tage den frihed at lade jer læse et af de breve, som Baba skrev til mig for 22 år siden. Det illustrerer Hans allestedsnærværelse og alvidenhed såvel som Hans grænseløse prema. Det er egenskaber, som Han har besluttet at demonstrere, mens Han er i skikkelse af denne Avatar, for at trække verdens befolkning ned i transformationens smeltedigel. Jeg var netop vendt tilbage til Bangalore efter en lang og anstrengende pilgrimsrejse til nogle helligdomme, der ligger ved bredden af Ganges i byerne Bodhgaya, Dakshineswar, Kamarpukur og Puri. Baba havde opfordret mig til at tage min moder og min hustru med på denne pilgrimsrejse. Han havde velsignet os den dag, vi tog af sted og forsikret os om, at Han ville være med os under hele turen. Han sagde: "Vi vil rejse fire mennesker af sted på tre togbilletter." Vi ved, at Baba er blind passager på enhver ark, der trodser illusionen (*Maya*) og vildfarelsens syndflod. Han er den, der ledsager alle, der begiver sig ud på en pilgrimsrejse.

4.84. Da jeg var færdig med den 'opgave', Han havde pålagt mig, skrev jeg til Ham og sendte brevet til Kodaikanal, hvor Han opholdt sig på dette tidspunkt. I brevet udtrykte jeg vores taknemmelighed og informerede Ham om, at vi alle tre tydeligt havde fornemmet Hans tilstedeværelse i Rishikesh, Varanasi og Gaya. I det svar som jeg modtog, skrev Baba: "Dit brev nåede Mig i Kodaikanal i tide, men da vi stod og skulle rejse til Madras denne dag, kunne Jeg ikke straks sende dig et svar. Jeg nåede frem til Madras den 25. omkring midnat. (Brevet er dateret den 26.). Jeg er glad for, at du er vendt tilbage opfyldt af glæde efter at have besøgt de hellige steder sammen med din ærværdige moder. Hvordan skulle forsinkelse, skuffelse eller farer kunne krydse din vej, når Swami altid er med dig? Mit navn er ikke adskilt fra Min form. Navnet får én til at tænke på formen, så snart det bliver udtalt eller hørt. Når man ser formen, husker man straks på navnet. Så eftersom navnet altid danser på dine læber, så vil formen også være foran og ved siden af dig. Der er ingen grund til, at du i dit brev skriver, at dette er en gave fra Mig. Jeg må nødvendigvis manifestere Formen, når som helst og hvor som helst Mit navn bliver husket med tro eller sunget med hengivenhed."

4.85. "Du vil måske sige, at disse fornemmelser af Min tilstedeværelse er Swami's nådegaver. Men nej! Jeg siger altid: 'Først åndelige øvelser, så Guds Vilje'. Det er den rigtige rækkefølge. Min Vilje vil udelukkende skænke lyksalighed, efter der har været en vurdering af den hengivnes dybe længsel. Åndelige øvelser er den grundlæggende forudsætning. Du har tidligere været professor, så du vil let kunne forstå dette. Du må ofte have rettet dine studerendes skriftlige opgaver. Du retter dem og giver dem karakterer, men først efter du nøje har gransket, hvad de har skrevet. Er det ikke sandt? Jeg måler og vejer også oprigtigheden og stabiliteten af de åndelige øvelser, som du praktiserer, og Jeg afpasser Min Vilje i henhold til dette. Selvfølgelig er der mange, der ikke er klar over, at den elendighed som de befinder sig i, kan ophæves af åndelige øvelser."

4.86. "I Kodaikanal var der tusinder, der havde samlet sig for at deltage i aftenlovsangen. De fik darshan for første gang i deres liv. Det var deres ret til at få darshan, der havde bragt Mig hertil. For som du ved, så havde Jeg ikke planlagt at tage hertil. Det hele skete så pludseligt."

4.87. "Den anden aften var din datter meget nedtrykt på grund af sin mands helbred. Hans sygdom havde udviklet sig til det værre. Jeg var der, da din datter skrev et brev til Mig, hvori hun gør rede for hans tilstand. Hun postede det næste morgen og adresserede det til Puttaparthi. Brevet er endnu ikke nået frem til Mig, men Jeg kender dets indhold. Det har Jeg haft kendskab til, lige fra dengang det blev skrevet. Når nu Swami's Nåde er til rådighed i overflod, hvorfor så frygte?"

4.88. Nu ønsker jeg at citere fra et brev skrevet til en hengiven, der på grund af desperate økonomiske vanskeligheder havde ønsket at flygte ud af landet og tage til Malaysia. Men senere planlagde han at begå selvmord, da hans billet til færgen og hans rejsedokumenter blev stjålet af en lommetyv inde på havneområdet i Madras. Dette brev blev skrevet, da Baba var 23 år gammel. "Pattabhi, kære hengivne! Swami skriver til dig. Se, han velsigner dig.

Kære barn! Hvad er det nu for noget tosseri? Hvilket brev du har skrevet og efterladt derhjemme! Det er tåbeligt at handle uovervejede. Tænk stille og roligt over din situation. Sindige overvejelser åbenbarer altid det sande og det gavnlige. Tænk på de hundredetusinder af mennesker over hele verden, hvis forhold er langt værre end dine. Husk altid på, at du har Mig til at beskytte og vejlede dig. Hvor mange af de førnævnte har dette held? Tænk over det. Er du det eneste offer for fattigdom og det at stå i gæld til andre? Det skridt du overvejer, kan ikke give dig hvile og fred. Det er ikke rigtigt at gøre det. Det er ikke mandigt at løbe fra sit ansvar. Lyt til Mig! Tag tilbage til dit hjem. Vær tapper, og mød verden med mod, for mod vil sætte dig fri. Du vil besejre alle forhindringer. Opgiv din tåbelige plan om at undslippe." Og Pattabhi tog hjem, genopbyggede sin selvtillid, og senere gik det ham godt i livet.

4.89. Baba er altid meget venlig og elskværdig over for den slags mennesker. Men Han hverken undskylder eller går let hen over manglende selvdisciplin eller dårlig opførelse blandt dem, som Han ønsker, skal leve eksemplariske liv. Engang skrev Han følgende til en delstatspræsident for Sri Sathya Sai Tjenesteorganisationen: "Det nytter næsten ikke noget, at Jeg skriver om organisationen. Jeg har tidligere sagt, at den næste verden skal vindes gennem menneskets triumf over denne verdens fascinationer og indbildninger. Men organisationens medlemmer har opgivet enhver tanke om et fremtidigt liv og den anden verden. De opfører sig, som var dette liv, denne verden, det eneste. For dem synes det at være den eneste målestok og det eneste mål. For den slags mennesker kan oplysning kun blive lige så svag, som det lys sankthansormen udsender i mørket. Selv om stjernerne funkler på himlen og synes at være bittesmå fnug sammenlignet med Månens lys, så er deres stråleglans faktisk langt større. Hver af disse stjerner er som hundrede sole pakket sammen til én. Men for den uvidende beskueres begrænsede syn er stjernen en gnist, og Månen er en meget stor lyskilde. På grund af fremtidens fjerne afstand tænker den slags mennesker på den som værende ret ubetydelig. Og på grund af nutidens umiddelbare nærhed opfatter de den som værende meget vigtig. De er overhovedet ikke opmærksomme på stjernerne, men fortsætter med at lade sig imponere af Månen. I dag er civilisationen optaget af atomet, men den ignorerer Atma."

4.90. Når Han er bortrejst fra Prasanthi Nilayam i længere tid, skriver Baba ofte breve, der kan blive læst højt for ashram'ens beboere. Sædvanligvis er de skarpe påmindelser om behovet for at respektere de regler og bestemmelser, Han har fastlagt for dem.

4.91. "Velsignelser til alle i templet!", skriver Han. "Bed dem om at udføre deres tildelte pligter og forpligtelser. Det daglige program for så vidt angår tilbedelse, meditation, lovsang og at gå rundt i landsbyens gader tidligt om morgenen og synge lovsange, skal følges punktligt og med stor hengivenhed. Folk bør omgås andre med kærlighed og ærbødighed. Hvad gavner åndelige øvelser, hvis de udføres, uden man kontrollerer jalousi, misundelse, vrede og ondsindethed? Uanset hvor længe I bor i ashram'en, så vil disse uvaner undergrave enhver fortjeneste, I måtte have skaffet jer. På samme måde som beviset på regn er fugtighed på jorden, er beviset på åndelige øvelser sansernes undertvingelse. Opgiv al uvedkommen og irrelevant tale og aktivitet. I skal undersøge jer selv, og I skal ransage jer selv, og gennem selvdisciplin skal I træne det indre øje. Få det bedste ud af denne mulighed, som I har fået som et resultat af jeres gode handlinger i mange tidligere liv. Selvfølgelig er Swami's Nåde og prema altid med jer, men for at gøre jer mere og mere fortjent til den, skal I udføre åndelige øvelser hver dag, og I skal gøre det med større og større entusiasme. Beboerne i Puttaparthi og Prasanthi Nilayam skal bane vejen for menneskeheden, så den kan leve et fromt, ydmygt og disciplineret liv."

4.92. Nu til nogle breve som Bhagavan har skrevet, så de kunne blive læst højt for de studerende på Sri Sathya Sai Colleges. Eftersom de har haft muligheden for at have en tæt kontakt med Baba og har haft chancen for at lytte til fortrolige beretninger om den Enhed, der er grundlaget for denne illusoriske mangfoldighed, åbenbarer disse breve kernen i Baba's lære med hensyn til både det individuelle og det universelle, Atma og Paramatma (*Det Universelle Evige Absolutte*).

4.93. I forbindelse med Krishna's fødselsdag i 1974 sendte Han dette brev til de studerende på drengenes college i Brindavan. (Måske er det nyt for mange, men det vil ikke overraske Hans hengivne, at disse breve er skrevet af Baba Selv på engelsk). "Kom, hver eneste af jer!", skriver Han, "og se i Mig jer selv, for Jeg ser Mig Selv i jer alle. I er Mit liv, Mit åndedræt, Min Sjæl. I er alle Mine former. Når Jeg elsker jer, så elsker Jeg Mig Selv. Når I elsker jer selv, så elsker I Mig. Jeg har adskilt Mig Selv fra Mig Selv, så Jeg kan elske Mig Selv. Mine elskede, I er Mit Eget Selv." Dette er blot yderligere et bevis på Baba's underbyggende erklæring om, at Han skabte universet ud af Sig Selv med ét ord for at blive al denne mangfoldighed. 'Jeg er Æn, lad Mig blive mange'.

4.94. Lad mig citere fra et andet brev, hvor Baba indikerer, at Han er Den Indre Motiva-tor: "Mine drenge! Fuglen hos jer, vingerne hos Mig; foden hos jer, vejen hos Mig; øjet hos jer, formen hos Mig; tingen hos jer, drømmen hos Mig; verden hos jer, Himlen hos Mig. Sådan er vi bundet, sådan er vi frie; sådan begynder vi, sådan slutter vi – Jeg i jer og I i Mig." Overfladisk set kan dette virke som blot en udladning af ord, men under overfladen ligger sandhedens skat begravet. "Jeg er i faderen, og Faderen er i Mig. Fundamentalt set er mennesket blot en lille del, et fragment, et opspind, der leder efter sandheden. Alene Gud tilføjer nullet værdi ved at stå som et helt tal ved dets side."

4.95. Gustaf Stromberg fra Mount Wilson skriver: "På mange måder er en levende organismes udvikling som bygningen af en maskine, der er designet til at kunne udføre en bestemt funktion i fremtiden. Først må der lægges en plan, og den kan udelukkende blive lagt af et intelligent væsen, der ikke blot har sin opmærksomhed rettet mod sine tidligere erfaringer, men også mod det formål, som maskinen skal bygges for at tilgodese. Tilsyneladende har naturen fremsynethed og intelligens, og den er i stand til at rumme højtudviklet, organiseret aktivitet. Eftersom en upersonlig natur ikke kan have disse egenskaber, må vi udlede, at der eksisterer en personlig Gud." Baba's brev, der blev nævnt lige før, får én til at tænke på en sådan Gud.

4.96. Nu til et brev der udreder sandheden om os alle, og som blev adresseret til de studerende på Herren Krishna's fødselsdag.

4.97. "Kære drenge! Verden i dag er så fuld af mennesker, der er selviske, der ikke kan elske andre, og som ikke er elsket af andre. Det er en verden, der er brændemærket af den form for ateisme, der kaldes egoisme eller selvtilstrækkelighed, og den har spredt sig i en grad, så den nærmest er blevet en universel religion."

4.98. "Hvad er Selvet? Det er Selvet, der siger 'ikke jeg', for hvis det siger 'jeg' i stedet, så er det det uvirkelige selv. Det virkelige Selv er uselvsk og skænker ikke sig selv en tanke. Det er Selvet, der nu har glemt sig selv, for nu kan det på en eller anden måde kun se sig selv i andre. Det er Selvet, der elsker uselvskhed, for ren prema er blot uselvsk kærlighed. Det er Selvet, der gennem uselvsk kærlighed søger sathya. Det er Selvet, der med uselvsk beslutsomhed søger sathya, for sathya er uselvsk visdom. Det er Selvet, der er roligt, for i stilheden ligger ophøret af alt, hvad der har med verden at gøre. Selvet kan opleves i den stille meditation, da Selvet her beslaglægger sindet gennem en følelse af enhed med Gud. Det er Selvet, der ikke dømmes, men vurderes. Det sammenligner ikke, gransker ikke, og det ser end ikke sig selv. Det er Selvet, der fuldstændig har integreret sig selv, og alligevel er det, på en mærkelig og mystisk måde, mere og mere sig selv, mere fuldstændigt og mere virkeligt, end det nogen sinde har været. Det er det virkelige, det sande Selv."

4.99. "Gud er prema, og prema er uselvskhed. Uselvskhed er afskaffelse af alle følelser af ego og adskilthed, af alle former for falsk identifikation med det isolationistiske liv indeholdende

den forlorte ting, der kaldes selvet. Dette lille selv er adskilthed, og adskilthed er fornægtelsen af helheden, helligheden, Gud.

4.100. "Fornægtelse af Gud kendes som ateisme. Som det nu kan forstås, så er ateisme ikke fornægtelse af den ene eller anden religion eller den ene eller anden opfattelse af Gud. Det er nærmere en fornægtelse af et liv i prema, der er Guds natur, og et ja til egoismen. Kort sagt så er sand ateisme fornægtelsen af prema og et forsvar for selvished. På vandringerne frem mod Gud foregår der en proces af selvopofrelse, og i sin inderste kerne er denne selvopofrelse prema. For Gud er prema, og alene prema kan føre til Ham. Den mest fromme handling er en handling udført i prema, og den mest ugudelige handling er en handling udført i had."

4.101. "Men had, der er udtryk for en følelse af adskilthed, kan udelukkende opstå, der hvor der er selvished. Heraf kan man udlede, at den mest ugudelige, kærlighedsløse, ateistiske handling er en selvisk handling."

4.102. "For at være rettet mod Gud, for at være Guddommelig, må en handling være fuldstændig uselvisk. Dens kendetegn skal være 'den elskede først'. Dens fremgangsmåde skal være 'din lykke frem for min'. Vejen til lykke er at glemme én selv og huske på Gud, Sai Krishna. Med velsignelser og kærlighed, Sri Sathya Sai."

4.103. Engang fandt der en mystisk episode sted, der havde at gøre med et indisk par, der lever i Amerika. Manden, dr. Y.S. Thathachari, er en pligttopfyldende biofysiker, der i nogle år har arbejdet på Massachusetts Teknologiske Institut og derefter på Stanford Universitetet og University of California. Så tidligt som i 1960 led han af det, som lægerne mistænkte var leddegigt. Men de eksperter der undersøgte ham på Stanford, erklærede efter mange røntgenundersøgelser, hjernescanninger med radioaktiv kviksølv, et kirurgisk indgreb, kemiske prøver og en biopsi af hud fra hovedbunden, at han led af aggressive, ondartede og metastatiske svulster i hoved, hals, ribben og hofter, og at denne cancer både tydede på Ewings og reticulum celle-sarkoma. Det var en dødsdom indpakket i medicinsk abracadabra, fortæller han. I et brev til mig, skrevet efter denne dom, skrev Thathachari: "Efter at have givet mig det ene slag efter det andet, sagde kirurgen: "Hr! Mirakler sker. Vi håber, at et sådant mirakel vil ske for Dem." Det var i 1962. Parret vendte hjem til Madras for at være blandt deres slægtninge, alt imens han tog lindrende midler.

4.104. I januar 1964 opdagede læger i Madras udbredte ødelæggelser i bækkenknoglen. Så de erklærede, at leveren nu var påvirket af kræften. Lad Thathachari selv afslutte beretningen om, hvad der videre skete: "I 1965 fik jeg lyst til at opsøge Bhagavan Sri Sathya Sai Baba for at få Hans velsignelse. En ven havde fortalt mig, at det var en mulighed. Baba velsignede mig og min hustru og bad os tage tilbage til Stanford og fortsætte med at tage kræftmedicinen Endoxan, hvis jeg ellers ønskede at tage den. I 1970, da jeg besøgte Ham igen, bad Han mig om at holde op med at tage alle former for medicin og kosttilskud. Han forsikrede mig, at jeg nok skulle blive helbredt og fordrev dermed en altid nærværende frygt for tilbagefald." Takket være det mirakel der fandt sted, udøver Thathachari nu sin lærergerning og arbejder på sit forskningsprojekt i Amerika med uformindsket nidkærhed. Da Han blev spurgt, hvordan Han bragte dette vidunderlige mirakel i stand, der trodser alle lægefaglige forudsigelser, svarede Baba: "Alt hvad Jeg gjorde, var at udstyre ham med selvtillid og viljestyrke til at kunne helbrede sig selv. Det var Min grænseløse prema, der blev gengældt af den hengivnes egen stærke tro, der i sidste ende frembragte det ønskede resultat."

4.105. For omkring tre år siden skrev Baba til dem: "Mine kære! Jeg ved, at selv om jeres legemer er langt langt væk, så er jeres tanker hos Sai. Denne bevidsthed og forbindelse er tilstrækkelig til at holde Mig nær. Tanker kender ikke til mure eller grænser. De kan nå Mig tværs over havene. Ingen er uden for Min rækkevidde. Jeg er med og inde i alle."

4.106. "Når kroppen er tæt på, men tankerne er langt væk, så er situationen, som når frøer hopper rundt omkring en lotusblomst. Men bierne kender til den nektar, som lotusblomsten er parat til at skænke dem. De længes efter at indtage dens sødme og skynder sig hen til den. Bangaru! I har Swami's velsignelser i rigt mål. Der hvor Navnet er, der er Formen."

4.107. "I skal være travlt beskæftiget med at udføre de pligter, som er blevet jer betroet. Sørg for at være i godt humør og ved godt helbred. Baba er altid ved jeres side. Han er vognstyrer på jeres livs stridsvogn. Livets skib kan, skønt det er tungt lastet med en last bestående af glæder og sorger, ankomme til selvrealisationens havn, hvis det drives af hellig, mental energi. Gentagelse af navnet er stemplernes dunk-dunk-dunk, roret er kærlighed, og ankeret er tro. Fortsæt rejsen i fuld tillid. Sai beskytter jer altid mod fortræd og smerte. I er begge som Hans to øjne. Swami øser hele tiden Sin medfølelse over jer. Han råder jer i jeres indre og korrigerer jer. For jer gælder det, at I skal være fordybet i at udføre de pligter, der er blevet jer betroet. Husk på, det er Swami, der har pålagt jer disse pligter. Når I opfylder jeres forpligtelser med en overbevisning om, at arbejdet er Mit, så vil et godt helbred og lykke følge jer."

4.108. Da en hengiven, R. Lal, telegraferede fra Bombay og fortalte Baba, at han havde haft et alvorligt hjerteanfald, skrev Han følgende til ham: "Det har ikke på nogen måde forbindelse med dit hjerte. Du må ikke overdrive denne lille uregelmæssighed. Siva-Sakthi er i dit hjerte. Denne Siva-Sakthi vil ikke tillade, at nogen skrøbelighed eller beskadigelse vil påvirke det. Vær lykkelig. Denne dag skænker Moder Sai dig Sin prema. Den vil give dig et godt helbred, glæde, fred, mod og tilfredshed."

4.109. Følgende viser, hvordan Han trøstede en sorgbetyngt hindu-hustru: "Moder! Jeg har netop hørt, at din mand er blevet forenet med Det Guddommelige, og at det kom som et chok for dig. Det er helt naturligt, at du blev chokeret over den ulykke, der dræbte ham. Det er også naturligt, at du føler dig elendig til mode, ensom og forladt. Moder Indiens døtre ærer deres ægtemænd som værende deres et og alt, og de bekymrer sig altid om deres helbred, ære og fred i sindet. Men alligevel bør man ikke glemme, at kroppen er dannet af forskellige elementer. På et eller andet tidspunkt må den nødvendigvis gå til grunde og atter blive til disse elementer, og det uanset hvor meget man beskytter den eller gør krav på den. Den er en svag indretning, der let bringes ud af funktion. Et fald, en snublen, et slag, et nys, en lille uforsigtighed eller et øjeblik ubesindighed er nok til at skade eller ødelægge den. Ingen kan undgå døden, og det heller ikke selv om det lykkes at forlænge ens liv ved at undgå alt dette. Selv Avatarer lader Sig føde med en afklarethed om, at De skal dø en dag. Når fødslen indtræffer, så må døden nødvendigvis følge. At sørge over døden, der er en uundgåelig og naturlig konsekvens af fødslen, er ikke et tegn på visdom."

4.110. For omkring 10 år siden skrev Han et brev til en hengiven i Gujarat: "To grundlæggende budskaber har gennem århundreder genlydt i den indiske kultur: 'Ær din moder som Gud'. 'Ær din fader som Gud'. Dette er hellige befalinger. Når der ikke tages hensyn til forældrene, og man er ulydig over for dem, så er Jeg sikker på, at tiden snart vil komme, hvor der ikke bliver taget hensyn til Mig, og hvor man er ulydig over for Mig. Når din søn behandler dig, som om du ikke eksisterer, hvordan kan han så hævde, at han ærer Mig? At hævde dette er åbenlyst forkert."

4.111. "Herren forlanger ikke ydre pragt. Han undersøger, hvorvidt der eksisterer en indre renhed. Et liv der leves dårligt, er som en krop uden liv. På sanskrit kaldes kroppen for 'deha', der betyder 'det der nødvendigvis må overgives til flammerne'. En krop der tilhører en person, der ikke stræber efter indre renhed, lever blot for at opnå denne afslutning på livet; for at retfærdiggøre denne benævnelse. Den tjener intet andet formål, og den vil heller ikke blive velsignet med Herrens Nåde."

4.112. "Værdien af uddannelse skal måles i, i hvor høj grad den bibringer eleverne gode egenskaber, for det er alene gode egenskaber, der kan sikre fred og glæde. Uden gode

egenskaber er et menneske så godt som dødt eller endnu værre. Uddannelse skal udstyre mennesket med en skarpsindig evne til at skelne. Dette står imidlertid for din søn som noget, han ikke bryder sig om at beskæftige sig med.”

4.113. ”Sathya er det, Jeg underviser i. Dharma er måden, Jeg lever på. Santhi er kendetegnet på Min personlighed. Prema selve Min natur.”

4.114. Her følger endnu to budskaber, som Han sendte til de studerende på college-kollegiet: 1. budskab: ”’Hvor der er en vilje, er der en vej’, er i sandhed rigtigt. Til at begynde med er viljen jeres egen. Den skal styrkes gennem Guds samtykke. Men indtil I forvandler den, så den bliver Den Almægtige Guds Vilje, så synes I at spille et særligt spil, som I ikke ønsker at opgive. Men hvis I ønsker det, kan I altid forandre spillet. I er ikke svage og hjælpeløse. Al styrke og kraft er inde i jer. Guds måde at anskue tingene på vil være jeres i det øjeblik, I vil det med fuld koncentration. Men I vælger ganske enkelt ikke at gøre det.”

4.115. ”Sai forstiller Sig ikke. Han er fuldstændig alvorlig og seriøs. Han giver udtryk for de sandheder, der indsamles fra erfaringens dyb. ’Tro på og underkastelse over for Den Højeste Vilje under alle forhold’ betyder, ’at se og erkende sathya’ eller ’erkendelse af Det Evige Princip bag hele skabelsen’. ’Hvis Gud vil’ betyder, ’hvis I kæmper for at sætte jeres egen altformående vilje igennem’. Den virkelige løsning er derfor at vække den iboende kraft og stråleglans i jeres Sjæl. Gør det drenge! I er i sandhed den udødelige sathya, den store uforanderlige Virkelighed. Måtte sejren altid blive jeres. Med velsignelse, Baba.”

4.116. 2. budskab: ”Kære drenge! Kun ved at leve i bevidstheden om Gud kan mennesket bringe fred til verden. Der er fra betydelige lederskikkelsers side blevet gjort adskillige anstrengelser for at tilvejebringe fred og harmoni i denne verden. Men Sai ser ikke overbevisende tegn på, at de har synderligt held med deres bestræbelser. Der er dog den udvej tilbage at vende sindet indad for at finde den sande og eviggyldige grundvold, det ophøjede kildespring, hvorfra mennesket kan hente sand glæde og bringe fred til verden. Det er en kendsgerning, at det er Gud, der udgør denne grundvold, og at Han dvæler i alle hjerter. Han er den universelle og den altomfattende Ånd. I er alle legemliggørelser af Guddommelighed. I er Væren, Bevidsthed, Lyksalighed, men I har glemt denne sandhed. Nu er det på tide, I når den erkendelse. I bør meditere på denne kendsgerning, indtil sindets tåger letter, og I dukker frem som sathya, og på samme måde som Sai fryder jer over den indre glæde, den evige lyksalighed. Med velsignelse, Baba.”

4.117. Den skriftkloge Veerabhadram Sarma er en berømt vedisk lærd. Han er i stand til at udlægge de hellige skrifter og holde store forsamlinger bjergtagne i timevis med sin veltalenhed. Han taler på telugu, og der er en klarhed, ligefremhed og oprigtighed i hans ord. Han er også en ledende sanger, når den populære Burra katha-gruppe drager på kombineret oplærings- og musikturne. Han har også skrevet og sat musik til Sai Gita og Puja Vidhana på klassisk sanskrit-versemål. Han blev udvalgt til at være medlem af det selskab, der rejste på pilgrimsrejse til Badrinath, da Bhagavan bestemte Sig for at velsigne denne Himalaya-helligdom.

4.118. På trods af disse unikke fortræffeligheder var hans materielle fattigdom så stor og akut, at han en dag bebrejdede Baba, at Han negligerede ham og udsatte ham for den ene elendighed efter den anden. Hans hustru, der ikke kunne holde denne helligbrøde ud, tilbød at skrive til Baba om situationen. Hun var sikker på, at Hans velsignelser ville fjerne deres problemer. Men Sarma var ubøjelig. ”Ingen bønner skal sendes fra nogen af os til Baba, der ubarmhjertigt har forrådt vores tillid”, insisterede han. Dette skete den 20. januar 1962 i Kakinada, der ligger næsten 1.300 km fra Prasanthi Nilayam. Selvfølgelig bemærkede Bhagavan hans fornærmelse og var bevidst om hans stædighed. Så Han skrev Selv er brev til Sarma, der nåede ham den 23. januar 1962. Sarma afslørede dets indhold for mig. Brevet er en miniature-Gita, der åbenbarer den prema, som Baba viser dem, der er vildledt, og som bevæger sig væk fra Hans fold.

Det åbenbarer også det mod, Han indgyder ved at vise de desperate deres egen indre skat, deres egen styrke. Endelig afslører det den kurs, Han har afstukket for deres befrielse fra uvidenhedens indespærring. Brevet lyder således: "Kære barn! Kære Veerabhadram! Du er tryk, lykkelig og fuld af selvtillid og glæde, er du ikke? Du spørger måske, hvad er det for en slags tryk, lykke, selvtillid og glæde? Selvfølgelig gør du det, det spørgsmål er naturligt."

4.119. "Når livet glider let og problemfrit, og der ingen forhindringer er, så føler folk, at det skyldes deres egen fortjeneste og glemmer Gud. Og når de til stadighed møder forhindringer på livets vej, så jamrer de og taber modet. Er dette ikke tegn på en intellektuel svaghed hos disse mennesker? Du er også menneskelig, kære Bhadram, derfor kan det ikke undre, at du bukkes under for depression og fortvivlelse, når problemer generer og lægger hindringer i vejen for hvert skridt, du tager på livets vej."

4.120. "Skønt menneskets liv grundlæggende er en manifestation af udødeligheden og en ubrudt strøm af udødelighed, så har han forvildet sig bort fra bevidstheden om Atma, kilden til denne lyksalighed, idet han slavisk har givet efter for sindet, intellektet og egoets luner. Idet han skiftevis synker og flyder, hæver og sænker sig, på vildfarelsens havs grumsede bølger, bliver han kastet rundt mellem bekymring og sindsro, sorg og glæde, smerte og fornøjelse. Han hjemses af verdens flygtighed og sine ønskers uvirkelighed."

4.121. "Hvorfor bliver du forbistret og forvirret over dette falske panorama? Husk på, at du derved foragter og fornægter din egen Guddommelige identitet. I din hjerne opbevarer du Veda'erne, Sastra'erne, Purana'erne, Ithihasa'erne og Upanishad'erne, men du opfører dig som en sløv stud. Du jamrer dig over din skæbne og græder over din vanskelige situation, som har du ingen ressourcer at falde tilbage på. Denne holdning stemmer ikke overens med den viden, du har samlet dig gennem årene. Du er nødt til at hente styrke og mod fra denne viden og på den måde få hellige og opmuntrende følelser til at blomstre."

4.122. "Skulle dette enkle problem, mangel på penge, slå dig ud på grund af svaghed og frygt? Med dig gennem livet har du Navnet, der er Den Guddommelige Læge, der helbreder alle menneskets sygdomme og bekymringer. I stedet for at lade dette Navn danse muntert på dine læber, vælger du at rette din opmærksomhed på det, du kalder tab, sorg og bekymring."

4.123. "Du er en fond af så mange grene af åndelig lærdom, men du har hverken erkendt deres værdi eller forsøgt at opleve den glæde, den kan skænke dig. Det skal være dit vigtigste mål. I stedet tilbringer du dine dage i tilfredshed med, at du har erhvervet dig denne viden, som om flydende veltalenhed er det bedste, du kan opnå gennem din lærdom. Resultatet er, at du bliver ledt ind i en grundløs overbevisning om, at du er blevet angrebet af bekymringer og modgang."

4.124. "Sandt at sige er alt dette objektive fænomener i lighed med forbipasserende skyer, der blot er et af den ydre naturs indslag. Den lyksalighed som Atma kan skænke dig, kan ikke på mindste måde blive svækket eller hindret. Du skal udvikle en stærk tro på denne sandhed. Kender du ikke, kære Bangaru, den frihed, glæde og ro, som du kan opnå ved at kontemplere på den lyksalighed, som en uafbrudt bevidsthed om Atma kan skænke dig? Når du nu ved dette, hvordan kan du så, selv hvis du konfronteres med de tilsyneladende mest uoverstigelige problemer, blive viklet ind i eller påvirket af omstændigheder og fænomener i den objektive verden?"

4.125. "At prædike over for andre er ganske let. Men at føre blot en lille del af det man prædiker ud i livet og opleve den lovede lykke, er yderst vanskeligt. Du har højt og tydeligt bekendtgjort, at Swami ved alting; at Swami er den forenende legemliggørelse af alle navne og former, som mennesket gennem tiderne har tilbedt som værende Gud. Men når problemerne overmander dig, så glemmer du at grundfæste disse sandheder i dit eget liv."

4.126. "Ved Jeg det ikke? Den anden dag, da du følte dig tvunget til at bede din fader om hjælp, og du var ved at tage hen til ham, foreslog din hustru: "Lad os skrive til Baba om vores problemer og rådvildhed." Må Jeg spørge dig, hvorfor du fortalte hende: "Det vil jeg ikke tillade. Du må ikke skrive"? Men Jeg kan da Selv fortælle dig årsagen. Du tænkte, at hun ville informere Mig om andre forskellige detaljer. Men kender Jeg ikke til disse? Vil Jeg kun få kendskab til dem, hvis hun skriver til Mig? Tåbelige Bangaru!"

4.127. "Er Jeg ikke klar over, at du rejste til Ramachandrapuram for at holde en række foredrag om Gita'en, og at du vendte hjem med et underskud? Du fik ikke den respons på dine foredrag om Gita'en, som du havde forventet. Årsagen er, at din tale var gennemtrængt og forurennet af Burra katha fortællestilen, der længe har slået rod i dig. Den er ikke let at overvinde."

4.128. "Vær tålmodig med den, og ved konstant at arbejde på det vil du med tiden slippe af med den. Hvis du ønsker, at dine foredrag om Gita'en skal blive værdsat, så må der ske nogle forbedringer. Så længe du ikke forbedrer dem hvorfor så jamre, være trist og nedtrykt, idet du fortæller dig selv, at al din lærdom og alle dine erfaringer blot er nytteløs bagage."

4.129. "Godt! For Mig, der fremmer og støtter alle verdener, er det at fremme og støtte din familie ingen byrde. Jeg giver dig denne række af problemer for at lære dig en lektie. Studier er ikke så vigtige. At praktisere det du har lært, er meget nødvendigt. Mit formål er at gøre dig opmærksom på dette aspekt af læreprocessen."

4.130. "Lad Mig fortælle dig dette. Han der planter et ungt træ, kan ikke andet end vande det. Hvis han ikke ønskede at vande det, ville han slet ikke have plantet det. Det er billedet på den individualiserede Sjæl og Atma, det individuelle og det universelle, mennesket og Gud. Du har skrevet og offentliggjort, at Swami's navn og form snart fremsiges og forgudes i alle hjem. Og denne lille tilkendegivelse fyldte dig med lyksalighed. Men du skal vide, at Sai's navn vil vække ekstatisk glæde og fylde hele verden, ja hver tomme af den. Nu synger folk: "Alt er opfyldt af Sai, denne verden er opfyldt af Sai." Det vil folk komme til at erkende, og det uden al tvivl. Vær frimodig. Vær forankret i lyksalighed. Påtag dig byrderne af de pligter, der er blevet dig pålagt. Søg selvrealisationen gennem de fire stadier der fører mennesket til Gud: Dharma, rigdom, begær og befrielse.

4.131. "Når du beslutter dig for at gå gennem disse stadier, så vil Herren fra Parthi (*Puttaparthi*) Selv være til disposition for dig. Han vil ophøje og befri dig. Derfor, Bangaru, søg og få gavn af din egen indre drivkraft. Jeg vil aldrig opgive dig. Jeg vil aldrig glemme dig, nej aldrig."

4.132. "Du har talt ondt om de rige. Opgiv denne urigtige og fejlagtige vane. Ikke blot de rige, men også dig selv, bør ikke vanære nogen på nogen måde. Hvis de svulmer op på grund af et stort ego, så vil *de* lide. Hvordan kan dette berøre dig? Husk, Sai er iboende alle. Så at tale ondt om andre er at tale ondt om Sai."

4.133. "Overbring Mine velsignelser til din hustru og dine børn. Jeg har skrevet dette lange brev på grund af den medfølelse og prema, som Jeg nærer til dig. Vær altid glad; vær altid optaget af at praktisere og erfare. Dit hjertes beboer, Sai."

4.134. Selv gennem et kort telegram udtrykker Bhagavan en verden af betydning, et hav af Nåde og en Gita (*sang*) af visdom. Da Walter Cowan, som Baba har genoplivet fra de døde, til sidst døde 19 måneder efter hans tilbagekomst, sendte Baba et telegram til hans hustru. Telegrammet blev sendt fra Prasanthi Nilayam og lød således: "Walter kom hertil, og han har det godt!" Tænk lidt over dette indhold. Walter havde sagt: "Baba! Baba!" lige før han døde, for han var gennemtrængt af år med taknemmelig hengivenhed. Og snart efter bekendtgjorde Baba, at Walters Sjæl var ankommet. Noget tilsvarende skete, da Narayana Bhat fra Alike blev

dræbt i en bilulykke. Her sendte Baba straks en besked til hans moder. Denne besked lød således: "Narayana Bhat har forenet sig med Mig."

4.135. Mens Sai Baba går rundt blandt de siddende hengivne og besøgende, signerer Han ofte bøger, billeder og fotografier. Meget ofte skriver Han ganske enkelt Sit navn, som vi kender det, og andre gange skriver Han for eksempel ordet 'velsignelser' eller 'velsignelser med kærlighed'. Engang rakte en hengiven Ham et billede af Ham Selv taget med en mørk baggrund. Han lånte en pen, og da Han skrev med den, viste skriften sig at være hvid! Det blå-sortte blæk i pennen var på forunderlig vis blevet hvidt. Således er metoden, stilen og indholdet af Hans budskaber helt unikke og ophøjede oplevelser.

4.136. Baba's ord er kendt for ikke blot at helbrede alle former for sygdomme og lidelse, men de kan også udvirke mirakuløs forandring i holdningen over for sandheden hos de mest uforbederlige personer.

4.137. Sri M.K. Mishra, en mineingeniør fra Morena-distriktet i Madya Pradesh, skriver: "Nogle af denne delstats nordlige distrikter, for eksempel Morena, Dwalior, Shivpuri og Datia, og nogle nabodistrikter til Rajasthan og Uttar Pradesh, har været plaget af røvere, siden Indien fik sin uafhængighed. Regeringerne i Madya Pradesh, Uttar Pradesh og Rajasthan har længe gjort deres bedste for at tynde ud blandt dem, men det har været forgæves. Rent faktisk havde disse røvere kontrol over disse distrikter. I 1960 rejste Acharya Vinoba Bhava rundt i området i bestræbelsen på at overtale røverne til at opgive deres kriminelle liv. Det lykkedes ham at overtale nogle få af dem til at give afkald på dette liv. I oktober 1971 henvendte Madho Singh, der var leder af den mest fremtrædende røverbande, sig til Jaya Prakash Narain for at overtale ham til at tage Acharya Vinoba Bhava's uafsluttede arbejde op igen. Med hjælp fra Sarvodaya-arbejdere kontaktede Jaya Prakash forskellige røverbander. Til sidst bar hans anstrengelser frugt, og omkring 400 røvere gik med til at standse deres forehavende."

4.138. "Der var et problem, som både røverne og Sarvodaya-lederne gik og tænkte over. Skulle røverne offentligt og fuldt ud tilstå deres kriminalitet? Nogle Sarvodaya-ledere rådede røverne til at bestride deres skyld i den retssag, der ville blive rejst mod dem. Røverne delte dette synspunkt."

4.139. "Den 23. august 1972 bad Shrimati Prabhavati sekretæren i Shanti Missionen i Gwalior, Sri Hem Dev Sharma, om at bringe ham et eksemplar af hindi-oversættelsen af Sathyam Sivam Sundaram bind 2, der er skrevet af professor Kasturi. Sri Hem Dev Sharma's nabo var en Baba-hengiven, så han kunne låne bogen her. Allerede samme dag talte Sri Jaya Prakash Narain med røverne og læste højt fra denne bog. Han læste historien om Kalpagiri, der er at læse i denne bogs kapitel seks. Bhagavan rådede Kalpagiri, der havde begået grufulde mord, og som strejfede omkring forklædt som sanyasi, til at gå til politiet og aflægge fuld tilståelse og med fred i sindet udstå den straf, han måtte blive dømt. Disse hårdkogte røvere lyttede opmærksomt til beretningen. Den rørte deres hjerter dybt, og den overbeviste dem om, at deres sande frelse ikke ligger i at benægte deres ugerninger og forsøge at opnå frifindelse i retten, men i at tilstå dem ydmygt i en ånd af anger."

Kapitel 5

Hændelser i Hans skuespil

5.1. Døden er vores fødselsret, en gave alle kan gøre krav på. Den er et hvilested for den trætte, et tilflugtssted for den forfulgte, en lektie for den egensindige, et chok for nydelsesmennesket, en kilometersten for pilgrimmen, en straf for kujonen og et paradys for den troende.

5.2. Baba's ældste søsters mand døde i en ung alder, da han blot var 25 år gammel. Dengang drillede Baba mig, fordi jeg græd. Han spurgte: "Hvis der ikke er nogen fødsel og ingen død, hvad skal Jeg så få tiden til at gå med?" Døden er blot en hændelse i Hans spil, en 'exit' i Det Guddommelige skuespil, hvor skuespillere skal forlade scenen. Baba siger, at kroppens begrænsning og Sjælens uendelighed skal accepteres med stoisk ro. Han materialiserer aske og smører den på vores pande og minder os på den måde om døden, og at kroppen efter døden forvandles til en dyngge aske. Det hjælper os med at udvikle ikke-tilknytning til verdslige ting og vende vores blik mod varige værdier.

5.3. Baba er kommet for at tildele døden dens berettigede plads i tilværelsens verdensorden, hverken mere eller mindre. Han bragte Walter Cowan tilbage fra området hinsides døden, for som Han sagde: "Han har ikke fuldført det arbejde, som han skal udføre." Det er ikke Baba's mening at udlette døden. "Hvorfor dør levende væsener?", spørger vi. "Af den grund at de er født", svarer Han. "Alt hvad der er sat sammen, må nødvendigvis gå i opløsning. Alt hvad der er opstået, må nødvendigvis gå til grunde. Men mennesket kan undslippe genfødsel ved at hugge rødderne over, nemlig det indestående der består af karma, god som dårlig, der bebyrder regnskabet i Guds bog. I skal stræbe efter, at der er balance i regnskabet, at kontoen går i nul, og det skal ikke ske ved, at I forsager jeres fysiske, mentale og intellektuelle aktiviteter, men ved at I forsager frugterne heraf. Gør jeres retskafne pligt og vær ligeglad med frugterne af jeres handlinger. Gud gav jer kroppen, sindet og intellektet. Gud plantede også ønsker og begær i jer og udtænkte hele planen. Lad frugten af Hans Nåde tilhøre Ham. Så vil der hverken opstå plus eller minus på kontoen. I vil ikke behøve at blive født igen for at bringe den i balance. Så længe jeres handlinger ikke er fuldstændig uselviske og lydige, er I nødt til at udstyre jer selv med en fysisk krop for at hæve jer op fra det begrænsede og udvikle jer til det ubegrænsede."

5.4. Baba fortalte Schulman følgende: "Jeg ved, hvordan fortiden har formet dig, og Jeg ser, hvordan du nu former din fremtid. Jeg ved, hvorfor du lider, hvor længe du skal lide, og hvornår dine lidelser vil slutte."

5.5. Idet Han forærede Indra Devi en japamala med 108 perler, sagde Baba: "Du kan lægge den på en syg person og hjælpe ham med at bede om helbredelse. Han vil blive hel-bredt." "Gælder det alle sygdomme?", spurgte Devi. "Nej", svarede Baba, "ikke hvis sygdommen er en form for tilbagebetaling af en karmisk gæld." Baba gav også en japamala til Shrimati Venkatamuni fra Madras. Da hendes gamle svigermoder nærmede sig tærsklen til døden, og hendes slægt og venner stod omkring sengen, lagde Shrimati japamala'en på hendes bryst og bad til, at hun måtte komme sig. Hendes svigermoder genvandt bevidstheden og sad op, og kunne byde endnu en dag velkommen. Den gamle dame var nysgerrig og ville vide, hvorfor huset var fuld af mennesker. Da hendes egen søn, der siden barndommen havde været plaget af hyppige epilepsi-anfald, var faretruende tæt på døden, løb Shrimati Venkatamuni hen på sit værelse for at hente japamala'en. Men hendes fingre kunne ikke holde fast i den. Igen og igen tabte hun den. Da hun endelig fik et fast greb om den og bragte den hen til sin søn, var det for sent. Sygdommen var en form for tilbagebetaling af karmisk gæld, som, når den bliver betalt, ville gøre ham fri. Senere fortalte Baba hende, at hendes søn havde været her for at afvikle sin

gæld, og at han nu befandt sig i den evige lyksaligheds områ-de. "Hvis du nærer oprigtig og sand kærlighed til ham", sagde Baba, "så vær lykkelig for at han nu er blevet befriet fra kroppen, der aldrig gav ham fred."

5.6. Sri Soundararajan, den berømte sanger fra Sydindien, blev fuldstændig fortvivlet, da lægerne erklærede, at hans datters hjerte kun kunne helbredes ved en operation, der kun kunne foretages i USA. Men Baba helbredte hende på bemærkelsesværdig kort tid. Han materialiserede et rudraksha-frø og bad hende drikke vandet, som det ceremonielt var blevet vasket i. Sri Soundararajan's søn havde længe skrantet alvorligt på grund af en ondartet gulsot. Da lægerne opgav alt håb, kom sønnen hjem, og de placerede, efter hans eget ønske, sengen foran et billede af Baba. Sri Soundararajan ringede til Baba i Prasanthi Nilayam. Han fik Baba i røret, men forbindelsen blev forstyrret af så meget støj, at han ikke kunne udtrykke sin bøn over for Baba, og han kunne heller ikke høre Baba's stemme. Hans søn døde med Baba's navn på læberne. Senere fortalte Baba Soundararajan, at hans søn var en stor Sjæl, der havde opnået befrielse fra fødsel og døds lænker efter at have betalt den lille gæld, der havde stået på hans karmiske konto.

5.7. Engang talte Baba ved et meget stort møde, der blev afholdt på en fodboldbane i Rajah-mundry. To uger senere modtog Han et brev fra én, der, sammen med sin søn, havde hørt Hans tale den pågældende dag. "Min søn blev så inspireret af talen og lovsangene, at han blev fuldstændig opslugt af Dig. Hele tiden sang han lovsange og priste Din herlighed og stor-slåethed. Han døde, mens han befandt sig i denne ophøjede bevidsthedstilstand. Jeg er glad for at kunne sige, at jeg har haft en så ren Sjæl som min søn. I glæde udførte vi de afslut-tende ritualer i bevidstheden om, at han har opnået det højeste mål, som det er muligt for et menneske at nå." Der er tilfælde, hvor Baba skænker denne velsignelse direkte, når der bedes om det.

5.8. En otte-årig datter af en kvinde ved navn Chincholi Rajamma plejede at besøge Putta-parthi sammen med sin moder tilbage i fyrrene. Hun sjippede og løb omkring, lo og nynnede og flagrede omkring som en solstråle i Baba's nærvær. En aften, da Baba var ved at skulle gå ned til sandbredden af Chitravathi-floden sammen med en lille gruppe hengivne, hentede hun Hans sandaler og satte dem foran Ham. Baba klappede hende på hovedet og sagde: "Hvad ønsker du? Fortæl Mig det." Hun overraskede alle og chokerede sin moder med sit svar: "Jeg ønsker at blive forenet med Dig." Baba sagde: "Du er et barn. Du skal giftes, skabe en familie og gøre din moder lykkelig." Men pigen insisterede og sagde, at disse ting er ligegyldige sammenlignet med at blive forenet med Ham. Hvorfra havde hun lært alt dette, undrede folk sig. Baba tørrede hendes tårer væk og sagde: "Din fader lever ikke længere, du må være sammen med din moder." Men hun protesterede: "Hvis jeg, som Du siger, bliver gift, så vil jeg stadig være nødt til at forlade min moder. Nej! Jeg vil ønske, at Du tager mig under Dine vingers skygge for altid." Baba var stille en stund. Hans reaktion på det purunge hjertes pine var: "Godt! Godt!", og Han kneb hendes kind. Fem dage senere i Bangalore, det var en torsdag, døde hun fredfyldt med sine øjne fæstnet på et billede af Baba, som hun selv havde smykket med blomsterkranse bare tre timer forinden, mens hun uafbrudt sang lovsange. Moderen er nu taknemmelig for, at Herren bød hendes datter velkommen i Sin favn.

5.9. Sri Ranajodh Singh var i nogle år, tilbage i 1930'erne, politidirektør for delstaten Mysore. Hans datter led af akut tyktarmsbetændelse, der forhindrede hende i at spise og drikke. Hendes forældre var Baba-hengivne, og hun havde selv en fast tro på Hans Guddommelighed. Det var en torsdag, da Baba overraskede dem med et besøg. Han talte medfølelse med patienten, og Han materialiserede en pandekage, der var varm, velsmagende og sprød, og den duftede af dejlig ghee. Han gav den til pigen og bad hende om at spise den. Da Sri Ranajodh Singh bad Baba om også at velsigne dem med et besøg næste torsdag, svarede Han ikke, men forlod huset. Den følgende torsdag satte pigen sig op i sengen, tog et bad og holdt andagt foran Baba's billede. Idet hun sagde: "Se! Baba kalder på mig", lod hun kroppen blive tilbage. For lang tid siden havde Baba materialiseret en sølvplade med aftryk af to fødder, som Han

kaldte Vishnu's fødder. Respektfuldt opbevarede hun altid denne plade under sin hovedpude. Da hun døde, forsvandt pladen, og man fandt den aldrig igen på trods af, at man ledte overalt. Forældrene var opfyldt af den højeste form for taknemmelighed, for som nogle amerikanere, der passede en ung mand ved navn Steve i Whitefield, da han var ved at dø af kræft, erklærede: "Hvis blot folk vidste, hvor pragtfuldt det er at dø i Baba." På den dag der skulle blive hans sidste, slap Steve fri af sin besættelse af stoffer og alkohol. Man kunne se, at hans ansigt lyste op, og at han havde en afklaret bøn på læberne, da hans bønner blev besvaret af Baba.

5.10. Dr. Kraemer fra Honolulu skriver i den samme ånd af taknemmelighed: "Dette blot for at informere dig om den bedrøvelige, men alligevel pragtfulde nyhed om, at Meeke er afgang ved døden. Hun må have bevæget sig lige ind i favnen på Baba. Hun var så fredfyldt, så smilende, så fuldstændig uden mindste spor af ængstelse eller angst, og hun var i stand til at tænke på Baba's navn lige til det sidste."

5.11. Der var en vis person, der var kaptajn i hæren under anden verdenskrig. Men eftersom han døde af en almindelig sygdom på et privat hospital, fik hans enke ikke tildelt ret meget i pension. Så hun var nødt til at tjene lidt penge som musiklærer, så hun kunne sørge for det mest nødvendige til sine tre børn – to døtre og en søn. Sønnen tog en universitetsgrad med første karakterer på Madras Universitetet. Og det gjorde han, da han endnu ikke var fyldt 20 år! De militære myndigheder gav ham en stilling på deres militærkontor i Bangalore. Hans moder, der var overvældet af glæde, sendte ham af sted, så han kunne hylde familiens Guddom, Venkatachalapathi, i templet på Thirumalai-højene i Andra Pradesh, så han kunne påbegynde sine arbejdsmæssige pligter i Bangalore med Guddommens velsignelser.

5.12. Det der imidlertid skete, var, at den unge mand druknede i templets hellige vandtank. Eftersom liget ikke var blevet identificeret, var hans i politiets varetægt i to dage. Den bekymrede moder blev konfronteret med et billede af sin søns lig, der blev bragt i avisen. Men Baba dukkede op i hendes drøm, og her bad Han hende om at komme til Puttaparthi. En mystisk fremmed førte hende hen i nærheden af Baba. Bhagavan kaldte hende og hendes børn ind til det eftertragtede og værdifulde interview. "Græd ikke", sagde Han. "For din søn, der levede et disciplineret liv og var fuld af hengivenhed, er nu blevet forenet med Gud. Da han har fundet lyksalighedens lotusfødder, bør du ikke give efter for sorgen." Men hun var ikke til at trøste.

5.13. Nu sagde Baba: "Jeg ved, dit hjerte er bristet, eftersom du end ikke fik set hans legeme for sidste gang. Se, her er det!" Idet Han sagde dette, spredte Han Sin håndflade ud foran hende, og hun kunne tydeligt se begivenhederne vedrørende den skæbnesvangre pilgrimsrejse. Sønnen gled på vandtankens trin og faldt i. Nogle få personer sprang i for at frelse ham. Men det var for sent. End ikke førstehjælp kunne genoplive ham. En lotusagtig buket af flammer steg op fra hans krop og fortsatte hen mod den inderste helligdom, hvor statuen af Venkata-chalapathi var installeret. Her forsvandt flammerne i et lyshav ind i Herrens lotusfødder. Nu så hun statuen komme til live og forandre sig til et henrivende billede af Baba Selv.

5.14. Efter et stykke tid talte Baba til hende: "Moder! Den du elskede som din søn, var i sit tidligere liv en trofast hengiven af Herren. I 12 år var han engageret i at udføre askese på trinnene op til den selvsamme hellige vandtank. Hans største ønske var at bade og forene sig med Gud i dette hellige vand. For at opfylde dette ønske lod han sig føde igen. Han blev din guru og førte dig til Mig. Bliv her i Puttaparthi, syng altid til Venkatachalapathi's pris; den Gud der har accepteret at tage din søn i Sin favn."

5.15. Sri Ramakrishna, professor ved Victoria College i Palghat, var på vej hjem i eftermiddagspausen, da en gammel mand standsede ham midt på gaden. For den forbløffede professor viste Han Sig som selve legemliggørelsen af Shirdi Sai Baba. På tamil sagde Han: "I dag er det torsdag", som om det var en nyhed. "Så Jeg tager Ramesh med Mig." Ramesh var professorens 14-årige søn. Han var taget af sted til skole om morgenen. Professoren skyndte sig hjem

blot for at opdage, at Ramesh var kommet hjem fra skole med høj feber. Han holdt kun sig selv i live, så han kunne se sin fader og moder sammen ved sin sengekant. Faderen skrev til mig: "Hvor var det venligt af Baba at fortælle mig, at Han tog Ramesh, som Han havde givet mig som en velsignelse. Og så på en torsdag, dagen hvor Han råder os til at ofre os selv ved Hans fødder." Nogle uger senere i Ootacamund kaldte Baba professoren og hans hustru ind til interview. Her bekræftede han Sin erklæring og velsignede drengens billede i deres hjem med strømme af vibhuthi.

5.16. Moderen til Lyn, pigen fra San Diego på Amerikas stillehavs-kyst, trøstede sig også med, at det var en torsdag, hendes datter faldt ned fra et træ og døde, da hun forsøgte at redde sin yngre broder fra en hund. Lynn forgudede Baba. Hun var det mest begavede barn i sin Bal Vikas klasse. Hendes moder tog katastrofen tappert og roligt, for Baba havde skænket hende en indsigt, der gjorde hende i stand til at bære den slags skæbnesvangre slag.

5.17. Den 31. december 1973 modtog jeg et brev fra New Delhi fra en efterladt fader. Han skrev: "Jeg ved, at jeg ikke vil modtage noget svar fra dig, da du har meget travlt. Men jeg er nødt til at skrive, hvad jeg føler, for det hjælper mig med at komme tættere på min Herre, Sai Baba."

5.18. "Jeg mistede min datter på Safdarjung Hospitalet den 21. december 1973. Hun døde af forbrændinger. I løbet af de otte dage hun var indlagt, var Baba altid 'med mig'. Hans tilstedeværelse gav mig et mod og en fred, så jeg kunne møde prøvelserne uden tårer og jamren, og jeg kunne acceptere situationen som værende Hans værk. Jeg ved, at hendes død var bestemt til at skulle ske på denne måde. Det er årsagen til, at mine bønner til Baba ikke blev hørt. Men Hans velsignelser var hele tiden med os, og lige før hun døde, fik hun Hans hellige nektar og vibhuthi. Det vil glæde dig at få at vide, at afslutningen på hendes liv var meget fredfyldt. Hendes fysiske smerter var på ingen måde så voldsomme, som de var hos tilsvarende patienter på afdelingen. Overbring venligst min tak til Herren."

5.19. Da en ældre mand, en gammel hengiven ved navn Raval Seshagiri Rao, var ved at drage sit sidste åndedrag, trådte Baba ind på hans værelse i Prasanthi Nilayam og fik nyt liv i ham, mens Han hjalp ham med at få en slurk kaffe. Manden havde haft det privilegium at have ansvaret for ashram'ens helligdom i over 14 år. Han var velbevandret i de hellige skrifter, og regelmæssigt gentog han Guds navn og udførte tilbedelse af Baba. Rent faktisk døde han lidt senere med Upanishad'erne på læberne, mens hans blik hvilede på Baba. "De fem grundlæggende elementer, som i forening blev til denne min krop, skilles nu", sagde han som det sidste. "Hvilken prægtig død", sagde jeg til mig selv. Men Baba vidste, at manden manglede at betale det sidste afdrag på sin karmiske gæld. Så Han vendte Sig mod ham og irettesatte ham, idet Han sagde: "Hvorfor indlod du dig på denne rejse uden først at sikre dig en billet fra Mig? Stå ud af sengen! Udfør dine tempelpligter som sædvanlig. Deltag i lovsangen her til formiddag og udfør arathi." Der er næsten ingen grund til at tilføje, at han gjorde, hvad han fik besked på.

5.20. Lad os tænke lidt over den tilståelse, som kommer fra en person, der bor i Bangalore, og som engang forberedte sig på at dø. Vrajlal P. Parekh skrev følgende den 18. august 1972: "For seks år siden sad jeg til darshan ved foden af Sai Ram-træet i Brindavan. Baba gav mig et privat interview. Han blotlagde mine private tanker og bekymringer og velsignede mig med ordene: "Vær tillidsfuld. Sørg for at have fred i sindet. Baba's velsignelser er med dig." Jeg blev ikke velsignet med vibhuthi. Min tro på Ham var snart fast og snart vaklende, når mit held i forretninger løb ud, og jeg blev helt indfanget i bekymringer. Skønt jeg havde taget et afgangsbetrag inden for handel i 1938, følte jeg ikke, at jeg kunne følge med i nutidens forretningsverden, og økonomisk var jeg fuldstændig ruineret. Jeg følte mig dybt nedslået og besluttede mig for at adskille min Sjæl fra denne krop. Jeg købte en flaske gift og opbevarede den et sikkert sted. Efter at have tænkt grundigt over tingene besluttede jeg mig at gøre brug af giften. Det var den 4. september 1970, den dag det var Herren Ganesha's fødselsdag."

5.21. "Men min ældre søster, der havde været syg i nogle få måneder, døde pludseligt denne dag. Det var, som om hun bad mig om at udsætte mit selvmord. Jeg kunne ikke forstå Baba's mystiske metoder. Jeg blev endnu mere nedtrykt, og til sidst fastsatte jeg dato og tidspunkt. Det skulle ske klokken 16.00 den 11. september 1970. Jeg ville sluge giften sammen med et drys vibhuthi, så jeg måske kunne opleve en fredfyldt afslutning. Jeg gik hen til min butik tidligt denne morgen med flasken i min lomme. Jeg var alene, og jeg ventede ingen videre kunder om eftermiddagen. Jeg følte mig glad og opstemt, efterhånden som det fastsatte tidspunkt for min død nærmede sig. Jeg sad og læste i Baba's tidsskrift Sanathana Sarathi, som posten var kommet med ved middagstid. Jeg spekulerede på, hvordan jeg ville opleve Baba's mirakel, når jeg døde i Baba."

5.22. "Klokken 13.30 trådte to civilklædte mænd ind i min butik og bad mig ledsage dem hen på Seshadripuram politistation. Jeg kunne ikke forestille mig, hvad de ville. Jeg var frygtelig forvirret, da jeg lukkede butikken og gik med dem. Flasken var i min skjortelomme. På stationen fik jeg at vide, at inspektøren var gået et ærinde. Jeg fik også at vide, at der var udstedt en arrestordre af en dommer fra byen Moradabad i delstaten Uttar Pradesh. Nu huskede jeg, at en forretningsmand fra Moradabad havde anlagt sag mod mig, fordi jeg ikke havde betalt en regning. Jeg havde forklaret ham om mine vanskeligheder og bedt om at få udsat mine betalinger, men han havde ikke troet på mig og havde valgt at anlægge sag mod mig. Anklagen lød på bedrageri. Jeg fik at vide, at jeg dog kunne løslades mod kaution, men jeg var nødt til at finde én, der ville kautionere for mig."

5.23. "I mellemtiden blev jeg bedt om at gå ind i fængslet. Politibetjenten sagde: "Tag alt hvad du har op af lommerne, før du går ind i cellen. Læg tingene på bordet." Jeg tøvede på grund af flasken. Jeg fortalte ham, at det kun var et civilt søgsmål og bad ham om ikke at lukke mig ind i en celle. Han følte sympati med mig og tillod mig at sidde på en bænk ved siden af ham. Jeg fik sendt bud efter min storebroder, der ankom i løbet af kort tid. Jeg gav ham den afslørende flaske, som den var, pakket ind i papir, og bad ham om at opbevare den derhjemme uden at fortælle nogen om den. Jeg bad ham også om at finde nogen, der ville stille sikkerhed for mig."

5.24. "Præcis da klokken slog 16.00 (!) ankom politiinspektøren, og han befalede straks, at jeg blev sat ind i en celle. Han ville ikke lytte til mine bønner eller forklaringer. Jeg kom til at tænke på Baba's forsikring: "Baba's velsignelser er altid med dig." Jeg følte mig lykkelig, da jeg opdagede, at Baba havde forhindret mit selvmord. Jeg så Baba i cellen. Han grinede af mig på grund af min tåbelighed. Jeg var i cellen i knap fire minutter. Min broder kom tilbage med en kautionist, og jeg blev løsladt. Min broder skældte mig alvorligt ud, fordi jeg havde haft en flaske med gift i min lomme. Baba havde forpurret mit første forsøg ved at forårsage min søsters pludselige død, samtidig med at Han befriede hende fra den smertelige sygdom, som hun ikke ville kunne have levet med på sine ældre dage. Senere forpurrede han mit andet forsøg ved at sørge for, at jeg blev retsforfulgt mange hundrede kilometer væk, og ved at jeg blev indsat i en celle uden at have flasken hos mig på præcis det tidspunkt, jeg havde besluttet mig for at begå selvmord. Det er i sandhed uden for menneskets fatteevne at forstå Hans mysterier."

5.25. Mange der har fået del i den himmelske Nåde, er døde i fred og glæde, mens de frem-siger Baba's navn eller endog erklærer, at de er blevet velsignet med Baba's darshan. Baba siger, at vi råber koham (*hvem er jeg?*) på det tidspunkt, hvor vi fødes, fordi vi bryder vores hjerne med problemet: "Hvem er jeg?" Når vi dør, bør vi trække vejret for sidste gang, idet vi siger Soham (*jeg er Det; jeg er Gud*). "Baba kalder på mig", "Baba er her ved min side" er eksempler på det, som hengivne oplever lige før, de dør. En dag, da Baba havde hr. og fru Cowan hos sig i Whitefield for at øse yderligere Nåde ud over den genoplivede Walter og hans hustru, bad Han Walter fortælle om sin oplevelse i Madras, hvor han angiveligt havde ledsaget Baba til dommersædet. Da Walter havde afsluttet sin beretning, var der en forunderlig følelse

af ærefrygt i de tilstedeværendes sind. Indra Devi talte om Baba's overvældende medfølelse. Hun beskrev, hvordan Baba opfyldte et løfte, som Han havde givet min moder mange år tidligere. "Jeg vil give dig Guddommelig nektar, når du forlader denne verden", havde Baba sagt, og Indra Devi fortsatte: "Hun drog til sin himmelske bolig ved middagstid. Det skete i Prasanthi Nilayam på et tidspunkt, hvor Baba var i Brindavan. Men få minutter før hun døde, strømmede der nektar ud af den statue af Shirdi Sai Baba, der stod ved siden af hendes seng. Nektaren strømmede ud fra en tå på den højre fod, der var placeret over det venstre knæ. Hun bemærkede den og strakte sin håndflade frem for at modtage gaven. Kasturi hjalp hende med at sidde op, så hun kunne drikke den Guddommelige nektar. Der var omkring 50 gram velduft og sødme. Herefter lagde hun sig igen ned og døde i Sai." Baba lyttede til hendes beretning og sagde: "Ja! Jeg holder Mit ord til dem, der er faste i troen. Jeg giver også darshan, når døden kalder på dem, der har dedikeret deres liv til Mig."

5.26. Når vi nu er ved emnet om, at der gives darshan ved dødslejet, så må jeg fortælle en beretning, jeg hørte fra ærværdige guru Mahapurushji fra Sri Ramakrishna Missionen. Jeg vil fortælle om den fred, som Ramakrishna Paramahansa øste ud over en mand. En gadefejer ved navn Rasik boede i Dakshineswar. En dag, da mesteren var på vej tilbage fra Panchavati og var helt fordybet i åndelige tanker, knælede Rasik foran ham og bad: "Fader! Hvorfor velsigner du mig ikke? Hvad venter der mig i livet?" Mesteren forsikrede ham: "Dit ønske skal blive opfyldt. Du vil se mig på det tidspunkt, du skal dø." Nogle få år senere, da dødstidspunktet nærmede sig, råbte Rasik i glæde: "Du er kommet, fader! Du er virkelig kommet!" Og idet han sagde dette, drog han sit sidste åndedrag.

5.27. Når vi hører om en Sai-hengiven, der står foran at skulle dø eller miste en af sine kære, er vi tilbøjelige til at bedømme dem som værende ufølsomme eller ligeglade. Men nej. De møder døden helt modigt, for de er overbeviste om, at Baba vil være deres vejleder, beskytter, ven og lærer gennem så mange fødsler og genfødsler, som de nu skal gennemleve. Han er til alle tider med os, ved siden af os, foran os og bag os. Så i stedet for at være angst når døden er ved at indtræffe, så møder de hengivne denne sidste stund som børn, der bliver bragt i skole af kærlige forældre, eller som dimittender der skal deltage i en dimission, eller som en bjergbestiger der nærmer sig bjergets top, eller som en flod der er ved at forene sig med havet.

5.28. Der var en læge, der arbejdede på hospitalet i Prasanthi Nilayam. Han var omkring 60 år gammel, og på trods af dårligt hjerte syntes han at være ved godt helbred. En aften sendte Baba bud efter ham, og han forlod sit aftensmåltid. "Bhagavan kalder på mig", sagde han og skyndte sig hen til templet. Ligesom han nærmede sig det, besvimed han, og han vågnede aldrig til live igen. Døden indtraf pludselig og var helt smertefri. Hans hustru, der havde studeret Baba's lære om karma, om Atma og om Paramatma, udholdt dette slag med mod og visdom. Hun fortalte de kvinder, der kom for at trøste hende: "Måske frygter I, at jeg er en hårdhjertet kvinde, fordi jeg ikke græder. Nej. Det er kun, fordi jeg ved, at det at græde er nytteløst og tåbeligt." Hr. Sethu fra Delhi skriver i et brev: "Jeg tror på, at uanset hvad Baba gør, så er det for vores eget bedste, skønt det måske ikke umiddelbart forekommer os at være det."

Kapitel 6

Nærmere og nærmere

6.1. I stueetagen i templet i Prasanthi Nilayam finder vi værelset, der kendes som interviewværelset. Det ligger i den vestlige ende af den lange veranda, som man skal gå hen ad for at nå frem til trinnene, der fører til første sal. Personer som Baba velsigner og giver muligheder for at få en privat samtale og vejledning, sidder uden for døren til dette værelse, indtil Han byder dem at komme ind.

6.2. Siden den store bebudelsesdag den 23. maj 1940, da Sathyanarayana bekendtgjorde, at Han er Sai Baba, er ydmyge tilhængere fra alle verdenshjørner strømmet til landsbyen Puttaparthi for at få Hans darshan, for at deltage i lovsang og for at få råd, trøst, selvtillid og mod af Ham. Og den 23. november 1950, Bhagavan's 25 års fødselsdag, blev templet i Prasanthi Nilayam indviet.

6.3. Før dette boede Swami i selve landsbyen sammen med nogle få hengivne. De boede i et lille tempel, som var opført på et lille stykke jord, som Subbamma, 'plejemoderen', havde skænket. Dette jordstykke lå i den østlige udkant af landsbyen. Da de åndeligt søgende voksede i antal, blev der bygget til. Der blev opført en lang tilbygning med bølgebliktag, der kunne give ly til de hengivne, og der blev også bygget en separat bygning, der indeholdt et soveværelse og et badeværelse. Den blev bygget til Baba, og den lå lige bag templet.

6.4. Baba, der dengang var teenager, gik rundt blandt pilgrimmene enten i køkkenerne, hvor mange af dem arbejdede, eller ude i læskurene, hvor de boede. Tilhængere, der var ivrige efter at få Hans Nådes kostbare gave, eller de der ønskede at få gavn af forudsigende varsler og forberedende råd vedrørende åndelige fremskridt, fulgte Ham fra værelse til værelse, indtil Han til sidst satte Sig ned på gulvet eller på et sengetæppe. De samlede sig i en halvcirkel foran Hans fødder og ansporede Ham med bønner, andragender og problemer. De fleste aftener gik Baba ned til Chitravathi-flodens sandbred, og mens lovsangen var i gang, kaldte Han nogle få tilhængere hen til Sig og bad dem følge Ham ind i det tiltagende tasmørke, så Han kunne give dem et interview.

6.5. Helligdommen, foran hvilken der blev sunget lovsang, lå på en lille forhøjning i den vestlige ende af den lange tilbygning. Efter lovsang blev den 'lukket', og et tykt, blåt forhæng blev hængt op på tværs af læskuret fra syd til nord. Pilgrimme der havde i sinde at tage derfra, fik ofte tildelt et interview om morgenen eller om eftermiddagen på den anden side af dette forhæng. Dengang som nu anvender Han alle dagens timer på opgaven med at forbedre, genopbygge og transformere de mennesker, som Hans Vilje har ført til Hans nærvær. I forbindelse med disse interviews råder Han også bod på mange fysiske og psykiske skavanker, i nogle tilfælde endda ved hjælp af Guddommelig kirurgi.

6.6. I de år hvor det gamle tempel var i brug, og omkring fem år efter Baba tog det nye tempel i brug, blev hver enkelt person eller familie, der stod og skulle forlade ashram'en i længere tid, velsignet med muligheden for at tilbede Baba's fødder. Baba ville da sidde på en sølvstol i et værelse i den østlige ende af verandaen, og elskværdigt satte Han Sine fødder på en sølvplade. De hengivne øste vand over fødderne, mens der blev reciteret vediske hymner. Herefter lagde de blomster oven på fødderne, mens 108 navne på deres foretrukne Guddom blev fremsagt. Herefter svingede de røgelse og kamferflammer foran Ham. De ofrede frugter eller søde sager, som Baba tog små bidder af, og som Han velsignede til deres umådelige tilfredshed. Ved den slags lejligheder kunne det ske, at Baba indviede en dreng i Gayathri Mantraet, lærte et barn alfabetet, navngav en baby eller velsignede et par, der stod foran at skulle giftes. Der var dage, hvor dette ritual blev gennemført op til tre gange, hvilket vidner

om Baba's store medfølelse. Efter en sådan tilbedelse blev folk længselsfuldt stående, indtil Baba havde besvaret de spørgsmål, der plagede dem eller løst de gåder, der forvirrede dem. Dage kunne blive til uger, og uger kunne blive til måneder, men de plagede og hjemløse ventede gerne på at få denne store oplevelse. Hver dag var 'dagen'; hvert øjeblik var 'øjeblikket'. Der var ingen bestemte dage eller tidspunkter, hvor man kunne forvente at komme til at tale med Ham, så den forvandlende proces kunne tage sin begyndelse. Skulle det imidlertid ske, at en person var nødt til at tage af sted, før vedkommende havde fået denne gyldne mulighed, så ville de tage bedrøvet derfra og håbe på bedre held næste gang.

6.7. På trods af at ashram'en Prasanthi Nilayam var imponerende og rummelig, så havde den indtil 1974 ikke et afsondret værelse, der kunne benyttes til personlige samtaler med Avataren. De personer som Bhagavan udvælger fra rækkerne af ivrige hengivne, bliver kaldt ind i værelset i den østlige ende af verandaen. Der kan være tale om 15-20 personer ad gangen. Først vil Baba tale til dem som en gruppe. Han taler om de åndelige øvelsers forskellige aspekter og giver dem derved inspiration og indsigt. Herefter taler Han med hver enkelt for at overbringe Sit budskab og skænke vedkommende trøst og styrke. Efter at have diagnosticeret deres sygdomme eller lidelser vil Han i en blid og stilfærdig atmosfære af prema ordinere modgiften, der kan fjerne deres sygdom eller lidelse.

6.8. De begivenheder der finder sted under interviewet, bliver kun nedskrevet på erindringens tavle. Baba dykker ned i personlige svagheder og essentielle eksisterende kvaler, og Han er altid engageret i at afsløre og rette fejl, ændre dårlige vaner, dæmpe voldsomme følelser og lidenskaber og fremme gode egenskaber – en proces der unddrager sig offentlig omtale.

6.9. Dr. John Hislop skriver: "Da han havde sit første interview med Bhagavan, sad denne brevsriver i et lille værelse sammen med sin hustru og adskillige andre, der var en del af interviewgruppen. Al opmærksomhed var rettet mod Bhagavan's slanke, elegante og graciøse skikkelse – Hans dybe, strålende øjne, Hans venlige og varme smil og Hans charme. Det kritiske og tvivlende sind standser sin rastløse aktivitet. Bekymringer for verden og dens problemer forsvinder lidt efter lidt fra bevidstheden. Tilbage er der blot en følelse af en stille glæde. Selvom Baba talte, så var man omgivet af stilhed. I denne fredfyldte tilstand af ren væren blev ens bevidsthed dybere, og det skete helt af sig selv. Der var en erkendelse af, at noget levende, noget erkendt, var til stede i ens hjerte. På et tidspunkt kom erkendelsen af, at en strøm af kærlighed strømmede i denne brevsriters tørre, vestligorienterede hjerte, og med ét stod det klart, at kilden til denne kærlighed var Bhagavan. Nej, følelsen var endnu stærkere, det var tydeligt, at det var Bhagavan's Egen sødme, der var blevet levende i hjertet. Hvordan kan Sri Sathya Sai Baba, en fremmed som jeg aldrig havde set før, trænge ind i hjertet på en voksen mand og frembringe en indre forandring, en forandring hvor der ikke er nogen vej tilbage?"

6.10. Gud er helt sikkert den eneste 'fremmede', der kan det. Hislop skriver: "Denne mindeværdige dag, da jeg for første gang kom tæt på Sathya Sai Baba, nåede jeg afslutningen af og målet for min 47-årige søgen efter Den Ene, der er i stand til at fortælle sandheden så direkte, at jeg selv kan se, at det er sandt. Jeg vil aldrig glemme denne dag."

6.11. Hislop og hans hustru havde været i kontakt med Teosofisk Selskab gennem dr. Annie Besant og J. Krishnamurthi tillige med Thray Sithu U Ba Khin og Mahesh Yogi. De var alle strålende lærere, der kæmpede på den åndelige visdoms vej. "Men da jeg denne meget mindeværdige dag kom tæt på Baba", skriver Hislop, "gjorde jeg den fuldstændig overraskende og uventede opdagelse, at jeg var en hengiven! Aldrig før havde jeg vist denne tilbøjelighed over for mig selv, og jeg var virkelig forbløffet." "Herren er kommet i menneskelig skikkelse for at færdes blandt mennesker", siger Baba, "så der kan blive lyttet til Ham, så Han kan blive elsket, æret og adlydt. Han er nødt til at tale et menneskeligt sprog, og Han er også nødt til at opføre Sig som et menneske. Ellers vil Han enten blive ignoreret og fornægtet eller

frygtet og undgået." Således talte Herren, så Hislop fandt ud af, hvem Han i virkeligheden er, og Han viste ham den indre vej, som han skulle begive sig ud på for at komme til Ham.

6.12. En anden person der havde en tilsvarende åbenbarende oplevelse, var Swami Abhedananda. Han havde gennem mange år været en åndelig aspirant, der boede i Bhagavan Ramana Maharshi's ashram. Han skrev til mig den 23. december 1961: "For at være helt åbenhjertig, så må jeg indrømme, at jeg har hørt om Sri Sathya Sai Baba og om Hans mirakler i lang tid. Men al denne snak, alle disse rygter, sagde mig ikke noget. For nylig, for en uge eller ti dage siden, fik jeg din bog Sathyam Sivam Sundaram fra en af Hans hengivne, og jeg læste den. Den er meget interessant og oplysende. Den har fået mig til at ønske at få Det Guddommeliges darshan. Vil du lade mig vide, om og i givet fald hvornår jeg vil kunne få denne darshan?"

6.13. "Skønt jeg har levet mit liv på denne måde i over 20 år, har jeg stadig mine tvivl og fejl. Denne krop nærmer sig afslutningen på sit liv, idet den har passeret en alder af 76 år. Jeg kan ikke udsætte at nyde godt af det højeste gode, den vished som al min tvivl skjuler. Må jeg også bede dig om at hjælpe mig med at gøre mig fortjent til Hans Nåde og på den måde blive befriet for tvivl og fejl; for denne bugtede og endeløse sejlsads over livets hav."

6.14. Endnu før mit svar nåede ham, fik han et syn af både Ramana Maharshi og Sai Baba. Det skete den 27. december klokken 04.00, mens han var helt vågen og befandt sig i Ramana's ashram. Baba talte til ham på et let forståeligt telugu. Han fortalte ham om en ny måde at meditere på. Han kom til Prasanthi Nilayam og blev øjeblikkelig velsignet med et interview. Hans brev til mig dateret den 5. februar 1962 forklarer om den Nåde, som Baba øste ud over ham: "Jeg må takke dig, fordi du har været behjælpelig med at sikre mig Baba's Nåde. Den har hjulpet mig med at fjerne al min tvivl. Jeg blev virkelig forbløffet over at opdage, at mine alderdomsbetingede skavanker forsvandt, og at mine svage og kraftsløse lemmer genvandt deres styrke, blot ved at Han rørte mig. Hans tydelige forklaringer, der indeholder både analyser og sammenlignelige fremstillinger, satte ikke blot en stopper for min længe nærrede tvivl, men fik mig til at se sandheden i den mest sublime form i øjnene."

6.15. "Og ikke blot dette, men da jeg var ved at forlade interviewværelset, forvandlede Han Sig til Krishna med fløjten i al Sin blændede stråleglans. Det var et syn, jeg aldrig vil glemme. At få darshan af Det Universelle Absolutte inkarneret som et begrænset væsen var en velsignelse, der blev skænket denne stakkels Sjæl for at åbenbare enheden mellem Gud med kvaliteter og Gud uden kvaliteter."

6.16. Også Hislop var meget tilbøjelig til udelukkende at ville acceptere Gud som Det Universelle Absolutte. Den begrænsede, midlertidige, specifikke inkarnation (*Gud med kvaliteter*) var for ham mindre glørværdig og Guddommelig. Så Baba gav også ham en åbenbaring af Sig Selv som Krishna for at få ham til at forstå, at Det Guddommelige er fuldstændig og fri, og at Det ikke kan formindskes eller devalueres, hvis Det tager skikkelse som Avatar. Abhedananda fortsætter i sit brev: "Jeg var stadig en, der udelukkende troede på Gud uden kvaliteter, og jeg betragtede alt, der er synligt, som værende en blanding af sandt og falsk. Den nådige transformation som Han satte i gang i mig, forandrede mig og fik mig til at se alting, synligt og forstilt, som værende sathya, en del af det samme Absolutte Princip."

6.17. "Baba forudså alle de vanskeligheder og tvivlsspørgsmål, som jeg ville fortælle Ham om vedrørende mit arbejde med at udføre åndelige øvelser, og Han afklarede det alt sammen. Han instruerede mig, overbeviste mig om værdien af Sine råd og forklarede mig, hvordan jeg kommer videre. Jeg kan nu fuldt ud tilslutte mig den udbredte opfattelse, at Baba er en Avatar. For mig synes Han at være den fuldkomne Avatar, der har taget skikkelse som menneske for at afslutte verdens nervøse og ustabile tilstand ved at få mennesket til at erkende sin egen sande natur, der er lyksalighed."

6.18. Sri Maharajakrishna Rasagotha, der for øjeblikket er Indiens gesandt i Frankrig, skriver om nogle af de øjeblikke, han har tilbragt i Baba's nærvær: "Ord kan ikke beskrive kvaliteten af den slags øjeblikke, der tilbringes i Baba's selskab. Han sidder der, et billede på medfølelse, nej, selve legemliggørelsen af kærlighed, der forvandler hver eneste flygtige stund til et øjeblik af åbenbaring, oplysning og frigørelse. Når Han træder ind i et værelse, føler du dig omsluttet af Hans prema's varme. Du føler dig som en del af Ham, og identifikationen af én selv med Den Anden er fuldstændig. Måske er det årsagen til, at der ikke findes noget i ens fortid, nutid eller fremtid, der er skjult for Hans blik."

6.19. "For år tilbage, da jeg første gang opsøgte Ham på et fjerntliggende sted uden nogen forudgående aftale, bekendtskab eller præsentation, bragte Han, uden at jeg var kommet med forslag eller opfordring, emnet 'døden' op, idet Han sagde: "Tabet af dit barn tynger stadig dit hjerte. De levende skal forlige sig med dødens uundgåelighed." Herefter fortsatte Han og bragte en helt ny livsanskuelse ind i min bevidsthed. Det var en livsanskuelse, jeg ikke havde været bekendt med tidligere", siger Sri Rasagotha.

6.20. Engang hørte jeg Ham spørge en hengiven: "Hvad er årsagen til din bekymring? Hvad er al din frygt baseret på?" Og Han fortsatte: "Din bekymring og frygt er baseret på dine oplevelser i fortiden, gårdsdagens oplevelser. Men i dag er ikke i går. Og i morgen vil være anderledes. Du ved ikke, hvad morgendagen vil bringe. Hvorfor puster du så hele tiden nyt liv i gårdsdagens spøgelse?"

6.21. Interviewet er en lejlighed, hvor Baba fjerner spindelvævet fra hjernen, glatter pandens rynker ud og helbreder intellektets nærsynethed ved at fjerne forstyrrelserne fra sindet. Han råder os til at være opmærksom på åndedrættet og lytte til Soham (*jeg er Det; jeg er Gud*), som det hele tiden fremsiger. Han fæstner en lyddæmper på vores læber. Han blødgør og mildner vor tale. Han letter byrden på vore skuldre og giver os håb om fremtiden. Han giver vores handlinger og position i samfundet ny mening; Han giver os nye mål at nå. Faktisk forædler Han vores følelser og helliggør vores lidenskaber. Sri Rasagotha, der har oplevet den Nåde, som Baba skænker under et interview til dem, der kommer til Ham med en konstant længsel, skriver: "Et menneske der går ind i værelset for at møde Ham, kommer sjældent ud som det samme menneske. Opstemt og glædestrålende kommer han ud fra dette korte møde. Det er, som om Baba har frataget ham hans spraglede kappe, der er syet sammen af mange lapper, og iført ham den rene prema's klæder, så han er parat til at påbegynde en ny rejse mod et strålende og nyt rejsemål."

6.22. "Transformationen begynder næsten ved den første kontakt med Baba, og herefter aftager processen med den uimodståelige højnelse aldrig. Måske er det først og fremmest dette, der tiltrækker mænd og kvinder fra alle mulige religioner og trosretninger og fra alle egne af verden til Puttaparthi og Brindavan. Påvirkningen fra Hans personlighed er øjeblikkelig, elektrificerende og opløftende. I Hans lysende og strålende nærvær føler man, at man er en del af en højere Virkelighed; man føler, at man bliver løftet op af én selv. Det er, som om man befinder sig på et anderledes og helt igennem renere bevidsthedsplan, hvor der ikke findes begær, grådighed, vrede eller falskhed, og at der hvor der før var lidelse og smerte, nu ikke længere er nogen frygt."

6.23. William Penn skriver: "Det er det, man kan undre sig over ved Baba. Når Han først kommer ind i ens liv, så fylder Han det fuldstændigt. Det bliver fuldstændig anderledes og fuldstændig vidunderligt."

6.24. Baba installerer Sig Selv som Mesteren i ethvert hjerte, der er varmt af kærlighed. Intet problem er for lille til at vække Hans opmærksomhed eller modtage Hans velsignelse. Han udfordrer os ved at udsætte os for dilemmaer, og når vi ikke selv kan løse dem, og vi overgiver vores ego, så tager Han Sig af vores personlige problemer, og Han gør det med stor forståelse. Så det meste af det der sker, de råd Han giver, det mod Han indgyder, de dilem-

maer Han udreder, den fortvivlelse Han overvinder, de tegn på Nåde Han skænker, de åbenbaringer Han giver, og den tvivl Han løser op for, bliver normalt ikke skrevet ned umiddelbart efter interviewet, så de senere kan blive genfortalt. Men følgende beretning, som jeg har modtaget fra en hengiven, der har været til interview, kan give en idé om, hvad de personer som Baba udvælger, kan få ud af et interview.

6.25. "Der var syv andre i den gruppe, som Baba kaldte ind denne morgen. En læge fra Bombay, en kvinde fra Sri Lanka, et amerikansk par fra Los Angeles, to amerikanske videnskabsmænd fra 'Foreningen for psykiske undersøgelser' i New York og en herre fra Hong Kong. I sandhed en bemærkelsesværdig samling og et passende udsnit af de rækker af ivrige besøgende der sidder foran templet og venter på, at lykken tilsmiler dem. Der var en udsmykket stol i værelset, men Baba satte Sig på gulvet med os siddende omkring Sig. Da Han havde sat Sig, materialiserede Han vibhuthi og gav os alle noget af den. Han bad mig oversætte Hans hindi til engelsk, og det skønt mit hindi er dårligt, og Hans engelsk er uangribeligt. For mig var det en helt speciel oplevelse, og jeg var oprigtigt glad for at få denne chance. Måske var det grunden til, at Han bad mig om at gøre det. Baba fik os til at føle os behageligt til mode, det føltes, som om vi var samlet i familiens skød. Han var meget ungdommelig og flot, munter og livsglad; Han var selve legemliggørelsen af yndefuld charme."

6.26. "Pludselig vendte Han Sig mod det amerikanske par og spurgte dem, om dagen i dag ikke var deres 33 års bryllupsdag. De blev helt overvældet, så forbløffede var de. Det tog dem nogle få sekunder, før de fik svaret ja. Så materialiserede Han en ring med Sit billede præget i den, og Han lagde den i kvindens rystende håndflade. Han bad hende om at sætte den på sin mands finger. Igen bevægede Han Sin hånd i den karakteristiske cirkulære bevægelse, og en guldkæde med et vedhæng, der var en lotusblomst af guld, dukkede frem. Han bad manden hænge kæden rundt om sin hustrus hals. Deres glæde kendte ingen grænser. De havde aldrig drømt om, at Baba ville minde dem om denne dags betydning. Hvordan kunne Han næsten gøre det, når de selv havde glemt det i Hans nærvær. Og nu havde Baba fejret dagen på uforglemmelig vis!"

6.27. "Baba spurgte videnskabsmændene: "Hvordan forklarer I disse materialisationer?" De sad tavse. "Fysikkens love", sagde Baba, "tillader ikke, at noget bliver skabt ud af ingenting. Men det gælder ikke for så vidt angår Mig." De spurgte: "Hvordan kan det være?" Baba fortalte, at videnskaben er begrænset til den verden, der kan opfattes af sanserne; den verden der er manifesteret. Men det åndelige øje kan se materie, selv der hvor det kraftigste mikroskop ikke kan finde nogen. "Jeg behøver ingen røntgenbilleder eller kemiske målinger for at kunne diagnosticere en sygdom. I vil også kunne udvikle en sådan åndelig indsigt. Jeg er her for at åbenbare for mennesket, at han har denne mulighed for at give sig selv et nyt perspektiv med hensyn til indre fred og styrke.""

6.28. "Videnskabsmændene spurgte Baba, om det var sandt, at Han var gået ud af kroppen for at redde en mand, der var ved at drukne i en brønd i Kuppam. Det er en hændelse, som Murphet har skrevet om i en af sine bøger. Baba sagde: "Jeg frelste manden, Radhakrishna, fra at drukne, men Jeg tog ikke af sted fra her til der for at gøre det. Jeg var der allerede; Jeg er alle vegne til alle tider. Jeg behøver ikke tage af sted eller komme tilbage.""

6.29. "De spurgte Baba: "På hvilket grundlag øser Du Din Nåde ud over folk?" Baba svarede: "Jeg skænker Min Nåde, når en person har overgivet sig fuldstændig til Mig, og når situationen kræver det. I Madras fik Walter tre hjerteanfald, der var alvorlige og dødelige, men Jeg reddede hans liv alle tre gange, for det var der behov for. Jeg bragte også Radhakrishna tilbage til livet for blot ti dage siden, fordi Jeg anså det for at være nødvendigt. I spørger Mig om døden og forlængelsen af livet, men Jeg siger, at I ikke fødes, og at I ikke kan dø.""

6.30. ""Kan Du skænke Din Nåde til et land som helhed?", spurgte en amerikaner. "Det kan Jeg", svarede Baba, "hvis Jeg ønsker at gøre det. Jeg har skænket disse to videnskabsmænd

en helt speciel Nåde ved at give dem mange muligheder for at iagttage Mig og lytte til Mig. Årsagen er, at de er interesserede og har evnen til at hjælpe menneskeheden gennem den viden, de får på grund af disse oplevelser." På det tidspunkt lagde en af videnskabsmændene mærke til, at stenen i hans ring, som Baba tidligere havde materialiseret til ham, var forsvundet. Vi begyndte alle at lede efter den, men med et smil tilkendegav Baba, at Han havde dematerialiseret den."

6.31. "Nu rejste Baba Sig og gav hver af os et kort personligt interview. I løbet af få minutter blev al min tvivl og usikkerhed løst og fjernet. Han tilførte mit liv et nyt formål. Da jeg stod stum og målløs foran Ham, holdt Han min hånd og beroligede mig: "Du skal ikke bekymrer dig. Jeg vil tage Mig af dig. Jeg er altid hos dig, ved din side, i dit hjerte.""

6.32. "Nogle få dage senere kaldte Baba de to videnskabsmænd, to nye par fra Amerika, en englænder og mig selv ind i interviewværelset. Han spurgte til den forsvundne sten. Så tog Han ringen tilbage fra videnskabsmanden, og idet Han holdt den op foran Sin mund, blæste Han let på den tre gange. Den forsvundne sten dukkede op igen, helt fastgjort i ringen og meget smuk. "Det er Guds Vilje, der afstedkommer dette", forklarede Baba."

6.33. "Nu talte Baba om behovet for at fremelske medfølelse og ydmyghed, selvkontrol og en dydig karakter, blandt videnskabsfolk. Han talte om atombomben og andre ødelæggende våben og beskrev de masseødelæggelser, som den slags våben afstedkommer. Baba fortsatte: "For 7.000 år siden, i forbindelse med det historiske slag på Kuruksheetra" – og her afbrød en amerikaner Ham og stillede et spørgsmål: "Hvordan kender Baba til begivenheder, der fandt sted for 7.000 år siden? Er det fra bøger eller gennem andre kilder?" Baba smilede: "Jeg ved, hvad der skete for 70.000 år siden." Jeg kan gå frem og tilbage i tiden, og på den måde kan Jeg få vished om alt, hvad Jeg måtte ønske. Tid og rum kan ikke begrænse Mig på nogen måde.""

6.34. "Der var en, der spurgte Baba om den glorie, som Hislop har skrevet om, at han så rundt om Baba's hoved. "Tusinder har set denne glorie", sagde Baba. "I må både være Mig nær og kær for at være i stand til at se den", tilføjede Han."

6.35. "Dette spørgsmål førte til andre, og Baba besvarede dem alle i en kort tale, Han holdt for os. "I er overrasket over, at Jeg kan være i to legemer på samme tid eller i 1.000 legemer på forskellige steder. Når Jeg giver jer en ring eller noget andet, som Jeg materialiserer, så vil de øjeblikkeligt informere Mig, hvis I kommer i overhængende fare. Jeg vil straks kunne nå jer og give jer den nødvendige hjælp. Selv hvis I ikke har genstanden, som jeg har givet jer, på jer, så er det sådan, at hvis I nærer oprigtig kærlighed til og hengivenhed for Mig, så vil Mit svar stadig komme øjeblikkelig. Jeg svarer på alle oprigtige bønner, og det uanset hvilke af Guds navne og former som I forguder og tilbeder.""

6.36. "Og Baba fortsatte: "Engang, i dette værelse, sad Indra Devi fra Tecate sammen med andre og lyttede til Mig. En amerikansk herre, hvis hustru befandt sig i Staterne, sad ved siden af hende. Jeg vidste, at denne mands hustrus bil var blevet alvorligt beskadiget, mens hun sad i den. Endnu mens Jeg var i gang med at tale med dem, frelste Jeg hende og ydede den nødvendige assistance. Jeg kunne fortælle hendes mand, at han ikke skulle være bekymret, og at han skulle tage hjem som planlagt. Nu til dags gør videnskaben og teknologien kolossale fremskridt, men mennesket har ikke fred i sindet. Beroligende midler og sovepiller er blevet en nødvendighed for mange. Et enkelt og reguleret liv, der inkluderer naturlige madvarer og masser af fysisk motion, er det bedste middel mod de komplicerede sygdomme, der plager mennesket i alle lande. Jeg udfører en masse arbejde, som I nok har bemærket, og Jeg spiser blot en smule enkel og sund mad. Jeg drikker ikke mælk. Jeg spiser ikke curd eller smør, og Jeg drikker ikke frugtjuice. Denne krop vil fortsætte med at være ved godt helbred indtil dens 94. år. Jeg må tilstå, at jeg engang imellem påtager Mig Mine hengivnes sygdomme, men de passerer blot gennem Min krop uden at påvirke Mig.""

6.37. "En fra gruppen spurgte, hvor mange timer Baba sover om natten. "Jeg sover slet ikke", svarede Han. Til et spørgsmål om hvordan Han gestikulerer med Sine hænder, sagde Baba: "Under lovsang, når Jeg sidder i Min stol, så vil I kunne se, at jeg gestikulerer med Mine hænder og fingre. Engang imellem ser det ud, som om Jeg skriver i luften. Folk er nysgerrige efter at få at vide, hvorfor Jeg gør det. På de tidspunkter kommunikerer Jeg med folk, som I ikke kan se. Jeg er beskæftiget med opgaver, som I ikke kan forstå. Jeg skriver svar på spørgsmål, som folk langt herfra har stillet, og Jeg hjælper tusindvis af mennesker i alle egne af verden.""

6.38. "Herefter kaldte Han os en efter en ind i det inderste værelse og tilbragte lidt tid med hver af os. Han helbredte og opmuntrede, trøstede og korrigerede. Jeg fik endnu engang mulighed for at berøre Hans fødder, og fra Hans allestedsnærværende Nåde fik jeg styrke og åndelig næring."

6.39. "En amerikaner spurgte: "Hvornår får jeg endnu en chance for at tale med Dig?" Baba smilede, klappede ham på ryggen og svarede: "I dag er en gruppe landsbyboere kommet hertil. Først og fremmest tager Jeg Mig af de nødlidende og de fattige. De fleste af de mennesker der kommer her, har ikke råd til at blive her i længere tid. Jeg vil give dig endnu en chance, når Jeg får tid.""

6.40. Den 80-årige dr. Sigried Knauer fra Mexico udtaler: "Det materielle er blot det åndeliges, Det Guddommeliges, lavere stadie. Det er fuldbyrdelsen af Guds Vilje, målet for Hans styrke. Skabelsen kan udelukkende finde sted, når åndens kraft kanaliseres korrekt. Sai Baba bringer i dag denne sandhed ind i vores bevidsthed." Idet han fortalte om det interview, han havde fået, fortalte han et publikum i San Diego: "Han kaldte mig ind. Efter nogle minutters samtale, hvis indhold jeg vil holde for mig selv, bad Baba mig om at samle mine hænder til en skål, og lang-somt lagde Han, en efter en, 33 små gyldenbrune piller ned i mine hænder. De 33 ryghvirvler, forklarede Han." Pillerne havde taget form, en efter en, i Hans hånd.

6.41. "I Bombay, lige før min afrejse fra Indien, kaldte Baba mig ind i et af værelserne i Dharmakshetra, hvor Han var alene. Han gjorde en cirkulær bevægelse med hånden et par gange, og idet Han vendte håndfladen op, viste Han mig, hvordan en væske langsomt fyldte håndfladen. "Olie", sagde Han. Den havde en udsøgt og raffineret duft. Herefter gned Han begge Sine hænder for at sprede olien jævnt ud over dem. Så behandlede Han mig med denne olie. I taknemmelighed ønskede jeg at berøre Hans fødder, men det tillod Han mig ikke."

6.42. "Hvilken vej skal vi betræde, hvis vi ønsker at nå Dig hurtigst muligt?", spurgte den ældste i en gruppe hinduistiske metafysikere. Baba svarede: "Jeg er for tæt på dig til at kunne pege på en vej for dig. Du kan ikke nå Mig. Hvis du behøver Mig, så er Jeg din." V.G. Steve, en arkitekt fra Honolulu, beretter: "Det lille interviewværelse var fuld af mennesker, og Baba begyndte med at holde en åndelig tale. Den indeholdt specifikke kommentarer rettet til enkelte af de tilstedeværende, men indholdet var rettet mod os alle. Herefter fulgte de individuelle samtaler, hvor Han hurtigt skar ind til vort væsens hemmelige dyb. Han kom ind på vores problemer med helbredet, og Han talte om et tidligere møde, hvor Han havde kontaktet min hustru, Irene, i en drøm. Og vil I tro det, Han talte om detaljerne fra denne drøm! Han fortalte også om de vanskeligheder, vi er stødt på i vores individuelle bestræbelser på at udføre åndelige øvelser, om vores personlige ønsker og om vores egen indre uro. Der blev også materialiseret vibhuthi. Alt dette skete hurtigt, naturligt og spontant i en ånd af kærlighed og forståelse, der gav gamle ord en helt ny dimension. Han var en fortrolig, en ven, en vejleder, en læge, en fader, en moder og Gud i én skikkelse siddende ved siden af os."

6.43. Hvordan opnås denne Åndens ophøjethed? Når Baba siger, at vi også kan opnå den, hvad mener Han så egentlig? Dat Pethe kastede lys over dette: "Når som helst et møde mellem to mennesker finder sted, så er det i virkeligheden to adskilte psykologiske landskaber,

der står over for hinanden, hver med sine utallige oplevelser, lagrede erindringer, følelsesmæssige tilknytninger, forudindtagethed over for forskellige spørgsmål og situationer og indeholdende utallige særegenheder. Alt dette danner baggrunden; det er kilden, hvorfra alle de ord, som de to mennesker anvender i samtalen, udspringer. Men når Baba taler til nogen, så bliver man forundret over at opdage, at for så vidt Ham angår, så findes dette landskab slet ikke. Og Han giver os styrke til at komme dette handicap, denne distraherende baggrund, til livs."

6.44. Engang sagde Baba følgende til en ivrig åndelig aspirant, der råbte op om, at han ville have et interview: "Jeg giver dig interviews hver dag (gennem den indre stemme). Det er dig, der altid undgår at give Mig et interview; at lade Mig komme til syne på skærmen (*på engelsk: Enter-inview*) ved at se dig selv som Mig, i Mig." Når vi erkender sandheden i Baba's erklæring: "Jeg er i dig, og du er i Mig; vi er i sandhed Én", så bliver disse såkaldte interviews med Ham overflødige. Jerry Bas skriver: "Da en ven af mig, en pilgrim fra De Forenede Stater, var ved at skulle rejse hjem, bad han til Baba om at få et interview. Baba stillede Sig foran ham i nogle få sekunder og sagde: "Vær højsindet! Vær ædelmodig! I virkeligheden er din natur ædel. Et interview? Et interview får dig til at tænke i snævre baner; det udtrykker en adskilthed." Dette svar er værd at tænke over et stykke tid i stilhed.

Kapitel 7

At plaske og dykke

7.1. Jonathan Swift skrev på sin karakteristiske bidende måde: "Når et sandt geni dukker op i verden, så kan I kende ham på denne måde: At alle tosser går i forbund og vender sig mod ham." Bagvaskelse og nedrakning er den hyldest, som misundelse ofrer mysteriet. Uvidenhed avler enten ydmyghed eller stædighed. Sjældent blomstrer den til undersøgelse og oplysning, for den kan ikke erkende sig selv. Den klæder sig i stolthed og fornøjer sig med smålig bagvaskelse.

7.2. Dr. Gokak beskriver Baba som Den Kosmiske Besøgende. I Sit 21. år annoncerede Baba Selv: "Ingen kan begribe Min herlighed, og det uanset hvem han er, uanset hvilken metode han anvender, og uanset hvor langvarigt hans forsøg er." Det kan ikke undre, at Han blev mødt med megen bagvaskelse og nedrakning, da Han blot var 14 år gammel. Hans fader truede med at slå det påståede storhedsvanvid ud af Hans hoved. Idet han truede med en tung kæp, antastede han Ham og sagde: "Er Du Gud eller en bedrager?" Da Baba svarede: "Jeg er Sai Baba, der er kommet igen; tilbed Mig", faldt kæppen ud af faderens hånd. Mirakler overbeviste ham snart om, at det var bedst at lade sønnen være i fred. Baba's store-broder gjorde Ham opmærksom på småligheden og fordommenes giftigheder, der blev kastet mod Ham gennem de rygter og den sladder, der opstod i kølvandet på dette blændende, nye fænomens virke. Det var et fænomen, der var opstået i 'den lille landsby mellem bjergene'. Baba skrev til ham: "Man skal have medlidenhed med den slags mennesker frem for at fordømme dem. De ved ikke bedre. De har ingen tålmodighed, der ellers vil kunne hjælpe dem med at fælde den korrekte dom. De er alt for opfyldt af begær, vrede og indbildskhed til at kunne se klart og forstå fuldt ud. Så de kommer med alle mulige påstande og beskyldninger. Hvis blot de vidste besked, så ville de ikke tale eller skrive på denne måde. Folk er udstyret med en mangfoldighed af særpræg og mentale holdninger, og enhver bedømmer og dømmer sine medmennesker i henhold til sin egen opfattelsesevne, idet han diskuterer og forsvaret sit eget synspunkt i overensstemmelse med graden af sin oplysthed."

7.3. Sladder lusker omkring dem, der hæver sig op over det almindelige og ofte simple niveau. Peggy Mason, redaktør på 'Two Worlds' skriver: "Et stort lysende fænomen vækker lysten hos folk, der har for vane at tale nedsættende om andre. Jesus blev hånet som værende en vinpimper og en, der omgås toldere og syndere, der havde nydt godt af Hans helbredende kræfter. De påstod, at Han havde Sine overnaturlige kræfter fra Belzebub (*dæmonernes overherre; Satan*)." Baba blev også hånet, da Han endnu var en dreng på 14 år. Man påstod, at Han var besat af en ånd. Hans broder og Hans forældre udsatte Ham for en smertefuld proces med djævel-udryddelse. Beboerne i Puttaparthi udbredte historien om, at drengen var besat af en omstrejfende ånd, der huserede på egnen, og som på denne måde blev sat i frihed. Baba fortæller, at de der bagtaler andre, blot hjælper med at adskille avnerne fra kornet, og at dette er grund nok til at byde dem velkommen.

7.4. Baba er som en åben bog. Der er intet fremmedartet over Ham. Han er ikke en, der kun kan forstås af de indviede. Der er heller ikke det mindste spor af mystik over Hans lære. Hans måde at virke på er ikke fuld af mystiske ceremonier eller ritualer. Han er altid stærkt optaget af at give og tilgive. Selv modtager Han aldrig nogen gave eller noget offer. Han siger, at hvis I behøver Ham, så fortjener I Ham helt sikkert også. Han er ved jeres side, når I kalder, og det uanset hvor I befinder jer. Og prema er den eneste gangbare mønt, som Han handler med.

7.5. Derfor forsøger forskellige institutioner at fremme en bestemt kult, at blive leverandør af tvivlsomme midler og være agenter, der kan anviser den eneste vej til Guds bolig. Og naturligvis forsøger de at holde deres egen flok intakt ved at bagtale andre.

7.6. Foran hundredetusinder af mennesker der tilhører alle mulige forskellige kaster, racer og religioner, og som er kommet hertil fra alle egne af kloden, erklærer Baba:

*Der findes kun én race, menneskehedens race.
Der findes kun én religion, kærlighedens religion.
Der findes kun ét sprog, hjertets sprog.
Der findes kun én Gud, og Han er allestedsnærværende.*

Dette budskab river de mure ned, der møjsommeligt er bygget, og som gennem tiderne årvågent er blevet vedligeholdt af smålige, adskilte sind, der beredvilligt søger tilflugt i bagvaskelse og nedrakning som deres første forsvarsværk mod Den Kosmiske Besøgende.

7.7. Skamløse sensationsorienterede aviser følte sig tilskyndet til at rette deres sladder mod Det Guddommelige Fænomen. Det var imidlertid noget, der ikke på nogen måde kunne forstyrre Det. De opdigtede løgnagtige historier, som de håbede ville forvanske og skade Dets image og give dem en hurtig og let indtjening. Tidsskrifter og aviser, der ellers var tilbageholdende med at løbe med sladder, blev foranlediget til at tage del i dette skændige eventyr af de mennesker, der havde kapitalinteresser i bladene.

7.8. Men Baba, der er legemliggørelsen af prema, kunne udelukkende tilbyde prema til gengæld for disse 'gaver'. Han siger: "I hver tidsalder, i hvert land, slider og slæber disse ulyksalige mennesker for at tjene til dagen og vejen. Jeg står mellem dyngen af lovprisninger og dyngen af bebrejdelser, og Jeg velsigner begge sider. I fremsiger Mit navn i jeres hjem; de råber Mit navn i stræder og sidegader og ud over hele markedspladsen i deres forsøg på at sælge nogle aviser. Hvorfor misunder I dem de få paisas, som de tjener ved at sælge deres stads, så de kan give deres børn lidt mad?"

7.9. I Sin grænseløse medfølelse råder Baba: "I skal have medlidenhed med dem, for de ved ikke bedre. I skal have medlidenhed med dem, for de *kan* ikke vide." Da jeg foreslog at udgive første del af Hans biografi Sathyam Sivam Sundaram i 1954, efter at have opholdt mig 6 år i Hans nærhed, nærrede Han straks betænkeligheder. Han sagde: "Eftersom de ikke kender og ikke kan kende Min sandhed, vil læserne ikke acceptere denne bog som værende autentisk. De vil opfatte beretningen som et eventyr i lighed med '1001 nat'. Vent. Jeg må først få verden til at blive ivrige efter og parat til at læse denne bog. I dag vil folk tvivle på din troværdighed, senere vil de bebrejde dig, fordi du har undervurderet Mig." Og alt skete, præcis som Han havde forudsagt. Bogen blev udgivet i 1960. Den 8. februar 1962 modtog jeg et brev fra Swami Abhedananda, der længe havde boet i Bhagavan Ramana Maharshi's ashram i Thiruvannamalai. Brevskriveren havde for nylig mødt Baba. "Efter min mening er en Avatar blot en lille del af Den Højeste Brahman. En Avatar er steget ned på Jorden for at dæmpe menneskehedens op- og nedture og for at lindre deres forstilte elendighed."

7.10. Herefter fortsatte han og beskyldte mig for at have begået den helligbrøde, det er at undervurdere Sai Baba. Han skrev: "For mig synes Han at være den perfekte og fuldkomne Brahman, der er blevet legemliggjort for at afslutte verdens ustabile tilstand, for at rette op på menneskenes brister og mangler, og for at få mennesket til at erkende sin egen sande natur og dens lyksalighed"

7.11. En anden gruppe mennesker, der ikke er glade for af have et Guddommeligt Fænomen i deres verden, er 'rationalisterne'. De er allergiske over for selve ideen om Gud. Og her kommer Baba og erklærer, at Han er Gud, og at alle er Gud, inklusiv dem der fornægter Gud. Sådanne mennesker forguder kun deres ego og deres isme. De er ikke kommet længere i tænkningens historie end til et sted i 1940'erne, da Eddington, Jeans, Freud, Jung og Einstein henledte opmærksomheden på videnskabens begrænsninger. Videnskaben har nu i al ydmyghed måtte erkende universets uundgruelighed.

7.12. "Universet er Guds tanke", siger Jeans. Cellen og atomet, materie og energi, sætter igen og igen spørgsmålstegn med de fornufts slutninger og systemer, der møjsommeligt er bygget op af hvidhårede videnskabsmænd. Den én gang så respekterede evne, der kaldes tanke-evnen, er blevet kasseret som værende overtro af tænkere, der er toneangivende inden for biologi, psykologi og medicin.

7.13. Som Paul Brunton skriver: "Hvis nogen anser alt som værende udtryk for et bevis på naturens gang og nægter at tro på, at en højere kraft styrer alt, så fører dette til ateisme. Det skyldes, at sindet, som en sådan person anser som et redskab til at bevise sin påstand, allerede har lukket af på grund af forudindtaget eller ubalance i følelserne, eller det er bragt ud af ligevægt på grund af lidelse, eller det bliver distraheret af de fem sanser eller af en eller anden brist eller fejl. Ateisme holdes i live af tendensen til at gøre oprør mod fuldt udviklede opfattelser. Den er et tegn på umoden stædighed. Nogle mennesker melder sig ind og propaganderer for denne kult, fordi de ikke har mod til at acceptere en tro, der anses for at være forældet. Andre opfører sig på denne måde, for når de nu selv er ulykkelige, så ønsker de at underminere den lyksalighed, der er til rådighed for andre."

7.14. En gruppe såkaldte rationalister iværksatte engang et projekt med stor ståhej. Det gik ud på at undersøge Baba ved hjælp af visse tests, som de offentliggjorde i forskellige aviser og tidsskrifter. "Vi vil bede Baba om at tage Sin kjortel af. Og hvad med hans hår? Det er falsk og uægte. Der er nogen, der påstår, at det er det, så det vil vi finde ud af. Måske bliver vi nødt til at bruge metaldetektorer for at kontrollere, om Han skjuler noget på Sig", annoncerede de.

7.15. "Grotesk, latterligt og i høj grad fornærmende", udbrød R.K. Karanjia, der er redaktør på Blitz. Før i tiden havde han selv åbent stillet spørgsmålstegn ved Sai Baba og kritiseret Ham. De trofaste tilhængere og 'undersøgerne' begyndte herefter at rakke ned på Karanjia og påstod, at han var blevet bestukket, købt, hypnotiseret, omvendt eller på anden måde blevet påvirket af Baba!

7.16. De vittige bemærkninger, som den slags personer hengiver sig til, får os til at tænke på Don Quixote og hans ledsager Sancho Panza's spændende oplevelser. Det er nu almindeligt anerkendt, at det vi kalder 'fornuft', blot er en sindstilstand, og at den forvrænges og forurennes af urimelige sympatier og antipatier. Den kan blive fordrejet af propaganda. Den er så gennemsyret af kærlighed til én selv, at man kun ser tingene, som man selv ønsker at opfatte dem. Også børns oplevelser skaber forudindtaget over for andre menneskers principper og fremgangsmåder. Men mere end alle andre fejl så lider vores fornuft af en tilbøjelighed til at finde en fornuftig forklaring på vore fordomme for at berolige vores egen samvittighed og for at beskytte egoet fra at føle skyld.

7.17. 'Tag kjortlen af. Hiv i håret. Før en metaldetektor hen over kroppen!' Det kan ikke undre, at disse små Sancho Panza'er måtte trække det korteste strå og forlod scenen under almindelig hovedrysten. Mange var bevidste om dr. Osis's bemærkning om, at i den videnskabelige verden er der, som i enhver organisation, en træghed og fjendtlighed over for alt, der er gennemgribende nyt. Men ingen kunne have forventet, at en sådan modstand ville komme fra dette samfund.

7.18. Baba siger: "Hvordan kan videnskaben, der er bundet af naturens love, undersøge transcendentale fænomener? For de ligger langt hinsides dens rækkevidde og forståelse. Jeg har gentagne gange erklæret, at de der ønsker at forstå Mig, er velkomne. Det er den ånd, som undersøgelsen foregår i, der er vigtig. Udenlandske para-psykologer er kommet hertil og har undersøgt Mig i en positiv og konstruktiv ånd. De skriver ikke bagtaleriske breve eller stiller krav offentligt. Men disse menneskers (*undersøgernes*) indfaldsvinkel var forkert. Det er grunden til, at Jeg afviste dem. Jeg ønsker, at folk kommer, ser, hører, iagttager og oplever Mig. Kun på den måde, først da, vil de kunne forstå og værdsætte Avataren."

7.19. Dr. Karlis Osis, en undersøgelsesleder fra det prestigefyldte American Society for Psychical Research, og hans ven og kollega, dr. E. Haraldson, besøgte Indien tre gange. De mødte mange mennesker, der i årevis har haft forbindelse med Baba. De rejste tusindvis af kilometer for at fremskaffe udtalelser og beviser, og de boede i Prasanthi Nilayam i måneder, hvor de så, hørte, studerede, observerede og oplevede. Dr. Osis skriver: "Den overvældende mængde af fænomener som vi blev konfronteret med, og den overbevisende virkning disse gådefulde kræfter udøvede på os, kom som en fuldkommen overraskelse for os hærdede parapsykologer. I 25 år har jeg arbejdet aktivt som efterforsker, og jeg har rejst vidt omkring, men intet sted har jeg mødt et fænomen, der så klart og virkningsfuldt peger hen mod en åndelig virkelighed, som Baba's daglige mirakler."

7.20. Baba siger: "De der ønsker at finde perler, må dykke dybt for at finde dem. Det er nytteløst at plaske rundt, der hvor det er lavvandet og så påstå, at der ikke er nogen skat i havet." Dr. Sandwiss rejste til Prasanthi Nilayam og dykkede dybt i den hensigt at bevise, at der er guld og øde, men til sin egen store overraskelse, skænkede hans anstrengelser masser af perler. Hans bange anelser med hensyn til om der var tale om massehypnose og en mystisk påvirkning, blev hurtigt skudt i sænk. Før han påbegyndte sin rejse, hvor han ville undersøge Baba, skrev han: "Muligheden for at observere den slags hændelser fra første række, og selv at kunne undersøge deres psykologiske mekanismer, tiltaler mig meget. Jeg føler, at hvis jeg kan komme til at iagttage Baba i Egen person, så vil jeg få en idé om, hvad det var, der skete på Kristi tid, der kunne forårsage, at disse utrolige historier blev spredt ud til mange folkeskarer." Siden har han skrevet den nu velkendte bog 'Sai Baba'. På bogens sidste side beskriver han den 'perle', som han fandt, således: "Det har været mit store held at komme tæt på Ham på et tidspunkt, hvor det stadig var muligt at komme på venskabelig fod med Ham på et personligt plan. Det har været muligt at se tydelige tegn på Hans storhed på en tæt og intim måde. Alligevel føler jeg, at tiden snart vil komme, hvor Baba blot vil være en orange plet i horisonten, da Han vil være omgivet af millioner af ivrige ansigter. Og som det skete med folk i Hans landsby, der engang var velsignet med at opleve lifligheden ved Hans nærvær gennem den daglige kontakt med Ham, vil jeg også en dag blive bedrøvet over kun at se Ham på afstand."

7.21. Det samme skete for føromtalte Karanjia. Tilskyndet af både Baba-hengivne og Babamodstandere besluttede han endelig, som Sandwiss gjorde det, at dykke dybt. I dag erindringsfuld følger han følgende: "Jeg rejste selv til Puttaparthi for at konfrontere Ham med al den kritik, jeg havde hørt om. Jeg ønskede at få Hans svar på denne kritik. Mødet var fantastisk, nærmest chokerende. Sathya Sai Baba åbenbarede Sig Selv som en videnskabsmand inden for feltet 'bevidsthed'; et fænomen der viser menneskeheden måden, hvorpå den kan erkende den iboende Gud gennem kærlighed, hengivenhed, ikke-tilknytning og uselvviskhed og på den måde udvikle en højere grad af indre oplysthed."

7.22. "Den falske opdeling i to, der er skabt af den vestlige måde at tænke på, altså opdelingen af det skabte og Altings Herre, eksisterer ganske enkelt ikke i de hinduistiske skrifter, der taler om Guds forening med mennesket og menneskets forening med Gud som religionens grundlag. Baba personificerer denne filosofi. Baba's hellige mission leder os dybt ind i det kosmiske dramas åndelige betydning. Det stiler efter først at nedbryde det materialistiske ego-bundne menneske for derefter at genskabe det i Guds billede."

7.23. Karanjia fortsætter og citerer den engelske version af et telugu-digt, som Baba engang sang som indledning til en af Sine taler:

*Jeg er Dansemesteren.
Jeg er Nataraja, Dansens Herre.
I er alle Mine elever.
Alene Jeg kender smerten ved at*

lære jer hvert trin i dansen.

7.24. Idet han grubler over smertens kosmiske dimension, som dette digt forsøger at udtrykke, skriver Karanjia: "For En der bærer såvel byrden som hæderen ved menneskets smerte, kan en bagvaskelskampagne, som tilfredsstiller nogle få vildledte mennesker, næppe betyde noget." Og lige så enkelt og naturligt som Kristus indtrængende bad om tilgivelse for dem, 'der ikke ved, hvad de gør', velsigner Baba bagtalerne.

7.25. Til dem der har problemer med Hans påstand om, at mennesket er Guddommeligt, lyder spørgsmålet fra Baba: "Når Gud er allestedsnærværende, kan Han så ikke findes i mennesket?" Til dem der føler sig stødt over, at Han behandler de rige lige så venligt som de fattige, lyder svaret: "De bringer deres plagede hjerter og deres sygelige sind til Mig. Jeg helbreder dem ved at bede dem om at omdirigere deres rigdom og styrke til åndelige formål som for eksempel uselvisk tjeneste." De der vil have Ham til at udføre et mirakel, der passer til deres smag, skal først forstå, at Han ikke er en person, der optræder. Det vi kalder for et mirakel, er rent faktisk blot en konkretisering af Hans prema. Baba forklarer: "De genstande som de hengivne kan bære på sig, giver Jeg, så modtagerne ved at bære dem kan holde kontakt med Mig gennem hele livet."

7.26. De fleste spørgsmål og den meste tvivl opstår fra vores forestilling om egen klogskab. Som Aldous Huxley siger: "Vi bruger forstanden til at skabe indre og ydre vilkår for, at den kan omformes til noget åndeligt." Og Huxley fortsætter ved at hævde: "Klogskab har givet os teknologi, styrke og magt. Derfor tror vi, på trods af alle beviser på det modsatte, at vi blot skal fortsætte med at blive klogere på en endnu mere højroset måde, så vi på den måde kan opnå ro og orden i samfundet, international fred og personlig lykke."

7.27. I overensstemmelse med Bhagavan's stadige råd så lad os beslutte os for at forstå os selv ved at forvandle forstanden til Ånd frem for at skæmme den ved blot at gøre den til klogskab. Lad os beslutte os for at løse vores eget mysterium. Først da, siger Baba, kan vi gøre os håb om at forstå Ham, at forstå at vi alle er en del af Ham. Så vil sandheden 'mit Jeg er Gud' vise sig i al sin stråleglans. Lad blot de små, nøjeregnende sind plaske rundt. Vi vil dykke.

Kapitel 8

I morgen

8.1. *Åh Gud! Hvordan gik det til
i denne stakkels gamle verden.*

*At Du er så storslået, og alligevel
er der ingen, der opdager Dig.*

*At Du er så nær, alligevel er der
ingen, der kan fornemme Dig.*

*Du giver Dig Selv til alle, alligevel
er der ingen, der kender Dit navn.*

*Mennesket flygter fra Dig og siger,
at de ikke kan se Dig.*

*De vender ryggen til og siger,
at de ikke kan se Dig.*

*De holder sig for ørerne og siger,
at de ikke kan høre Dig.*

8.2. Således jamrede Hans Denk, som utallige andre mennesker har gjort det. Gud hørte råbet. Han fik medlidenhed med denne stakkels verden, og det blev Hans Vilje at frelse os. Han inkarnerede som Sathya Sai.

8.3. *Sai er kommet så lille som et menneske,
så vi kan finde Ham midt iblandt os.*

*Sai er kommet så nær og kær, at vi kan
føle Ham tæt på os.*

*Sai giver Sig Selv til alle, alligevel er
der ingen, der kender Hans navn.*

*Sai er overalt, så uanset hvilken retning
vi flygter, så finder vi Ham der.*

*Sai er bag os, ved siden af os, foran os, så
vi vil aldrig kunne vende ryggen til Ham.*

*Sai bor altid i vore hjerter, så selv om vores ører
er lukkede, kan vi stadig høre Hans stemme.*

8.4. Mennesket behøver ikke længere jamre sig over dets svaghed. Sai, Den Guddommelige pema's Avatar, er her. Lad os fryde os og lytte til Hans stemme. Dagens stakkels gamle verden vil blive morgendagens lykkelige nye verden.

Leve Sai!

Ordliste

Adi

Adi, der også kendes som abor og lhoba, er et tibetansk sprog, der tales af Tani-familien i delstaten Arunachal Pradesh. Der findes flere dialekter af adi.

Agni

Agni er en af de vigtigste af de vediske Guder. Han er ildens Gud, og den der accepterer og modtager ofringer, der skal viderebringes til andre Guder. De offergaver der ofres til Agni, videregives altså til de behørigt Guddomme, eftersom Agni er budbringer. Agni har således en afgørende betydning i forbindelse med offerceremonier. Agni er den altid vågne viderebringer af viden, og er tankens første bestanddel, der manifesterer sig som tale.

Ahimsa

Ikke-vold. Ahimsa er en af de fem menneskelige værdier, som Sai Baba's ofte taler om. Ahimsa indebærer, at man ikke forvolder skade i hverken tanke, ord eller handling. Det er således en meget omfattende menneskelig værdi. I 'Summer Showers in Brindavan 1978' siger Sai Baba: "Almindeligvis tror vi, at ahimsa betyder ikke at forvolde skade på noget levende væsen. Men ahimsa er ikke blot dette. Selv det ikke at se noget dårligt, ikke at høre noget dårligt eller ikke at sige noget dårligt, er også ahimsa."

Alene i uendelighedens verden findes lyksaligheden.

- **bhoomaa eva sukham.**

Alene åndelig visdom kan skænke frihed.

- **Jnanadevathu kaivalyam.**

Alike

Alike er en by i delstaten Karnataka. Der er blot omkring 7.000 indbyggere her i 2018.

Alle væseners ven

- **sarva bhootha suhrd**

Along

Along, der nu kendes under navnet Aalo, er en mindre by, der er beliggende i West Siang distriktet i delstaten Arunachal Pradesh i det nordlige Indien. Her i 2018 bor der godt 23.000 indbyggere i byen.

Alt er sandelig Brahman.

- **Sarvam khalu idam Brahman.**

Altings Herre

- **Purushothama**

Altings Herre. Herren over alt og alle, Den Højeste Purusha. Han hvis bevidsthed fylder og igangsætter hele universet, som er Hans legeme.

Amritha

Amritha er Guddommelig nektar, der siges at skænke udødelighed. Der er tale om en ret tyktflydende væske med en uforlignelig smag og duft. Sai Baba har ofte materialiseret amritha til Sine hengivne.

Amritsar

Amritsar er en by i delstaten Punjab i det nordvestlige Indien. Navnet kommer fra sanskrit-ordet Amṛta-saras. I hinduistisk tro er Amṛta en væske, som deres Guder drak for at holde sig udødelige. Her i 2018 har byen et befolkningstal på omkring 1,3 millioner.

Anantapur

Anantapur er en større by med over 270.000 indbyggere (2018). Byen er beliggende små 100 km fra Puttaparthi, hvis man kører af landevejen. I fugleflugtslinje er der 68 km.

Andhra Pradesh

Arealmæssigt er Andhra Pradesh den ottende største blandt Indiens 29 delstater. Det er således en meget stor delstat, der her i 2022 har omkring 97.5 millioner indbyggere. Andhra Pradesh har den næstlængste kyststrækning blandt Indiens delstater, nemlig 974 km. Delstatens hovedstad er Hyderabad, og hovedsproget er telugu. Sai Baba's hoved-ashram, Prasanthi Nilayam, er beliggende i Andhra Pradesh.

Arathi

Arathi er et hinduritual, hvor man ofrer lyset fra en lampe med en væge dyppet i kamfer til Guddommen. Man svinger dette lys foran sin Guddom eller guru, og det markerer ofte afslutningen på tilbedelsen. I Sin tale den 08. september 1966 siger Sai Baba: "Den blafrende kamferflamme, som vi ser ved afslutningen af lovsang, er der for at minde jer om, at jeres sansemæssige længsler skal brændes væk uden at efterlade noget spor, og at I skal ofre jer til Gud for at blive forenet med Hans stråleglans."

Arjuna

Arjuna var en af de fem Pandava-brødre. Han er nok mest kendt for at være den person, som Herren Krishna fortalte Bhagavad Gita til på Kurukshetra, netop før krigen mod Kaurava'erne skulle begynde. Frem for de fire andre brødre valgte Krishna Arjuna til at spille denne rolle i Sit drama på grund af hans forudseenhed. Arjuna tilbragte meget tid sammen med Krishna, hvor de vandrede omkring og blandt andet talte om åndelige spørgsmål. Arjuna spiller herudover en central rolle i mange af de ting, der beskrives i de hellige skrifter Mahabharata og Bhagavata. Navnet Arjuna betyder hvid, klar eller den, der er fri for synd.

Arunachal Pradesh

Arunachal Pradesh er en af de syv nordøstlige delstater i Indien. Arunachal Pradesh betyder 'Landet med bjergene, der oplyses af morgengryet' eller 'landet hvor solen står op'. Befolkningsmæssigt er det en lille delstat, idet der her i 2018 blot bor omkring 1,6 millioner mennesker i delstaten.

Ashoka

Ashoka var en indisk kejser af Maurya-dynastiet. Han var en mægtig general og erobrere, men efter en særlig blodig krig i Kalinga blev han omvendt til buddhismen. Han kundgjorde sin nye tro med indskrifter over hele Indien og sendte missionærer til udlandet, blandt andet til det hellenistiske rige i Vesten og Sri Lanka. Han blev født år 304 f.Kr. og døde 232 f.Kr.

Ashram

Sanskrit-ordet ashram betyder direkte oversat 'at øve sig åndeligt'. I bred forstand kan en ashram være en hellig bygning, en skole, et kloster, en eneboerbolig eller en boplads, der anvendes til åndelige formål. I Indien findes der mange forskellige ashram'er. Her samler en åndelig mester typisk sine disciple og arbejder på at udvikle deres Sjæle.

Ashthanga yoga

Kontrol over videnssanserne, kontrol over ens opførsel, en god yoga- og siddestilling, åndedrætskontrol, kontrol over sindet, koncentration, meditation og uforstyrret sindsligevægt.

Askese

- thapas

Sanskrit-ordet thapas betyder 'varme' og refererer til asketiske øvelser såsom dyb meditation, motiveret selvdisciplin, bestræbelser på at opnå selvrealisation, at leve i ensomhed, at stå på et ben eller på hovedet i meget lang tid, at leve en eremit-tilværelse, at leve som asket, faste og iagttage stilhed. Det at udøve thapas medfører ofte en eller anden form for lidelse, det være sig fysisk eller psykisk. Formålet er at opnå en eller anden form for indsigt eller at opnå forening med Gud.

Som nævnt betyder ordet thapas 'varme'; den slags varme der brænder synd og forvandler al karma til aske. Forskellen mellem almindelige åndelige øvelser (sadhana) og asketiske øvelser (thapas) er, at de sidstnævnte øvelser generelt er strengere eller vanskeligere at udføre.

Assam

Assam er en delstat i den nordøstlige del af Indien. Den omgives af delstaterne Arunachal Pradesh, Nagaland, Manipur, Mizoram, Tripura og Meghalaya, som alle ligger nordøst for Bangladesh. Assam er befolkningsmæssigt en lille delstat, da der kun er omkring 37,7 millioner indbyggere (2022). Hovedstaden hedder Dispur.

At gå rundt i byernes gader tidligt om morgenen og synge lovsange

- nagara sankirtan

Mange steder i Indien har det været en tradition, at flokke af gudhengivne tidligt om morgenen går rundt i gaderne og synger til Guds pris. På denne måde er der mange, der bliver vækket til lyden af lovprisning af Gud, og atmosfæren renses.

Atma

Atma er faktisk det samme som Gud; Atma er af Gud. Hele skabelsen består af de fem elementer: Jord, ild, vand, luft og æter. De fem elementer er overlejet på Atma, og det gælder for alt, hvad der indgår i skabelsen: Dig, din nabo, din næste, alle dyr, planter og mineraler. Det er Atma, der aktiverer alt. Det er Atma, der får øjnene til at se, ørerne til at høre, huden til at føle, hjertet til at slå, hjernen til at fungere og så videre.

Uden Atma intet åndedrag, intet liv. Sai Baba sammenligner ofte Det Guddommelige, Atma, med den strøm, der løber gennem ledninger. Strømmen aktiverer elpærer med forskellig watt, faner i loftet, TV, computere, microovne, industrimaskiner og så videre. Det samme er tilfældet med Atma, blot er de medier, som Den strømmer gennem, meget forskellige. Forestil dig, at en sten lyser med 1 watt, en blomst med 20 watt, et træ med 25 watt, en myre med 30 watt, en hund med 60 watt, en given person med 120 watt, en anden person med 200 watt, en vismand som Vasishta med 500 watt og en Guddommelig Inkarnation som Rama, Krishna eller Sai Baba med det maksimale, nemlig 1000 watt. Det vigtige her er ikke watt-tallet, men erkendelsen af, at det er den samme strøm, der gennemstrømmer alt og alle.

Atma er altså i alt. Så når du er god og ordentlig over for en ting eller et væsen, så er du god og ordentlig over for Gud. Det er denne tanke, der blandt andet ligger til grund for hinduerne og buddisternes filosofi om ahimsa. Det skal også nævnes, at Gud eller Atma kaldes jeg; Han er det jeg, vi alle taler om, og som vi alle indeholder. Jeg er søvrig, jeg er fuld af liv, jeg har taget en eksamen og så videre. Hvem er dette jeg? Svaret er: "Gud."

Gud, i skikkelse af Atma, er altså allestedsnærværende. Vi ånder Gud ind, vi ånder Gud ud, når vi giver en 100-kroneseddel til en hjemløs, så giver Guds gave Guds gave til Guds gave! Når hinduer har templer, hvor de tilbeder for eksempel rotter eller slanger, der for dem er de værst tænkelige dyr, så er det for at respektere og ære Guds allestedsnærværelse.

Aurobindo

Aurobindo, der levede fra 1872-1950, var en indiske filosof, yogi, guru, digter og nationalist. Han sluttede sig til den indiske bevægelse, der arbejdede for Indiens uafhængighed. Han blev

en åndelig reformator og introducerede sin vision om menneskelige fremskridt og åndelig udvikling.

Han tog til England og studerede 2 år på universitetet i Cambridge, men studierne fangede ikke hans interesse. Tilbage i Indien arbejdede han intenst med åndelige forhold og for Indiens uafhængighed. Det sidste medførte blandt andet, at englænderne arresterede ham mistænkt for deltagelse i et bombeattentat. Historien om hans arbejde med åndelige forhold er lang – han etablerede blandt andet Sri Aurobindo Ashram, skrev mange artikler og bøger, hvoraf de kendteste er *The Divine Life* og *Savitri* og udviklede tillige en yoga-form, der hedder Integral Yoga

Sri Aurobindo døde den 5. december 1950. Omkring 60.000 mennesker deltog, da hans afdøde legeme blev stedt til hvile. Blandt deltagerne var Indiens præsident Rajendra Prasad og premierminister Jawaharlal Nehru, der begge lovpriste ham for hans bidrag til den yogiske filosofi og den indiske frihedsbevægelse.

Sri Aurobindo døde den 5. december 1950. Omkring 60.000 mennesker deltog, da hans afdøde legeme blev stedt til hvile. Blandt deltagerne var Indiens præsident Rajendra Prasad og premierminister Jawaharlal Nehru, der begge lovpriste ham for hans bidrag til den yogiske filosofi og den indiske frihedsbevægelse.

Avatar

Avatar-begrebet er ret kompliceret. Jeg kan kun anbefale at studere det nøjere. Her vil jeg helt overordnet nævne, at en Avatar er en inkarnation af Gud. Ordet Avatar betyder 'nedstigning'. Princippet om en Avatar passer fint med begrebet 'Saguna', der betyder 'Gud med kvaliteter'; altså Gud i en fysisk skikkelse.

Ifølge nogle af de hellige skrifter kan en Avatar godt være en Avatar af forskellige Guddomme som for eksempel Durga og Ganesha. Når Sai Baba taler om Avatarer, er det imidlertid næsten altid om Avatarer, der går under betegnelsen Poornaavatar.

Poornaavatar:

'Poorna' betyder fuldstændig eller komplet. En Poornaavatar er altså den højeste form for Avatar. En Poornaavatar er herre over, har kontrol over, alle 16 kalas (aspekter), nemlig:

- de fem elementer : Jord, ild, vand, luft og æter.
- de fem videnssanser : Høre-, føle-, syns-, smags- og lugtesansen.
- de fem handlingssanser : Hænderne, fødderne, tungen, forplantningssystemet og fordøjelsessystemet.
- det 16. aspekt er, at Han er almægtig, alvidende og allestedsnærværende.

Ayur vedisk

Ayur Veda er videnskaben om medicinsk viden; videnskaben om sundhed og et langt liv.

Badrinath

Badri eller Badrinath er en landsby i Himalaya i den nordlige delstat Uttarakhand. Landsbyen ligger i 3300 meters højde, og befolkningstallet er blot på omkring 1153 (2022). I landsbyen ligger et berømt tempel, der er tilegnet Sri Badri, der er en manifestation af Herren Vishnu.

Bakr Id

I forbindelse med højtiden Bakr Id giver og ofrer muslimer. Det er en anledning til at takke Den Almægtige for ens gode skæbne og dele ud af sit overskud til de mindre heldige.

Bal Vikas

Bal Vikas er undervisning af børn fra omkring 4-5 år. Der undervises i Indiens kultur, i moral og i menneskelige værdier. Det er Sai Baba, der har oprettet disse Bal Vikas-klasser overalt i

Indien. Bal betyder 'unge eller børn', og vikas er det, en blomsterknop gør, når den folder sig ud og bliver en smuk blomst.

Balamrit

Balamrit er et ayur vedisk produkt, der er styrkende for børns vækst og udvikling. Bala betyder stærk, og amrit betyder udødelig.

Bandipur

Bandipur er i dag en nationalpark og et tiger-reservat, der er beliggende i nærheden af Chennai.

Bangalore

Bangalore er hovedstad i den indiske delstat Karnataka i det sydlige Indien. Byen er en af Indiens største byer, og der er over 14.0 millioner indbyggere (2022). Efter Indiens selvstændighed i 1947 blev Bangalore en vigtig industriby, specielt inden for flyindustrien, telekommunikation, tungt maskineri, rumfart og våbenindustri. Efter liberaliseringen af den indiske økonomi er IT-industrien blomstret i Bangalore, og byen kaldes nu indiens Silicon Valley, og står for 35% af indiens softwareeksport.

Bangaru

Bangaru er et ord, der betyder 'guld', og som anvendes over for børn, der er høflige, og som opfører sig pænt. Ordet udtrykker stor kærlighed og ømhed. Sai Baba siger: "Jeg tiltaler jer ofte som bangaru (guld), fordi I er legemliggørelser af 'det gyldne æg' (hiranyagarbha), der var det første, der blev skabt af Brahma, hvorfra hele skabelsen hidrører. Hiranyagarbha's Princip er til stede i jeres hjerter."

Befrielse

- moksha

Den endelige befrielse eller frigørelse fra cyklussen af fødsel og død. Foreningen med Brahman. I bogen Summer Showers in Brindavan 2000, kapitel 8, afsnit 13, siger Sai Baba imidlertid: "Folk har mærkelige ideer om moksha. De forestiller sig, at den er forbundet med at komme i Himlen og leve for evigt der. Det er ikke betydningen af moksha. Moksha betyder at opnå en uselvvisk kærlighed, der er konstant, usvækket og fuldkommen. Det er denne tilstand, man skal forsøge at opnå. Det er først, når denne tilstand nås, at man i sandhed er befriet. I befrielsens navn afprøver åndeligt søgende alle mulige former for åndelige veje. I bedste fald kan alle den slags oplevelser skænke midlertidig tilfredsstillelse. Alene prema's vej kan i sandhed få jer derhen og skænke varig lyksalighed." Og endvidere i afsnit 14: "Befrielse for tilknytninger og ønsker er sand moksha."

Begær

- kama

Berørte Hans fødder

- namaskara

Besant

Annie Besant (1. oktober 1847–20. september 1933) blev født i England. Hun var socialist, kvindesagsforkæmper, forfatter, taler og hun støttede indisk selvstyre. Hun begyndte på et tidspunkt at interessere sig for teosofi, meldte sig ind i Teosofisk Selskab og blev i 1907 præsident for dette selskab, der havde sit hovedsæde i Chennai. Gennem sit liv var hun i det hele taget meget aktiv rundt om i det engelske imperium.

Betel-saft

Den brune betel-nød blandes med betelpeberblade og limesaft. Man tygger det, og det giver en let euforiserende virkning. Man kalder det 'at tygge betel'. I mange år tyggede Baba betel-

blade, som mange indere gør. Men da en hengiven fortalte Ham, at det var et dårligt eksempel, holdt Han straks op.

Bhagavad Gita

Bhagavad Gita er en hellig tekst. De to ords egentlige betydning er: Guds Sang. Teksten er en del af Mahabharatha'en og er en dialog mellem Arjuna, der var en af Pandava-brødrene, og Herren Krishna.

I Sin tale fra den 05. september 1984 siger Sai Baba: Rent faktisk begynder Krishna først at tale i det andet kapitel. Gita'ens første kapitel er helliget beretningen om Arjuna's sorg og kvaler. Krishna tillod ham at udtale sig. Krishna begynder Sin lære fra det 11. vers i det andet kapitel. Indtil da lyttede Krishna til alt, hvad Arjuna sagde, med meget stor tålmodighed. Så spurgte Han Arjuna: "Har du sagt alt, hvad du har at sige?" Arjuna var tavs. Krishna sagde til ham: "Ubeslutsomhedens sygdom plager dig. Jeg kender kuren mod den. Jeg vil give dig den. Din uvidenhed er ansvarlig for denne tilknytning og forgabelse." Nu underviste Han Arjuna i Sankhya Yoga (den åndelige visdoms vej; videnens vej).

I Sin tale fra den 29. januar 1965 siger Sai Baba: Yoga forklares som det at tøjle den mentale uro. Det betyder også forening, der er mulig, når den mentale uro tøjles, og man opnår sindsligevægt. For at betone dette aspekt af læren kaldes hvert af Gita'ens kapitler en yoga.

Bhagavan

Ordet eller titlen Bhagavan anvendes ofte som en betegnelse for Gud. Ordet Bhagavan betyder en person udstyret med bhaga. Ifølge de ældgamle sanskrit-tekster betyder ordet bhaga: 1. Autoritet der opnås gennem kraft. 2. Mod, tapperhed. 3. Berømmelse. 4. Velstand. 5. Åndelig visdom. 6. Ikke-tilknytning. Ordet Bhagavan betyder også lykkelig. I Vishnu Purana'en står der, at stavelsen 'bha' betyder, 'den der understøtter og værner om universet'. 'Ga' betyder 'lederen, tilskynderen og vejlederen'. Og ordet 'va' betyder den usammensatte Ånd, i hvilken alle eksistenser eksisterer, og som eksisterer i alle eksistenser. Ordet kan også udtrykke en ærbødig tiltale såsom deres velærværdighed. Sai Baba kaldes ofte Bhagavan af Sine hengivne.

Bhagavatha

Det åndelige værk, Bhagavatha, har fokus på Atma tillige med historien om Herren Krishna og Hans hengivne.

Bhagavatha Purana

Se under Bhagavatha.

Bhaja Govindam

Bhaja Govindam.... Denne lovsang understreger synspunktet om, at hengivenhed over for Gud er en umådelig vigtig del af den almindelige åndelighed. Den første af de i alt 34 linjer lyder: "Tilbed Govinda, tilbed Govinda, tilbed Govinda. Oh tåbe! Når det fastsatte tidspunkt for din afgang kommer, vil gentagelse af grammatiske regler sandelig ikke frelse dig".

Bhakthi Sutras

Dette skrift behandler detaljeret hengivenhed over for Gud. Det gør det i 'sutras', der ordret betyder 'tråd'. Sutras er altså det, der binder noget sammen. Sædvanligvis oversættes 'sutras' som aforismer eller grundsætninger.

Bharatha

I bogen 'Summer Showers in Brindavan 1974 bind 2' fortæller Sai Baba om dette ords utallige betydninger. Ordet Bharatha forekommer 180 gange i bogen og ofte i forbindelse med, at der forklares om et specielt aspekt af dette begreb.

Sai Baba betoner, at selv om historikere er nået frem til, at ordets oprindelse er at finde mange forskellige steder, så har ordet Bharatha sin oprindelse i Veda'erne.

Normalt anvendes ordet til at referere til et land. Sai Baba anvender ofte, men ikke altid, ordet Bharatha, når Han taler om Indien. Bha-ratha betyder det land, hvis befolkning har tilknytning (rathi) til Gud (Bha-ga-van). Der er tale om et land, der eksisterede længe før vor tidsregning, og landet var betydelig større end det nuværende Indien.

Selv om dette på sin vis er korrekt, så fremhæver Sai Baba, at navnet Bharatha omfatter alle verdens lande.

Ovennævnte bog indeholder forklaringer af ordet Bharatha's betydninger, som man vil have vanskeligt ved at få fra andre kilder. Først efter at have læst bogen vil man få en fornemmelse af ordets mangfoldige betydninger.

Bhopal

Bhopal er en by i det centrale Indien og hovedstaden i den indiske delstat Madhya Pradesh. Her i 2018 bor der omkring 3,3 millioner mennesker i byen.

Bhubaneshwar

Bhubaneshwar er hovedstad i den indiske delstat Odisha. Den er delstatens største by og er centeret for økonomi og kultur i den østlige del af Indien. Indbyggertallet her i 2018 er omkring 950.000.

Bilva-blade

Bilva er et helligt træ i Indien, der er Herren Siva's yndlingstræ. Bilva-blade er en vigtig artikel, når man tilbeder Herren Siva. Dette blad er trebladet, hvilket tilkendegiver den hellige Treenighed: Brahma, Vishnu og Siva. Det tilkendegiver også Herren Siva's tre øjne.

Blanding af sandt og falsk

- **mithya**

Bodh Gaya

Bodh Gaya er et pilgrimssted, der forbindes med Mahaboghi Tempel-komplekset i den indiske delstat Bihar. Stedet er berømt som stedet, hvor Gautama Buddha siges at have opnået oplysning under det, der senere er blevet kendt som Boghi-træet.

Bombay; Mumbai

Indtil 1995 hed Mumbai Bombay. Mumbai er en indisk by og en af verdens største med et estimeret indbyggertal på cirka 26.5 millioner (2022), når man regner forstæderne med. Byen ligger på øen Salsette ud for Indiens vestkyst og er hovedstad i delstaten Maharashtra.

Brahma; Herren Brahma

Skaberen i Den Hinduistiske Treenighed der består af Brahma (Skaberen), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen). Brahma er altså universets skaber og visdommens Gud. Brahma er fader til Manu, menneskehedens stamfader. Brahma er ifølge traditionen født ud af Vishnu's navle. Der er kun få templer, der er viet til Herren Brahma, og det selv om mange bønner rettes mod Ham. Han er gift med Saraswathi, Gudinden for kunst, musik og litteratur. Ifølge visse beretninger har Brahma en anden gemalinde, nemlig Gudinden Gayathri.

Brahman

Brahman er Gud, Herren. Brahman er uden form, navn og kvaliteter. Brahman er! Brahman er Skaberen, Opretholderen og Nedbryderen, der symboliseres ved henholdsvis Herren Brahma, Herren Vishnu og Herren Siva.

Det er umuligt at beskrive Det Ubeskrivelige, Det Grænseløse, Det Ultimative. Siger man, at Brahman er stor, viis eller kærlig, så kan folk straks spørge, om Han da ikke er lille, uvidende og ukærlig! Gud er alt. Hvis man endelig skal sætte mærkater på Brahman, kan man sige, at Han er altgennemtrængende, almægtig og alvidende. For troende er det vigtig at være bevidst om dette i deres dagligdag.

Kan man tjene Brahman? Sai Baba siger: "At tjene mennesket er at tjene Gud." Gud har ingen brug for vores tjeneste, hjælp, offergaver og så videre. Skal vi ofre noget til Gud, Brahman, så siger Sai Baba, at vi skal ofre vores ego, misundelse, vrede, utålmodighed og så videre til Ham. Igen og igen gentager Sai Baba, at Gud er prema. Denne prema er til stede i hele universet i skikkelse af Atma. Der findes faktisk ingen ateister, for ingen er helt uden kærlighed til nogen eller noget.

Når man spørger folk i Vesten, hvor Gud er, så peger de op mod himlen. Spørger man folk i Østen om det samme, så peger de på deres hjerte. Selv om Gud er allestedsnærværende, så siger man i Østen, at Gud er iboende hjertet. De troende skal sørge for, at hjertet er fri for snavs, så Gud vil tage ophold i det. Hvor der for eksempel er had, jalousi, egoisme eller begær, vil Gud ikke opholde sig, siges det. Sai Baba siger, at det i starten er lettest for troende at tilbede en Gud med navn og form, en Poornaavatar, for det at tilbede et begreb kan være meget vanskeligt. Imidlertid siger Han også, at Selv Hans navn og form vil være forhindringer for de hengivne på et vist tidspunkt, når de er klar til at tilbede den navnløse og formløse Brahman.

Poornaavatarer som Rama, Krishna og Sathya Sai Baba er Brahman i menneskelig skikkelse. Brahman antager menneskelig skikkelse, når menneskeheden har behov for at blive korrigeret og vejledt. Han kommer som menneske, eftersom mennesket er det eneste væsen, der formår at afvige fra sin dharma, der helt overordnet går ud på at opnå moksha (befrielse). Endelig skal det siges, at for hinduer er der én overordnet Gud, nemlig Brahman. Men de tilbeder et utal af aspekter af Brahman, og de efterlever den vediske sentens: 'Der eksisterer udelukkende Én; Denne kendes og beskrives af de viise på mange måder'. Man skal holde sig til sin valgte Guddom, og man skal acceptere alle andre former for Guddomme, der tilbedes af andre.

Brahmanubhava Upanishad

Kapitel 12 i Baba's Upanishad Vahini har titlen Brahmanubhava Upanishad, så her kan man læse mere uddybende om denne Upanishad.

Brahmin

En brahmin er en mand, der tilhører brahmin-kasten; præste-kasten eller den højeste kaste. Det er for eksempel en brahmin, der varetager opgaverne i templerne.

Brihadaranya Upanishad

Upanishad'en der redegør for den lære, der vedrører Brahman, og som blev bevaret af Yajnavalkya.

Brindavan

Brindavan er navnet på Sai Baba's ashram, der er beliggende ca. 15 kilometer fra Bangalore; den kaldes også for ashram'en i Whitefield.

Brindavan

Brindavan er et større område, der indeholder såvel store græsningsarealer som flere landsbyer. En af disse landsbyer er røgter-landsbyen Gokula, hvor Krishna boede som barn. Området er beliggende ca. 11 km fra Mathura, hvor Krishna blev født. Det var i Brindavan, i skovene og på græsningsområderne, at Herren Krishna legede i sin barndom. Han legede sammen med de andre røgterdreng, og var dagligt i kontakt med gopi'erne, der var voksne

kvinder. Han boede her, til Han var 5 år og en måned gammel. I Sin tale fra 23. november 1968 siger Sai Baba: "Brindavan er ikke noget specifikt sted på kortet; det er selve universet."

Buddha

Prins Gautama; levede fra år 556 til år 480 før vor tidsregning. Stiftede buddhismen efter han opnåede åndelig oplysning. Ordet Buddha betyder 'en oplyst'.

Bukkapatnam

Bukkapatnam er en landsby beliggende ca. 4,5 km fra Puttaparthi.

Burra katha

En burra kathya er en speciel teknik i forbindelse med historiefortælling. Teknikken indebærer blandt andet brug af bønner, sang, dans og vittigheder.

Børn opfostret i prema

- **prema putras**

Calcutta; Kolkata

Kolkata er hovedstaden i den indiske delstat Vestbengalen. Den ligger i det østlige Indien i nærheden af Bangladesh. Selve byen har her i 2022 en befolkning på 5.5 millioner, men hvis man inkluderer de ydre dele af byen samt forstæder, når man en befolkning på 14 millioner, hvilket gør den til den tredjestørste by i Indien. Byen var indtil 1911 hovedstad under det britiske styre af Indien. Indtil 2001 hed byen Calcutta.

Chandigarh

Chandigarh er en indisk by, der er hovedstad for delstaterne Punjab og Haryana. Chandigarh tilhører ingen af de to delstater, men er i stedet et unionsterritorium, der administreres af de indiske føderale myndigheder. Her i 2018 har byen omkring 1.250.000 indbyggere.

Chincholi

Chincholi er en by i distriktet Gulbarga i delstaten Karnataka. Byen og det nærliggende området kendes som 'skovens land'.

Chithravathi

Floden der strømmer få hundrede meter fra Sai Baba's ashram Prasanthi Nilayam, der er beliggende i landsbyen Puttaparthi. Floden er 205 km lang, og den er en biflod til floden Pennar.

Cochin

Cochin er en stor havneby i delstaten Kerala. Byen kaldes for Det Arabiske Havs dronning. Inklusive forstæder har byen et befolkningstal på omkring 2.400.000 (2018).

Colombo

Colombo er den største by i Sri Lanka og landets finansielle hovedstad. Her i 2018 bor der omkring 880.000 indbyggere i byen.

Coorg

Coorg er en bjergby i delstaten Karnataka. Her i 2018 har byen omkring 660.000 indbyggere.

Curd

Curd er nærmest en delikat form for kvark.

Dakshineswar

Dakshinaewar er en by i nærheden af Kolkata i delstaten Vest Bengal. Byen har et meget berømt tempel for Gudinden Kali.

Darshan

At få synet af Mesteren; at få synet af en hellig person. Det at få synet af Mesteren, for eksempel Sai Baba, er et meget vigtigt element i folks åndelige udvikling. Når man får darshan, udvikler man hengivenhed over for for eksempel Sai Baba, og Han udvikler hengivenhed over for én.

Dasara

Dasara, der betyder 10, festligholdes hvert efterår. Højtiden består af Navarathri (ordet betyder 9 nætter) samt af den 10. dag – Dasara. Det er en højtid, hvor man fejrer de gode kræfters sejr over de kræfter, der modsætter sig menneskets stræben efter at nå Lyset. Specielt tilbedes Gudinderne Durga, Lakshmi og Saraswathi, fordi de skænker os mennesker mod, åndelig rigdom og visdom.

De fem oprindelige elementer; de fem elementer

- **panchabhutas**

De fem elementer er: Jord, ild, vand, luft og æter. Disse fem elementer danner hele skabelsen.

De fire stadier der fører mennesket til Gud

Se under livets fire mål.

Delhi

Delhi er et område, der blandt andet omfatter New Delhi. New Delhi er en relativ ny bydel, der er beliggende i Delhi. New Delhi blev opført i begyndelsen af 1900-tallet, og er i dag Indiens hovedstad. Byen har et indbyggertal på omkring 20.600.000 (2022).

Den fuldkomne Avatar

Her refereres der til benævnelse Poornaavatar. Se under Avatar.

Den højeste meditationstilstand hvor den trefoldige natur af 'den der ved', 'det at vide' og 'det der vides' smelter sammen i Én

- **nirvikalpa**

Den individualiserede Sjæl

- **jiva**

Den Sjæl der har fået et legeme, et hylster, og derved er blevet individualiseret.

Den indre bevidsthed

- **chittha**

Den perfekte og fuldkomne Brahman

- **poorna Brahman**

Den stilling der giver fuldstændig fysisk afspænding og en fuldstændig følelse af ikke-tilknytning

- **udasina**

Den vediske offerceremoni

- **vedic yajna**

Den ønskeopfyldende ko

- **kamadhenu**

Kamadhenu er navnet på Den Ønskeopfyldende Ko; alle køers moder. Hun opfylder alle sin ejers ønsker. Hun havde fem 'døtre' ved navn Patti, Vimali, Sabali, Nandini og Kondi. Hun siges

at have været i vismanden Vasishta's besiddelse. I 'Summer Showers in Brindavan 1995, kapitel 7' fortæller Sai Baba om Sabali, der var sammen med Vasishta.

I Prasnotara Vahini skriver Sai Baba:

Spørgsmål: Sastra'erne erklærer, at vismændene havde ting som Den Ønskeopfyldende Juvel, Det Ønskeopfyldende Træ og også Den Ønskeopfyldende Ko i deres ashram'er, og at disse kunne give dem alt, hvad de ønskede. Jeg kan ikke forstå, hvorfor de så overhovedet skulle praktisere askese. Vær venlig at gøre dette klart for mig.

Svar: Tænk godt over det. Så vil du finde ud af, at Den Ønskeopfyldende Juvel ikke er et smykke, ej heller er Det Ønskeopfyldende Træ et træ, og Den Ønskeopfyldende Ko er ikke en ko. De er alle navne på og betegnelser for asketiske øvelsers frugter. De er kræfter og evner, der automatisk tilfalder en person som et resultat af vedkommendes udøvelse af askese. Alt hvad en sådan person ønsker, bliver til virkelighed. Det svarer til at have Det Ønskeopfyldende Træ. Når personen overvinder alle ønsker, svarer det til at besidde Den Ønskeopfyldende Ko. Hvad svarer så til at besidde Den Ønskeopfyldende Juvel? Det er tilstanden af den højeste lyksalighed, hvor du overhovedet ikke har nogen bekymringer eller mental uro. Det er en tilstand, hvor alle sorger bliver holdt på afstand. Når det at bekymre sig holder op, og den højeste lyksalighed vindes, så svarer det til at have Den Ønskeopfyldende Juvel. Bekymring og uro skal forsvinde fra tanke, ord og handling.

Denne krop vil fortsætte med at være ved godt helbred indtil dens 94; Jeg vil være i denne dødelige skikkelse i endnu 58 år.

Flere gange nævnte Sai Baba, hvornår Han ville forlade Sit legeme som Sathya Sai Baba. Han har imidlertid fortalt en af Sine studerende, at Han altid har ment indiske måneår og ikke almindelige kalenderår. Det har Han gjort, og det har Han holdt skjult, fordi Han ikke ønskede alt muligt postyr i forbindelse med legemets død.

Det er udelukkende gennem Guds Egen Nåde, at man kan begribe Ham som værende Én uden navn og form.

- Iswara anugrahadeva pumsam adwaita vasana.

Det Guddommelige Ønsketræ

- Kalpatharu

I Prasnotara Vahini skriver Sai Baba:

Spørgsmål: Sastra'erne erklærer, at vismændene havde ting som Den Ønskeopfyldende Juvel, Det Ønskeopfyldende Træ og også Den Ønskeopfyldende Ko i deres ashram'er, og at disse kunne give dem alt, hvad de ønskede. Jeg kan ikke forstå, hvorfor de så overhovedet skulle praktisere askese. Vær venlig at gøre dette klart for mig.

Svar: Tænk godt over det. Så vil du finde ud af, at Den Ønskeopfyldende Juvel ikke er et smykke, ej heller er Det Ønskeopfyldende Træ et træ, og Den Ønskeopfyldende Ko er ikke en ko. De er alle navne på og betegnelser for asketiske øvelsers frugter. De er kræfter og evner, der automatisk tilfalder en person som et resultat af vedkommendes udøvelse af askese. Alt hvad en sådan person ønsker, bliver til virkelighed. Det svarer til at have Det Ønskeopfyldende Træ. Når personen overvinder alle ønsker, svarer det til at besidde Den Ønskeopfyldende Ko. Hvad svarer så til at besidde Den Ønskeopfyldende Juvel? Det er tilstanden af den højeste lyksalighed, hvor du overhovedet ikke har nogen bekymringer eller mental uro. Det er en tilstand, hvor alle sorger bliver holdt på afstand. Når det at bekymre sig holder op, og den højeste lyksalighed vindes, så svarer det til at have

Den Ønskeopfyldende Juvel. Bekymring og uro skal forsvinde fra tanke, ord og handling.

Det historiske slag på Kurukshetra; Kurukshetra-krigen

Krigen mellem Pandava'erne og Kaurava'erne der fandt sted på Kurukshetra. Det var i denne forbindelse, at Herren Krishna fortalte Bhagavad Gita til Arjuna. Mahabharatha-krigen fandt sted år 3.138 f. Kr., da Krishna var 86 år gammel. Krigen varede i 18 dage. I denne krig rådede de onde Kaurava'er over 11 militære enheder, mens Pandava'erne kun rådede over 7 enheder. En enhed bestod dengang af 109.350 fodfolk, 65.610 ryttere til hest, 21.870 elefanter med tilhørende krigere og 21.870 stridsvogne med besætning.

Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde

- **Vidhwan Mahasabha**

Sai Baba siger: "Det Indiske Akademi af Vedisk Lærde skal arbejde for at ruske op i menneskeheden og overbevise den om nødvendigheden af indre harmoni og ligevægt."

Det skabte

- **purusha**

Det Universelle Absolutte inkarneret som et begrænset væsen

- **Saguna Brahman**

Dharma

Sai Baba siger, at der ikke eksisterer et ord eller et begreb, der kan forklare ordet dharma. Dharma er det, der understøtter og opretholder hele universet. Dharma er den pligt, som alting er eller burde være underlagt. Det er ildens pligt at fortære, varme, lyse, nedbyde og så videre. Det er græssets pligt at omdanne kuldioxid til ilt, være føde, se smukt ud og så videre. Det er menneskets overordnede pligt at søge forening med Gud. Alt efter deres rolle i livet, har forskellige mennesker forskellige pligter livet igennem. Menneskets dharma varierer alt efter mange forskellige forhold. Der kan for eksempel nævnes alder, køn, ægtestand, erhverv og position i samfundet. Det er for eksempel tydeligt, at en elev, en lærer og en rektor på en skole har forskellig dharma, for så vidt angår skolearbejdet.

Dharmakshetra

Dharmakshetra er et center for Sai Baba Organisationen i Mumbai, hvor der foregår forskellige åndelige aktiviteter. Det er et sted, hvor alle religioners tilhængere oplever venskab og fællesskabsfølelse med de andre besøgende. Sai Baba har også en lejlighed i dette kompleks. Dharmakshetra er et billede, et symbol, på den krop, der følger dharmas vej.

Dhothi

En dhothi er en mandsklædning af bomuld, der vikles rundt om den nederste del af kroppen.

Dhruva

Guden Brahma's barnebarn. Som 5-årig udførte han streng askese og opnåede Selvrealisation. Dhruva blev senere vismand. Han var tillige en prins, der ifølge sagnet blev skænket evigt liv og gjort til en ledestjerne, den vi i dag kender som Nordstjernen. I 'Summer Showers in Brindavan 1995', kapitel 5 fortæller Sai Baba udførligt om Dhruvas liv.

Durga; Gudinden Durga

Durga, Herren Siva's gemalinde. Hun er den Gudinde, der beskytter livsenergiene.

Dwarakamayi

Dwarakamayi er den forfaldne moske i Shirdi, hvor Shirdi Sai Baba for det meste opholdt sig.

Easwara; Herren Easwara

Easwara er et navn for Guden Siva, der er Nedbryderen i den hinduistiske Guddommelige Treenighed. Navnet anvendes også for Herren; Gud; Det højeste Væsen. Ordet betyder: 'Den der er udstyret med alle former for rigdom'.

Easwaramma

Easwaramma, der betyder Guds moder, var Sathya Sai Baba's krops moder. Hun var et enestående og gudfrygtigt menneske, hvis historie kan læses på engelsk i bogen: 'Easwaramma - The chosen mother'. Baba var hos hende, da hun døde i Brindavan, og hun fik derfor en meget fredfyldt og velsignet død. Easwaramma døde den 6. maj 1972.

Elskede moder

- **prema matha**

Én der kender Det Kvalitetsløse

- **Nirguna jnani**

Én der tilbeder Gud med form

- **Saguna bhaktha**

En lykkevarslenende tråd som gifte kvinder skal bære

- **mangalasutra**

Mangala betyder 'lykkevarslenende', og sutra betyder 'tråd'. Der er tale om en halskæde, som brudgommen hænger rundt om brudens hals. Dette smykke identificerer hendes som en gift kvinde.

En person der besidder viden om Gud

- **brahmajnani**

Er dine handlinger i overensstemmelse med dine ord?

- **Cheppinattu chesthara?**

Det nævnte skuespil hedder 'Cheppinattu Chesthara?' (Er dine handlinger i overensstemmelse med dine ord?). Du kan læse om handlingen i dette skuespil i bogen Sathyam Sivam Sundaram, bind 1, kapitel 5, afsnit 6 – 10. Bogen findes på hjemmesiden www.saibaslivshistorie.dk.

Et helligt smykke der skal bæres for at vise, at man er gift

- **bottu**

Et klæde til at have over skulderen

- **angavastram**

Et område med fuldkommen fred

- **Prasanthi pradesh**

Fodstykket

- **peetha**

Forene sig med Gud i dette hellige vand

- **jala samadhi**

Fred og velstand til folket

- **janata kalyan**

Fyrstinde

- rani

Ganesha; Ganapati

Også kendt som Guden med elefanthovedet. Herren Siva's ældste søn. Sri Ganesha er Guden for visdom, intelligens, uddannelse, held og skæbne, for porte, døre, husstanden og skriften. Han er Guden, der fjerner hindringer, og det er derfor almindeligt at påkalde Ham fx med formelen "Aum Shri Ganeshaya Namah" (ære være Ganeshas navn), før man begynder på et stykke arbejde. Han kaldes også Vinayaka 'den der ikke har nogen leder over sig', Vigneswara eller Ganapathi. Sidstnævnte navn betyder 'Herre over gana'erne; halvguderne'.

Ganesha's fødselsdag

- Ganesh chaturthi

Ganges

Ganges er en 2.525 km lang flod, der udspringer i Himalaya-bjergene, og i overvejende grad flyder mod øst og ud i Den Bengalske Bugt. Ganges er Indiens helligste flod, og inderne anser den for at være åndelig ren og rensende. Derfor anses et bad i Ganges for at være rensende for krop, sind og Sjæl.

Gaya

Et berømt pilgrimssted i den indiske delstat Bihar. Det er stedet, hvor Buddha opnåede oplysning.

Gayathri Mantraet

Gayathri Mantraet kendes også som Alle Veda'ernes Moder. Ordet Gayathri betyder: Det der frelser (beskytter) ved gentagelse. Selve det hellige ord Gayathri forklarer altså årsagen til, at mantraet eksisterer og angiver begrundelsen for at anvende det.

Gayathri Mantraets ordlyd:

Gayathri Mantraet er en Guddommelig lyd, der er altgennemtrængende på samme måde, som Herren er altgennemtrængende. Denne lyd gennemtrænger hele det manifesterede Kosmos. Gayathri Mantraet består af følgende ord:

1. AUM
2. Bhur Bhuva Svaha
3. Tat Savitur Varenyam
4. Bhargo Devasya Dheemahe
5. Dhiyo Yonah Prachodayat

Formålet med at fremsige Gayathri Mantraet:

Gayathri Mantraet er en universel bøn, der beder om et skarpt intellekt, så sandheden (Selvet) kan reflekteres deri uden nogen forvanskning eller vansiring.

Gayathri Mantraet påkalder Den Strålende Kraft, der gennemtrænger Solen og de tre verdener. Formålet er at fremkalde, vække og styrke intelligensen, så denne intelligens med succes kan føre personen, der fremsiger mantraet, gennem vedkommendes intense åndelige øvelser.

Gayathri Mantraet er en bøn til Det Guddommelige om at vække og styrke vores intellekt, vores skelneevne.

Generelt om det at fremsige Gayathri Mantraet:

Gayathri Mantraet bør som minimum gentages 3 gange, hver gang det fremsiges.

Man bør sige 'Santhi' (fred) tre gange, når man har afsluttet fremsigelsen af Gayathri

Mantraet. Dette vil skænke fred i kroppen, sindet og Sjælen.

Gayathri Mantraet er synonym med Det Guddommelige, og derfor skal man behandle det med ydmyghed, ærbødighed, tro og kærlighed.

Kærlighed og ærbødighed over for mantraet og en tro på dets lovede resultat er langt vigtigere end ren og skær mekanisk gentagelse af mantraet, alt imens sindet vandrer omkring.

En fuldstændig tro på kraften og styrken i Gayathri Mantraet vil udelukkende kunne opnås, når den åndeligt søgende har udviklet den fornødne grad af entusiasme, ærbødighed og kærlighed over for dette mantra.

For at kunne tage imod dette mantras kraft, er det nødvendigt med renhed i livet og mådehold med hensyn til, hvad der spises og drikkes.

Gentagelse af Guds navn

- japa

I Sin tale fra den 27. februar 1961 siger Sai Baba: I har muligvis hørt Mig tale om konstant ihukommelse af Guds navn og denne åndelige øvelses frugter - hvordan denne åndelige øvelse langsomt ændrer jeres karakter og modererer jeres adfærd, mildner jer og bringer jer nærmere målet. Der findes to måder at gøre dette på. Med en japamala hvor man automatisk flytter en perle, hver gang man har sagt for eksempel Guds navn. Dette gøres lige så mekanisk og punktligt og lige så omhyggeligt, som en hvilken som helst daglig rutine, eller som de burde udføres. Det skal gøres, mens man gentager Guds navn, og det skal gøres uden hensyn til, hvor langt man er kommet i forhold til det antal gange, man vil gentage navnet. Det skal gøres, mens man dvæler dybt ved den form, som navnet repræsenterer og ved de Guddommelige egenskaber, som man forbinder denne form med. Det skal gøres, mens man 'smager' på navnet; mens man fryder sig over det; mens man glæder sig over navnets sammenhæng og associationer; mens man nyder dets liflighed og fortaber sig i navnets melodi. Selvfølgelig vil I kun hige og længes efter smagen af Guds navn, når I er någet af sultens smerte. Når I, som en konsekvens af jeres overdrevne nydelse af verdslige anliggender, lider af forstoppelse, kan I ikke finde nydelse i Guds navn eller i Guds form. (Den anden måde nævnes ikke i den engelske oversættelse, men mon ikke det er uden brug af en japamala, hvor man ser Gud i hele skabelsen og konstant tænker på Ham?).

Ghee

Ghee er klaret smør. Ghee anvendes ofte som offergave til Guddommen. I forbindelse med offerceremonier kaster præsten ghee ind i offerilden. Ghees symbolske betydning nævnes i Sai Baba's tale fra den 4. oktober 1962.

Gita'en

Ordet Gita'en er en forkortelse af Bhagavad Gita. Se unde dette navn.

Godavari-floden

Hellig flod i Indien. Den flyder tværs gennem det centrale Sydindien, idet den strømmer fra vest mod øst. Floden er 1.465 m. lang, og er således Indiens næstlængste flod (Ganges er 2.525 km lang). Godavari er hellig for hinduer, eftersom den har mange hellige steder beliggende ved dens bredder. Disse steder har været pilgrimssteder i tusindvis af år.

Gopala-Krishna

Gopala er et navn for Herren Krishna. Én som passer og beskytter køer. Som dreng vogtede Krishna køerne på Brindavan's marker, og som Herren passer Han alle Sjæle. Gopala var Krishnas kæle navn, da Han var helt lille. Gopala betyder: 'Ham der beskytter, vejleder, nærer og plejer alle levende væsener'.

Gopala'erne

Gopala'erne var røgterdreng, som Krishna legede med og røgtede kvæg sammen med i Brindavan. Der var tale om drenge, der var ældre end Krishna, men Krishna blev snart midtpunktet. De gik ud på Brindavan's græsenge om morgenen med deres medbragte frokost. Gopala'erne var vidner til mange af Krishna's mirakler.

Gopi'erne

Gopi'erne var kvinder, som boede i landsbyen Gokula. Denne landsby lå i det område, der hed Brindavan. Krishna voksede op i Gokula. Han var 5 år og en måned, da Han forlod Gokula og dermed gopi'erne. Gopi'erne var for det meste voksne kvinder, der som regel var gift. Sai Baba fremhæver igen og igen gopi'ernes hengivenhed over for Krishna; en hengivenhed der ikke finder sin lige. Utallige er Hans beretninger om gopi'erne og Krishna. Sai Baba fortæller, at gopi'erne havde været vismænd i tidligere liv, og dengang Rama levede, var de blandt de aber, der hjalp med at befri Sita.

Gopuram

Et gopuram eller gopura er et monumentalt indgangstårn, normalt udsmykket, ved indgangen til et hinduistisk tempel i den sydindiske arkitektur i de sydindiske stater Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Kerala, Karnataka og Telangana og Sri Lanka.

Govinda

Navn for Herren Krishna. Én som passer og beskytter køer. Som dreng vogtede Krishna køerne på Brindavan's marker, og som Herren passer Han alle Sjæle. Gopala var Krishnas kælenavn, da Han var helt lille. Gopala betyder: 'Ham der beskytter, vejleder, nærer og plejer alle levende væsener'.

Gud med kvaliteter

- **Saguna**

Sadguna er Det Absolutte, Brahman (Gud) med kvaliteter; det være sig for eksempel i skikkelse af Rama, Krishna eller Sathya Sai Baba.

Gud uden kvaliteter

- **Nirguna**

Nirguna er Det Absolutte, Gud, uden form og kvaliteter; det der gennemtrænger universet. Nirguna er den evige altgennemtrængende og allestedsnærværende Guddommelige Bevidsthed. Vores sande Selv er Nirguna. I henhold til den ikke-dualistiske filosofi er Nirguna identisk med Brahman.

Guddommelige Lege

- **Leelas**

Guddommelige og åndelig vejledning

- **upadesh**

Guindy

Guindy er et af de vigtigste kvarterer, der støder op til den sydvestlige del af Chennai. Kommer man fra syd, er Guindy porten til Chennai.

Gujarat

Gujarat er en delstat i Indien. Det er den mest industrialiserede delstat efter Maharashtra. Gujarat ligger i det vestlige Indien ved grænsen til Pakistan. Den største by er Ahmedabad, og hovedstaden er Gandhinagar. Der er omkring 67 millioner indbyggere i denne delstat (2018).

Gulmarg

Gulmarg er en bjergby i det vestlige Himalaya. Her i 2018 har byen omkring 2.300 indbyggere.

Guna'er

Egenskaber eller kvaliteter der er overlejret på Det Guddommelige og således udgør det sanssemæssige univers. Der findes tre kvaliteter: 1. Tamo guna; sløvheden og uvidenhedens kvaliteter. 2. Rajo guna; lidenskaben og hvileløshedens kvaliteter. 3. Sathwa guna; de gode og rene kvaliteter.

Sai Baba taler primært om guna'er i forbindelse med mennesket karakter, og den føde vi indtager. Som eksempler kan nævnes:

Tamo guna: Sløvhed, uvidenhed, dovenskab, for megen søvn, ude af stand til at begribe Virkeligheden, misforstår let og opfatter det, der er usandt for at være sandt samt en manglende evne til at skelne mellem det rigtige og det forkerte. Mad der sløver, for eksempel ost, og for megen mad, er tamo guna.

Rajo guna: Lidenskab, hvileløshed, passion, voldelige følelser, ønsker, begær, egoisme, ondsindethed, at begære frugterne af sine handlinger, ønsket om at opnå berømmelse, selviskhed, vrede, jalousi, had, grådighed, misundelse og stolthed. Mad der ophidser følelserne, for eksempel løg og kød, er rajo guna. Spiritus er også rajasisk.

Sathwa guna: Alt hvad der er godt og rent, kærlighed, medfølelse, medlidenhed, tolerance, overbærenhed, tålmodighed, uselviskhed, ikke at have nogen ønsker og noget begær, have kontrol over sorg og glæde, over elendighed og lykke. Mad der er god for både krop og Sjæl. Begrænset mængde af mejeriprodukter, frugter, de fleste grøntsager, linser, bønner og nødder.

I forbindelse med den menneskelige natur, der som regel indeholder elementer af alle tre former for guna'er, taler man om at være domineret af for eksempel rajo guna. Det er nødvendigt med konkrete studier af begrebet guna'er, hvis man ønsker at forstå og få gavn af denne viden.

Gurkemeje

- haldi

Guru

En guru er en åndelig lærer og vejleder. 'Gu' står for kvalitetsløs (gunatita). 'Ru' tilkendegiver formløshed (rupavarjita). Der findes en anden fortolkning af ordet guru. 'Gu' betyder mørke, og 'ru' betegner det, der fordriver mørke.

Gurupoornima

Dagen hvor man ærer sin guru. Det er tillige dagen, hvor man fejrer den første guru, vismanden Vyasa. Gurupoornima fejres altid i Sai Baba's ashram, og dagen for Gurupoornima falder i slutningen af juli eller i begyndelsen af august. Eftersom Sai Baba fortæller meget om denne dag, anbefales det at læse en eller flere taler om Gurupoornima.

I Sin tale fra 27. juli 1961 fortæller Sai Baba: I dag er dagen, hvor menneskeheden hylder den største af alle åndelige læger, nemlig vismanden Vyasa. Vyasa er den største blandt sådanne læger, for han sammensatte Veda'erne og forfattede Purana'erne og Mahabharatha'en. Han gav tillige menneskeheden Bhagavad Gita. Han er den oprindelige guru for alle, der betræder Guds vej. Han plantede troen på Guds frø og nærrede det gennem Sruthi'erne, Smrithi'erne, Sastra'erne og Mahabharatha'en. Han gav verden Bhagavad Gita'en og Brahma Sustras. Han gav verden ideen om Atma, historien om De Guddommelige Lege og hemmeligheden bag denne foranderlige skabelse. Han hørte til i tiden omkring 3.800 før Kristi fødsel. Han var vismanden Vasishta's oldebarn, han var søn af Parasara og fader til den berømte ædelsten blandt vismænd, Suka. Vyasa's livshistorie består af en række mirakler; den er en

Guddommelig Saga. Han kom fra Vasudeva, forkyndte Vasudeva's Guddommelige Lege og blev til sidst forenet i Vasudeva. Han grundfæstede æraen, hvor man læser Guds navne op fra ende til anden. Han gjorde alle bevidste om Herrens navns sødme; den sødme der fremmaner Herrens form og Herrens Nåde.

Vyasa var den første, der over for mennesket åbenbarede hemmeligheden ved at gøre sindet så klart og så fuld af kølige stråler, som Månen på en fuldmåne nat. Det er grunden til, at denne Gurupoornima forbindes med ham og med alle guruer. (Ordet poornima betyder fuldmåne).

Gwalior

Gwalior er en by i delstaten Madhya Pradesh. Her i 2018 har byen omkring 2,6 millioner indbyggere.

Hanuman

Hanuman var en stor Rama-hengiven; han var delvis abe, delvis menneske. Det var Hanuman, der fandt Sita på Lanka. Hanuman levede umiddelbart i Threta-tidsalderen; han var samtidig med Herren Rama. Men Hanuman siges at leve videre, og han var til stede på slagmarken Kurukshatra, idet han sad ved foden af banneret på Arjuna's stridsvogn. Han var blot et vidne og deltog ikke i slaget.

I en tale fra den 12. april 2000 fortæller Sai Baba følgende om Hanuman's fødsel: "Hvad skete der med Sumitra's del af den helliggjorte mad, der blev ført bort af en ørn? Den blev efterladt på et bjerg og spist af Gudinden Anjani. (Hanuman's moder; navnet betyder 'illusion'). Som et resultat fødte hun Hanuman. Det er årsagen til det intime forhold, der eksisterede mellem de fire brødre, Rama, Lakshmana, Bharata og Satrughna, og Hanuman. Meget få er klar over dette."

Hvad blev der af Hanuman? Ifølge legenden anmodede Hanuman om at måtte blive på Jorden lige så længe, som Rama's navn bliver æret af mennesker. Sita tilstod ham dette ønske. Hun ville også sørge for, at der var billeder og statuer af Hanuman i templerne, så han kunne høre Rama's navn blive messet. Således regnes Hanuman for at være en af hinduismens udødelige skikkelser.

Haridwar

Berømt pilgrimssted der er beliggende i den nordlige delstat Uttarakhand. Byen regnes for at være et af hinduisternes syv vigtigste pilgrimssteder. Hvert år besøger millioner af pilgrimme byen, blandt andet for at bade i Ganges.

Haryana

Haryana er en indisk delstat. Indtil 1966 var Haryana en del af Indisk Punjab. De to områder blev delt, fordi flertalet i Punjab er panjabitalende og sikhtrøende, og i Haryana hinditalende og hindutroende. De deler hovedstaden Chandigarh. Her i 2018 har delstaten omkring 30.000.000 indbyggere.

Hengivenhed over for Gud

- bhakthi

I sin tale fra den 10. juni 1974 siger Sai Baba: "Hengivenhed over for Gud defineres som metoden til at opdage Den Guddommelige Virkelighed i alle væsener."

Hengivenhedens veje

Se under Hengivenhedens yoga.

Hengivenhedens yoga

- Bhakthi yoga

De ni veje i Hengivenhedens Yoga er: 1. At lytte til beretninger om Det Guddommelige og om Guds herligheder. 2. At synge om og lovprise Gud og al Hans herlighed. 3. At ihukomme Gud. 4. At glæde sig over at tilbede Gud ved at koncentrere sig om og ære og tilbede Hans fødder og Hans fodaftryk. 5. At glæde sig over at tilbede Gud. 6. At glæde sig over at man begynder at kunne se Gud i netop den Form, man som hengiven har allerkærest. 7. At glæde sig over at kunne tjene alt og alle uden på nogen måde hverken at føle sig overlegen eller underlegen. 8. At glæde sig over at komme Gud nær; den hengivne bliver Guds ven og Guds fortrolige. 9. At glæde sig over fuldt og helt at kunne overgive sig til Guds Vilje.

Hengivne

- **bhaktas**

Himachal Pradesh

Himachal Pradesh er en delstat i Indien med over 7.000.000 indbyggere. Der er således tale om en meget lille delstat. Delstaten er beliggende i Nordindien.

Himmelske ungmøer

- **Choothaamu, ra ra**

Himmelske ungmøer! Kom! Vi vil opleve dagen! Vågn op! Således begynder en af Thyagaraja's sange.

Hindi

Hindi er et af Indiens officielle sprog. Det er det fjerde mest talte sprog i verden.

Hyderabad

Hyderabad er en af Indiens største byer med et indbyggertal på over 10 millioner (2018). Byen er i dag hovedstaden i delstaten Telangana, og var før i tiden hovedstad i Andhra Pradesh.

Id eller eid

Id er en muslimsk festdag, der holdes to gange om året. Ved afslutningen af fastemånedens Ramadan, og dagen som markerer afslutningen på pilgrimsrejsen til Mekka.

Idle

Idle er en form for luftig brød, der bages af en dej bestående af linser og ris.

Ikke-dualisme

- **adhwaitha**

Ikke-dualisme er filosofien om, at alt er ét, at Skaberen og det skabte er ét. Det betyder, at der kun er én Virkelighed, Brahman. Den verden der ses, er altså en illusion. Den udsættes for forandring og undergang. Sjælen er Brahman.

I Sin tale fra den 26. oktober 1963 siger Sai Baba: "Ikke-dualisme er bevidstheden om, at Det Guddommelige fuldt og helt er at finde overalt og i alt." Yderligere siger Sai Baba i Sin tale fra den 22. april 1967: "Den ikke-dualistiske filosofiske skole erklærer, at der udelukkende er én Gud, og at den individualiserede Sjæl er en falsk improvisation, som uvidenheden forestiller sig, fordi den ikke er i stand til at forstå Det Universelle, der alene eksisterer. Der er ikke to. Ikke-dualisme betyder 'ikke-to'."

Ikke-tilknytning

- **vairagya**

Begrebet 'ikke-tilknytning' omhandler ønsket om og evnen til at kunne give afkald på alle flygtige glæder. Ofte har mennesket tilknytning til kroppen, til ting, til andre mennesker og til forventninger. Det at formindske sine ønsker er også ikke-tilknytning.

Illusion

- Maya

Maya betyder illusion. Begrebet illusion angiver i daglig tale noget, der forekommer at være noget andet, end det egentlig er. I åndelig forstand er Maya lig med alt, hvad der kan sanses i skabelsen, altså i universet, på Jorden og i naturen.

Da Gud bestemte Sig for at påbegynde skabelsen, opstod Maya. Maya er så at sige Guds redskab. Skabelsen består fysisk set af de fem elementer: Jord, ild, vand, luft og æter og intet andet. Der er ikke sådan noget som et sjette element. Gud er iboende disse fem elementer, som det der kaldes Atma. Det er Gud, der aktiverer alt i skabelsen. Det betyder, at alt hvad vi ser, er sammensætninger af elementerne, der er overlejret på Atma. Det gælder fra den mindste amøbe til de største himmellegemer, og ikke mindst os selv og vores medmennesker. Så hvis vi på nogen måde skader noget eller nogen i skabelsen, skader vi rent faktisk Gud.

Det er begrundelsen for erklæringen om, at Gud er allestedsnærværende. Om man erkender Hans eksistens eller ej, er Gud altså til stede overalt.

Når man siger, at skabelsen er en illusion, så betyder det, at alt i skabelsen er en blanding af Virkelighed og uvirkelighed. Ser vi en stol, så er det selvfølgelig en stol. Men stolen er mere end en stol, i virkeligheden er Gud indeholdt i den! Det lyder måske vanvittigt, men Gud er som tidligere nævnt inden i hvert eneste element, altså inden i hvert eneste atom. Rent faktisk er der intet i skabelsen, hvor Gud ikke er til stede, men alt fremstår som Maya's mangfoldige former.

Maya sammenlignes ofte med et slør, der er lagt over Virkeligheden, Gud. Den åndeligt søgende skal flå dette slør itu eller på anden måde fjerne det, så vil Gud åbenbare Sig i al Sin stråleglans. Skabelsen, naturen, er Guds klædedragt!

Indra; Guden Indra

Indra er de himmelske halv-guders leder. Han er kendt som Guden for lyn, torden, storme, regn og flodstrømme. Yderligere er Han kendt som krigs-guden. Hans våben er en tordenkile; et kastevåben der er formet som et lyn. Indra kendes som den største blandt alle krigere. Han er den, der forsvarer de øvrige Guder og hele menneskeheden mod ondskabens kræfter. Han har flere børn, blandt andet sønner som Jayanta, Midhusa, Nilambara, Rbhus, Rsabha og Sitragupta. Indra's himmelske bolig er på eller nær bjerget Meru.

Ithihasa'erne

Ithihasa'erne betyder 'historie' på sanskrit. Ithihasa'erne blev skrevet til almindelige mennesker af Valmiki og Vyasa, eftersom Veda'erne og Brahma Sutras filosofiske fremstillinger kan være meget svære at forstå. Ithihasa'erne omfatter historier fra Valmiki's Ramayana, Yogavasishtha, Mahabharatha og Harivamsa. Ithihasa'erne omfatter alt, hvad der er indeholdt i Veda'erne, men blot på en mere forståelig måde.

Ithihasa'erne giver os vidunderlige historier af stor interesse og vigtighed, og disse historier giver os hinduismens fundamentale lære. Mange af historierne omfatter de gerninger, som Bharatha's store helte har udført gennem tiderne.

Jai Sai dharma

Jai Sai dharma kan oversættes som: 'Sejr til Sai dharma'.

Jaipur

Jaipur er hovedstad i den indiske delstat Rajasthan. Her i 2018 har byen godt 3,1 million indbyggere.

Jammu

Jammu, Templernes by, fungerer som vinterhovedstad for delstaten Kashmi og området Jammu. Her i 2018 er der omkring 580.000 indbyggere i byen.

Janaka

Kong Janaka, der blandt andet nævnes i Ramayana'en (Historien om Rama), herskede over kongeriget Videha, også kendt som Mithila. Han æres som værende et ideelt eksempel på ikke-tilknytning til materielle besiddelser. Han var yderst interesseret i åndelige diskussioner og anså sig selv for at være fri for verdslige illusioner. Hans kontakt med store vismænd som for eksempel Ashtavakra, Suka og Sulabha er registreret i de ældgamle hellige skrifter.

Han havde en adoptivdatter, Sita, der blev gift med Herren Rama, og som spiller en afgørende rolle i Ramayana. Kong Janaka var barnløs, og han bestemte sig derfor for at afholde en offerceremoni, der skulle sikre ham et barn. Mens han var i færd med at pløje jorden, hvor offerceremonien skulle finde sted, stødte han på en kasse. I kassen lå et lille spædbarn – Sita! Ordet Sita betyder: Ren, fri for synd, plovfure.

Janaka var en realiseret Sjæl. Ordet Janaka betyder 'skaber'.

Japamala

En japamala har nærmest samme funktion som en bedekrans. Sædvanligvis består en japamala af 108 perler, der kan være fremstillet af utallige materialer lige fra diverse metaller, glas, træ og ben. Hver gang den hengivne fremsiger Guds navn, et mantra, en bøn eller lignende, flyttes en perle.

Jeg er Æn, lad Mig blive mange.

- **Ekoham bahusyam.**

Jeg er sandhedens lærer.

- **Aham Satyabodhaka.**

Jhoola

En jhoola er en luksuriøs stol, der er ophængt som en gyngesæde. Store åndelige mestre sidder ved specielle højtider og gynger i en sådan stol, hvilket symboliserer, at Gud har sæde i den hengivnes hjerte.

Jnana Yajna

Jnana Yajna er et ritual, der udføres for at søge åndelig visdom; viden om Den Usynlige, Den Umærkelige.

Jorden er giftig

I Indien kaldes denne leg for abe-legen.

Jullunder; Jalandhar

Jalandhar, navnet som byen er kendt under, er en by i den indiske delstat Punjab. Her i 2018 har byen godt en million indbyggere.

Kailasa

Herren Siva's bolig i Himalaya-bjergene.

Kakinada

Kakinada er en by, der fungerer som distrikthovedkvarter i Øst Godavari Distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Indbyggertallet er omkring 480.000 (2018).

Kamalapuram

Kamalapuram er i dag en stor landsby, der er beliggende 132 km fra Puttaparthi.

Kamarpukur

Kamarpukur er en landsby, der er beliggende i den indiske delstat Vest Bengal. Landsbyen er berømt for at være Ramakrishna's fødested.

Kannada

Kannada er det sprog, der tales i den indiske delstat Karnataka.

Karma

Karma betyder aktivitet, handling, arbejde eller pligt. Ordet betyder også skæbne; udlevelsen af konsekvenser af de handlinger vi foretager. Man kan for eksempel opdele menneskets handlinger i fire typer:

1. Ubevidste handlinger:

Det er handlinger, som for eksempel når hjertet slår, når vi blinker, sveder eller nyser. Her er ingen karmiske konsekvenser.

2. Dårlige handlinger:

Dårlige handlinger har i henhold til karma-loven karmiske konsekvenser. Genfødsel er nødvendig for at udleve disse konsekvenser, hvis de da ikke udleves i det nuværende liv.

3. Gode handlinger hvor man begærer frugterne:

Der er her tale om gode handlinger, hvor man ønsker at få noget til gengæld. Disse handlinger medfører også karmiske konsekvenser, for vi skal modtage vores 'belønning'. Genfødsel er også her nødvendig for at udleve disse konsekvenser

4. Gode handlinger hvor man ikke begærer frugterne:

Der er her tale om det, der kaldes uselviske handlinger. Disse er de anbefalelsesværdige handlinger, for de medfører ingen konsekvenser, ingen genfødsel.

Karnam

Karnam er navnet på Subbamma's mand. Subbamma var den, der tog sig af Sai Baba og Hans mange hengivne i Hans ungdom. Navnet Karman henviser til en stilling som landsbyens regnskabsfører, en stilling der går i arv. Familien Karman var efter datidens forhold ret velstående.

Karnataka

Karnataka er en af de fire sydlige delstater i Indien. Sai Baba's ashram, der hedder Brindavan, er beliggende i denne delstat. Karnatakas hovedstad, Bangalore, har her i 2022 en befolkning på omkring 12.6 millioner, mens delstaten sammenlagt har lidt over 70,3 millioner indbyggere. Andre store byer i delstaten er Mysore, Mangalore, Hubli-Dharwad, Davanagere, Bellary, Hassan, Shimoga og Belagavi. Kannada er delstatens officielle sprog. Arealmæssigt er Karnataka Indiens 8. største stat og den 9. største efter befolkningsantal.

Kashmir

Kashmir er Indiens nordligste delstat. Det er en vidunderlig smuk delstat, der i høj grad er præget af Himalaya-bjergkæderne. Delstaten er mest kendt for konflikter mellem hinduer og muslimer. Her i 2022 bor der omkring 14,3 millioner mennesker i Kashmir.

Kasteløse

- harijans

Kasturi

Mangeårig Sai Baba hengiven og blandt andet forfatter til Sathyam, Sivam, Sundaram, der er Sai Baba's livshistorie; levede fra 1897-1987.

Kaurava'erne

Kaurava'erne var en gren af den kongelige familie, der kæmpede mod Pandava'erne; Kaurava'erne bliver ofte betegnet som 'de onde'. Der var 100 Kaurava-brødre og en enkelt datter.

Kerala

Kerala er Indiens tættest befolkede delstat. Den er beliggende i Sydindien. Kerala er kendt for at være den toneangivende indiske delstat med hensyn til middellevetid, folkesundhed og uddannelse. Paradoksal nok har delstaten en høj arbejdsløshed og selvmordsrate. Kerala er utrolig smuk og er kendt for sine fascinerende 'backwaters'.

Kodaikanal

Kodaikanal er en bjergby i delstaten Tamil Nadu. Den ligger højt, og derfor er temperaturen om sommeren behagelig. Det engelske styre oprettede her en by i bjergene for deres officerer. Sai Baba etablerede en ashram her, som Han ofte benyttede i højsommeren, så Hans hengivne ikke blev udsat for den meget varme tid.

Konstant årvågenhed

- **nityavadhan**

Kosa'er

Oversættes sædvanligvis som legemer eller slør. Det er de lag, der skjuler Atma i mennesket. Disse fem slør eller legemer omslutter således individets Atma. De fem slør er: Føde-legemet, livsenergi-legemet, sindets legeme, den højeste intelligens' legeme og lyksaligheds-legemet.

Krishna; Herren Krishna

Vishnu Avataren i Dwapara-tidsalderen, tidsalderen forud for den nuværende Kali-tidsalder. Krishna betyder: 'Evnen og kraften til at tiltrække og betage'. Krishna blev født den 20. juli 3.227 f.Kr. tidligt om morgenen klokken 03.00. Året 3.102 f.Kr. ved midnatstid den 20. februar opgav Krishna Sit dødelige legeme. Han formodes da at have levet i 125 år.

I Sine taler og bøger fortæller Sai Baba meget om Herren Krishna. Specielt om Hans lære som den fremgår af Bhagavad Gita; Krishna's samtale med Arjuna forud for slaget på Kurukshetra. Men Sai Baba fortæller også om hele Herren Krishna's liv fra fødsel til Han forlod Sit fysiske legeme. Krishna's lære er altomfattende, så det er faktisk umuligt at fortælle noget om den i denne ordliste.

Krishna med fløjten

- **Muralidhara Krishba**

Krishnamurthi

Jiddu Krishnamurthi, der blev født den 12. maj 1895 i byen Madanapalle i den indiske delstat Andhra Pradesh og døde den 18. februar 1986 i Ojao, Californien, var af indiske afstamning. Hans filosofiske betragtninger, der kommer til udtryk i form af dialoger, taler og værker, er stadig indflydelsesrige, og omfatter åndelige emner som kærlighed, medfølelse, Selvets transcendent og det religiøse sind. Krishnamurti blev adopteret af Det teosofiske Samfunds præsident Annie Besant, der sendte ham til England for at uddanne ham til hans kommende rolle.

Krishna's fødselsdag

- **janmashtami**

Krop

- **deha**

Deha betyder 'det der nødvendigvis må overgives til flammerne'.

Kræfter der opnås på grund af asketisk levevis
Her er der tale om de såkaldte siddhis.

Kshetra

Et helligt sted. Et sted hvor noget lever; et billede på kroppen. Kshetra betyder et helligt sted, der er forbundet med Det Guddommelige, som for eksempel pilgrimssteder, og fyldt med hellige vibrationer.

Kuchela

Kuchela var en fattig mand fra brahmin-kasten. I skolen var han Krishna's klassekammerat. På trods af deres meget forskellige levevilkår, Krishna var af kongelig herkomst, blev de venner. På et tidspunkt skiltes deres veje.

Senere hen i livet, da Kuchela og hans familie var særdeles fattige, overtalte hans kone ham til at gå til Krishna og bede om hjælp. I paladset fik han en hjertelig modtagelse af Krishna, men han kunne ikke få sig selv til at bede om almisser. Da han kom hjem, fandt han, at hans usle rønne var blevet erstattet med en meget flot bolig, og at familien nu i overflod havde alle materielle fornødheder.

Kumkum

Kumkum er fint pulver, der kan have en mangfoldighed af farver. Kvinderne sætter en plet af denne kumkum på panden midt mellem øjenbrynene. De indiske kvinder anvender i dag ofte pulveret til at udsmykke sig. Men mange kvinder bruger stadig forskellige farver kumkum til at markere sociale eller religiøse forhold – det kan være, at man er gift, at man er tilhænger af en bestemt religiøs retning og så videre.

Kuppam

Kuppam er en by i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2018 har byen omkring 27.000 indbyggere.

Kurukshestra

Området kaldes Kurukshestra, fordi det tilhører Kuru's afkom. Mahabharatha-krigen blev udkæmpet på Kurukshestra, der også kaldes Dharmakshetra. Det er altså slagmarken, hvor Krishna gav Arjuna den hellige tekst Bhagavad Gita. Ordet betyder: 'Området hvor der handles', og stedet symboliserer kroppen. Kurukshestra er beliggende i den nuværende delstat ved navn Haryana.

Kvindegrupper

- mahila vibhag

Laddu

Sød, kugleformet kage.

Lakshmi

Lakshmi er Gudinde for visdom, rigdom, fremgang, lykke og velstand. Hun er Herren Vishnu's gemalinde og feminine energi. Sammen med Parvathi og Saraswathi danner Hun den hinduistiske Treenighed af Gudinder.

Da Herren Vishnu inkarnerede som henholdsvis Rama og Krishna, inkarnerede Lakshmi som henholdsvis Sita og Rukmini. Typisk skildres Hun som stående eller siddende som en kvindelig yogi, der holder lotusblomster i hænderne – et symbol på lykke, fremgang, selvindsigt og befrielse. På mange billeder vises Hun med fire hænder, der repræsenterer menneskets fire mål i livet: Dharma, rigdom, begær og befrielse.

Leacock

Stephen Leacock var en berømt humorist, der levede i England fra 1869 – 1944.

Legemliggørelser af Atma

- Divyatmaswarupas

Legemliggørelse af prema

- premaswarupa

Lingam

En lingam er en ægformet sten; Herren Siva's symbol; det formløses form; symboliserer formens sammensmeltning med Det Formløse. Ordet lingam betyder 'det i hvilket alle ting forener sig, og af hvilket alle ting dukker frem'.

I Sin tale fra marts 1963 (1) siger Sai Baba: Ordet lingam betyder simpelthen tegnet, symbolet. Den er blot et symbol, der indikerer det sansemæssige, begrænsede sinds ønske om at forene sig med Det Ubegrænsede. Det vil sige, at lingam'en symboliserer, at sindet og dermed al mental uro og alle mentale billeder, det vil sige den objektive verden, forsvinder og dør.

Livets fire mål

Livets fire mål

- purusharthas

Dharma, rigdom, begær og befrielse. I Sin tale den 14. juli 1966 siger Sai Baba: "De fire mål er dharma, rigdom, begær og befrielse. Det er med vilje, at de er blevet listet på denne måde, i denne rækkefølge. Dharma skal styre og kontrollere processen med at tjene rigdomme, og befrielse skal være den regulerende faktor med hensyn til begær. Al rigdom der akkumuleres fra kilder, der er inficeret af forkerte og uretfærdige handlinger, skal behandles med foragt som værende uværdige for mennesket. Alle ønsker og begær der ikke underordner sig det største behov, nemlig behovet for at opnå befrielse, skal opgives som værende under menneskets værdighed. Så dharma og befrielsens åndelige grundlag skal være den egentlige årsag til ønsket om rigdom og begær. Uden dette udarter det at tjene penge sig til plyndring; begær udarter sig til død."

Loka Seva Vrinda

På disse skoler går der primært elever fra de lavere kaster.

Lovsang

- bhajan

Bhajan er lovsang, hvor man synger til Herrens pris. Hengivne synger bhajan, for derigennem at udtrykke og opleve hengivenhed over for Gud. Sai Baba siger, at det er bedst at synge bhajan i grupper, da det skaber bedre åndelige vibrationer. Bhajan betyder 'at dele'. I Indien er der en forsanger, der synger en linje af den konkrete lovsang alene. Herefter synger alle i forsamlingen den samme linje. Dette gentages to gange, og dette mønster fortsætter sangen ud. Som regel gentages sangen, så den synges to gange. Dette sker, mens alle klapper takten. Når vi klapper, føler vi os rene, glade og forfriskede, og det hjælper os med at koncentrere os på Guddommen. Nogle hengivne er også af den opfattelse, at det bortdriver det onde. Det anbefales, at man, hvis det er muligt, synger uden brug af sangbøger, da dette muliggør en endnu større hengivenhed. Alt i alt skaber denne metode meget gode og intense energier.

Lyksalighed

- ananda

Den højeste lyksalighed; uendelig glæde.

Madhya Pradesh

Madhya Pradesh er en af Indiens delstater. Navnet betyder 'midterprovins', og delstaten ligger da også i den centrale del af Indien. Hovedstaden hedder Bhopal. Her i 2018 bor der omkring 81 millioner mennesker i delstaten.

Madras

Nuværende Chennai. Byen er hovedstaden i delstaten Tamil Nadu, og den har omkring 7.700.000 indbyggere (2018).

Madurai

Madurai er den tredjestørste by i delstaten Tamil Nadu. Man regner med, at der her i 2018 bor omkring 3.000.000 mennesker i byen.

Mahabharatha

Mahabharatha er et ældgammelt helteedigt i poetisk form, der er skrevet af Vyasa; værket beskriver konflikten mellem Pandava-brødrene og deres fætre, de 100 Kaurava-brødre. Den indeholder bl.a. Bhagavad Gita, Krishna's metafysiske lære til Arjuna.

Maharashtra

Delstaten Maharashtra er beliggende i den vestlige og centrale del af Indien. Dens hovedstad er Mumbai, tidligere Bombay, der regnes for at være Indiens økonomiske kraftcenter. Delstaten er ret ny, da den blev oprettet i 1960 efter krav fra indiens største sproggruppe, de marathi-talende, der ønskede deres egen delstat. Man regner med, der der er omkring 124 millioner indbyggere i delstaten her i 2022.

Mahashivarathri

Shivarathri betyder Siva's nat. Det er natten, hvor det er nymåne; natten hvor Månens påvirkning af sindet er mindst, og hvor det derfor er lettest og mest gunstigt at tilbede Herren Siva. Én gang om året, den nymåne der falder i februar/marts, er det Mahashivarathri, hvilket betyder Siva's store nat. Det er natten, hvor Herren Siva siges at have ægtet Gudinde Parvathi. Denne nat tilstræber hengivne at overvinde mørke og uvidenhed i livet og i verden. Natten kan tilbringes på forskellig vis, for eksempel ved at iagttage stilhed, meditere, chante bønner, faste, udføre yoga, gentage Guds navn og så videre. I løbet af Mahashivarathri materialiserede en eller flere lingam'er sig i Sai Baba's legeme. Ofte, men ikke hvert år, lod Han Sine hengivne overvære det. Denne begivenhed er ofte blevet filmet.

Malayalam

Malayalam er et sprog, der tales i delstaten Kerala.

Mangalore

Mangalore er en by i den indiske delstat Karnataka. Efter Bangalore er den delstatens største by. Her i 2018 bor der omkring 690.000 mennesker i Mangalore.

Manipalli

Manipalli er en by, der er beliggende i Øst-Godavari distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Byen ligger tæt på Det Arabiske Hav, og der er en smuk udsigt ud over havet. Her i 2018 har byen godt 40.000 indbyggere.

Mantra

Et mantra er mystiske og kraftfulde ord og stavelser, der reciteres for at opnå åndelig højnelse. Mantra er et ord for det, der frelser, når sindet dvæler ved det. Et mantra er et redskab for tanken, og kan bestå af et enkelt ord, en sætning eller et vers. For mange mantraer gælder, at de bliver gentaget igen og igen. Det mest markante eksempel på dette er mantraet, som fremsiges 21.600 gange om dagen i forbindelse med ind- og udånding, nemlig Soham. Når vi ånder ind, siger vi 'so', og når vi ånder ud, siger vi 'ham', og det betyder: Jeg er

Det; Jeg er Gud. Der findes utallige mantraer, og blandt de kendteste er OM, Gayathri og Shivoham.

Maruti

Maruti er et navn for Hanuman. Han fik navnet, eftersom han var Vind-guden Marut's søn. Der findes to forskellige historier om, hvordan Maruti kom til at hedde Hanuman. Se i øvrigt under Hanuman.

Meditation

- **dhyana**

Meerut

Meerut er en by i den indiske delstat Uttar Pradesh. Her i 2018 har byen omkring 115.000 indbyggere.

Meru-bjerget

Meru-bjerget er et bjerg, der er beliggende i Garhwal Himalaya'erne i delstaten Uttarakhand. Bjerget har tre tinder, hvoraf den højeste ligger 6.660 meter over havets overflade.

Mirakler

- **mahimas**

Miraklet

- **chamatkara**

Moder

- **mai**

Muddenahalli

Muddenahalli er en mellemstor landsby, der er beliggende i delstaten Karnataka. Landsbyen ligger 55 km fra Bangalore. Sathya Sai Baba har etableret en gren af Sit universitet i denne landsby.

Munshi

K.M. Munshi var en patriotisk statsmand, der under Gandhi's ledelse kæmpede for Indiens uafhængighed. I forsøget på igen at få den indiske kultur til at blomstre blandt den indiske ungdom oprettede han instituttet Bharatiya Vidya Bhavan.

Mysore

I dag er Mysore den næststørste by i den sydlige delstat Karnataka. Fra 1948 til 1956 fandtes der en delstat ved navn Mysore State, hvor byen Mysore var hovedstad.

Mysore Pak

Mysore Pak er et varemærke for meget søde kager.

Nanda

Nanda var Krishna's fosterfader. Han var leder af en røgter-stamme, der røgtede deres kvæg i Brindavan. Han var således en vigtig person i landsbyen Gokula, hvor Krishna voksede op. Han var tillige kong Vasudeva's fætter. Da Vasudeva's kone, Devaki, havde født Krishna, bragte han ham til Nanda's hus for at beskytte ham mod Kamsa. Det var Yasodha, Nanda's hustru, der plejede og opfostrede Krishna.

Narada

Narada var en vismand, der tillige var skjald. Han rejste rundt i verden og sang uophørligt ét navn: 'Narayana'. Narayana er et navn for Herren Vishnu. Narada var Brahma's søn, og han blev kaldt 'Gudernes vismand'.

Narayana

Narayana er et andet navn for Herren Vishnu, men anvendes ofte som en betegnelse for Gud.

Nataraja

Nataraya betyder 'Dansens Herre', og navnet refererer til Herren Siva og Hans ekstatiske dans.

Navajyothi-ritualet

Navajyothi-ritualet er en ceremoni, hvor et barn introduceres til den parsiske religion Zarathustrismen og begynder at iføre sig de behørigte klæder. Ritualet er for både drenge og piger. Barnet skal være fyldt 7 år, og ritualet skal gennemføres inden puberteten er forbi.

Nawanagar; Jamnagar

Nawanagar var i gammel tid et fyrstedømme. I dag er Nawanagar byen Jamnagar, der er beliggende ved Indiens vestkyst i delstaten Gujarat. Jamnagar er delstatens femte største by, og her i 2022 har den et befolkningstal på omkring 610.000.

Nilgiri-bjergene

Nilgiri-bjergene eller 'De blå bjerge' udgøres af mange bjerge. Disse bjerge dækker områder i delstaterne Karnataka, Kerala og Tamil Nadu.

Nishkama karma

Nishkama karma er handlinger, der udføres uden noget begær efter frugterne af disse handlinger. Der er altså tale om handlinger, der ikke binder rent karmisk. Ofte betegnes nishkama karma blot som uselviske handlinger.

Offerceremoni

- yajna

Ordet yajna stammer fra rodordet 'yaj'. Ordet 'yaj' har en trefoldig betydning: Tilbedelse af Guder samt enhed og velgørenhed. I Sin tale fra den 11. oktober 1972 siger Sai Baba blandt andet: "Yajna betyder enhver aktivitet, der er dedikeret til Guds herlighed", og: "En offerceremoni er en uophørlig proces. Alle der lever i Guds konstante nærvær og udfører alle handlinger som dedikation til Gud, er engageret i en offerceremoni."

OM; AUM

- Pranava

OM eller AUM kaldes også pranava, der er urlyden. Denne urlyd kaldes også for den oprindelige lyd. I Biblen står der: "I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud." Dette Ord er OM, en lyd, en vibration, hvorfra alt skabt senere blev til. Det kan også nævnes, at hinduerne begynder deres mantraer med OM for at påkalde sig den Guddom, mantraet henvender sig til.

I Summer Showers in Brindavan 2000 forklarer Sai Baba følgende om AUM: "Lad os først se på æter, der udelukkende har lyd som sin kvalitet. Skønt utallige variationer af lyde er mulige, er den grundlæggende lyd den oprindelige lyd AUM. Denne lyd, OMKARA, er det, I i virkeligheden skal koncentrere jer om. Der er tre bogstaver her – A (skabelse), U (opretholdelse) og M (nedbrydning), der sammen smelter sammen til AUM. Mennesket er en legemliggørelse af de tre symboler, der indgår i AUM. Den oprindelige lyd, OMKARA, er selve æters form, og mennesket skal være i resonans med den."

Onam

Onam er højtiden, hvor man fejrer, at fortidens kong Bali besøger sit kongerige, delstaten Kerala, og velsigner dens befolkning. Onam er meget hellig og Guddommelig. Der findes flere forskellige forklaringer på, hvad Onam er for en højtid. Folk fejrer Onam, idet de tager et oliebad og ifører sig nye klæder. De tilbereder og spiser også forskellige specielle retter. Således nyder alle familiemedlemmerne højtiden, idet de gør sig til gode med dejlig mad og nyt tøj. Ved denne lejlighed er der også nogle, der besøger templerne. Af alle templer i Kerala er Bala Krishna Templet meget dyrebart og betydningsfuldt for befolkningen.

Ootacamund eller Ooty

Denne by er beliggende i Nilgiri-bjergene (De blå bjerge). Der er omkring 100.000 indbyggere her i 2018. I dag er byen et berømt turiststed.

Ooty

Se under Ootacamund.

Orissa

Orissa er en indiske delstat, der ligger på Indiens nordøstlige kyst. Den har et areal på 155.707 km² og ca. 50 millioner indbyggere (2022). Hovedstaden hedder Bhubaneshwar. Sai Baba Organisationen hjalp mange af de nødlidende i Orissa efter en voldsom oversvømmelse i 2011. Denne hjælp omfattede opførelsen af en række huse.

Paisa

Indisk møntenhed. 100 paisa er lig med 1 rupee og har således en meget ringe værdi. Den er langt mindre værd end en en-øre.

Palghat

Palghat er en by i delstaten Kerala. Her i 2018 bor der omkring 175.000 indbyggere i byen.

Panchavati

Stedet hvor Rama, Sita og Lakshmana slog sig ned. Stedet har fået sit navn på grund af de fem banyan-træer, der stod i en cirkel på dette sted. Panchavati var beliggende i Dandaskoven.

Pandava'erne

Når der tales om Pandava'erne, menes der som regel Pandava-brødrene, men det er tillige en betegnelse for en gren af den kongelige familie. Der var fem Pandava-brødre: Dharmaraja, Arjuna, Bhima, Nakula og Sahadeva.

Paramatma

Paramatma er Det Universelle Evige Absolute; Oversjælen; Atma; Gud.

Parikshith

Det var Parikshith, der efterfulgte Dharmaraja på tronen i Hastinapur. Historien om Parikshith kan læses i Bhagavatha Vahini. Denne bog findes i dansk oversættelse på www.saibabapaadansk.dk. Han var Arjuna's barnebarn og Abhimanyu's søn. Navnet betyder: Den der er optaget af at søge.

Parthi templet

Templet i Puttaparthi.

Patanjali

Det er ukendt, hvornår Patanjali levede. Det anslås dog, at han levede omkring 2-300 år før vor tidsregning. Patanjali's var en fortidig vismand, der skrev Yoga Sutras, der definerer yoga som en række af otte åndelige trin, der fører til forening med Gud. Værket indeholder 196 Guddommelige grundsætninger.

Patiala

Patiala er en by i den sydøstlige del af delstaten Punjab. Det er delstatens fjerde største by, og her i 2018 bor der omkring 560.000 indbyggere i byen.

Patna

Byen Patna er hovedstad i den indiske delstat Bihar. Her i 2018 har byen omkring 2 millioner indbyggere.

Penukonda

Penukonda er en lille by i delstaten Andhra Pradesh. Penukonda betyder 'store bjerge'.

Person der er plaget af tvivl

- **samsayatma**

Poona; Pune

Poona, nu Pune, er den næststørste by i delstaten Maharashtra. Byen er kendt som 'Østens Oxford' og regnes for at være delstatens kulturelle hovedstad. Her i 2018 regner man med, at der er omkring 6 millioner indbyggere i byen.

Prahlada

Prahlada var dæmon-kongen Hiranyakasipu's hellige søn. Prahlada var en berømt hengiven af Herren Narayana. Han er mest kendt for sin adfærd som barn. Han var meget hengiven over for Narayana, og hans fader hadede Narayana. Det førte blandt andet til, at Hiranyakasipu ønskede sin søn død. Da dette mislykkedes, kom det til en afgørende verbal diskussion, der endte med, at Avataren Narasimha kom ud fra en søjle og dræbte Hiranyakasipu. Prahlada var blot 5 år, da han markerede sin åndelige storhed.

I Sin tale fra den 23. november 1983 siger Sai Baba: "Selve navnet Prahlada er gennemtrængt af ananda (lyksalighed). 'Hladha' betyder lyksalighed, og forstavelsen 'pra' tilkender, at lyksaligheden er fuldkommen. Prahlada betyder 'fuldkommen lyksalighed' – 'en person der er opfyldt af lyksalighed'. Hvordan kunne Prahlada opnå denne tilstand? Han opgav tilknytning til sit navn og form og tyede til Atma som den eneste Virkelighed, og identificerede denne Virkelighed med Narayana." Sai Baba fremhæver igen og igen Prahlada som værende en forbilledlig hengiven.

Prasad

Prasad er et udtryk for en helliggjort gave, som regel noget spiseligt, der uddeles af en Mester til sine hengivne. Ordet prasad angiver noget helliggjort, noget der er ofret til Gud. Sai Baba uddeler ofte slik, kager, billeder og så videre som prasad til Sine disciple og hengivne. I Sin tale fra den 24. februar (morgen) 1971 siger Sai Baba: "Prasad betyder også Nåde, der strømmer fra Gud, når Han er formildet og derved gunstigt stemt."

Prasanthi flaget

I Sin tale den 23. november 1968 siger Sathya Sai Baba: "Nu vil Jeg hejse Prasanthi flaget på denne Prasanthi Nilayam (templet). Flaget er et symbol, der er betydningsfuldt for hver eneste af jer. Det er en påmindelse om jeres pligt over for jer selv, så når Jeg hejser det på denne bygning, skal I derfor folde det ud i jeres egne hjerter. Det minder jer om, at I skal overvinde de ringe og tarvelige ønskers tilskyndelser, vreden og hadets tilskyndelser, når disse kommer i vejen for jer. Det formaner jer til at folde jeres hjerter ud, så I kan favne hele menneskeheden og alle liv og hele skabelsen inden for deres rammer. Det pålægger jer at dæmpe jeres impulser og roligt meditere på jeres egen indre Virkelighed. Jeg forsikrer jer om, at når I gør dette, så vil jeres hjertes lotusblomst blomstre, og fra dens center vil Det Guddommelige syns flamme dukke frem, hvilket garanterer den højeste fred."

Prasanthi Nilayam

Prasanthi Nilayam, der betyder 'Den højeste freds bolig', er Sathya Sai Baba's hoved-ashram. Den er beliggende ved siden af Puttaparthi, og blev indviet den 23. november 1950 i forbindelse med Baba's 24 års fødselsdag. Den centrale bygning i ashram'en er templet, og i umiddelbar forbindelse med dette ligger Sai Kulwant Hall, hvor Baba gav darshan til sine tilhængere. Der kan sidde omkring 20.000 mennesker i denne sal, og her var en helt utrolig fredfyldt atmosfære, når Baba var til stede. Templet og Sai Kulwant Hall er den rene skønhed.

Ashram'en er meget stor, idet den indeholder boligfaciliteter til tusindvis af hengivne, og har alle mulige faciliteter som for eksempel en gren af State Bank of India, et auditorium, tre kantiner, bibliotek, posthus, varehus, bogforlag, boghandel, museum, administrationsbygning mm.

Prasanthi templet

Templet inde i ashram'en Prasanthi Nilayam.

Prema

Guddommelig Kærlighed. Prema er en af Baba's fem menneskelige værdier. Når Baba taler om prema, så er det ikke den almindelige verdslige og fysiske kærlighed. Prema dækker forhold som uselvisk kærlighed, Guddommelig Kærlighed, kærlighed mellem Gud og Hans hengivne. Af almindelig kærlighed er det nærmeste, man kommer på prema, moderens kærlighed til sit barn.

I Sin tale den 25. februar 1964 siger Sai Baba blandt andet følgende om prema: Hengivenhed over for Gud er prema (Guddommelig kærlighed), der ikke er tilsmudset af det mindste anstrøg af begær efter de fordele, der udspringer af den eller efter frugterne af de konsekvenser, der opstår som følge af denne prema. Prema er en kærlighed, der ikke har nogen speciel årsag til sin manifestering. Der er tale om Sjælens kærlighed til Oversjælen; flodens kærlighed til havet; slyngplantens kærlighed til træet; stjernes kærlighed til himlen; kildens kærlighed til den klippeskrænt, som den strømmer ned ad. Den er liflig i dårlige såvel som i gode tider. Den er ikke som salt og peber, som I krydrer jeres mad med. Den er selve brødet og smørret, selve Den Grundlæggende Substans. Den er ikke som pickles, der kun pirrer smagsløgene og hjælper jer, så I kan spise lidt mere. Prema er en uforanderlig indstilling til livet; en ønskværdig tilbøjelighed i sindet til at forholde sig roligt i sorg såvel som i glæde. For Den Guddommelige Lyksalighed opstår gennem viden om Selvet; den hengivne er det sande vidne.

Præst

- pujari

Puja Vidhana

Puja Vidhana er en bog, der handler om og giver eksempler på rituel tilbedelse af Guddomme.

Punjab

Punjab er en delstat i det nordvestlige Indien. Punjab's hovedstad er Chandigarh. Delstatens befolkningstal er omkring 115 millioner (2018).

Purana'erne

Purana'erne er historier om Guder og Deres færd blandt mennesker. Purana'erne er skrifter, der tidsmæssigt ligger senere end Veda'erne, men mange af Purana'ernes historier omhandler tiden, før Veda'erne blev skrevet.

Formålet med Purana'erne er at formidle og udbrede kendskabet til Veda'erne. De indeholder værdifulde historiske optegnelser om landet. Der findes 18 Purana'er, der kaldes 'Hoved-Purana'erne'. Hver Purana er meget omfattende. Vyasa er forfatter til førnævnte 18 Purana'er.

Puri

Puri er en kystby, der er beliggende i delstaten Orissa i det østlige Indien. Befolkningstallet er her i 2022 omkring 261.000. Der findes et berømt tempel for Herren Jagannatha (Universets Herre), der er en manifestation af Herren Vishnu.

Purushottama ceremonien

Purushottama er Altings Herre. Herren over alt og alle, Den Højeste Purusha. Han hvis bevidsthed fylder og igangsætter hele universet, som er Hans legeme.

Purushottama Yoga

Purushottama er Altings Herre. Herren over alt og alle, Den Højeste Purusha. Han hvis bevidsthed fylder og igangsætter hele universet, som er Hans legeme. Purushottama Yoga er titlen på kapitel 15 i Bhagavad Gita.

Puttaparthi

Puttaparthi er Sathya Sai Baba's fødested. Landsbyen er beliggende i delstaten Andhra Pradesh, og det er her, Sai Baba's hoved-ashram, Prasanthi Nilayam, er beliggende. Gennem årene er der vokset en hel by op omkring ashram'en. Men den oprindelige landsby, Puttaparthi, findes stadig. Der er kun få hundrede meter fra ashram'en til denne ældgamle landsby.

Puttaparthi ligger ved bredden af Chitravathi-floden, og landsbyen er omgivet af små bjerge. Den ligger 151 km nord for millionbyen Bangalore. Puttaparthi og Prasanthi Nilayam er et meget besøgt pilgrimssted.

Rabindranath Tagore

Tagore var en indisk multikunstner, der levede fra 1861–1941. I 1913 vandt han nobelprisen i litteratur.

Raja Yoga

Meditationen, ikke-tilknytningen og 'det at være fri for ønskers' kongelige yoga-vej. Raja Yoga er en ottefoldig yoga-retning, der sammenlignes med det yoga-system, der blev udviklet af Patanjali. Denne yoga har uforstyrret sindsligevægt som sit mål.

Rajahmundry

Byen er kendt for at være delstaten Andhra Pradesh's kulturelle hovedstad. Den er beliggende ved bredden af den hellige flod, Godavari, og den har et indbyggertal på over 600.000 (2018).

Rajasthan

Rajasthan er arealmæssigt Indiens største delstat, og den er beliggende i den nordvestlige del af Indien. Rajasthan betyder 'kongernes land'. Hovedstaden hedder Jaipur. Her i 2018 bor der omkring 77 millioner mennesker i delstaten.

Rajkot

Rajkot er i dag den fjerde største by i delstaten Gujarat med et indbyggertal på omkring 1,2 millioner her i 2018.

Raju

Sai Baba's fødenavn er Sathyanarayana Raju. Sathya betyder sandhed. Narayana er et navn for Herren Vishnu, og raju betyder konge.

Rama; Herren Rama

Avatar i Threta-tidsalderen. Helten i Ramayana'en (Historien om Rama); dræbte den onde Ravana for at befri Sin gemalinde, Sita, der var blevet kidnappet. Rama betyder 'den der behager' eller 'den der tiltrækker'.

I bogen Summer Showers in Brindavan 2000 siger Sai Baba: "Det hellige navn Rama har al den kraft og styrke, der skal til for at føre os fra mørket til lyset. Ordet Rama er dannet af tre stavelser: 'Ra', 'aa' og 'ma'. Af disse tilkendegiver 'ra' ildens princip. 'Aa' repræsenterer Månen, og 'ma' repræsenterer Solen. Ilden princip, 'ra' tilintetgør alt ondt og al synd. Måne-princippet 'aa' stilner lidenskaberne og bringer fred. Sol-princippet 'ma' skænker stråleglans, når det onde tilintetgøres, og der hersker fred. Således indeholder navnet Rama i kortfattetthed al visdom. Det har kraften til at tilintetgøre det onde, at bringe fred og skænke stråleglans. Dette er den indre betydning af det navn, som vismanden Vasishta gav kong Dasaratha's førstefødte søn. Ildens princip har således en dyb betydning."

Ramachandrapuram

Ramachandrapuram er en by, der er beliggende i Øst Godavari Distriktet i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2018 har byen omkring 46.000 indbyggere.

Ramakrishna Missionen

Ramakrishna Missionen blev grundlagt af Swami Vivekananda den 1. maj 1897. Missionen er en hinduistisk religiøs og åndelige organisation, der danner kernen i den verdensomspændende bevægelse, der kendes som Ramakrishna Bevægelsen eller Vedanta Bevægelsen. Missionen er opkaldt efter den indiske helgen ved navn Ramakrishna Paramahansa. Ramakrishna Missionens formål er at udbrede kendskabet til filosofien om Vedanta. Herudover arbejder den med uddannelse, filantropi, bogudgivelser mm. Missionen baserer sit arbejde på principperne om karma-yoga; at der skal udføres uselvisk arbejde som en dedikation til Gud. Missionen har i dag centre rundt om i verden.

Ramakrishna Paramahansa

Ramakrishna er en berømt vismand og mystiker, der levede fra 1836 – 1886. I sine trancer oplevede han, at alle religioner blot er forskellige veje til den samme Gudsoplevelse, og han formidlede denne viden til folk omkring sig. I 1855 blev Ramakrishna præst i det nyopførte Kali Tempel i Calcutta. Områdets øverste autoritet var fyrstinde Rani Rasmani, som han gennem sine 12 år som præst havde flere oplevelser med.

Ramakrishna var og er kendt som værende både vismand og mystiker. Sai Baba refererer igen og igen til ham, og han må regnes for at være en den nyere tids største vismand. Ramakrishna's vigtigste discipel var Vivekananda, der førte hans ideer videre og oprettede Ramakrishna Missionen 01. maj 1897. Missionens formål er at fremme enhed mellem religioner samt fred og enhed mellem alle mennesker.

Ramana Maharishi

Ramana Maharishi er en berømt mystiker og vismand, der levede i Indien fra 1879 til 1950.

Ramayana

Historien om Rama. Dette skrift er en fantastisk beretning om Herren Rama's liv. Livet skildres fra fødsel til død, og skriftet regnes for at være et af Indiens betydeligste skrifter. I Sin tale fra den 26. marts 1988 siger Sai Baba: "Ramayana'en er ikke blot historien om Rama. Rama + ayana er Ramayana. Ayana betyder 'vej'. Den indre betydning af Ramayana er, at den vej Rama angiver, bør følges." Vismanden Valmiki er forfatter til dette skrift.

Rangoon

Rangoon er tidligere hovedstad i Burma, nu Myanmar.

Rasagolla

Rasagolla er en rund indisk ostekage, der er kogt i vand tilsat sirup og sukker.

Ratnagiri

Ratnagiri er en by, der ligger ud til Det Arabiske Hav i den sydvestlige del af delstaten Maharashtra. Her i 2018 bor der omkring 95.000 indbyggere i byen.

Retskaffenhedens hjul

- **Sai dharma chakra**

Rigdom

- **artha**

Rishikesh

Et berømt pilgrimssted i delstaten Uttarakhand. Byen Rishikesh er kendt som 'verdens yoga-hovedstad'. Denne hellige by er beliggende ved Ganges bred.

Rudra Adhyaya

Rudra Adhyaya er mantraer, der priser Herren Siva.

Rudraksha

Rudraksha er store tørrede frø, der traditionelt anvendes i forbindelse med tilbedelse.

Rupee

Rupee er en indisk møntenhed. Der er tale om en ældgammel møntenhed, der før i tiden var præget i sølv. Ulykkeligvis for Indien og dets indbyggere er kursen på rupees faldet utroligt meget gennem tiderne. Købekraften for 1 rupee er i dag meget lille, mens den har været meget høj tidligere i historien. Her i september 2022 er den 0,088 kroner værd.

Sai Baba

Navnet Sai Baba betyder 'Guddommelige moder og fader'.

Sai Gita

Sai Gita er en bog, hvor man har samlet Sai Baba's svar på livets spørgsmål. Bogen siges at være 'et hav af åndelig visdom'.

Sai Ram

Sai-hengivne hilser ofte på hinanden ved at sige Sai Ram. Sai Ram tilkendegiver, at Sai er til stede i den anden person såvel som i én selv. Udtrykket Sai Ram benyttes også i andre situationer, for eksempel kan man sige Sai Ram, når noget lykkes.

Sai's komme

- **Sai pravesh**

Sal

- **bhavan**

Sanathana Dharma

Sanathana Dharma oversættes som regel som Den tidløse og universelle religion, men ofte taler man også om Den evige lov eller Den evige vej. Det siges, at alle religioner udspringer fra Sanathana Dharma. Sanathana Dharma knytter sig således ikke blot til hinduismen, men omfatter tillige andre religioner. Der er tale om et sæt etiske regler og en anvisning på den levevis, der ultimativt vil føre til befrielse.

Sanathana Sarathi

Månedstidsskriftet der udgives af Sri Sathya Sai Baba Books and Publications Trust. Tidsskriftet udkom første gang i 1958. På dansk betyder Sanathana Sarathi 'Den Tidløse Vognstyrer', og titlen referer til, at Herren Krishna var vognstyrer for Arjuna under Mahabharatha-krigen.

Sandeepani

Vismand og skriftklog der blev Krishna's og Balarama's guru.

Sanskrit

Sanskrit er et klassisk kultursprog for hinduer og visse buddhister og sikher. Sproget antages at være verdens ældste sprog. Det kan næsten sammenlignes med Vestens latin. Det skønnes, at omkring 2 millioner mennesker taler sanskrit som deres andetsprog. Sanskrit er interessant for åndelige aspiranter, fordi de ældgamle hellige tekster er skrevet på sanskrit. Når man vil studere Sai Baba's lære, kommer man ikke udenom at lære at forstå den fulde betydning af mange sanskrit-ord. Sanskrit er et talesprog, men ikke et skriftsprog. Det betyder, at der kan forekomme mange forskellige stavemåder for det samme ord.

Santhi

Fred. Santhi er en af Baba's fem menneskelige værdier. Der er således ikke tale om fred som det modsatte af krig. Når Baba taler om santhi, så dækker dette begreb mange forhold som for eksempel: Indre fred, ro i sindet samt ikke-tilknytning. At opnå fred bør være et af livets højeste mål.

I Sin tale den 29. september 1962 siger Sai Baba følgende om santhi: Santhi er ikke blot en ydre politur, der kan smøres på eller gnides af. Santhi er ikke det samme som sjælsstyrke. Santhi er ikke det samme som det mod og den sjælsstyrke, som den unge Yudhishtira besad, da han uden at fælde en tåre eller uden at udstøde et gisp udholdt 100 slag med et spanskrør; slag han fik for at teste sin udholdenhed. Santhi er ikke en resignation, der udspringer af, at man ikke når sit mål eller ikke får sit ønske opfyldt. Santhi er en ophøjet og opstemt følelse, der kommer, når I opnår forening med selve jeres væsens Kilde. Santhi er, når bølgerne fuldstændig stilner af. Santhi er, når alle mentale aktiviteter og al uro er faldet til ro. Alle der har opnået denne tilstand, har hejst Prasanthi Flaget i deres indre. Faktisk bør I alle stræbe efter at folde det ud over jeres hjerter.

Sanyasi

En sanyasi er en person, en asket, der har gjort sig fri af alle ønsker. Han skal besidde enhed i tanke, ord og handling, være helt oplugt af Gud, Den Eneste Ene, og være fuldt og helt optaget af at opnå forening med Gud.

Saraswathi

I bogen 'Summer Showers in Brindavan 1974 bind 2' går Sai Baba i dybden med, hvad Gudinden Saraswathi står for. Som så ofte før er det vanskeligt fuldt ud at forstå betydningen af de vediske begreber herunder Guder og Gudinders forskellige aspekter.

Saraswathi er kendt som Gudinden for viden, tale og undervisning. Hun er Herren Brahma's gemalinde. Hun er en del af Treenigheden, der består af Saraswathi, Lakshmi og Parvathi. Alle disse tre Gudinder hjælper Treenigheden, der består af Brahma, Vishnu og Siva, med at skabe, opretholde og nedbryde og derved løbende genskabe universet.

Hun anses for at være Veda'ernes Moder. Man tror på, at Gudinde Saraswathi er den, der udstyrer mennesket med talen, visdommen og lærdommens kraft. Hun har fire hænder, der repræsenterer fire aspekter af menneskets personlighed i relation til det at lære: Sind, intellekt, opmærksomhed og ego.

Saraswathi- floden

Saraswathi er navnet på en hellig flod. Floden har i mange år været omgæret af mystik. Det er en underjordisk flod, og sammen med Ganges og Yamuna mødes den et sted, der regnes for at være meget helligt. Stedet hedder Prayag. Oprindeligt var Gudinden Saraswathi en personifikation af denne flod. Saraswathi-floden nævnes og prises i Veda'erne som den bedste blandt alle floder.

Sarvodaya

Sarvodaya er en samfundsbevægelse, der begyndte at arbejde i Indien efter uafhængigheden. Det var Ghandi, der gav disse 'samfundstjenere' denne benævnelse.

Sastra; Sastra'erne

I relation til åndelige forhold kan man kalde Sastra'erne for hellige skrifter; hellige tekster. Sastra betyder: Det der med autoritet påbyder, befaler og instruerer. Umiddelbart findes der 18 slags Sastra'er. Nogle er kendte i Vesten, andre er ret ukendte. Blandt de kendte kan nævnes Veda'erne, Purana'erne, Ayur Veda, Dharma Sastras og Vedangas.

Sathwisk

Sathwisk refererer til sathwa guna. Se under guna'er.

Sathya

Sandhed. Det der er det samme i fortid, nutid og fremtid, er sathya. Det er altså det, der er uforanderligt, der er sathya. Det betyder, at intet i universet, eller selve universet som sådan, er sathya. Sai Baba siger: Sathya er Gud; Gud er Sathya.

I Sin tale fra den 05. december 1985 siger Sai Baba følgende om sathya: Lad Mig fortælle jer, at offeret skal være prema's blomst, sathya's blomst. Sathya har to aspekter: 1. Uberørt af tidens stadige omskifteligheder, evig, pletfri, så uforanderlig og ren som Brahman (Gud) Selv. 2. Sathya i praksis som det uddybes i Upanishad'erne – tal sandt, det vil sige at give udtryk for det der ses præcis, som det er blevet set, tanken præcis som den er dannet, handlingen præcis som den er blevet udført.

Hvem var det, der fastlagde retningslinjerne for denne sathya i praksis? De blev fastsat af en lang række forfædres store forfader, vismanden Manu, den fædrene lovgiver, efter hvem mennesket omtales som 'majuja' (Manu's barn). Sathya er menneskets længe værdsatte arv. Sathya opretholder verden og beskytter menneskeheden. Den er grundlaget for retfærdighed og moral, fred og renhed, tro og frihed. Til alle tider og under alle omstændigheder skal den æres og føres ud i livet af mennesket.

Sathya Sai Tjenesteorganisationen

- **Sathya Sai Seva Samithi**

Sathyam Sivam Sundaram

Sandhed Godhed Skønhed er en måde at beskrive Gud på. Det er samtidig titlen på biografien om Sathya Sai Baba's liv.

Sathyanarayana

Sai Baba's fødenavn er Sathyanarayana Raju. Sathya betyder sandhed. Narayana er et navn for Herren Vishnu, og raju betyder konge.

Secunderabad

Secunderabad er Hyderabad's 'twin city', det vil sige, at de er vokset ind i hinanden. Byen er beliggende i delstaten Telangana og har her i 2018 omkring 240.000 indbyggere.

Sejrens dag

- **Vijayadhashami**

Se i øvrigt under Dasara.

Selvdisciplin

- **abhyasa**

Seshama Raju

Seshama Raju var Sai Baba's storebror, og han fik lov at spille en central rolle i Baba's barndom.

Seva dhal

Seva dhal er betegnelsen for de hengivne, der udfører frivilligt og uselvsk arbejde i Sathya Sai Organisationerne verden over.

Shankaracharya; Adi Shankara

Adi Shankara var en berømt filosof og lærer inden for ikke-dualisme. Han plæderede for, at Brahman og Hans skabelse er ét, altså for filosofien om ikke-dualisme. I debatter overalt i Indien besejrede han alle religiøse modstandere. Han levede fra 788–820 efter Kristi fødsel.

Shillong

Shillong er en bjergby i den nordøstlige del af Indien. Den er hovedstad i delstaten Meghalaya, der betyder 'Skyernes bolig', og som er den mindste af Indiens delstater. Her i 2018 har Shillong et indbyggertal på omkring 165.000.

Shimla

Shimla er hovedstaden i den indiske delstat Himachal Pradesh. Her i 2018 er befolkningstallet over 125.000 indbyggere.

Shirdi

Shirdi er en by beliggende i delstaten Maharashtra. I dag (2022) har byen omkring 42.400 indbyggere. Byen kendes af Sai-hengivne, fordi det var i Shirdi, der dengang var en landsby, at Sathya Sai Baba's tidligere inkarnation boede.

Shirdi Baba

Shirdi Baba er det navn, der anvendes til at beskrive Sai's første inkarnation, der primært levede i byen Shirdi. Han levede fra 28. september 1835 til 09. oktober 1918. Hans livshistorie er oversat til dansk og findes på hjemmesiden www.saibabaslivshistorie.dk under titlen: Shri Sai Satcharita (Sai's Guddommelige livshistorie).

Siva; Herren Siva

Nedbryderen i Den Hinduistiske Treenighed der består af Brahma (Skaberen), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen). Siva er tilintetgøreren af det onde, og den der afstedkommer den nødvendige transformation i mennesket. Han er gift med Parvathi, der også kendes som Shakthi, der er Det Guddommeliges Feminine Energi. Shakthi er det dynamiske aspekt, der skaber illusionen om mangfoldighed; også kaldet Maya. Siva og Parvathi har to meget kendte sønner, nemlig Ganesha og Kartikeya. Sidstnævnte kendes også under navnene Skanda, Subrahmanya og Kumara. Desuden kan det nævnes, at centrale aspekter af Herren Siva er Purusha og Easwara.

Siva symboliserer Den Absolutte Guddom. Siva er kendt for at repræsentere det Guddommeliges maskuline aspekt, og Siva symboliserer fred og den uforanderlige kærligheds lykkelige bevidsthed.

Siva Purana

Siva Purana er en af atten store tekster af Purana-genren af sanskrittekster i hinduismen og en del af Shaivismens litteraturkorpus. Den drejer sig primært om den hinduistiske Gud Siva og Gudinden Parvati, men refererer til og ærer alle Guder.

Siva-Sakthi

Ud over at være navne på Guden Siva og dennes gemalinde, Parvathi, symboliserer navnene en række aspekter, der ikke er velkendte for vesterlændinge.

Siva:

- Siva er Nedbryderen i den hinduistiske religions Treenighed, der består af Brahma (Skaberen), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen).
- Siva symboliserer Den absolutte Guddom.
- Siva er kendt for at repræsentere Det Guddommeliges Maskuline Aspekt.
- Siva symboliserer freden, den uforanderlige kærligheds lyksalige bevidsthed.

Sakthi:

- Sakthi er Opløsningens Gudinde.
- Sakthi repræsenterer skabelsen.
- Sakthi er kendt for at repræsentere Det Guddommeliges Feminine Aspekt.
- Sakthi er det dynamiske aspekt, der skaber illusionen om mangfoldighed; også kaldet Maya.

Skelneevne

- **viveka**

Begrebet 'skelneevne' betegner evnen til at skelne mellem det varige og det flygtige; at erkende at verden er flygtig, mens Gud er varig. Ligeledes betegner skelneevnen evnen til at kunne skelne mellem, hvad der er godt eller dårlig; hvad der er rigtigt eller forkert og så videre.

Skriftkloge

- **pundiths**

Soham

Soham er et mantra. Sai Baba forklarer, at vi mennesker gentager Soham 21.600 gange i døgnet. Det sker i forbindelse med vores vejrtrækning. Når vi ånder ind, siger vi 'so', og når vi ånder ud, siger vi 'ham', og det betyder altså: Jeg er Det; jeg er Gud.

Sri Sailam

Ordet 'sri' anvendes over for personer, byer, templer, hellige skrifter og så videre for at vise respekt. Anvendt over for personer, betyder det nærmest 'højtærede'. Sailam betyder 'Det højt ansete bjerg'.

Sri Sathya Sai Tjenesteorganisationen

- **Sri Sathya Sai Seva Samithis**

Storfyrste

- **maharaja**

Subbamma Karnam

Subbamma var hustru til Puttaparthi's regnskabsfører; en stilling der var gået i arv. Hun tog sig af Sathya Sai Baba, efter at Han som 13-årig erklærede, at Han var En Guddommelig Avatar.

Subrahmanyam

Subrahmanyam er en meget populær lovsang i Sai Baba kredse. Betydningen af denne lovsang er: 'Syng Herren Subrahmanyam's navne, Herren med seks ansigter, Siva's søn. Syng Herren Subrahmanyam og Herren Siva's navne; syng, idet I lovpriser Herren Subrahmanyam, der blev født i en sø ved navn Sharavanabhava'.

Sudama

Sudama er et andet navn for Kuchela. Se under dette navn.

Sufi

En sufi er en muslim, der udøver islamisk mystik. Sufi'en praktiserer sin troskab til Gud ved individuel hengivenhed, askese og særlige ritualer og håber på at opnå enhed med Gud via sin specielle praksis. Sufi'er accepterer som udgangspunkt den traditionelle islams lære og praksis, og sufismen skal derfor ses som et supplement til traditionel sunni- og shia-islam, ikke som et reelt alternativ

Suka

Suka var en stor vismand og Guddommelig søn af forfatteren til Mahabharatha'en, Vyasa. Besøgte kong Janaka og instruerede ham i vejen til befrielse. Det var ligeledes Suka, der vejledte kong Parikshith i dennes sidste dage.

Swami

Ordet swami betyder guru eller 'mand af visdom' og anvendes som en yderst respektfuld tiltale. Sai Baba omtaler ofte Sig Selv som Swami, og det gør mange af Hans tilhængere også.

Synger lovsang i grupper

- **bhajan mandalis**

Taittiriya Upanishad

Denne Upanishad's særlige tema er Viden om Gud. Den er opdelt i tre afsnit: Undervisnings-afsnittet, Lyksaligheds-afsnittet eller Brahman-afsnittet og Bhrigu-afsnittet. De to sidstnævnte afsnit er meget vigtige for de, der søger viden om Gud. Sai Baba forklarer om denne Upanishad i bogen: Upanishad Vahini, kapitel 11.

Tamil

Tamil er et dravidisk sprog, der hovedsageligt tales i den indiske delstat Tamil Nadu, i Sri Lankas nordlige og østlige provinser, samt dele af Singapore og Malaysia. Det er det officielle sprog i Sri Lanka, og er et af Singapores fire officielle sprog . Tamil er blandt de 22 regionalt anerkendte sprog i Indien.

Tamil Nadu

Tamil Nadu er en af Indiens 29 delstater, og den er, sammen med Kerala, den sydligste delstat. Hovedstaden er Chennai. Her i 2022 bor der omkring 89 millioner mennesker i Tamil Nadu.

Tantra

Tantra'er er magiske og mystiske formularer. Sai Baba siger, at tantra betyder: "De måder og metoder mantraer kan anvendes på til gavn og glæde for jer." Desuden siger Han: "Tantra betyder blot 'det der er godt til at opnå frelse'."

Telugu

Telugu er hovedsproget i delstaten Andhra Pradesh, hvor Sai Baba's hoved-ashram, Prasanthi Nilayam, er beliggende. Sproget er et af de seks klassiske sprog i Indien. I dag (2022) taler over 108 millioner mennesker telugu, og det er det 15. mest talte sprog i verden.

Templet

- mandir

Thirumalai; Thirupathi

Thirupathi er en tempelby beliggende i den sydlige del af delstaten Andhra Pradesh. Byen ligger ved foden af Tirumala-højene. På toppen af disse syv høje ligger Herren Venkateshwara's tempel. Herren Venkateshwara er en af Herren Vishnu's inkarnationer. Efter Vatikanet er Thirupathi det mest besøgte religiøse sted i verden.

Tilbed i sang med oprigtig hengivenhed Den Guddommelige Gurus fødder, for de kan føre dig over elendighedens hav.

- **Manasa bhajare guru charanam, dustara bhava sagara taranam.**

Tilbede Baba's fødder

- **pada puja**

At tilbede en mesters fødder hedder pada puja.

Tilbedelse

- **puja**

Tilknytning

- **raga**

Tilknytning betyder, at man ikke ønsker at give afkald på eller slippe det, man for eksempel ejer, planlægger eller forestiller sig. Begrebet tilknytning er her det modsatte af ikke-tilknytning.

Tilskyndelsen til at forædle vore handlinger

- **vichakshana**

Tilstanden med differentierede forestillinger eller forskellige tanker

- **savikalpa**

Tjenestegrupper

- **seva samithi**

Torsdag

- **guru-vaar**

Direkte oversat betyder guru-vaar guruens dag. Hinduerne regner torsdag for at være en hellig dag. Årsagen til dette går mange tusind år tilbage. Da Hanuman fandt Sita i Lanka og gav hende Rama's ring, erklærede hun, at denne dag herefter skulle regnes for at være en lykkeligevarslende dag. Det skete på en torsdag.

Trefork

Herren Siva afbildes med en trefork i Sin ene hånd. Treforken symboliserer fortid, nutid og fremtid.

Tulsi-blade

Tulsi er en hellig plante i den hinduistiske tro. Planten anses for at være en jordisk manifestation af Gudinden Tulsi, der er en af Herren Vishnu's gemalinder. Plantens blade anvendes i forbindelse med tilbedelse.

Udendørs auditorium

- **pandal**

Udendørs pavillon

- **kalyana mantap**

Udstilling

- pradarsan

Udstilling om åndelige forhold

- prajana pradarsan

Uforstyrret sindsligevægt

- samadhi

I Prasnottara Vahini, kapitel 15, siger Sai Baba: "Uforstyrret sindsligevægt betyder, at sindet er fæstnet på Herren eller på ens egen Virkelighed, idet det er befriet for alle impulser og for alle forstyrrende tanker. Det markerer den tilstand, i hvilken en person befinder sig i sin egen sande natur. Uforstyrret sindsligevægt er den tilstand, hvor man er fri for enhver følelse af dualitet. I denne tilstand vil sindet forblive urokkeligt, når det bliver påvirket af dualistiske oplevelser. Sindet vil skinne som en flamme i et lokale, hvor der ikke rører sig en vind. I denne tilstand er sindet uberørt, ubevægeligt." I Summer Showers in Brindavan 1990 siger Baba: "Alene sindets forening med Atma er uforstyrret sindsligevægt."

Undersøgelse af Selvet

- vichara

Upanishad'erne

Upanishad'erne er hellige tekster, der er knyttet til Veda'erne; teksterne kaldes også for Vedanta og er en sammenfatning af Veda'erne. Upanishad'erne indeholder grundlæggende budskaber om ikke-dualisme; enheden mellem Gud og Hans skabelse. Ordet Upanishad kan også udlægges således. 'Upa' betyder tæt, 'ni' betyder et lidt lavere niveau, og 'shad' betyder at sidde. Således betyder Upanishad at gå tæt på Herren og sætte sig.

I Upanishad Vahini siger Sai Baba i kapitel 1: "Navnet 'upanishad' er fuld af betydning. 'Upa' betegner den proces, det er at studere med 'nishta' eller vedholdenhed; 'shad' betegner opnåelsen af Den ultimative Virkelighed. Det er årsagerne til navnet upa-ni-shad.

Uravakonda

Uravakonda er en by med små 44.200 indbyggere her i 2022, der er beliggende 132 km fra Puttaparthi.

Urdu

Urdu er det nationale sprog i Pakistan, og hører til blandt de indoeuropæiske sprog. Det tales også i Indien og hører til verdens ti mest talte sprog. Men da moderne hindi og urdu i høj grad kan ses som ét sprog, er sproget verdens næstmest talte sprog efter mandarin.

Uselvisk tjeneste

- seva

Uselvisk tjeneste betyder, at man udfører tjeneste over for andre, lokalsamfundet eller landet, mens man forsøger at tjene Gud, der er i alle væsener. Man gør det uden at have nogen selviske motiver. Ifølge Sai Baba er seva den bedste blandt alle åndelige øvelser. Intet overgår det at hjælpe andre.

I Sin tale fra den 17. november 1985 siger Sai Baba: En person der ikke selv tjener, har ingen ret til at anmode andre om at tjene. Uselvisk tjeneste skal anses for at være en åndelig øvelse, og tjeneste der ydes over for hvem som helst, bør betragtes som tjeneste over for Gud. At udvikle en sådan holdning af spontan kærlighed over for dem, som man tjener, bør være Sai Organisationernes primære mål.

Uselvisk tjeneste

- paropakara

Dette sanskrit-ord betyder også 'at gøre sig selv til et redskab for andre'.

Uttar Pradesh

Denne indiske delstat er den befolkningsmæssigt største delstat. Arealmæssigt er den den femtestørste delstat. Den regnes for at være den mest populære delstat i Indien. Den huser en række berømte steder, hvoraf kan nævnes Agra (Taj Mahal), Varanasi og Allahabad. Delstatens hovedstad er Lucknow.

Vahini

Vahini betyder noget, der bevæger sig, for eksempel en strøm eller et kildevæld.

Vaikunta Ekadasi

Vaikunta Ekadasi: Dette er en højtidsdag. Vaikunta betyder Herrens Bolig; ordet betyder også 'uden spor af sorg og smerte'. Ekadasi betyder den 11. dag i Månens fjortendags periode. Månens faser bliver nummereret, og dagen efter den tiende dag kaldes Ekadasi, den 11. Den sande betydning af Ekadasi er: Når de 10 sanser, de 5 videnssanser og de 5 handlingssanser, samarbejder og vendes mod Gud, den 11., så bliver det den sande Ekadasi! For mange indere, er det dagen, hvor Himlens porte åbner sig.

Valmiki

Vismanden der blandt andet skrev Ramayana'en (Historien om Rama). Navnet Valmiki betyder: 'Han der er født i en myretue'. Valmiki sad fordybet i meditation så længe, at myrer byggede en tue omkring ham. Valmiki tilhørte brahmin-kasten, og var en stor vismand og digter. Ifølge sagnet var han i sine unge dage en morderisk landevejsrøver.

Varanasi

Varanasi er et berømt pilgrimssted. Tidligere hed byen Benares og Kashi, og der er tale om en af de absolut helligste byer i Indien. Byen ligger ved bredden af Ganges i den Nordindiske delstat Uttar Pradesh. Her i 2022 har byen omkring 4,56 millioner indbyggere. Hvert år besøger millioner af pilgrimme byen for blandt andet at bade i den hellige Ganges, eftersom et sådant bad vil fjerne ens synder. Ifølge hindu-traditionen vil det at dø i Varanasi afstedkomme afslutningen af cyklussen af fødsel og død.

Vasishta

Vasishta var en af oldtidens største vismænd. Han var kongerne af Sol-dynastiets guru, og den der åbenbarede adskillige af de vediske hymner. Han er kendt for at være en af 'de syv vismænd' (Saptha rishis). På mange måder spiller han en vigtig rolle i Ramayana'en. Det var blandt andet Vasishta, der gav Rama dette navn. Han siges at have været i besiddelse af Den Hellige, Ønskeopfyldende Ko, der hed Kamadhenu, og hendes kalv Sabali.

Vayu

Vindenes Herre. Han kendes som Pandava-broderen Bhima's fader og Hanuman's åndelige fader.

Veda'erne

Veda'erne er ældgamle hellige skrifter, der åbenbarer sandheden. Ordet 'veda' betyder 'viden'. De kaldes også for Sruthi'erne, der betyder 'det der høres'. Sruthi'erne er en betegnelse for de hellige skrifter, som fortidens hellige mænd erkendte direkte ved hjælp af hørelsen - 'Guds Tale'. Veda'erne tilhører denne gruppe af hellige skrifter. Oprindeligt var der mange Veda'er, men i dag er der blot bevaret fire Veda'er.

I Sin tale fra den 10. oktober 1974 siger Sai Baba: "Veda'erne uddyber den evige videnskab om Ånden. Virkelig at forstå denne videnskab og praktisere den udgør de pligter, ethvert menneske skylder sig selv. Denne videnskab resulterer i fjernelse af uvidenhed, at opnå viden,

men ikke den viden der omhandler materielle ting, verdslige ting, der med års mellemrum forandrer sig, og dermed bliver overflødig! Den udstyrer den åndeligt søgende med den viden, der er nøglen til hele skalaen af viden, der hvis den besiddes, bevirker, at alt anden viden besiddes. Det er derfor, Veda'erne hedder sådan. Ordet betyder: 'Vedhayathi ithi Vedhah', det vil sige: 'Veda betyder det, der får jer til at vide'."

Senere i denne tale siger Sai Baba: "Målet for hver Veda, uanset hvor stort et antal der findes, uanset hvor forskelligartet tilgangen og synspunkterne måtte være, er det samme: At føre mennesket fra det dyriske stadie gennem det menneskelig og op til højdepunktet: Den Guddommelige selvrealisation."

De fire bevarede Veda'er er:

Rig Veda

Den første Veda der blev hørt, udarbejdet og sammenfattet af vismænd. Veda'en består af 1.028 hymner og 10.600 vers. Det er den ældste religiøse tekst i verden. Sai Baba siger: "Rig Veda'ens hymner er ekstatiske udtryk fra menneskets Sjæl, der priser den fryd, der opnås, mens man kontemplerer på den ydre naturs orden og skønhed."

Yajur Veda

Den anden Veda der består af en samling af hellige tekster, der har forbindelse med offerceremonier. Sai Baba siger: "Forskrifter for ceremonierne og ritualerne, hvad enten de er gavnlige, fortjenstfulde eller offerhandlinger, er blevet samlet og ordnet som Yayur Veda."

Sama Veda

Den tredje Veda består af en samling vediske hymner, der er egnet til at blive sunget som liturgier. Veda'en består af 1.875 vers. Sai Baba siger: "Sama Veda'en er den værdifulde verbale skat, der i sang gør mennesket i stand til at lovprise Skaberens og Hans skabelse."

Atharvana Veda

Den fjerde Veda. Opkaldt efter vismanden Atharvan, der ordnede og samlede Veda'en. Atharva betyder 'fjerde'. Den består af 730 hymner, der indeholder 6.000 mantraer. Til tider kaldes denne Veda for 'de magiske formularers Veda', men mange lærde betegner dette som værende ukorrekt. Sai Baba siger: "Denne verden og de hinsides verdens mysterier uddybes i de tekster, der under et kaldes Atharvana Veda."

Vedanta

Vedanta er meget gamle skrifter, som Vyasa gav nyt liv og forklarede i sit skrift, der kendes som Vedanta Sutras, eller måske endnu bedre som Brahma Sutras. Ordet Vedanta betyder: Afslutningen på al viden. Skriftets ultimative mål er befrielse fra verdslige bånd, og det behandler naturen som værende en illusion og derfor falsk.

Vedanta filosofien har rod i Veda'erne og Upanishad'erne. Den beskæftiger sig udelukkende med det åndelige. Den lærer os, at Gud er i alt og alle, og at åndelige sandheder ikke kan læres gennem studier, men skal opleves.

Vedanta er åndelig visdom, der åbenbarer den Enhed, der er sandheden for alle disse mangfoldige ting i skabelsen. Sai Baba simplificerer Vedanta's sandhed således:

1. I befinder jer uden for porten, der bevogtes af vagthunden, der kaldes Maya (illusion).
2. For at kunne henvende jer til Herren, der er Paramatma (Det Universelle Evige Absolutte; Gud), råber I Hans navn.
3. Han kommer ned, genkender jer og bringer jer indenfor. Maya volder jer ingen problemer.

Venkatachalapathi; Venkateswara

Guden Venkateswara er en manifestation af Herren Vishnu. Navnet betyder 'Venkata's Herre'. Venkate betyder 'Tilintetgøreren af synder'.

Venkatagiri

By med ca. 65.000 indbyggere (2018) i delstaten Andhra Pradesh. Venkatagiri ligger ca. 280 km fra Puttaparthi.

Vibhuthi

Vibhuthi er hellig aske, der er en manifestation af Den Guddommelige Stråleglans. Vibhuthi symboliserer alle tings forgængelighed. Baba materialiserer ofte vibhuthi til Sine tilhængere, og den har ofte vist sig at have helbredende kraft.

Viden om Atma

- **Brahmavidya**

Videnssanserne

Høre-, føle-, syns-, smags- og lugtesansen.

Videreudvikle og forbedre

- **samskara**

Vidya Vihar

Vidya betyder 'den største viden', og vihar betyder 'én der opholder sig i himlen'.

Vildfarelse

- **moha**

Der findes mange forskellige former for vildfarelse. Den største vildfarelse er imidlertid, at vi mennesker tror, vi er kroppen.

Vilje

- **sankalpa**

Vishakhapatnam

Visakhapatnam, der også kendes som Vizag og Waltair, er den største by og den finansielle hovedstad i delstaten Andhra Pradesh. Her i 2018 har byen omkring 2 millioner indbyggere.

Vishnu; Herren Vishnu

Vishnu er Opretholderen i den hinduistiske religions Treenighed, der består af Brahma (Skaberens), Vishnu (Opretholderen) og Siva (Nedbryderen). Navnet Vishnu betyder: 'Til stede alle vegne til alle tider'. Sammen med Herren Siva er Herren Vishnu den mest tilbedte Gud i Indien. Han er gift med Lakshmi, Gudinden for rigdom. Et andet aspekt af Vishnu er Narayana.

Vishnu kendes også for Sine 10 Avatarer. Det er skikkelser, manifestationer, Han har antaget for at vise Sig på Jorden, og hver enkelt Avatar har Sin bestemte mission at udføre. Der er forskellige meninger om, hvem disse Avatarer er. Et eksempel på dette er: Matsya (fisk), Kurma (skildpadde), Varaha (vildsvin), Narasimha (halv menneske-halv løve), Vamana (dværg), Parasurama, Rama, Krishna, Buddha, og Kalki (en rytter på en hvid hest). Der hvor uenighederne omstår, er primært omkring Parasurama, der blandt andet af Sai Baba siges ikke at være en Avatar med alle de nødvendige aspekter. Ligeledes er Buddha's placering her også til diskussion, da mange ikke mener, han hører hjemme her. Flere udlæggere af skrifterne placerer Balarama, Krishna's broder, her.

Vishnu's fødder

- **Vishnu padam**

Vivekananda

Vivekananda, der levede fra 1863-1902, er kendt for at være vismanden, der grundlagde Ramakrishna Missionen. Swami Vivekananda var en hindu-munk og en af Indiens mest berømte åndelige ledere. Han besad et åndeligt sind, og han var filosof, en meget dygtig taler og en passioneret patriot. Han videreudviklede sin guru Ramakrishna Paramhansa's filosofi og arbejdede utrætteligt for at skaffe forbedringer i samfundet. Han dedikerede sig fuldstændig til samfundet; til at forbedre de nødlidende og de fattiges vilkår.

Han var ansvarlig for genoplivningen af den hinduistiske åndelighed og grundfæstede på verdensplan hinduismen som en agtværdig religion. Hans universelle budskaber blev, specielt for Indiens ungdom, målet for deres arbejde med at forbedre sig. Af denne grund fejres hans fødselsdag, den 12. januar, som National Youth Day i Indien.

Vyasa

Alt hvad man ved om vismanden Vyasa, er indeholdt i diverse legender. Umiddelbart er der tale om flere generationer af Vyasa'er. Den viden han besad, fik han direkte af Brahma, Narada og de fire kumaras (Brahma's fire børn der var vismænd allerede som meget små børn). Han er kendt for at være forfatter til nogle af de største hellige skrifter: Mahabharatha, (inklusiv Bhagavad Gita), Purana'erne, Upanishad'erne og Veda'erne. Vyasa bad Ganesha om at nedskrive teksterne, efterhånden som han berettede dem. Ganesha gik ind på dette, forudsat han fortalte dem uden nogen pause. Til gengæld betingede Vyasa sig, at han ønskede, at Ganesha forstod versene, før han nedskrev dem. Gurupoornima er dedikeret til vismanden, guruen, Vyasa.

I Sin tale fra den 24. juli 1964 taler Sai Baba udførligt om vismanden Vyasa.

Væren-Bevidsthed-Lyksalighed

- **Sath-Chit-Ananda**

Begrebet Væren-Bevidsthed-Lyksalighed er en ældgammel måde at beskrive Herren på. Væren betyder udødelig eksistens; Bevidsthed betyder universel viden, og Lyksalighed betyder fuldstændig og ubetinget lyksalighed.

Whitefield

Byen Whitefield blev først grundlagt sent i det 19. århundrede som et bosted for europæere fra Bangalore. Whitefield ligger ret højt, så temperaturen om sommeren er rimelig. I dag findes der en omfattende teknologisk industri i byen, der samtidig er blevet kendt på grund af Sai Baba's ashram Brindavan.

Yajnavalkya

Fremtrædende personlighed fra Upanishad'erne. Kong Janaka's præst og guru. I Brihadaranyaka Upanishad lærte han menneskeheden om den monistiske, ikke-dualistiske doktrin om identiteten mellem Atma og Brahman.

Yoga

Ordet yoga kan have mange betydninger. (a) Forening af den individualiserede Sjæl eller Atma med Det højeste Væsen eller Det universelle Selv; handling hvis formål er at forene. (b) En åndelig disciplin eller øvelse der har til formål at skabe kontrol over sanserne. (c) Videnskab om Den Guddommelige forbindelse. (d) Videnskab om Selvet. Ingen enkelt definition af ordet yoga er imidlertid dækkende. Vismanden Patanjali's Yoga Sutras definerer yoga som en række af otte åndelige trin, der fører til forening med Gud. Disse trin adskiller sig fra de otte trin, der nævnes i Prasanthi Vahini's (Den højeste freds kildevælds) afsnit, der hedder: 'Yoga'ens ottefoldige vej'. Patanjali definerede selv yoga som værende 'iagttagelse af selvdisciplin for at opnå fysisk, mentalt og åndeligt velvære'.

Yogasastra

Yogasastra er et værk om yoga skrevet på sanskrit.

Yoga Sutras

Yoga Sutras, der blev skrevet af vismanden Pantajali, består af 196 Guddommelige grundsætninger. Yoga Sutras kaldes også 'videnskaben om yoga'.

Yogastillinger

- **yogasanas**

Zoroastrin

En zoroastrin er en person, der bekender sig til den religion, der hedder Zarathustrismen. Zoroaster eller Zarathustra var en iransk filosof og lærd, der udbredte sin lære i de iransk-talende områder. Hans lære udviklede sig og blev til en religion, Zarathustrismen. Zarathustrismen er en religion, der er opstået i det præislamiske Iran på baggrund af en række ældre iranske religiøse traditioner, hvis hovedguddom er Ahura Mazda

Ærværdige moder

- **mathru devi**

Ønsketræet

Se under Det Guddommelige Ønsketræ.

Åndedrætskontrol

- **pranayama**

Åndelig visdom

- **jnana**

I Sin tale fra den 04. oktober 1989 siger Sai Baba: "I vedantisk sprogbrug defineres jnana som 'at erkende Den eneste Ene'. Det vil sige at se Den Ene i de mange – enheden i mangfoldigheden."

Åndelige aspiranter

- **sadhakas**

Åndelige øvelser

- **sadhana**

Ordet sadhana betyder Guddommelig Rigdom, hvilket er den største skat, der findes på Jorden. Begrebet 'sadhana' rummer et utal af mulige åndelige øvelser. Som eksempler kan nævnes: Gentagelse af Guds navn, meditation, at iagttage mental stilhed, konstant at ihukomme Gud, at se Gud i alt, at tage Gud med sig overalt hvor man færdes, at synge til Herrens pris og at forestille sig, at alt hvad man hører, er Guds stemme. I Summer Showers in Brindavan 2000, kapitel 13 siger Sai Baba desuden: "Transformering af det dårlige til det gode er åndelig øvelse. Det at udrense det dårlige og erstatte det med det gode er det, åndelige øvelser drejer sig om."

I Sin tale den 02. maj 2006 siger Sai Baba: "Men hvad er sadhana? Sadhana = sa + dhana. Stavelsen 'sa' i ordet sadhana betyder erkendelse af Det Guddommelige, at være i Det Guddommeliges nærhed, at opleve åbenbaringen af Det Guddommelige og forening med Det Guddommelige. Det er den 'dhana' (rigdom), som mennesket skal erhverve sig og skatte.